

لَكَلْ دِيْنُرْ مِير

لله قورئانی پېرىقىدا

عفيف عبدالفتاح طبارة

كاوه هساوراز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لەگەل پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)
لە قورئانى پىرۆزدا

لە كەل پىغەمبەر
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لە قورئانى پىرۆزدا

نوسىنى:

عفيف عبدالفتاح طبارة

وەرگىرانى:
كاوه ھاواراز

له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر له قورئانی پیرۆزدا

ک تی‌بی‌سی: له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر
نووسنی: عفیف عبدالفتاح طباره
وو رگی‌رانی: کاوه هاواراز
بپلی: یه‌که‌می کامهد
سالی: ۱۴۳۹-۱۸-اک

تبیینی: ئەم کتیبه، بىنییە لە بەشى يازدەيەمى كتیبی (له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران له قورئانی پیرۆزدا)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمُدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ
أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِي اللّٰهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ، وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا
هَادِيَ لَهُ. أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبِّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأُرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَّقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعُ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثَ كِتَابُ اللّٰهِ، وَخَيْرُ الْهَدِيْيَ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاهَا، وَكُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدُعَةٍ وَكُلَّ بِدُعَةٍ ضَلَالٌ، وَكُلَّ
ضَلَالٌ فِي التَّارِيْخِ.

محمد

ئەم کتىيە تايىبەتە بە زياننامەي پىيغەمبەرى خودا (محمد)
كە دوايىن پىيغەمبەرە بۇ گىرۇي بەشەرى و لەسى لايەنەوە
باسى زياننامە (سېرىھ) كەى كراوهە:

لله ينلىكەم
زياننامى مەحمد لە بىزىرى لە دايكۈنىدە

ناپۇزىرى كەچىرىدى لەر كەم دە بۇ يەنرەب

لله ينلىكەم
جىھادى سىغەمبەر لە رېپى باڭگە دازدا

لله ينلىكەم
مۇ خەستەرەك لە زىانى شە خىسى دە كەنەنلەر لە سىغەمبەر

للهٗ فی رَحْمَةٍ

مریانماری ﷺ لِرُؤْسَیِ الْأَكْبَرِ وَهُوَ

نَارُؤْسَیِ الْكَوْكَبِ وَهُوَ بُوزِيرِ تَرِبٍ

- ۱- گرزه رافی ﷺ هیش برفی به سفه مهر

- ۲- سفه مهریتی ﷺ

- ۳- نازار طانی سفه مهر ربرابر ازان

- ۴- برهه سه نزف با نگهدازی پیلامی

- ۵- کوچکردی سفه مهر لهه گله وه بوئیر ترب

به رایی

ئەم تويىزىنەوە كورته: بىيڭومان موسىلمانە پېشىنەكان (خودا لى يان پازى بىت و رەجمەتى خوداييان لى بىت) لهھەولى چپو بى وچانيان دا ئەمەندىيان له فەرمۇودەو گفتارو ناكارى "محمد" نووسىيۇتەۋەوە لەدەيان و سەدان بەرگ دا تۆماريان كردووە كە بە "كتىبەكانى فەرمۇودە" يان (كتىبەكانى سوننەت) ناودەبرىئين.

سەبارەت بەباس و لىتكۈلىنەوەش لەزىانى (محمد) پېۋىستە سوود له (قورئانى پېرۇز) و درېگرىن، كە سەرچاوهىكى سەرەكى يە له سەرچاوهەكانى تايىبەت بە (سېرە) اى پېغەمبەر و هەروەها پۇختەو سەرچەمى ئەو رېساو عەقىدە شەرىعەتەشە كە خودا بەسرووش (وحى) بۆي رەوانەكىردووە. بۆ زانىنى ئەم بېرىۋاوهپو رېسايانە شىكارو روون كردنەوەيان ئاتاچان بە تويىزىنەوەيەكى وردو تىرۇتەسەل دېبىت، له گەل چەندىن كېتىپ دا..

منىش له سەرەتاي نووسىن و دانانى ئەم كېتىبەوە نىازم وابوو تەنها ژيانى پېغەمبەرانى تىمامادە بکەم و له كېتىبىنىكى سەرىبەخۇرى تايىبەت دا بىت، واتە بەتەمابۇرمۇ ژياننامەسى (محمد) ئى دوايىن پېغەمبەرى خودا له گەل ژياننامەمى ئەو پېغەمبەرانەى له قورئان دا باسىيان هاتووە پېكەوە دانەنېم لە كېتىبىك دا. بەلام لە بەرئەوەي چەندىن كەس لەھاوارى و برايانم داوايان لى كردم و سوربورۇن له سەرئەوەي، كە پۇختەيەك لەزىانى (محمد) يىش بىخەمە دوابەشى ئەم كېتىبەوە، منىش دواجار بېرىارم دا ئەم بەشەي دوايى بەو باسە بېرازىنەمەوە.

بۆيەش باسە كەم ئاوا بە كورتى نووسىيۇو باسى كەلىك رووداوى تىرى ژياننامە (سېرە) كەيم نە كردووە تاڭقۇوارە كېتىبە كەش لەمەى ئىستا گەورەتىر نەبىت. دىارە خۇشم ھىننەد بەم كارەم قايل نىيم، چونكە ناتوام بەم تويىزىنەوە كورته مافى تەواو بېغەمبەرى خودا بەدەم و بە گۆپەرى شايىتەى خۇرى تەقدىر و رېز لە باسە كەي بىنېم، جى ئى باسيشە لەو كېتىبەي تىرمان دا (روح الدین الأسلامي) بەشىۋەيەكى تىرۇتەسەل باسى ياساو شەرىعەتى پېغەمبەرمان كردووە بەم پىيەش دەتوانىن بىلەين ئەو باسە تەواو كارى ئەم تويىزىنەوە كورتەبىت..

چاكەو (فضل)ى "محمد" بەسەر مەرقاقيەتى يەوە: بەراستى ھىچ شتىك لە دنیادا ناگاتە پلەو ئاستى ئەو ھەموو چاكەو رېذل و (فضل)ەي (محمد)ى پېغەمبەرى خودا لە سەر موسىلمانان و تىتىكىزى گرۇپى مەرقاقيەتىيىش. ھەر بۆيەش خودا فەرمانى بە موسىلمانان كردووە كە ھەكىز ئەو رېذل و فەزل و چاكەيەي "پېغەمبەر" لە ياد نەكەن و ئەو رېبازە راستەشيان لە بىر نەچىتەوە كە پېشانى داون. ھەروەها ھەميشە بىر لە وەھەمۇ شەرك و زەھەت و قوربانى دانەي

پیغه‌مبهر بکنه‌وه، که له‌ریگای گهیاندنی په‌یامی خوداو به‌ختیارکردنی به‌شه‌رهیه‌ت دا پیشکه‌شی کدوون.

خودای په‌روه‌ردگاریش بُو به‌رز راگرتمنی ئەم خاسیه‌تی فەزل و چاکه‌یهی، فەرمۇویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَكِتُهُ يُصْلُونَ عَلَى الَّذِي يَأْمُرُهَا اللَّذِينَ ءَامَنُوا صَلَوَاتُهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا تَسْلِيمًا» (الأحزاب / ۵۶) .. واته: {بىئگومان خوداو فريشته‌كانى دروودوسلاؤ دەنېرن بُو سەر كيانى پيغه‌مبهر، ئىيودش ئەواندى باوھرتن بەپەيامەكەي هيئاوه دروودوسلاؤ بُو بنېرن} .. لم ئايەتەدا وشمى (يصلون)، كە له (صلاة) دوه هاتووه ماناي (نزاو بە موبارەك دانانە)، جا سلاو (صلاة) ئى موسىلمانان بُو پيغه‌مبهر نزا كردنيانه بُوي. سلاوى فريشته‌كانىش بُو پيغه‌مبهر (دواى لىخۆشبوونه بُوي)، سلاوو درووديش له‌خوداوه بُو سەرگيانى پيغه‌مبهر ماناي گهیاندنى رەجمەتىيەتى پىيىتى و ماناي ستايىش كردنييەتى له‌لای فريشته‌كانى خۆي. جا كاتىك موسىلمان دەلىت: ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ)) واته: {خودايىه له‌رېزۋاشان و شوکەوتى پيغه‌مبهر له‌دニادا گمورە زياد بکە بەھەدی كە ياد‌كردنەوهىو باس كردنى بەرز راگرىت و ئائىنەكەي سەرخېرىت و هەرددەم كار بەشەریعەتەكەي بىكىت. هەرۋەها له‌رېزى دوايسىش دا پلەۋپايىي پيغه‌مبهر بەھەدی زيادو گھورەبکە كە شەفاعەت و دواى لىخۆشبوون بُو نەتەوهەكى بکات، ئەجرو پاداشتى رۆزى دوايسىشى زۇرۇ بىشوماركە، فەزل و چاکەي بُز هەمۇ خەلکى پيىشىن و دواين دەرخە و له‌سەرروو ھەمۇ كەسانى نزىك له‌خۆتەوه دايىنى} ..

بۇچۇنیيکى ھەلە :

سەبارەت بەچۈنیيەتى سلاو (صلاة) بُو سەرگيانى پيغه‌مبەرى خودا مانايىه كى نابەجى و بۇچۇنیيکى ناپاراستى وەها خراوەتە زەينى ھەندىيەك لە خۇيندەوارە ھاۋچەرخانەوهى، كە زانىارييەكى نەوتقىيان له‌بارەي چەمك و ماناكانى زمانى عەرەبى يەوه نى يەو و تىيگەيشتۈون گوایە ماناي «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَكِتُهُ يُصْلُونَ عَلَى الَّذِي يَأْمُرُهَا» وەك ئەو نویىغانە (صلاة) بىت كەلای خەلکى باوو زانراون و گوایە مل كەچ كردن و كېنۇوش بىردن (ركوع و سجود) ئى تىيدايىه و خودا بەم رەنگە سلاوو (صلاة و سلام) لەگيانى پيغه‌مبەرەكى بکات. بەراستى ئەم (جۆر بۇچۇنە) بى باوھر و نەفامى يەكى ئاشكرايە بەرامبەر ئايىنى ئىسلام. چونكە ((موحەممەد)) پيغه‌مبەرىيکى خوداوه بەندىيەك لە بەندى كانىيەتى. خوداش كاتىك فەرمانى پى كردوين سلاوو دروودى بُو بنېرین: «يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلَوَاتُهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا تَسْلِيمًا» مەبەستى

له ودیه نزاو دووعای له لای خودا بۆ بکهین و دک ریز لیناتیک لەم پیغمه مبهره گهوره یه، بۆ پاک کردنوهی دل و دهروونی موسلمانانیشە تاکو را بهینریئن لەسەر جوانترین و پاکترین رەوشت و سوپاسی هەر کەسیک بکەن کە چاکەیە کى له گەل دا کردوون. پیغمه مبهرى خوداش گهوره ترین و زۆرتیرین چاکەی له گەل موسلمانان دا کردووە دەشیت بلیئن سلاوات دان لەسەر گیانی پیغمه مبهر مانای ستایش کردنی خوداو سوپاس کردنی پیغمه مبهره کەيەتى.

مەسەله‌ی سلاوات دان - لەسەر پیغمه مبهر:

من لەم باسەم دوايى ى كىتىبە كەدا له چەندىن شوين دا ناوى پیغمه مبهرم ھىنماوه دروود سلاوم لەبىر دەنم ناوه کان دا نەنۇرسىيەتەوە. ئەمەش بۆ مەبەستى كورت كردنەوهى دېپەكان و پاشان تا خويىنەرى بەریز خۆى له قۇوللائى ناخىيەوە ھەست بەو بەرزىو شىكۈي گيانى پیغمه مبهرى پىشەواي بکات و لەئاست ھەر ناوىك دا سلاواتى بۆ بنىرىت. ھەروەها سلاوات دان لەسەر پیغمه مبهرى خودا له ھەر كاتىك دا كەناوى دەبرىت فەرزىيکى دىيارى كراو نى يە.

زانىيانى ئىسلام لەم بارەيەوە چەندىن حۆكم و ریساو فەرمانىيان بۆ (چۈنیەتى سلاوات دان لەسەر پیغمه مبهر) دەرھا ويشتۇرە. ھەندىيەكىيان دەللىن: {ئەم سلاوات دانە كارىكى خۆشويستراوە (مستحبة)}. ھەندىيەكى ترىيش لە زانىيان گۆتوۋيانە: {ئەم كارە پىويىست (واجب) بەبى دىيارى كردنى جارە كان. بەلام كە متىينيان يەك جارە كە پاداشتى لييە دەستەبەر بىت}. ھەندىيەكى ترىيشيان دەللىن: {سلاوات دان لەسەر گيانى پیغمه مبهر فەرزىيکى ئىسلامى ى گشتىگىرى يەو بەھىچ ژمارەو جارو كاتىكى دىيارى كراوەوە نەبەستراوەتەوە دەبىت ھەميسە لە گەل يادھىيەنانى ناوه كەي دا سلاواتى لەسەر بىرىت}. گۆتراويىشە: {لە دوايىين پەكتى نويىز لە دانىشتىنى تەھيات خويىندن و لەپىش سەلام دانەوەدا پىويىستە}.

لەدوا وتهى ئەم سەرەتايەدا دەللىم: خودايە بەزمارەي گشت مەخلووقاتى خۆت سەلاوات و دروودى پېر پەجمەتى خۆت بەسەر گيانى (محمد) دا بېرىئىنە و بەو سەلاواتەش لەپاداشتىو خەلاتى زىاد كەو باشتىن پاداشتى بەنزاكارى ئىيمە بەدرەوە ...

((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدْ خَلْقِكَ صَلَّةً تُكَافِئُهُ عَنْ وَجْزِيهِ حَيْرَ الْجَزَاء))..

(۱) بپوانە: (القول البديع في الصلاة على الحبيب الشفيع)ى سخاوي..

بهندی یه‌که‌م

(گوزه‌رانی "محمد" پیش بونی به پیغامبر())

(رِدْجَه لَهُكَ وَ نَاوِه كَانِي - لَه دَاهِيكَ بُونِي - دَاهِينَه كَانِي - مَرْدَنِي دَاهِيكَي -
لَه لَاهِي بَاهِيرَهِي مَامِي - سَفَهَرِي بَوْ "شَام" - ثَاهِكَادَاهِي بُونِي له "جَهَنَّمَي بَدَكَدارَانَ وَ -
پَهِيَانِي فَضُولَ" - خَوْنَهِرِيَتِي پِيشَ پِيغَهِمَبَهِرِيَتِسَي - زَهَاجِي له گَهَلَ "خَمَدِيَه" دَاهِ -
دَادَهِرِي كَرْدَنِي له بَنِياتَ نَاهِهِي "كَعَبَه" دَاهِ - كَارَكَرَدَنِي له پِيشَ پِيغَهِمَبَهِرِيَتِي دَاهِ)

رِدْجَه لَهُكَ وَ نَاوِه كَانِي

نَاوِي "حَمَدَي كَورِي - عَبْدَاللَّهَي كَورِي - عَبْدَالْمَطْلَبَ" (۱) له. دَاهِيكَشِي نَاوِي "ثَامِينَه" -
كَچِي - وَهَهَبَ" (۲) له، هَمُو باَوْ باَهِيرَانِي پِيغَهِمَبَهِرَ (۳) له گَهَرَه وَ پِياَوْ ماَقَوْلَه بَهِرِيَزَه كَانَ
بُونِ. جَهَنَّمَه لَه نَاوِي (حَمَدَ) يِشَ چَهَنَدِينَ نَاوِي دِيَكَهِي هَهِي وَهَكَه: أَحَمَدَ - وَپِيغَهِمَبَهِرَ
(تَيِّيَه) - وَرِدَهَانَه كَراَوي خَوْدَا (رَسُولُ اللَّهِ) - وَمَاحِي - (۴) وَعَاقِبَ - (۵) وَالْمَقْفَى - (۶) وَ -
پِيغَهِمَبَهِرِي رِدَهَهَتَ - وَ - پِيغَهِمَبَهِرِي "تَوْيِه" - وَپِيغَهِمَبَهِرِي دَاسِتَانَ - وَفَاتِحَ - وَتَهَهَا -
يَاسِينَ - وَمَصْطَفَى - وَرَسُولَ - وَپِيغَهِمَبَهِرِي نَهَ خَوْيَنَدَهَوارَ (الرَّسُولُ الْأَمِيَه) - وَچَهَنَدِينَ نَاوِي
بَهِرِزَو بَهِرِيَزِي دَي.

(۱) (عبدالمطلب) كَورِي - هَاشَمَ - كَورِي - عَبْدَالْمَنَافَ - كَورِي - قَصَى - كَورِي - حَكِيمَ - كَورِي - مَرَهَ - كَورِي -
كَعبَ - كَورِي - لَؤَيَ - كَورِي - غَالَبَ - كَورِي - فَهَرَ - كَورِي - مَالَكَ - كَورِي - نَضَرَ - كَنَانَه - كَورِي -
خَزِيمَه - كَورِي - مَدْرَكَه - كَورِي - الْيَاسَ - كَورِي - مَضْرَ - كَورِي - نَزارَ - كَورِي - عَدَنَه - كَورِي - أَدَدَ - وَ
رِهْجَه لَه كَي بَهِرِيَزِي پِيغَهِمَبَهِرِي شَهَدَه جَهِيَتَهُوهَ سَهَرَ (اسْعَاعِيلَه) كَورِي - ابْرَاهِيمَ سَلاَوَيَانَه لَه بَيَتَه..
(۲) (وهب) اي كَورِي (عبدمناف) اي كَورِي (زَهَرَه) اي كَورِي (حَكِيمَه)، كَه (حَكِيمَ) يِشَ پِيَنْجَمَه بَاهِيرَه گَهَرَه
پِيغَهِمَبَهِرَه. (بِرَوانَه بَهِرِاوَيَزِي يَه كَهَمَ).

(۳) وَشَهِي (حمد) لَه سَيِّفَتَيَكَ (نَاهِدَتَاهِيَكَ) دَه دَيَتَ، كَه مَانَاهِي سَوَيَّاسَ كَراَوَه سَتَاهِشَ كَراَوَ (محَمُودَ)
ده گَهِيَه نَيَتَه. بَه لَاهِمَ مَانَاهِي زَهَرَه وَ دَوَبَارَه بُونِ (مَبَالَغَه وَ تَكَارَه) يِشَ تَيَادِيه، وَاتَه (تَهُو كَه سَهَي دَواَيِه هَهَرَه
حَمَدَه سَوَيَّاسِيَكَ حَمَدَه زَيَاتِرَه دَه كَريَتَه. ثَهَمَه شَه دَه لَاهِتَه له سَهَرَه زَهَرَه كَه سَانَه بَهْجَاهِي وَ
بَهْسَتَاهِشَه بَاهِسَي رِيَنَگَاهِي رَاهَتِي وَ رِهْوَشَتَه گَهَرَه كَانِي دَدَهَنَه.

(۴) (أَحَمَدَ) لَه سَهَرَه كَيَشِي (افْعَلَه) رِيَلَيَنَانِي حَه مَدَي زَيَاتِرَه. وَاتَه تَهُو (حَمَدَه سَتَاهِشَه كَه شَاهِيَسَتَهِي تَهُوهَه)
رِيَرَه بَهَهَي زَيَاتِرَه له هَي كَه سَانَي دَي.

(۵) مَاحِي: وَاتَه تَهُو كَه سَهَي كَه خَوَدَاه بَه هَيَه تَهُوهَه كَفَرَه بَعْتَبَادَهِرِي بَنَبَدَهَه كَاتَه.

(۶) العَاقِبَ: وَاتَه تَهُو كَه سَهَي هِيجَه پِيغَهِمَبَهِرِيَكَه تَرَى له دَوا نَاهِهَتَه.

(۷) المَقْفَى: وَاتَه شَويَنَكَه وَتَوَوَه شَويَنَه پَيَه هَلَگَرَه پِيغَهِمَبَهِرَانَه.

له‌دایک بوونی

(عبدالله) ای باوکی محمد ﷺ خوش‌ویسترن کوری باوکی بوله‌نیو برakanی تریدا، ئه‌وه بول باوکی کاتیک ویستی ژنی بولجوازیت (ئامینه‌ی کچی و‌هه‌ب) بولخواست که له‌به‌ریزترینی بنه‌ماله‌کانی قوره‌یش بولو، (ئامینه) ششوی بوله (عبدالله) کردو دوای ماوه‌یه‌ک سکی پر بولو و پیغمه‌مبه‌ری خودای له‌سک دا بولو، له‌و کاته‌ش دا هیینده‌ی نهبرد که (عبدالله) به‌مه‌بستی کاروباری بازرگانی له مه‌که ددرچوو و هر له‌و سه‌فرهش دا مردوله‌لاین خالوانی بوله که کورانی (عدى بن النجار) بولون له‌شاری (یه‌سریب) نیژرا، (عبدالله) له‌ته‌مه‌نی (۲۵) سالی دا کوچی دوایی کرد.

کاتیک ماوه‌ی نو مانگی ساک پری‌یه‌که‌ش تمواو بولو (ئامینه) مندالله‌که‌ی ده‌بیت و ئه‌مه‌ش له بوره‌بیانی روزی دووشه‌مه (۹) یان (۱۲) ای مانگی (ربیع الاول)^(۱) بولوه له‌سالی فیل (عام الفیل)^(۲) دا.

(ئامینه) خیرا که‌سیک ده‌نیتیت بولای (عبدالمطلب) ی خه‌زوروی و (باپره‌ی پیغمه‌مبه‌ر) تاکو مژده‌ی منالیونه‌که‌ی پی‌بگه‌یه‌نیت، ئه‌ویش زور شادو خوشحال ده‌بیت و هر به‌نیلها میک له‌خوداوه ناوی ده‌نیت (موحه‌مهد). ئه‌م ناوه‌ش له‌و بوله‌نیو عمره‌ب دا بلاو نه‌بولو، ته‌نانه‌ت چند که‌سیکی که‌م هه‌لگری ئه‌م ناوه‌بولون. له (عبدالمطلب) بایپریان پرسی بولو: (بوجی تو ناویک له‌ناوه‌کانی باب و باپراینیت لی نهنا؟) له‌و لام دا ده‌لیت: { من به‌هیوای ئه‌و هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌وی حه‌مدو ستایشی بکات، بزیه ناوی —موحه‌مهد— م لی ناوه } .

(۱) مامؤستا (حمدود الفلكی) خودا لی خوش بیت، به‌پیتی روزه‌میری (همه‌تاوی - شمسی) له‌میزروی له‌دایک بوونی پیغمه‌مبه‌ری کولیووه‌تمه‌وه و گه‌یشتوته ئه‌و ته‌نخاما‌ی بولی رون بیت‌مه‌وه که ریکه‌وتی (۲۰) نیسانی سالی (۵۷۱) ای زایینی يه.

(۲) سالی فیل (عام الفیل) بولو داویکی به‌ناوبانگی تیدابووه که له‌مه‌که‌دا رهوی داوه‌و عمره‌به‌کانیش کردو ویانه‌ته بورا و میزرویه‌ک بولخویان. پوخته‌ی ئه‌م رپووداوه ئه‌مه‌هه‌بیه‌پادشاپیک له‌پادشاپیانی (حبه‌شنه) که حوكمی یه‌منه‌نیشیان له‌زیرده‌ست دابووه شالاویکی هیناوه‌ته سه‌ر —مه‌که— به‌مه‌بستی رپوخاندنی (که‌عبه) و فیلیکی زور و گهوره‌ش له‌پیشوه‌ی سوپاکه‌یان دابووه. دیاره عمره‌به‌کان له‌و بوله‌نیو سوپای و اگه‌وره سامناکیان نه‌دیبوو. خودای مه‌زن و بالاده‌ست بولزیلیتیان له‌هاتنى پیغمه‌مبه‌ری چاوه‌پوان کراوه بوله‌پاراستنى ماله‌که‌ی خوشی (که‌عبه) ئه‌و سوپا گهوره‌یه‌تی فروتوونا کردوه. قورشان ئه‌م به‌سهرهاته‌ی له‌سوروه‌تى (فیل) دا گیزاوه‌تمه‌وه. تیدی له‌و سالله‌دا که ئه‌و رپووداوه گهوره‌یه‌تی تیدابووه پیغمه‌مبه‌ری خوداش له‌دایک بولوه.

داینه کانی

لهو سه رد همه دا داب و نه ریتی عه رب وابوو که داینه بتو کورپه و ساواکانیان را گردن له خلکی گوندنشین و ههر لهویش پیان بسپیرن بوبه خیوکردنیان تاکو لهش ساغ و تهندروست و رویاو زیره که ده چن. عه رب دهیانگوت: (مندالی له شاردا به خیوکراو زینی روون ناییت و ئازاو دلیل ده رناچیت).

یه کم داینه نیش که پیغمه مبهوری له خوگرت و شیری پی دا ناوی (ثوبیه) بسو و ماوهیه کی کم لای مایه وه.

دوای ئو خاتوو (حليمه-ى كچى -أبى ذؤيب السعدية) به خیوی کردووهو شیری پی داوه. ئم داینه نش هەزارو کەم دەست بسو، بەلام بەھۆی (محمد-وه) خودا خیرو بەرهە کەتىكى زۆرى بە سەردا رېستووهو مەرە کانىشى شىريان زۆر بۇوهو مىرگ و لەورگا يە کى هيچگار زۆرى بۆ رەخساوه لەھەممو لايەنە كەوه بۇۋازادە وە پىت و بەرە كەتى دەسگىر بۇووه. كاتىك تەمەنی گەيشتۇتە پېنج سال گەپاندوتىي يەوه بۆلای دايىكى. لهویش (ام أىمن - برکة الحبشىيە)^(۱) داینه بوروه.

مردنى دايىكى

لە شەشم سالى تەمەنی دا، دايىكى دەبیات بتو سەردانى خالوانى له شارى (يەسرىب) و لەھەمان كات دا سەردانى گۆپى مىرددە كەشى بكت. (تامىنە) لهو سەفرەدا كەنیزە كە خۆى داتە: (ام أىمن)، كە مىرددە كە بىزى ھېشتىبوووه له گەل خۆى دا دەبات و مانگىك لەھۆي دەمېننە وە پاشان دەگەرپىنه وە بۆ-مە كە -. بەلام لەپىگاي نىوان ھەردوو شارى (يەسرىب) - مە كە) و لە جىيگە يەك، كە بە (أبواء) ناودەرىت - تامىنە - نەخوش دە كەھۆيت و ھېنىدە پى ناچىت كە دەمەرىت و هەر لهو جىيگە يەش دەنیزىرىت. پاشان (ام أىمن) ئم مندالە ھەتىوه بى دايىك و باوکە (محمد) دېنىتىھە بتو "مە كە".

(۱) بەراستى لەم ناوانەدا (عبدالله) و (آمنة) و (ثوبىة) و (حليمة السعدية) و (ام أىمن) دا چەندىن ماناو دەلالەتى سەرسورھىن بەدى دەكىرىن. بۇ غۇونە لەناوى باوکى دا (عبدالله) كەمانى (بەندەي خودا دە كەيەنپەتى) دەلالەتى يە كەخاپەرسى (توحيد) ھەيمە. لەناوى دايىكىشى دا (آمنة) ماناو دەلالەتى دەنلىيابى (امان) بتو نەتەوە كە يەپىشان دەدرىت. لەناوى يە كەم داینه نىشىدا (ثوبىة) ماناو پاداشت (شواب) دەردە كەھۆيت. لەناوى دايىنه بەناويانگە كەشىدا (حليمة السعدية) ماناو دەلالەتە جوانە كانى ئارامى و بەختەوەری رەنگ دەدەنھەوە. ھەرودە لەناوى (ام أىمن) دا دەلالەت و ھېمىماي خىر و بەرە كەت دەدرەوەشىتەوە.

له‌لای باپیره‌ی و مامی

دوای مردنی دایکی.. (عبدالمطلب) ای باپیره‌ی له‌خوی ده‌گریت و نه‌رم و نیانی یه‌کی و هه‌سای بُو ده‌نوینیت که له‌وه‌پیش بُو هیچ کورپیکی خوی نه‌نواندبوو، نه‌ویش له‌به‌ر چهند نیشانه‌یه کی جو‌امیری و ره‌وشت‌به‌رزی که‌به‌دبی کردبوون له (محمد) دا.

باپیره‌شی دوای دووسال له‌سره‌به‌رشتی و به‌خیوکردنی، کوچی دوایی ده‌کات. ئینجا ده‌که‌ویته لای (ابوطالب) ای مامی و نه‌میش کابرایه کی هه‌زار ده‌بیت، به‌لام ویرای نه‌وهش به‌خشنده دل‌فراوان و گه‌شبین ده‌بیت و (محمد) ای برازاشی به‌راده‌دیک خوش ده‌ویست، که‌هیچ کورپیکی خوی هینده خوش نه‌ویستبوو. نه‌ویش هه‌میشه له‌لای مامی یه‌وه ده‌خموت و نه‌گه‌مر مامی بُو کارپیک بروشتایه له‌گه‌ل خوی دا ده‌بیرد.

(حمد) له‌ماوه‌ی سالانی منالی ی دا غونه‌یه کی به‌رزی چاویتیری و قهناعه‌ت و له‌خوب‌ان بُوو و ته‌نانه‌ت دووربوو له‌و جوزه کرداره بچوک و وردانه که مندالان خوویان پیسو ده‌گرن و پیوه‌ی خمریک ده‌بن. (حاله‌تی هه‌تیوی) یش شوینه‌وارپیکی قوول و ئازاری‌هشی له‌ده‌روونی (حمد) دا جی‌هیشتبوو، به‌لام دیاره به‌هوی نه‌و سره‌به‌رشتیاری‌یه پر سوزو نه‌وینه‌ی مامی یه‌وه ئازاری نه‌و حاله‌تی له‌سهر سووک بوبوو. هه‌روهک خوداش له‌قورئان دا نه‌و نیعمه‌ت‌هی بیرخستبووه‌و فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَمْ يَحْدُكَ يَتِيمًا فَأَوَى﴾.

سه‌فه‌ری بُو – شام -

کاتیک ته‌مه‌نی ده‌گاته – دوازده سالی – مامی ده‌یوه‌یت بُو کارپیکی بازركانی بچیت بُو (شام) و نه‌ویش نه‌مه‌ی زور له‌لا ناخوش ده‌بیت که به‌تنه‌نیا بیینیت‌هه و داوه‌یه ک له‌مامی دابریت. هه‌ر بُویه‌ش مامی دوای نه‌وه‌ی هه‌ست به‌و حاله‌تی ده‌کات به‌زدییی پی دا دیت‌هه و ده‌گه‌ل خوی دا ده‌بیتات.

ئینجا له‌گه‌ل کاروانیتکی بازركانی دا به‌ری ده‌که‌ون و ده‌گنه شاری (بوسرا)^(۱) و لمه‌وی راهیبیک به‌ناوی (بعیرا)^(۲) چاوی به (محمد) ده‌که‌ویت و به‌وردی سره‌رخجی ده‌دات و بُوی ده‌رده‌که‌ویت هه‌موو نه‌و به‌لگه‌و نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌ریتی ای تیدایه، که له‌کتیبه نه‌صرانی

(۱) بوسرا (بصری): ئیستا گوندیکه له‌نیوان (سوریا) و نیمچه دورگه‌ی عه‌رده‌بی دا.

(۲) (بعیرا): راهیبیکی مه‌سیحی ای سهر به‌و کۆمەلە مه‌سیحی یه‌یه که به‌هزوی بانگه‌واز بُو (توحید) و یه‌ک خواپه‌رسنی یه‌وه چه‌و سینترانه‌ت‌هه و ده‌پاچه‌کانیشیان په‌نایان بردؤت‌به‌ر که‌ناره‌کانی بیابانی عه‌رده‌بی.

یه کانی خویان دا خویندبوویه وه. هر بؤیه خیرا مامی را ده سپیریت، کهوا بهوریایی چاودتیری و پاریزگاری لی بکات تاکو له دهست جووله که پاریزراویست. (ابو طالب) یش کار بهو را سپارد هیهی (بحیرا) ای زانای نه صرانی ده کات و به پهله ش ئه کوره نه وجه وانه دینیتنه وه بسوه که".

ئاگاداریوونی له (جهنگی به دکرداران) و (په یمانی فضول)

که ته مهنه نی ده گاته بیست سال ئاگادارو هاوژه مانی جهنگی به دکرداره کان (حرب الفجار) دهیست. ئه که جهنگه له نیوان {تیره دی} (قوره یش) به هاوپه یانه کانیانه وه {و} {تیره دی} (قمهس) به هاوپه یانانیانه وه {رووده دات} و له جیگه یه کی نیوان (مه ککه) و (طائف) دا دهیست که به (خلة) ناوبراوه. بیکومان ئه که جهنگه زور دژوارو سامناک بسوه لو بهر ئه وهش که سوو کایه تیه کي زوری دره هق به پیروزی موقد ده ساتی ئه وسای عمره ب له (مه ککه) دا تیادا کراوه به (جهنگی به دکرداران) ناوبراوه. پاشان ئه و جهنگه به پیکه و تنيک کوتایی په مهیزراوه دواي ئه وهی خملکتیکی زوری تیادا کوشراوه.

جا دواي جهنگی به دکرداران هندیک که س له پیاو ماقوله مه ککه بی يه کانی — قوره یش —
بانگه وازیان بو به ستني په یانیک کردووه کمناوی په یانی (فضول) یان لی ناووه تیای دا په یانیان داوه گهر هر ستم لیکراویک له — مه ککه دا — ببین و له خلکی مه ککه بیست یان خملکی هر جیگه یه کی تریش بیت دسگیری بیی بکهن و یارمه تی بدهن له سهر قهربوو کردن وهی سته مه که هیو گیرانه وهی مافی خوی.

بیکومان (حمد) یش له گهله مامه کانی دا ئاماډه کانی به ستني ئه و په یانه بسوه لو لی ئاگاداره دهیست. ئه ونددهش ئه و ئاماډه بیونه هی پی خوش بسوه که ده باره دی ئه و رُزه (له دواي به هرمه ندبونی به پله و پایه پیغمه مبهوریتی) فرموده ویه کی: ((من له گهله مامه کانم دا ئاماډه به ستني په یانیک بوم له مالی (عبدالله کی کوری — جدعان) که هینددهم پی خوش بسو زور زیاتر له وهی خاونی حوشتره سوره کله کان^(۱) بومایه. خو ئه گهر هر ئه و رُزه بانگه وازم بسو ئیسلام پی بکرایه به ده مهه و ده هاتن)).

(۱) حوشتره سوره کله کان {جز النعم} بهو حوشتره هر دگران و هر دچاکانه ده گوترا که لمو رُزه دا له لای عمره بکان به نرخ تین ولاخ بون له و ناو جوزه کانی حوشتردا.

خوونه‌ریتی پیش پیغه‌مبه‌ریتی

"محمد" له‌نیو گله‌که‌ی دا به‌ئه‌دوب ترین که‌س و راستگو‌ترینیان و ده‌سپاکترینی هه‌موویان بوروه. له‌هه‌مووشیان زیاتر دوره بوروه له‌بهدکاری و لعو رهفتاره ناهه‌موارنه‌ی که ره‌وشتی پیاوان له‌کدار ده‌کمن، تهناهه‌ت گله‌که‌ی خوی ناوی (الأمين) یان لی ناوه، واته که‌سیکی جی‌ی متمانه‌و ده‌سپاک و ددم پاک و داوین پاک، چونکه خوداش هه‌موو سیفه‌ته به‌روز جوانه‌کانی تیدا کۆکردبووه.

هه‌روهه‌ها خودا پیش شه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ی پی‌بسپیریت له‌هه‌موو تاوان و خراپه‌یه کی گله‌که‌ی پاراستبوبی و هه‌موو بت و خواوه‌نده‌کانیانی له‌لای بیزراوو ناشیرین کردبووه تا هینده رقی لی یان ده‌بوقه، که هرگیز ثاماده‌ی هیچ ئاهه‌نگیک یان جه‌ژنیکی بتپه‌رستان ندده‌بورو.

(محمد) درباره‌ی قۇناغه‌کانی مندالی و نه‌وجه‌وانی خوی فه‌رموویه‌تی: ((من هیچ کاتیک سهوداسه‌ری کاریک نه‌بوم له‌کارانه‌ی که شوینکه‌وتوانی جاهیلیه‌ت^(۱) (نه‌فامی) ئه‌نجامیان ددها، ته‌نها دووجار نه‌بیت که له‌هه‌ردو جاره‌که‌ش دا خودا بواری نه‌دام و پاراستمی. ئیدی له‌و ته‌مه‌نه‌ی (پیش شه‌ره‌فمه‌ندییم به‌په‌یامی خودا) ئالووده‌و هۆگری شه‌و جۆره کردارانه نه‌بومه‌تەوه.. شه‌و دووجاره‌ش که خودا له‌و کرداره نه‌فامی یانه بهدوری گرتم و خریک بولو شالووده‌ی بم، شه‌و بولو شه‌ویکیان له‌ناوچیه‌کی سه‌رورو شاری (مه‌ککه) له‌گەن کورپیکی نه‌وجه‌وانی هاورپیم دا، که پینکوهه ئازه‌لەمان دله‌وړاند پیم گوت: {بی‌زه‌جمت چاودیزی بیه‌کی شه‌م مه‌رانه بېیکه تاکو ده‌چممه بۆ (مه‌ککه) و منیش ودک شه‌و گه‌نجانه‌ی ئه‌می بۆ خۆم که‌یف و سه‌فایه‌ک بکهم}. شه‌ویش داواکه‌می په‌سندکردو ئینجا که‌وچه‌ریو له‌گەن گه‌یشتمن بۆ شارو نزیک بولونه‌وهم له‌یه که‌مین خانووی (مه‌ککه) دا گوییم له‌ئاهه‌نگیکی بەزم و گۆرانی بولو و پرسیم {شه‌مه چی یه؟ پی‌یان گوتم}: {ئه‌وه زه‌ماوه‌ندی فلان پیاوه که فلانه کچی خواستووه}. منیش به‌مه‌به‌ستی ئالووده‌ییم به‌که‌یف و سه‌فایه‌کی گه‌نخی و نه‌وجه‌وانی دانیشتمن، تا گوئی یان لی بگرم. به‌لام خودا په‌ردیه‌کی وای به‌سەرگویم دا دا که خه‌وم لی که‌وت و به‌هیچ شتیک خەبەرم نه‌بوبوه تا که‌رمای خۆری به‌یانی هەلیساندم. ئینجا گه‌رامه‌وه بولای هاواری شوانه‌کم و لئى پرسیم داخو چۆن که‌یف و سه‌فایه‌کم کردیت، منیش هه‌والی راستی ی به‌سەرهاته‌کم بۆ گیپایه‌وه... جاری دووه‌میش، که هه‌ر به‌تەمای کرداریکی وابسوم

(۱) جاهیلیه‌ت: به‌سەردەمی پیش هاتنى ئىسلام داده‌نریت. قورئانیش بۆیه شه‌و ناوه‌ی بۆ داناوه چونکه له‌و زەمانه‌دا گونادو تاوان زۆر ئەنجام ده‌درار به‌په‌واشیان داده‌نا.

و که خداش پاراستمی، ئەو بۇ لە شەویکى تردا بۇ ھەمان مەبەست چۈرمە و بۇ مەككە - و دووبارە خودا خەوی لى خىستمە و دەنەپەت گۆيم لەھىچ ئاھەنگىكى نەفامى بىت. ئىدى ھەرگىز دواي ئەوه بەتەمای ھىچ كەدارىكى لەو جۆرانە نەبوم و خەيالىم بەلاي ھىچ گوناھىك دا نەبرد)).

زەواجى لە گەل - خەدیجە - دا

لە تەمەنى (۲۵) سالى دا بۇ دوودم جار سەفەر بۇ سورىيە (شام) دەكات، ئەم سەفەردەشى بۇ كارىتكى بازركانى ى خاتتو (خەدیجە)^(۱) كچى (خۇۋەيليد) دەبىت كە ھەندىك جار پىاوانى بەكىز دەگرت، تا بازركانى ى بەپارەو مالىيە و بۆيىكەن، چونكە خۆى بىسەۋەن بۇو و خزمەتكارىيەكىشى بەناوى (ميسىرە) ھەبۇو.

(خەدیجە) بۆيىھە ئەو كارەي بە (محمد) سپارد، چونكە بىستېبوسى مرۆشقىكى دەسپاك و راستگۆيە خاودىنى چەندىن رەوشتى بەرزى دىكەشە. لەو سەفەردا خزمەتكارەكە خۆيشى لە گەل دا ناردو ھەردو كيان (واتە - محمد - و - ميسىرە) لەو ئەركى بازركانى يەيان داو لە كارى كېرىن و فرۇشتى دا قازانچىكى ھېنجىگار زۇريان بەدەست ھىئىنا، وجودى خودى (محمد) يىش لەو سەفەردا بۇوە هوئى خىرۇ بەرەكەتىيکى ئەوەندە زۆر، كە (ميسىرە) شەستى پى كەدو سەرى سورپماپو و كاتىتكەنەتەوە ھەموو بەسەرھاتەكە ئەو سەفەردى بۇ (خەدیجە) ى خاتتونى گىرپايەو^(۲). دىيارە - خەدیجە - ش زۆر سەرسام و خۆشحال بۇو بەو رەوشتە جوان و بەرزانەي - محمد - و شادمانىش بۇو بەو قازانچە زۆرەي، كە لەو بازركانى يەدا پەيداى كەدبۇو. ھەر بۆيەش كەسىتكى نارد بۇلائى و ئامادەيى خۆى دەرىپى كە ئامادەيى شۇرى پېتكات ئەگەر داخوازىيەي بكتا. لەو كاتەش دا - خەدیجە - تەمەنى گەيىشتېبووه چل سال. (محمد) يىش ئامادەيى خۆى دەرىپى و مامى خۆى (ابوطالب) ئى نارده داواي و ئەھۋىش لاي كەس و كارى خوازىيەنى كەدو مىرددى پى كەد.

(۱) بپوانه: الکامل فی التأریخ - لأنب بن الأثیر - ج ۲.

(۲) (خەدیجە) زېيىتكى دەولەمەندبۇوو لەخانەوادە ھەرەبەرزو بەرپىزەكانى - قورەيش - بۇوۇدۇ بەچەندىن ناوى وەك (طاھەرە و سیدە قريش) ناسراوەو تەمنانەت گەلىك لەپىاوانى (قورەيش) داواي زەھاجيان لى دەكردو خوازىيەن ئەتكەن، بەلام شۇرى بەكىسيان نەدەكرد ھەرجەندە بىۋەۋەنېش بۇو.

(۳) ھەرودەها كېرپاۋەتەوە، كە (مەيسىرە) ھەوايىتكى ترى بە (خەدیجە) كەياندۇوە دەرىسارەي ئەوهى لە كاتى نىيەرپۇ تىن سەندىنى گەرمادا دوو فريشتهى دىبىو سېبەريان بۇ (محمد) كەدبۇو بۇ پاراستىنى لە كەرمائى خۆر.

دادوه‌ریکردنی له بنیات نانه‌وهی – که عبه – دا

(حمد) له ته مهنه سی و پینج سالی دا ده بیت، که لا فاوینکی توند رووده‌دات و که عبه ش ده گریته‌وهو هه مسوو دیواره کانی درزو کله به ریان تی ده کم ویت. قوره‌یشی یه کان به پله ده کهونه تیکدانی یه کجارت کی ی (که عبه) تاکو سه‌لره‌نوی به‌شیوه‌یه کی چاکتر بنیاتی بنینه‌وه. جا دوای نه‌وهی هه مسوو لایه کی بنیات ده نینه‌وه ده گهنه نه‌وه کارهی که چون به رد هر شه که (الحجر الأسود) بخنه‌وه جیگه کهی خوی. لم‌مهش دا ناته‌بایی و جیاوازی بیرورا ده که ویته نیوان سه‌رانی قوره‌یشیه ده درباره نه‌وهی کامیان بیخنه‌وه سه‌رجیگهی خوی. مشت و مر له سه‌مر نه‌مه له نیوانیان دا ده گاته نه‌وه را ده یه خه‌ریک ببو شاگری جه‌نگیان له نیوان دا هه لگریست. لهو کاته‌دا به ته مهنترین پیاوی قوره‌یش (ابو امیّة‌سی کوری – مغیره) هیوریان ده کاته‌وه و پیان ده لیت: {که لوز ناکلک مه‌بن. باشت وایه یه کیک بکهنه دادوه (حه که)‌می نیوانستان و با که‌سیکی واش بیت که به حکم و دادوه‌ری کردنه کهی قایل بن}. نه‌وانیش ده لیت: {کاری دادوه‌ری ده سپیّرین به‌یه که مین که‌س که دیته‌لامان} و اته له و که‌سانه ده چنه زوروه بولایان له که عبه‌دا بؤ دیتني بیتای نوئی که عبه. بیکومان به‌ویست و تیراده دانايانه‌ی خوای په‌روده‌دگار یه که م که‌سیک که ده چیته لایان (حمد) ده بیت. نه‌وانیش دلخوش ده بن و دلنياش ده بن له ته حکیم و دادوه‌ری کردنه نه‌هم پیاوی که هه مسوویان به مروژیکی ده سپاک و جیهی متمانه و راستگو و زیرو زانا ناسیویانه. بؤیه ده لیت: {نه‌وه – محمد‌سی نه‌مین و متمانه پی‌کراوه و نیمه‌ش قایلین به دادوه‌ری کردنه له نیومان دا}.

جا کاتیک مه‌سه‌له کهی بؤ باس ده کهن، نه‌ویش خیرا بؤ چاره‌سه‌ری نه‌وه کیشیه‌یه نیوان سه‌رانی قوره‌یش کراسه کهی خوی راحست و به رد کهی خسته سه‌هرو دا ای له گهوره کانی قوره‌یش کرد که هه ریه که و گوشیه کی کراسه که هه لگریت و به هه مسوویان هه ره چوارلای نه‌وه کراسه به رزکه نه‌وه.

ئینجا خویشی به رد که هه لده‌گریت و به دستی خوی دیخته‌وه سه‌ر جیگه کهی. بهم ره‌نگو بهو هه لس و که وته دانايانه‌یه تواني ی نه‌وه کیشیه ئال‌وژه‌ی نیوان سه‌ره که هۆزه کانی قوره‌یش چاره‌سه‌ر کات که خه‌ریک ببو ببیته هۆی په‌وادانی کاره‌ساتیکی گهوره.

کارکردنی له پیش پیغه مبهه ریتیی دا

"موحه مهه" هیچی واى له مال و کهلوپیهله بمهیرات بسو نه مابووهه تنهها بریکسی که مه نه بیت. جگه له وهی که به (ههتیوی) یش گهه وره بوبویو. کاتیک گهه یشته ئهه تو ته مهنه توانای کارکردنی هه بیت له گهله چهند برایه کی (شیری) ی دا که (للهو پیش لهدیهات دا پیتکهوه لای دایین شیریان خواردبوو) مهه دلهه وه راندو بمه پیشهه شوانکارهیی یمهوه خه ریک بعون. ده بارهه ئهه کارهش فهرمومویه: ((هه ر پیغه مبهه ریک که خودا ناردوویه تی کاری شوانی کردووه)) هاوهلاان لی یان پرسی: {ثایا تووش شوانیت کردووه ئهه پیغه مبهه ریک خودا}؟ فهرموموی: ((بهلی منیش کاری شوانی و مه پلهه وه راندم بسو خه لکی مه ککه ده کرد بمه چهند قیراط^(۱) یک)).

جگه لهم کاری شوانکارهیی که له ته مه نیکی میرد مندالیو نهوجه وانی دا پیوهه خه ریک بوروه، کاری بازرگانیشی له تافی لاوه دا کردووه شه ریک (هاویهش) ھکه شی له و کارهدا سائب-ی کورپ-ابی السائب) بوروه. هه رووها ودک پیشتیش باسمان کرد—کاری بازرگانیو کرپین و فرۆشتنی بھکری بسو (خمدیجه) کردووه دواي ئهه وهی بوروه بھه سه ریشی و بھه پارهه سامانی ئهه کاری کردووه.

(۱) ددقی عمره بیی فهرموده که: {وأنا رَعَيْتُهَا لِأهْلِ مَكَةَ الْقَارِبَيْطِ}.. وشهی (قاریط) کۆ (جه معی) وشهی (قیراط) هو مانای نرخی که متر لە دیناریک یان چهند بھشی دیناریک ده گهه نیت. گوتراویشه وشهی (قاریط) ناوی جینگه یهک بوروه له و ناوجههی که ئازه لیان تیدا لە وه راندووه بھم پیچه ش مانایه کی ترى فهرموده که ئه مهیه: {بهلی منیش ئازه لام بسو خه لکی مه ککه له (قاریط) دلهه وه راند}.

بهندی دووه‌م

((پیغمه‌مبهریتی " محمد "))

(سهره‌تای سرووش بُو پیغمه‌مبهر — بانگه‌وازی نهیتی پیغمه‌مبهر بُو یسلاام —
تاشکراکدنی بانگه‌واز — " قوره‌یش " بدره‌لستی پیغمه‌مبهر دده‌کهن —
هه‌ره‌شکردن له پیغمه‌مبهر — چهند هه‌ولیک بُو فریودانی پیغمه‌مبهر .)

سهره‌تای سرووش بُو پیغمه‌مبهر

کاتیک (محمد) ته‌مه‌نی گه‌یشته چل سالان خودا کردی به‌پیغمه‌مبهر و ده مژده‌درو
ترسینه‌ریک (بشیراً و نذیراً) ناردي بولای خه‌لکی تاکو په‌یاما می خودایان پی‌بگه‌یه‌نیت و پی‌سی
راستیان برات و مژده‌ی به‌هه‌شتیان له‌هه‌رامبه‌ر تیمان و کرده‌وه چاکه‌کانیان دا پی‌بگه‌یه‌نیت و
به‌ناگری دوزه‌خیش له‌هه‌رامبه‌ر باوده‌نه‌هینان و گومرا‌اییدا بیان‌ترسینه‌نیت و ثاگاداریان بکاته‌وه،
هه‌روهک خودا ش لعم باره‌یه‌وه فرمومویه‌تی :

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ...

یه‌کدم سهره‌تای سرووش (وحی) یش به‌خه‌ویینینی راست (الرؤیا الصادقة) دهستی پی‌کرد.
(محمد) ههر جاریک خه‌ویکی بدیایه و ده خوی دده‌هاته‌دهی .

دوای ته‌نهایی و دوروی له‌گله‌که‌ی لا خوش‌ویست کرا (وانه : پیش له‌هه‌ستونانی
ئه‌رکی پیغمه‌مبهریتی) ، چونکه ده‌بینی ئه و گله‌ی خوی له چ سه‌رلیشی‌یاوی و گومرا‌ایی یه‌کی
تاشکرادان به‌هه‌ی بته‌رسنی و کرنوش بردنیان بولایه‌کانه‌وه . هاوکات بورو له‌گمل نزیک
بوونه‌وه سرووشی خودادا بولای ئهم حهز له‌ته‌نهایی کردنی زور زیاد ده‌بیو . بولئم خودابران و
ته‌نیایی یه‌یشی ته‌شکه‌وتی (حمراء) دیاری کردبوو و چه‌نده‌ها شه و خواپه‌رسنی ی تی‌دا
ده‌کرد . جاری وا هه‌بیو ده شه و تیای دا ده‌مایه‌وه جاری واش هه‌بیو زیاتر لـهـمانگیک لـهـوـی
ده‌مایه‌وه . خواپه‌رسنی به‌ندایه‌تی یه‌که‌شی له‌سـهـرـتـیـانـیـ (ابراهیم) اللـهـلـلـهـ بـوـوـ . بـوـ ئـهـمـ
مـهـبـهـشـ خـوـراـکـیـ لـهـ گـمـلـ خـوـیـ دـاـ دـهـبـرـدوـ هـهـرـ جـارـیـکـ بـوـ لـایـ خـیـرـانـهـ کـهـیـ دـهـکـرـایـهـ وـ خـوـراـکـیـ .
تری له‌گهله خوی دا ده‌ببرد .

بـهـمـ رـهـنـگـهـ لـهـوـ ئـهـشـکـهـوـتـهـ وـهـ خـتـیـ بـهـسـهـرـ دـهـبـرـ دـاـ تـاـکـوـ رـقـشـیـکـیـانـ فـرـیـشـتـهـیـ خـودـاـ
(جـیـبـرـیـلـ اللـهـلـلـهـ) بـهـ فـهـرـمـانـیـ خـودـاـ گـهـیـشـتـهـ لـایـ وـیـ کـهـمـینـ رـاـسـپـارـدـهـیـ پـیـ کـهـیـانـدـوـ پـیـیـ فـهـرـمـوـ :

(بجويينه: (اقرأ)). ثم ويش فهرموسى: (من خوييندهوار نيم). پيغه مبهير خويى لم باسى ثم به سه رهاتهيدا فهرموسى: ((ئينجا دواي شوهى پىيم گوت كه من خوييندهوار نيم توند گوشيمى بخوييه و تا هيپرو گورم تيا نه ماو پاشان بەرىدام و پىتىمى فهرموسى: (بجويينه) منيش و لامم دايىوه كه: (خوييندهوار نيم). دووباره توند بخوييه و گوشيمىمه و همتاكو هيپرو برسىم لى براو پاشان بەرىدامه و فرمانى پىكىرمەه و فهرموسى: (بجويينه). منيش و لام جاري پىشوتىر و لامم دايىوه كه (من خوييندهوار نيم). بو سىيىهم جار بەتوندى باوهشى پىم دا كىردەدو پاشان بەرەللازى كىرمەه و فهرموسى:

﴿أَقْرَأَ ﴿١﴾ يَاسِرَ رَبِّكَ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَنَ مِنْ عَلَىٰ ﴿٤﴾ أَقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٥﴾ الَّذِي عَلَّمَ ﴿٦﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٧﴾﴾

ئينجا پيغه مبهير بەپەلەو بەھەلەر زينه و رۇشتەوه بۆ مالەه و بە (خەدېچە) ی هاوسەرى فهرموسى: (دامپۇشىن.. دامپۇشىن "زملىنى، زملۇنىي" ، ئەوانىش دايانپۇشى و پالكەوت ھەتا ئە و ترس و بىم و ھەلەر زينه تيانەما، پاشان دەستى كرد بە گىيىنەوهى ئە و حالەتەي بەسەريا ھاتبوو بۆ (خەدېچە) و فهرموسى: (بەراستى ترسم لەسەر خۆم ھەبۇو). (خەدېچە) ش پىيى گوت: {نا، قەت ترست لەسەر خۆت نەبىت، چونكە قەسم بەخوا ھەرگىز خودا كەساس و مەلولىت ناکات، لە بەرئەوهى توپەيەندى سۆز (صلەسى - رەحم) دەگەيەنیت و ھاتچىزى كەس و كارت و خەلتكى دەكەيت و بىزىتكى زۆر لە مىيان دەگرىت و يارمەتى كەسانى خاودەن مالى و منالى زۆر دەدەيت و دەسگۈرۈپىي ئەزاران و نەداران دەكەيت و ھاوکارىو كۆمەكى خاودەن ھەق دەكەيت}.

دواي ئەم ستايشه - خەدېچە - خىرا (محمدى) لە گەل خويى دا بىد بۆ مالى ئامۆزايىه كى خويى كەناوى (وەرەقەسى كورى - نەوفەل) بۇو و لەسەردەمىي جاهىلى دا بۇوبۇو بە (نەسرانى) و

(۱) وشىمى (اقرا) كەماناي (بجويينه) دەگەيەنیت بانگەوازىنەك بۆ خويىدىن و بەدەست ھينانى زانست. لە مەدشەوه بۆمان دەرددەكەويت كەتايىنى ئىسلام لەيە كەم ساتەوهختى سەرەلەنەيەوه مۆزىكىي زانستييانەي پىيەو دياربۇوه بۆ ئەمەش ھاتووه كە جەھل و نەفامى لە تاوبىيات و زانست و زاييارى بالا بکاتوه.

(۲) (باىم رىك) داش تىيشىك دەختاتىسىر ئەو راستى يەمى كەوا بىيگومان خويىدىن و خويىدىنەوه بەناوى پىشەوايىك يان بۆ سوودىتكى تايىھەتىو شە خصىنى يە، بەلكو بەناوى خوداى خالق و پەروردەكارەدەيە. جا ئە كەر خويىدىن تەنها لەپىتاناوى خادا يەتتەوا لەھەمۇ بارودۇ خىتكى دا سوودەندە. بەم ۋەنگەش ئىسلام لەيە كەم سەرددەمىي پەيدابۇونى يەوه شوينىكەتوانى خستەتسەر رىكىي دلسزىزىو كەلابۇنەوه بۆ خودا.

(۳) (ورىك الاگرم) ئەم تەمعبىرە نایابەش بەلگەيە لەسەر ئەمە كە دەقە خويىندا راوه كە و زانستە دەستە بەر بۇوه كە تەنها لە دريائى بىي پايانى (كەرم) و بە خششى خودا يەوهى. لەم نايەتەدا وشىمى (اگرم) كە خودا خويى پىي وەسف كەر دووه بەلگەيە كى تە لەسەر ئەه و كە زانست و مەعرىفە بە نەرتىزىن بە خشش و خەلاتى خودا يە بۆ مەرقۇقىيەتى.

له (ئینجیل) دا شاره زاو زانابوو. هروهها پیاویکی پیرو به سالاچوو و کویریش ببورو.
 (خندیجه) پیّی گوت: {ئهی کورپی مامی خوم گوی لەم برازایهی خوت بگره کە
 به سەرەتاتیکی زۆر گرنگی خوتی بۆ دەگیپەتەوە پاشان بزانه چى بە سەردەت و رووداوه کەی بۆ
 لیک دەرەوە}.

(وەردەقە) لیّی پرسی: {کورپی برام چیت بە سەرەتاتووە؟ پیغەمبەریش رووداوه کەی خۆی
 بۆ گیپەرایەوە. ئىننجا (وەردەقە) (ھەوالى بۇون بە پیغەمبەری خودا) پیّی گەياندۇ پیّی گوت:
 {ئەو پەيامە بە رەزەدە خەودا بۆ موسای نارەد خوارەوە لە پری (جىبرىيل) فريشتمەوە بۆ
 تۆشى ناردووە، خۆزگە لەو رۆژەدا لاۋىك دەبۇوم. خۆزگە زىندۇو بۇ مایە كاتىك گەلە كەت
 لە سەر گەياندىنى ئەو پەيامە شاربەدەرت دەكەن}. پیغەمبەر لیّی پرسی: {ئەرى بە راست ئەوان
 دەرىشەم دەكەن؟} پیّی گوت: {بەلىّ.. هەر كەسىك كەھەمان ئەركى تۆى پىسپىرراوە
 بە رېرە كەننەيە كى زۆرى كراوە. منىش گەر تا ئەو رۆژە لە زيان دا بىيىنم ئەمۇ بە تەواوەتى
 پشتىگىرىت دەكەم}... بەلام ھىننەدە پىّنهچوو، كە (وەردەقە) مەردو سرۇوش (وحىي) يش دواى
 ماوەيە كى كەم بۆ پیغەمبەرەت كە پىشەر ماوەدى چل رۇزىكى دەبۇو سرۇوشى لى بىرلاپوو. بەلام
 دواى ئەو بەرەدەوام سرۇوشى بۆ دەھاتە خوارەوە.

بانگەوازى نەھىنى پیغەمبەر بۆ ئىسلام

پاشان پیغەمبەر دەستى كەد بەرپاپەراندىنى ئەو ئەركەى كە خودا پیّی سپاردو بە نەھىنى
 بانگەوازى بۆ خواپەرسىتى دە كەد تاڭو خەلگى كە مۇويان رۇوبەر رووی مەسىلە يە كى كەت و پېرى يى
 تازە نەبنەوە لە ئاسەوارى ئەو جۆرە كاردانەوانە خۆي بىپارىزىت. .
 يە كەم كەسىش كە باوەرپى پىّەننا ھاوسەرە كەي خۆي (خندىجه) سى كچى - خۇوەلىيد و
 هروهها (على^(۱) سى كورپى - ابو طالب) و (عبدالله سى كورپى - أبوقحافه - واتە ئەبوبەكەر) و

(۱) (على سى كورپى - ابو طالب) لەلای (محمد) نىشته جى بۇو و هەر ئەو ئەركى ژيانى كە دەكىشى، چونكە لەو
 ماوەيەدا كە (قورپىش) تووشى كارەساتىكى بىرسىتى بىبۇون (ابو طالب) يى مامى پیغەمبەریش دوچارى ھەزارى
 ببۇو و خاودەنی مال و منايىتكى زۆريش ببۇو. جا بۆ سۈوك كەدنى ئەو بارە كەنە (ابو طالب)، (محمد) چووە لاي
 مامىيەكى ترى كەناوارى (عباس) ببۇو و مەسىلە كەى لە كەمل دا باس كەردو پىّى ھەرمۇ: (يېگومان - ابو طالب سى
 برات مەندالى زۆرى ھەيە و تووشى ئەو بارە كەنە و تەمنگانەيە ببۇو و با پىتكەوە بچىن بولاي و ئەركى منالە كانى
 لە سەر كەم بىكەنەوە. تۆ منايىتكى لى و درگەرەو منىش منايىتكى لى و دەرە گرم و ئەركى بە خىو كەنەن
 دەكىشىن). ئىننجا ھەر دو كىيان چوون بولاي (ابو طالب) و بىرۇراكەيىان پىچىڭەياندۇ (عباس) كورپىتكى (ابو طالب)
 بىرە لاي خۆي كە (جعفر) ببۇو. (محمد) يش (على) يى گەتسە خۆي وەك يە كىنڭ لە منالە كانى خۆي لاي مایە وەو

(زید-ی کوری - حارثه) بwoo. چهند که میش لمه شراف و پیاو ما قوولان له سه ره تادا با ود پریان پیهینا، ودک (عثمان-ی کوری - عفان) و (زبیر-ی کوری - عوام) و (عبدالرحمن-ی کوری - عوف) و (عبدالله-ی کورپی - مسعود) و (سعد-ی کوری - ابو وقار) و (طلحة-ی کورپی - عبیدالله) و (ابودزر-ی غفاری) و (صهیب-ی رومی) و نهوانی دی.

هه مسو نه هم به ریزانه ش به و پهپی چاوقایی و قوریانی دانه وه موسلمان بعون، به لام چون قوریانی دانیک، نهوان تووشی نازارو نه شکه نجده دانی سه ختنی بی باده ران و سه رانی قورپیش ده بعون...

بۆ نموونه لەم باره یه وه گیئررا وه ته وه (نه بو جه هل) که يه کیک بwoo لە سه رانی قورپیش کاتیک بی بیستایه پیاویک موسلمان بwoo و گەر نه و پیاوە خاونی پلە و پایسەو ھیزیک بوا یه گلە ییو گازاندە یه کی زۆری لىنده کردو شەرمەزاری دە کردو پی ی دە گوت: (چون وا زت لە تائینی باوکت ھینا وار کەمەو لە تۆ باشتە .. دە بیت بە گەمژەو نە فامت دابنیین و بیروپرات بە ھەلەو ناشیرین لە قەلەم دە دین و لە پلەو پایه یه ت بخهین) ...

خۆ نه گەر کابرا باز رگانیک بوا یه (نه بو جه هل) پی ی دە گوت: (بره و لە باز رگانیت دا ناهیلین و پاره و مالت لە نا و دە بهین) ...

به لام نه گەر کابرا تازە موسلمان بwoo بی کەس و بی دە سەلات و هەزار بوا یه لى ی دە دادو هەللى دە دنا بۆ پاش گەمزبونه وه. ^(۱)

لەم بە سەرهاتانە شە وە گەورە ترین بە لگە بە دى دە گریت لە سەر ئە وە دی کەوا ئىسلام بە شمشیر بالاونە بۆ تە وە (و دک نه وە دی هەندىك ناخەزو قین لە دلن) ئى دى دە گوت دە کەن. چونکە پیغەمبەری خودا خاونی ھیزیکی و نە بwoo تاکو نه و خەلکە ناچار کات بۆ وەرگەتنى ئىسلام، بە لکو بە پیچە وانه وه تەنانەت خودى پیغەمبەر و شوینکە و توانيشى بەھۆي باوەرە کەيانە وە بە دەست سەرانى قورپیش چە و سابونه وە، هەر و دک لە با سە کانى داھاتووش دا زیاتر پۇنى دە کەينە وە.

بە خیوی دە کرد تا ئەو کاتەمی خودا (محمد) ای کرد بە پیغەمبەر و نیت (علی) يش يه کیک بwoo لە تیمان دارە يە كەمە كان. (علی) هەرگىز لە زیانىدا كېنۇوشى بۆ بتیک نە بر دبۇو، هەر بۆ يەش بە نزا (کرم الله وجده) ستايىشى دە گریت.

(۱) (ابن هشام)، ج ۱.

أشکارا کردنی بانگه واژ

پیغمه بری خودا ماوهی سی سال به نهینی بانگه واژی بو به رنامه خودا ده کرد، ئەمەش له سەرتای دەست پىتىكىدنى سروشەو بۇوه هەتا ئەو كاتەئى فەرمانى خوداي بۆھات له سەر ئاشكرا كردنى ئايىنه كەھى و پىئى فەرمۇو: ﴿فَاصْدِعْ﴾^(۱) یما تۈمىر واعرض عنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿الحجر/۹۴﴾ واتە: {ئەو پەيامەئى ئەركى كەياندىيىت پى سېيىراوھ ئاشكراي كەو له سەر كارى خۇت سورو بەرددوام بەو باكت له مۇشىرىكان و بىي باۋەران نېبىت}. .

پیغمه بر بو بە جى هىيىنانى ئەم فەرمانەي پەروردگارى چوودسەر بەرزايى (صفا)^(۲) ھاوارى لە خەلکى كەدو خەلکىش له نىيۇ خۆيان دا پرسىيان (ئەو كى يە هاواردەكەت؟) گوترا (ئەو - محمد-) ئىنجا كۆبۈونەوە (محمد) يە كە يە رووی كرده هەمۇو ھۆزۈ بنە مالە كان و فەرمۇرى: {ئەي بنە مالەي فلان.. ئەي بنە مالەي عبدالمطلب.. ئەي بنە مالەي عبدمناف-، ئايى كەر پىستان بىلەم (لەقەدىپالى ئەم شاخەو له شەكىرىكى دەردەچىت باۋەپ پىئىدە كەن؟)} گوتىيان: {ھەرگىز درەمانلى نېبىستوویت}. ئىنجا پەيامى خۆى بو روون كردنەوە بانگى كردن بو بىي ئەستى خودا و فەرمۇرى: {من ئاكادار تان دە كەممەوە له سازىيە كى سەختى خودا گەر له سەر ئەم حالە تان بېتتەنەوە}. لو كاتەدا (ئەبو لهەب) گوتى: {دەك سەرگەر دان بىت.. ئەرى بو ئەمە ئىمەت لىيە كۆز كرده وە؟ لەسەر ئەم قىسىيەش فەرمایشى خودا ﴿تَبَّتْ يَدَا أَيْ هَبٍ وَتَبَّ﴾ لە سورەتىكى كورت دا هاتە خواردە..}.

پاشان خودا فەرمانى بە پیغمه مبهرە كەھى داو پىئى فەرمۇو: ﴿فَأَلْوَا سُبْحَنَكَ لَا عَلَمْنَا إِلَّا مَا عَلَمْتَنَا﴾^(۳) الشعراء/۲۱۵-۲۱۴.. واتە: {يە كەم جار بانگه واژى كەس و كارە زىيىكە كانت بكمول له ئاكامى ئاكارو كىداريان بىيانترىسىنە، ھەر وەھا نەرم و له خۆبۈرددوو بە ئەو بىردا رانەي شويىت كەوتۇن}. .

پیغمه بر يىش كەس و كارە تزىيىكە كان و بنە مالەي خۆى كۆز كرده وە پىئى فەرمۇون: {بېتىگومان پىشپەو (رايد)^(۴) ئى ھەر ھۆزۈ بنە مالەيەك درۆ لە گەل كەس و كارى خۆى دا ناكات. وە للاھى ئەگەر درۆ لە گەل ھەمۇو خەلکى دا بكم درۆ لە گەل ئىيوددا ناكەم. خۆ ئەگەر ھەمۇو خەلکى فەرييىدەم ھەرگىز ئىيۇھ فەرييۇ نادەم. دەسا بەو خودايى، كە جىگە لە خۆى هېچ

(۱) (اصدع) واتە: هەق و ناھق لە يە كىتە جىابكەرەوە: (افرق بین الحق والباطل).

(۲) (صفا): جىڭگەيەكى بەرزە لەچىاي (ابى قېيس) لەشارى (مەككە).

(۳) (رايد) كە لە دەقى عەرەبىي فەرمۇو دە كەدا ھاتوو (ان الرايد لا يكذب أهلە) مەبەست له و كەسمەيە كە پىيازىتكى دىيارى كراو لە بەر دەم كەسانى تردا ئاسان دەكەت.

په رستراویتکی تر نی یه من پیغه مبهربی خودام بولای ئیوه به تایبەتی و بولای هەموو خەلکى دنیاش بەگشتى... قەسمە بەخودا ئیوه دەمرن وەك چۆن دەخەون. زىندۇو دەکرینەوە وەك چۆن لەخو وەلەدستن. لەسەر کاروکرددەتان لیتاتان دەپرسریتەوە لەبەرامبەر کارى چاکەدا پاداشتى چاکەتان دەدریتەوە لەبەرامبەر کارى خراپەش دا سزاي سەخت دەدریئن. ئىتىر يان بەھەشتى ھەمیشەيى، يان دۆزەخى ھەمیشەيى خانەي رۆژى دوايتان دەبىت.} ...

لەوەلەمى ئەو فەرمایىتەدا كەس و كارە نزىكەكانى و بىنەمالەكەى بەنەرمى لەگەللى دا دەدوان تەنها (ابو ھېب)ى مامى تەبىت، كە توند بۇ لەگەللىا.

-قورەيش- بەرھەلسى پیغەمبەر دەكەن

لەپیش هاتنى ئىسلام دا عەرەبە كان بىتىان لەشويىنى (مسجد الحرام) دا دەپەرسەت كەچەند پەيكەرىيکى لەبەرد داتاشارا بۇون و ھېچ سوودو زيانىيکىان نەبۇو، بەلام وېرای شەۋەش لەلائى قورەيش بەبناغەي ژيان دادەنزان.. (قورەيشىيەكانيش پیشەوايى ھەموو عەرەب بۇون لەو سەردەمدە...). عەرەبە كان قورىبانى يەكانيان پېشەكەشى ئەو بىنانە دەكردو بەمەش بەرژەوندىيەكى ئابورى و سوودىيکى كۆمەلایەتى بۇ قورەيش دابىن دەبۇو، چۈنكە قورەيش ھەر خۆيان ئەركى پاراستنى خانەي بىتەكانيان دەكىشىاو گەر ئەو جۆرە ئايىنهش لەناو بچوایە ئەوا بەرژەوندىيەكاني قورەيش و پېشەوايىتى يەكشىيان لەدەست دەچۈر.

ھەر بۆيەش كارى پیغەمبەرى خودا لەبلاوکردنەوەي ئايىنەكى تازەدا ھېجگار سەخت و گران بۇو. چۈنكە پۇچەللى و نەشىاوابىي دىاردەي بېپەرسەتىو ئەو يېروباوەرانەي ترى بۇ دەسنيشان دەكەدن كە پېچەوانەي تاكىو تەننیاپىي خوداي پەروردگارە.

پیغەمبەر ھەر بەمەشەو نەوەستا، بەلكو شىياوابىي داب و نەريتە كۆمەلایەتىيەكانيشىيانى دەرددەخست. لەبەرئەمەش قورەيشىيەكان بەو رەنگە بۇ (محمد) يان دەرۋانى كە گوایە ياخى بۇوەو لەسىستىم و داب و نەريتەكانى ئەوان لاي داوهو ھەموو بنەما ئابورىو كۆمەلایەتىيەكانيان بۇ تىيىك دەدات. ھەر بۆيەش بېياريان دا سووربىن لەسەر بەرھەلسى كەدنى بەتوندى تاكو قەوارەى خۆيان بېپارىزىن.

رۆزىيکيان پیغەمبەرى خودا چووه نىيۇ (مسجد الحرام) دەپ دىيىتى ئەوان كېنۇوش (سجدە) بۇ بىتەكان دەبەن، ئەويش ھەولى دا نەھىيلەت وابكەن و ئامىزىڭارىي كەدن لەسەر ئەوەي لەتايىنى باوکىيان (ئېراھىيم) دەرنەچن، بەلام ئەوان لەوەلەم دا گوتىيان: (ئىمە بۆيە سوژەد بۇ ئەم بىنانە دەبەين تاكو نزىكمان كەنەوە لەخودا، ھەروەك خوداش ئەم و تەيەيانى لەقورئان دا دىيارى

کرد ووه ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرَبُوْنَا إِلَى اللَّهِ زُفْرَح﴾. پیغمه مبهر بُوی پوون کردن ووه، که بیگومان نه رهفتاره (هاوبهش دانانه بُوئه خودایی که هرگیز نهودیان لی په سند ناکات). پاشان نه خوره و شته یانی به کاریکی نالمبارو ناهه موار دانا. نه وانیش تیکرا برپاریان دا له سره دژایه تی کردنی و نیدی به شیوازی کی گالتھ جاپی و به سوک سهیر کردن به روی روی و هستان. هروهک خوداش به سرهاته که یان ده گیپریتھ ووه لهم فرمایشتناهی دا ده فرمویت:

﴿كَفَرُوا أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَنْ فَنَادَوْا وَلَكَتْ حِينَ مَنَاصِ ۲ وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَفِرُونَ هَذَا سُحْرٌ كَذَابٌ ۳ أَجْعَلَ الْأَلْهَمَ إِلَيْهَا وَيَحْدَأَ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ۴ ص/۴۰۵-۴۱ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۹ حَتَّىٰ إِذَا أَسْتَيْشَ الرَّسُولُ وَظَنَّوْا أَنَّهُمْ قَدْ كُنْذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرَنَا فَنُجِحَّ مِنْ ذَشَاءٍ وَلَا ۴۲-۴۱ الفرقان/۱۹﴾

نه مدهش پیغمه مبهری خودای دلتنه نگ ده کدو ئازاری ده دا، خوداش بُو کم کردن ووهی ئازارو خه می پیغمه مبهر، بهم فرمایشتناه دلنه واپی ده کرد که با ئازام بگریت له بهرام بمه شیوازه گالتھ جاری یه کانیان دا، چونکه پیغمه مبهرانی پیش نه ویش تووشی هه مان حالت بوون: ﴿وَلَقَدْ كَذَبَتِ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَدَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَبُوا وَأَوْذُوا حَتَّىٰ أَنْهُمْ نَصْرَنَا ۳۴﴾ الأنعام / ۳۴. که سانی گالتھ جارو سووکایه تی پی که رانیشی لهو گهوره پیاوو سه رهک هوزانه بوون که هر دهم بعوته ناشیرین و جنیسو تیرو تو اونج به ره رچی پیغمه مبهریان ده دایه ووه در باره دی خویشی ده یانگوت گوایه نه مه (کاهینیکه) یان شیته، جگه له درو خستنه پالیشی. خوداش هه میشه روی فرمایشتنی بهم ره نگه له پیغمه مبهر ببو:

﴿فَذَكَرَ فَمَا أَنْتَ بِنَعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۲۹ الطور/۲۹﴾.

همندیک جاری تریش قسمی نابه جی یان بُو قورئان هه لد بمهست و وايان راده گهیاند گوایه له ئافسانه کانی پیشینانه، هروهک خودا خزی ئاماژه بُوئه و کداره شیان ده کات: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْلَاقٌ أَفْتَرِهُ وَأَعْنَاهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ أَخْرُونَ فَقَدْ جَاءَهُمْ ظُلْمًا وَزُفْرَأً ۴ وَقَالُوا أَسْطِرُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۵ الفرقان/۴-۵﴾.

شیوازی کی تری به ره کانی کردنیان له دژی پیغمه مبهری خودا شه و ببو داوای چهندین موعجیزه یان ده کرد، و دک ته قاندنه ووهی کانیاویک له زه وی دا یان دروست کردنی باخی زور له دار خور ماو تری و راکیشانی ره بوبار به نیویان داوه له لقولاندنی ئاوي ره باره که لی یانه وه،

یاخود خستنه خواره و هی چهند هویه کی سزادان له تاسانه و هی، یان پیشان دانی خودا و مه لاییکه ته کان بو سه ماندنی راستی و ته کانی، یاخود خاره نی خانویه کی دروست کراو له ثالثون بیت، یان به تاسمان دا سه رکه ویت و با ودر به سه رکه وتنه که شی نه کهن هه تاکو کتیبیکیان له تاسمانه وه بو بیتیته وه تا بیخوینه وه.

لهم بارهیه شه وه خودا فهرمومیه: ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَقّ تَفْجِرُ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةً مِنْ تَخْيِيلٍ وَعَنْتِ فَنْفَجَرَ الْأَنْهَرَ خَلَانَاهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ سُقْطَ الْسَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَيْنَنَا كِسْفًا^(۱) ﴿٩٢﴾ أَوْ تَأْنِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا^(۲) ﴿٩٣﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ رُخْرُفٍ^(۳) أَوْ تَرَقَّ في السَّمَاءِ وَلَنْ تُؤْمِنَ لِرُقْبَكَ حَقّ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا تَقْرُئُهُ فَلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا^(۴) ﴿الأسراء/٩٣-٩٠﴾

نهمه ههندیک لمو به ربستانه بورو، که دههاتنه سه ری ی پیغه مبهه به هوی دژایه ته تو بهربه ره کانی ی گله لکه یهود، شه ویش زور به نارام و خوارگر بورو و ههر بانگه واژی بولای خودا ده کرد و بیرو باوره کانی تهوانی به نادانی و نه فامی داده نا به هوی په رستنی ته و بتانه و هی، که هیچ زیان و سودیکیان نه بورو، هه رو داک خودا ش له به شیکی سرووش و فهرمایشته کانی دا فهرمانی پی ده کرد، که ته راستی یهیان پی بگهیه نیت:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا آَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَإِبْرَأْكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنْ يَتَّعُونَ إِلَّا الظَّلَّانَ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْمُهْدَىٰ﴾ النجم/٢٣ ... ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَيْعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّيْعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِءَابَاءَنَا أَوْلَوْ كَانَ ءابَاؤُهُمْ لَا يَعْقُلُونَكَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ البقرة/١٧٠ ... ﴿وَإِذَا قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ﴾ الفرقان/٤.

هه رهش کردن له پیغه مبهه ر

به هوی ته و هی پیغه مبهه خواهند کانی ته وانی به شیکی پوچه مل و ناشیرین داده ناو عه قلیه تیشیانی به نه فامی و که ودنی داده نا کو مه لیک له گه ورده پیاوانی قوره بیش بو ته م مدبه سته چونه لای (ابوطالب)ی مامی و پی یان گوت: (تهی "ته بولالیب" برازاكه قسمی

(۱) کسفاً: {چهند پارچه یه ک له سزا.. چهند بدش و هویه کی ته شکه نجه دان}.

(۲) قبیلاً: {گرتی و زامنی راستی ی نیددیعا کانت بن}.

(۳) زخرف: {ثالثون}.

نابه جی ی به خواوه نده کاغان گوتوده ئاینه که مانی له که دار کردو و دو عمه قل و هوشانی بنه فامی و کموده نی داناوه باب و با پیراغانی به که سانی گومرا له قله لم داوه، جا تو شیان ده بیت واى لی بکهیت دهست هله لگریت لیمان یاخود ده سبه رداری ببیه و هیچ همه قیکت به سه رهه دولا مانه وه نه بیت، دیاره تو ش (و دک بزانین) ده سبه رداری نایت، بؤیه ئیمه له پری ی تو وه ئاگاداری ده کهینه وه)...

(ابوطالب) یش به وتهی نهرم و ناسک قسیه له گهله کردن و به جوانی بدرپی ی کردن، ئهوانیش مالناواییان لی کردو رؤشت. به لام پیغمه مبهر له سه رهه بانگه واژی خوی بمرد هوا م بورو هیچ شتیک لهه پاشگه زی نده کرده وه هه رخه ریکی باس کردنی ئایینی خود او بانگه واژ بوكردنی بورو.

ئه مهه ش زیاتر پقی پر دشی قوره یشی بزو اندو هه مو مو سه رهه هه زرو پیاو ما قو ولا نیان کو بونه وه جاریکی تر چوونه وه بولای "ابوطالب" و بیهی یان گوت: (ئهی "ئه بو تالیب" بیگومان تو ته مهه نیکت به سه ربردو وه پیاویکی به سالاچو و خاودن پله و پایه تایبیه تیت له نیومان دا. ئیمه له مهه پیش داومان لی کردیت کوتایی به مهه سه لهی ئه برازاییت بینیت و نه هیلیت چی دی بؤ ئه و بہرنامه تازه یه بانگمان بکات، به لام تو رپی ئه ودت لی نه گتروه که کوتایی به و قسمه و باسانه ی بینیت. دهسا به خودا ئیمه ش چی تر ئارام ناگرین له سه رهه تو اج دان لمباب و با پیراغان و به پوچه ل دانانی عه قلمان و له که دار کردنی خواوه نده کاغان، ئارام ناگرین هه تاکو واژی پیهی دینیت و لیمانی دوور دخه یه وه، یان گهر و انکهیت ئهوا خۆمان بمره نگاریی ئه ویش و تو ش ده بینه وه تا ئه کاته ی لایه کمان لایه کهی تر له ناوده بات(شینجا به جینیان هیشت).

(ابوطالب) ززری پی ناخوش بورو گهر له گهله کهی داببریت یان دژایه تی بکهن. دیاره پیشی خوش نه بورو، که پیغمه مبهریان تمسلیم بکات یان سه ردانه وی نیت بؤ داوا کانیان. پاشان ناردي به دواي داو پیهی گوت: (ئهی کورپی برام، نه مرپه گهوره پیاواني گله که هاتنه لام و چه ند قسمه یه کیان له باره ی تو وه پیهی گوم: (شینجا ئه و قسانه ی ئهوانی پیهی گهیاند) و پیهی گوت^(۱) جا تو ش منیش و خویشت بھیله وه هه ردو کمان پیاریزه و باریکی وا مخه ره سه رشانم، که نه یتوانم).

پیغمه مبهر بهم و تانه گومانی وابسو، که ماما می بیورا یه کی تازه و هله لویستیکی ترى به رام بھری هه بیت و سازشی له سه رهه کرد بیت و هاندھری بیت له سه رخز به دسته و دان و واھیان لە پهیامه کهی. ئه مهه ش به پیهی یهی، که تو انای پشتگیری کردنی لاواز برویت^(۱). هه ره بؤیه ش ئه و فرموده بھناوبانگ و نه مردی به ماما فهرموده که هه تا کوتایی دنیا هدر بنه مری

ده میینیتیه و گوزارشت له (مردن له پیناوی عه قیده و بانگه واژ بو په رستنی خودای تاک و ته نیا) دا ده کات، ته و بانگه واژه که هه مورو هه ره شه و گوره شه و چه شنه تازار دانیکیش له ناستیا بچوک دبنه وه، ته و ببو پیغه مبهه ری خودا له وله لامی و ته کانی مامی دا فرموموی: (تهی مامی خوم.. و هللاهی ته گه ر خور بخنه سه رشانی پاستم، مانگ بخنه سه رشانی چه پیم ته نهها بو ته وهی دهست له کاره هه لکرم، دهستی لی هه لناکرم هه تا خودا سه ری ده خات و ده یچه سپینیت یان له پیناوی دا ده مرم).

بهر استی ته م فه رموده دیه ته عبیر له گه ور هیی ی ئیمان و به رزی و پیروزی ده کات کاتیک له قو ولایی دل دا جیگیر ده بیت، ئیمانیش و دک لافاویکی هه لچووه هیچ هیزیکی سه رزه وی خوی لبهردا راناکریت.

پیغه مبهه دوای ته وهی لبهر ده م مامی دا ئاما دهی ته واوی بو خو فیدا کردن له ری ی بانگه واژه که دا پیشان دا، ئینجا گریا و رویشت. به لام (ابو طالب) ای مامی بانگی کرد وه و پی ی گوت: (کوری برام ته وهی پیت خوش بیلی و هللاهی منیش هه رگیز بو هیچ شتیک ده سبهر دارت نام و تسلیم به هیچ که سیکت ناکه).

چهند هه ولیک بو فریودانی پیغه مبهه

رپر ز به رپر ز جه ما وه ری اتار به ده م بانگه واژه ئیسلامی یه کمه و ده چوون و سه رانی "قوپر دیش" يش هه ستیان بهم حالته کرد ببو، هر بؤیه ش له نیو خویان دا کوبونه وه راویزیان له گه ل یه کتردا کرد ده باره ده مه ترسی یه تازه دیهی هه ره شه لببوون و ده سه لاتیان ده کات، له ته نجامی راویزیان دا بیر و رایان هاته سه ره وهی چهند پله و پایه و (ئیمیتیازات) یک بخنه برجاوی (حمد) بو ئمه وهی بدنه و واژی لب انگه واژه که پی بینن.

بو ئم مه به سته ش که سیکیان نارد به دوای داو ئمه ویش به گورجی چوو بولایان چونکه سور ببو له سه ره وهی بهو بونه یه وه ری نمایی یان بکات و په بامی خودایان پی بگهی نیت. هر که گهی شته لایان، پی یان گوت: {تھی - محمد} - ئیممه ناردمان به دواتا تا گفت و گوت له گه ل دا بکهین، بینگومان نه ماندیوه تا ئیستا پیاویک و دک تو ره فتاری کرد بیت و ئه حالته ناله باره دی به سه ره گه ل که دی دا هیتیت... تو جنیو پلاتر لب او بیا پیرا غان داو ئاینه که مانت له که دار کرد و قسی ناشیرینت به خواهند کاغان گوت و عه قلی ئیممه بمنادانی و نه فامی له قله لهم دا. هه رو ها کزمه لت په ره واژه بش بش کردو و هیچ شتیکی قیزه و ناشیرین نه ما وه که

بوماني ندهينيت و نيواني خوت و ئيمه پي تيک نه دهيت. جا ئيستاش ئه گهر تو ئەم قسمه باسانهت بز ئەوه هيئابىت كه مال و سامانىكى پى پەيداكەيت ئەوا ئيمه له هەموو مال و سامانى خۆمان بۆت كۆ دەكەينەوه تاكو له هەموومان دەولەمەندىر بىت. خوت ئەگەر مەبەستت لهم قسمه باسانه ئەوه يەپايەدارىي ئەوا ئيمه دەتكەين به گەرەو سەردارى خۆمان. يان ئەگەر ئامانجىت كەورەيى پاشايىتى بىت ئەوا دەتكەين به پادشاي خۆمان. ياخود ئەگەر له (جن) و له شويىنكمۇتەيى (جن) دوه ئەم قسمه باسانه وەردەگرىت و له دەسەلاتى خوت دا نەماوەدۇ (جن) زال بۇون بەسىرتا ئەوا ئيمه پارەو پۇولىتى زۆرت له چارەسەركەدنى پېيشىكى و چاك بۇونەوەدا بۇ خەرج دەكەين تاكو چاكت دەكەينەوه يان گەر چارەسەرىيەك بۆ ئەم نەخۆشى يەت نەبۇو چىز لىت نەگىرىن و سەرزەنىشتت نەكىن}.

پىغەمبەريش له دەلامى ئەو پىشنىيارنه يان دا فەرمۇسى: {من دوچارى ئەو حالەتانە نىم كەتىۋە دەيلىن. من بەۋەيامى بۆ ئىيۇم هيئاوه داواى پارەو مالىتانلى ناكەم، هەروھا نە داواى پلەپايەتانلى دەكەم و نەپادشايىتى و مولىك و سامان. بەلكو خودا منى وەك پىغەمبەرىيەك ناردۇوه بۇ لاتان و پەيامىكى پىسپاردووم و فەرمانى پىكىردووم وەك مىزەددەر دەرسىنەرەيەكتان بىم و پەيامى خوداى پەروردگارتان پىزراڭىيەنم و ئامۇرڭارىو رېئمۇونىتەن بکەم. جا ئەگەر ئەوهى بۆم هيئاون پەسندى دەكەن و پەپەرەويى دەكەن ئەوا مایەي بەختوەرىيەستان دەبىت لەدىنیا و رۆزى دوايىش دا، خوت ئەگەر رەتى دەكتەنەوه بەسەرما ئەوا لەسەر من پىۋىستە چاوهرى كەم و ئارام بىگىم هەتا خودا بېيارى خۆى لەنیوان من و ئىيۇدە دەردەكەت}. (۱)

پاشان بى باوهەكان بۇ بەرگىتن لەبانگەوازى هەق لەھەولىتىكى ترييان دا پىشنىيارىيەكى ترييان خستەرەوو، ئەوه بۇ كەپىغەمبەر بەشدارىي ئى عىيادەتى ئەوان بکات، واتە: (بەشدارىي بىپەرسىتى و رېيگە چەوەتە كانيان بکات) لەھەمبەر ئەوه دادا ئەمانىش ماوهىك بەشدارىي خواپەرسىتو رېبازەكەي ئەو بکەن.

خوداش له دەلامى ئەو پىشنىاردادا ئەم سورەتە بۇ پىغەمبەرە كەمى ناردە خوارەوو داواى لى كرد ناوا و دەلمىان بىداتەوه: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ... تَاكُوْتَابِيْ سُوْرَةِ كَه﴾ هەروھا ئەم ئايەتەشى هەر لەو بارەيەوه بۇ ناردۇوه: ﴿قُلْ أَفْعَلَرَ اللَّهُ تَأْمُرُ فِيْ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَنَّهُوْنَ﴾.

جگه لهو ههوله فریوده ریانه یان چند ریچکه یه کی تریشیان له گه لی دا گرته بهر، و هک نهودی داوایان لی ده کرد نهو نایه تانه له قورئان فهراموش کات، که نهوانی پی تووره و زویر ده بن و باسی ریچکه چه وته کمیان و سه رزنه نشتی بته کانیان و به لینی سزای سه خت له سه ر په رستنیانی تیدایه.

له وه لامی نهم ههوله پوچه الله شیان دا خودا نهم نایه تهی بو پیغه مبهه ناردو فهرمانی پیکرد که نوا و دلامیان بداته وده: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِحَنَّ أَبْكَلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِيَ إِنَّ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّۚ﴾ ...

بهندی سیّید

((ثازاردانی پیغمه مبهرو برواداران))

(ثازاردانی پیغمه مبهر - ثازاردانی برواداران - کرج کردن بۆ (ح به شه) -
گه مارۆدانی پیغمه مبهرو برواداران - نەشکەنجه دانی پیغمه مبهر له (طائیف))

ثازاردانی پیغمه مبهر

بى باودران کاتيیك ديتیيان ئموا موسىلمانان رۆژ به رۆژ ژماره يان زىاد ده کات، دهستيان کرد
بە کارى خراپە له دىرى پیغمه مبهرو پاشان تەنگ پى هەلچىنىنى، ئەمبوو كەسانى بە دكارو
شەرەنگىزيان دەنارد بۆ سووكايدتى پى کردن به خۆى و ئەم بروادارانە لە گەللى دابۇون تاكو
زيانىكى رۆزريان پى بگەيەن.

دەربارەي ئەمەمۇو ئازاردان و گەپىي کردن و بە دكارىيانە پیغمه مبهر فرمۇويەتى:
{ بە راستى لمپىناوى دىنى خوادا ئازارىكى وەها دراوم كە هيچ كەسىك شاوا ئازار نە دراوه،
ھەر وەها بە شىۋىدەك لەو پىناؤدا تۆقىنراوم، كە هيچ كەسىك شاوا نە ترسىنراوه، ھەر وەها
ماوهى وەهام بە سەردا تى پەريپەو كە سى شەوو سى رۆژ من و (بىلال)^(۱) خۇراكىكى وامان
لانە بۇوه كە بەشى زىنده دەرىتكى بکات تەنها ئەمەنە نە بىت كە (بىلال) بۆ ھاتۇچۇ سە فەر لە بن
دەستى نايىت و بەشىكى ئاتاجى خۆى پى مەيسەر كردىت } .^(۲)

بۆ نۇونە لەو ئازارانە، كە بە پیغمه مبهر گەيشتۇرۇ، جارىكىيان (ابو جهل)، كە يە كېيىك بۇو
لە گەورە پىاوانى قورپىش بە ردىيکى زلى بە دەستەوە گەرتىبوو، تا بىدات بە سەرى پیغمه مبهر داوا
بىكۈزۈت، بۆ ئەم مەبەستەش چاودىرىيى كەردووه، تا دەچىتە شوينى نویىز كەردنى لە كە عبەداو
دەست بە نویىز دە کات و كاتىيىك دەچىتە سوژەدەو (ابو جهل) خىرا دەيە و پەر دە كەي
پىاكىيىت، بەلام خودا لەو ساتەدا ترس و بىمېكى وەها دە خاتە دلى (ابو جهل) دوه تا وايلى
دىت لەو كارە پاشگەز بىتەوە رەنگى دەم و چاوىشى تىيىك دەچىت و بە دلە لەرزى يە وە
دە گەرپىتەوە.

(۱) (بىلال) كارگوزار (خادم) يېكى پیغمه مبهر بۇوه.

(۲) ئەم فەرمۇودەيە له - تخریج سى "ترمذى" و "ابن ماجه" يە.

جاریکی تریشیان (ابو جهل) داوا لهپایاویک دهکات، که پاشه‌رۆکی نیسو سکی هوشتی سه‌بربر اوی بۆ بینیت (که به‌عمره‌بی پی‌ی دلین: فرث جذور)، ئینجا – ابو جهل – ئەو ھەممو پاشه‌رۆک و پیسی و پۆخلى یه هەلددەگریت و دهیدات بەسەری پیغەمبەردا، که له حالەتی سورزدە باوو. به‌لام هیچ کەسیک لەو چەند موسلمانە کەمەی ئەو رۆژە جورئەتی ئەوهی نایتت که پاکی بکاتەوە لهو شته پیسانە. دیاره ئەمەش بەھۆی کەمی ی ژمارەیان و ترسانیان له بی‌بایاوەرە کانی قورپەیش، تا له‌دوایی دا (فاطیمه) کچى دیت و ئەو شته پیسانە لی ده‌کاتەوە سەرەو روخساری باوکی پاک ده‌کاتەوە.

جاریکی تریش هەر (ئەبو جدهل) لهشاخی (صەفا) بەپیغەمبەر ده‌گات و ئازاری ده‌دادت به‌جێیوو قسەی نابه‌جێن بین‌حورمەتی بەپەیام و ئایینه‌کەی ده‌گات و تیروتوانخى لی ده‌دادت.^(۱) هەروهە رۆژیکیان پیغەمبەر دەگەرتیتەوە بۆ مالەوە نەختیک خۆل و تەپ و تۆزیش بەسەریه و ده‌بیت (تومەز ئەمە لەوە پیش هەندیک کەس له‌نەقام و بەدرەفتارە کان کردبسوی بەسەری دا)، يەکیک لەکچە کانی خیرا هەلددەستت و سەری بۆ دەشوات و دەگری، به‌لام پیغەمبەر پی‌ی دەفرمۇیت: (کچم مەگرى، دلنىابە خودا پارىزەرى باوکتە).^(۲) يەکیکى دى لهو کەسانەی کە ئازاری پیغەمبەريان دەدا (عقبە‌سی کورپى – ابو معیط) بۇو. ئەم کابرايە جاريکيان کە پیغەمبەر له کەعبەدا نويىشى دەکرد دەچیت کراسەکە توند له ملى شەتمەك ده‌دادت و خەریک بۇو بىixinكىنیتتەتا (ئەبوبەکر) فريای دەکەوتت و کەمەرى (عقبە) را دەشەنیتت و له پیغەمبەرى دوور دەخاتەوە دەپیشى دەلتىت: {نایا پیاویک دەکوژن کەتەنها دەلیت (پەروەردگارم (الله) يە) و بەلگەمی روون و ئاشکراشى له خوداي پەروەردگار تانووه بۆ هيئاون}.

ھەروهە لهوانەی کە ئازاری پیغەمبەريان دەدا (ابو ھب) و (ام چیل) ی هاوسەرى بۇو، (ام چیل) درک و دالى كۆزدەکرددەوە دەیخستە سەر ئەو پىگەيە کە پیغەمبەر پیايدا دەرپشت.^(۳)

(۱) ابن هشام.

(۲) تأریخ الطبری.

(۳) ابن هشام.

ئازاردانی بپواداران

دیاره جگه له خودی پیغمه مبهری خودا ئهو بپوادارانه له گهلىشى دا بعون ثازارييکى توندو كاريگەر ده دران، له وانيش: (بیلال-ى كورپى -رەباح) كه بهندى (ئومەيىھى-ى كورپى - خەلەف) ببو. لم به رئوهى (بیلال) ئيمانى به (محمد) هيتابوو (ئومەيىھى) لم سەرئەمە له كاتى نيوهپوان و تين سەندنى گەرمادا (بیلال) لە سەرپىشت پال دە خست له چۈلەوانى يەك داو به ردېيکى گەورەشى دە خسته سەر سىنگى و پاشان پىرى دە گوت: { هەر بەم حالەمە دە مەيىتە وە تا دە مرىت يان دە بىت پاشگەز بىتە وە لە باوەرەيىنانت بە (محمد) و هەر (لات و عوززا)^(۱) بپەرتىت: }. بەلام (بیلال) لمو حالەتى نارەحەتى يەش دا هەر دىيگوت: ((أحد.. أحد))^(۲) .. واتە: { خودا يە كەم توڭ و تەنبايە }.

رۇزىيەكىان (ئەبوبەكر) بەلایان دا تىيدەپەرىت و دەلىت: ئەرى -ئومەيىھى- تۆز له خوا ناترسىت كەوا لم ھەزارە دە كەيت و هەتا كەي ئازارى دە دەيت؟}. ئومەيىھى دەلىت: { تۆز خوت ئاكارى ئەم عەبدەت تىيىك داوه، دە هەر خۆشت رېڭارى بکە لم حالەتە كە دەيىنەت }.

(ئەبوبەكر) يىش ئەو بهندىيە (واتە - بیلال) لى دە كەرىتە وە ئازادىشى دە كات. خوداي مەزن لم بارەيەوە ئەم ئايەتە ئى ناردۇتە خوارەوە:

﴿فَإِنْذَرْتُكُمْ فَأَرَا تَنَعَّلَىٰ ١٤ لَا يَصْلَهَا إِلَّا الْأَشْتَىٰ ١٥ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلََّ الْلَّيلِ ١٤-١٥ وَاتَّهُ ١٦ من ئاكادارم كردو نەمەوە لە ئاگىرىكى بلىسەدارو كلىپەسەندوو كە هەر مەرقۇشى ياخۇ بەدەختى تىيىدە كەويىت، ئەو مەرقۇشە بىي باوەرە كە بەرناامە خوداو پەيامى پیغەمبەرە كەي بەدرە دە خستە وە رووی لە گۈپەيەلى كىدىنى فەرمانە كانى پەروردەگار وەردە كېپا }. مەبەست لم مەرقۇشە (ئومەيىھى-ى كورپى - خەلەف-). پاشاوهى ئايەتە كانى ئەم دەقە قورئانى يەش باسى (ئەبوبەكر) دە كات و ستايىشى رۇلى بە خشنەدىي و دلقاروانى ئى دە كات:

﴿وَسَيِّجِنَهَا الْأَنْقَنَىٰ ١٧ الَّذِي يُؤْقِي مَالَهُ يَرْتَكِنَ ١٨ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْهُ مِنْ يَعْمَةٍ تَجْرَىٰ ١٩ إِلَّا

آپنەغا وجە رىيە آڭلەنلى ٢٠ وَسُوفَ يَرْضَىٰ اللَّيلِ ٢١-٢٠. واتە: { بەلام مەرقۇشى لە خواترس و بەتەقوا (ئەوەي كە خۆي دەپارىزىت لە هەر شتىيە كە دە بىتە هوپى پەستىو توورەبىي ئى خودا) لەو ئاگە خۆى دوورە خاتە وە، ئەو يىش بەو رېنگەي لە مالا و سامانى خۆى لە پىتناوى خودا دە خشىت بەمەبەستى چاكسازىو خۆپاك كە دەنەوە خۆپاياراستن نەك بەمەبەستى روپامايىو خۆھەلەن. چونكە تەنها دلسۆزان و بۆ خوا سولھاوان پاداشتى ئەو كارانەيان دە درىتە وە، واتە ئەوانەي

(۱) (لات و عوززا) ناوى دووبتى كە كافران دە يانپەرسى.

(۲) ابن هشام.

دهیانه‌ویت بهو کاره جو امیریانه‌یان تمنها خزمه‌تی ریبازی خود او ههولی ره‌زامنه‌ندیبی خودا بدنه. بیگومان خوداش لی یان رازی دهیت}.
یه کیککی تر لهوانه‌ی بههولی نیسلام بونیمهوه نازار درا (عه‌ماری کورپی-یاسرو باوکی و دایکی بون. شهوبو خیلی (بنو مخزوم) له کاتی گرمای نیوهرقدا هه‌ریه که له (عه‌مار) و یاسرسی باوکی و، دایکیشیان پینکوهه دههینانه دهرهوه بدروتی له‌سهر لمی گرم و سوریووه پالیان ده‌خستن تاکو به‌سه‌ختی شهشکه‌نجه‌یان بدنه و نازاری زوریان پی‌چیزشن. ههندیک جار لهو حالمتانه‌دا پیغمه‌مبهه به‌لایان دا تی په‌ردبهو و زیاتر له‌سهر باوهر هانی دهدان و پسی ده‌فرمومون: ((صبراً آل یاسر فَمُوِعِدُكُمُ الْجَنَّةَ))

(دایکی عه‌مار) بهو سزا سه‌خته کوژراو بهم پی‌یهش یه‌که مین شه‌هید بوروه له‌ئیسلام دا.
یه‌کینکی دی له‌پرواداره ئازاردراوه‌کان (خباب‌ی کورپی ارت) د که به‌نده‌ی زنیکی بی‌
باو‌هربوو و ناسنی سورکراوه‌ی به‌پشتی دا ده‌هینناو داخی ده‌کرد تا کافر ببیته‌هوده، به‌لام
(خه‌بباب) به‌مه‌ییمانی زیاتر ده‌بwoo. رۆزیلیک (خه‌بباب) چووه لای پیغه‌مبه‌رو باسی سه‌ختی‌
ئه‌و سزا‌یه‌ی بۆکردو داوای لی کرد که‌هزار دوو‌عای بۆیکات و چیز نه‌ئالیزیت به‌دهست ئه‌و
سزا‌یه‌وه. به‌لام پیغه‌مبه‌ر پیغی فه‌رموو: {بیگومان بروادارانی پیش ئیسوه به‌مشاری ناسن
برپراونه‌تمه‌وه و ئیسک و کوشت و ماسولکه‌و ده‌ماره‌خانه‌کانی جه‌سته‌شیانی گرت‌توهه‌وه، به‌لام
به‌وهش له‌تاینه‌که‌یان پاشگه‌ز نه‌بیونه‌تمه‌وه. برواداری وا هه‌بwoo که‌مشاركة‌که خراوه‌تەسەر تەپلی
سەریو لاشه‌ی کراوه بددوو کەرته‌وه و کەچی له‌دینه‌کەی هەلله‌گە راوه‌تمه‌وه. خوداش ثم دینه‌ی
ئیمە به‌جی دەکەیه‌نیت هەمتا واي لی دیت مرۆشقی سواره (واتە ئەمەتی ئەسپ سواره یان
سوارپشتی ولاخی بەرزه‌بwoo) له (صنعاو) دوه بۆ (حەزرەمەوت - حضرموت) ده‌پرات و جگە
له‌خودا له‌ھیچ کەسینکی دی ناترسیت }^(۱).

لهو جوړه دوختانه ش دا پیغامېږي خودا ئهو ئایه تانه‌ی بټو برپا داران ده خویندوه که
تایبېت بون به جیګیگې بون و خواړکرن له سره ئهو جوړه حاله تانه و ژازاري سزاي سه ختنی
له سره سروک ده کدن، هر ووک خودا لهو ئایه تانه‌دا فه رموږیه:

(١) البداية والنهاية لأبن كثیر.

(أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا إِمَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَاهُ اللَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمُنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمُنَّ الْكَذَّابِينَ ﴿٧﴾) العنكبوت ۲-۳. واته: {ئایا خملکی بروادرار و تى دەگەن گەر بلىن باودەمان ھىنناوه ئىتر وازيانلى دېنرىت و تاقى ناكرىنەوە لەسىرىئە ئىمامانى كە بەھۆيەوە ھەلدەسەنگىزىن و تا راستىگۇ درۆزنىيانلى جىابىكىتىمەوە؟ بىيگومان بروادرانى پىش ئەمانىشمان تاقى كردۇتىمەوە راستىگۈزىيانان لەنپاڭ و درۆزنان جودا كردۇتىمەوە خودا ھەردو ولاي ناساندۇوە} .

ھەرودەن لەتايەتىكى تردا كەھەمان چەمك و مانا دەبەخشىت و باسى تالى و نارەھەتى و ناخوشى يەكانى سەرپىگاي باودىدەكت، فەرمۇرييە: ﴿أَمَّ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَكُمْ يَأْتِكُمْ مَثُلُّ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهُمْ أَلْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ أَمْنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصَرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصَرَ اللَّهُ قَرِيبٌ﴾ البقرة ۲۱۴.

كۆچ كىردىن بۇ "حەبەشە"

جا كاتىيەك پىغەمبەر ھەستى بەتوندەت بۇونى سزاو ئەشكەنجە لەسەر ھاۋالانى كرد پىيى فەرمۇون: {دەتوانى لىيە دەرچىن و بېزىن بۇ خاكى "حەبەشە" چونكە پادشاھى كى لىيە كەھىچ كەسييەك لاي ئەو چەوساوه نى يەو ئەو خاكەش ناوجەھى كى ھىمنەو لەۋى بىيىنەوە ھەتاڭو خوداى مەزىن دەرروويەكى رىزگاربۇونتان لەم حالەي تىستا لىيىدە كاتەتەوە} .

ئىتىر ژمارەيەكى دىيار لە مۇسلمانان بەرھو خاكى (حەبەشە) بەتايىنە كەيانەوە لەپىي خودا ھەللاتىن كە يە كەم كۆمەلیان يازىدە پىياوو چوار ئافرەت بۇون و گەمىي (سفىنە) يە كىيان بە كىرى گرت بۇگەيانىدىيان. پاشان بەدوايان دا مۇسلمانانى ترىيش بەرھو (حەبەشە) كۆچيان كرد ھەتا لەدوايى دا ژمارەي كۆچكىردووھە كان گەيشتە ھەشتاۋ سى پىياوو ھەزىدە ئافرەت.

سەرانى قورەيش كەھەوالى كۆچكىرنى ئەو رېتە زۆرەي مۇسلمانە كانىيان پىيگەيشت خىرا وەفدىيەكىيان بۇ ئەو مەسىھەلەيە كەياندە لاي پادشاھى حەبەشە (نەجاشى) كە (عبداللەئى كورپى) - ابى رىبىعە) و (عەمرى كورپى عاصى) تىدابۇون و چوبۇون بۇ گىرلاندەوەي كۆچكىردووھە كان بۇ (مەككە) تا سەرلەنۈي سزايان بەدەنمەوە.

جا كاتىيەك وەفدى قورەيش بەدىدارى (نەجاشى) گەيشت، (عەمرى كورپى عاصى) رۇوى كردە پادشاھە پىيى گوت: {چەند كەسييکى ھەرزەو نەفام لەلاي ئىمەوە رۇويان كردۇتە

ولاته کهی تورو وازيان له ثايني گله کهی خويان هيئاوه و پهيره وي دينه کهی توش ناکهن. به لکو ثاينيکي تازهيان داهيتياره که نه تيمه و نه توش هيچمان لمبارديه و نه بيستووه. تيمه ش که ساني گوره و پياوماقو و لمان لمباوك و مام و خزم و کهس و کاري خويان لمه هوزر تيره کانيانه و ه خستوته ناويانه و ه نارد و مومنان له گهليان دا تا هر بموان دا بستانگه پرينيه و ه، چونکه هر ثوان باشت ده زان که چ عهيب و عاريکي پيوهناون؟!}.

(نه جاشي) دواي بيستني ٿه و قسانهيان راي وابسو کاريکي دانائي نى يه گهر ٿه م کوچکردا نه يان ته سليم کاته وه پيش ٿوهي گوي له انيش بگريت و بزانيت وته و به لگه يان چي يه. ٿوهو بو ناردي به دواي ها و ه لان پيغه مبه ردار هاتنه لاي و لئي پرسين: {ٿه رئي چي يه ٿه دينه که به هويه و ه از تان له قهوم و کهس و کار هيئاوه هاترون بو ٿه ولاته و که چي پهيره وي دينه کهی منيش ناکهن و لهو هه مو دينه ش پهيره وي يه کيکيان ناکهن؟}.

لها و ه لامي ٿه و پرسياره (نه جاشي) دا (جعفر سی كورپي - ابو طالب) له نيو ها و ه لان دا که وته ناخاوتون و گوتى: {بهرپيز جه نابي پادشا.. تيمه گهليکي شوينکه و تورو نه فامي بو وين، بتuman ده په رست و گوشتى مردو و مان ده خواردو، به دره فتاري سيمان ده کردو، هيج پهيوهندى يه کي سوژو که سايه تييمان نه هيشبورو و ه خراپه مان ده رهه قى هاوسى ده کردو هاوسى يه تيمان له گه لن يه کدی باش نه ببو... به هيزه کانيشمان بى هيزه کاغانيان ده خوارد. تيمه له سهر ٿه حاله ته بو وين هم تا خودا پيغه مبه رىکي له خومان بو تاردين که ره چه لدك و بنه ماله م ده ناسين و به پياويکي راستگوو ده سپاک و داوين پاک ناسراوه له لامان، ٿه و بانگي کردو وين بو ٿه و هي که هر خوداي تاك و تهنيا بپه رستين و به تاك و بى ها و ه لان و دابنستان و از له و به ردو بتانه هي پيشو و مان بېينين که له و ه پيش خومان و باب و بپيرagan له جياتي خوداي مه زن ده مان په رستن.. پاشان ٿه م پيغه مبه رهه خودافه رمانغان پي ده کات به راستگوبي و به جيگه ياندنی سپارده و به تين کردن په يوهندى سوژ (صله - رحم) و چاکه کردن له گه لن هاوسى دا و از هينان له کاري حرام و خويپريزى. هه رو ها پيگريان لى ده کات له بد کاري و قسه ه در و بوختان هه لب هست و، خواردنی مال و سامانی هتنيان و، بوختان بو ئافره تانى ره و شتبه رز. ديسان فه رمانى پي کردو وين که هر خودا بپه رستين و هيج شتيك نه کهين به ها و ه لان. جگه له مانه ش فه رمانى پي کردو وين به نويژه کردن و زه کات دان و روز رو گرتن... (جه عفره) - هه مو رو کارو فه رمانه کانى ترى بپادشا که بثاره) و به رده ام برو له سهر قسه کانى و گوتى: (تيمه ش برو امان پي سى کردو و هو ئيمانان پي هيناء و ه پهيره وي يه هه مو و ه فرمانانه مان کردو و ه که له لايمن خودا و ه بو ٿي، هاتو و ه، ئيدى هه خوداي تاك و ته نيا مان ده په رستين و هيج شتيك ناکهينه ها و ه لان و

شهریکی. همرودها نهود شتانه‌ی که پیغمه مبهر به حه رامی داناوه له سمرمان ئیمەش به حه رامان داناوه و تو خنی نه که و توروین، ههر شتیکیشی بۆ به حه لالن دانابین ئیمەش به حه لالمان داناوه و په په‌ویمان کرد و وه. له به رام بهر ئەم کرد و وه‌یه مان دا کە له که مان دە سدریزیان کرد و ته سه رمان و ئازاریان داوین و بەرپه رچی ئاینیه که مانیان دا وەتموھ تاکو له خواپه رستی یە وه بانگیزنه وه بۆ سه ر بتپه رستیو سه رلەنؤی ئە و شته پیس و نابه جی یانه به حه لالن بزانین، که له وه پیش ئەنجامان دددا. جا کاتیک زولم و زۆری ئەوان گه یشته ئە و په‌په‌ری و بە ته و اویش تەنگیان پى هە لچنین و هە مورو جۆره بەرپه ستیکیان هینایه سه رپی دینه که مان ناچار بیوین دەرچین و بینین بۆ لاته کەی تو}.^(۱)

لەو کاتەش دا سەرەتاي سورەتى (مرىيەم)ى بۆ خويىندە وەو ئىتير (نه جاشى-ى پادشا) گرياو، گوتى: {بە راستى ئەم دينه و ئە دينەش، که عيسى - هینا و يەتى هەر دو كيان له يەك تاق و خانه و دەرچۈون}.

ئىنجا رپوی کرده و بەلای نېرراوانى قورپه ييش (عبدالله-ى کورپى - أبى ربيعه) و (عە مرى كورپى - عاص) داو پى گوتى: {بپۇن، دەسا بە خودا ئەمانەتان تمىلىم ناكەمە وە}. دىياره (نه جاشى) هەر کە لمبىر بادەپر ئىسلامى تىيگە يشت، خىرا زانى ى کە ئە وە عە قىيدىيە کى راستە و، ئەم راستى يەش لەلاي کە سانى زىرۇ خاودەن عەقلى ساغ پەنھان نى يە. هەر وەك زانى بۇويشى کە ئە و پەيامە (محمد) هینا و يەتى بۆ ئە خەلکە له هەمان سەرچا وە دىيە كە پەيامە کەي (عيسى) شى ليتوه دەرچۈوه.

گە ما رو دانى پیغە مبهرو بىرواداران

کافرانى قورپه ييش - بەو هە مورو پى و شوين و شىۋا زى فەنەنەن و تەفرەدانانەيان ئەنجامىتىكى وايان دەست نە كە وەت و، بەرپونى بۆيىشيان دەرکەوت کە گەياندىنى هەر ئازارو ئەشكەنجه يەك بە پیغە مبهرو بە بىرواداران هىچ رېگرىك دروست ناكات له بەرددەم بە دەنگە وە هاتنى زياترى خەلکى بۆ ئايىنى خوادا، ئىدى ويستيان بە ئاشكرا پیغە مبهر بکۈژن. بەلام (ابوطالب)ى مامى، کە بەو نيازىدى قورپه ييشى زانى خىتلە خۆى لە (بنو عبدالمطلب) كۆكىرده وە مە بەستە كەي تى گەياندىن و داوا يىشى لى كەردن كە پیغە مبهر لە دۆلىك لە دۆلىك كانى چىا كە لە دەرەوەي - مە كە - بشارنەوە، هەمرودها فەرمانى پىكىردن، کە بىپارىزىن له هەر

(۱) ابن هشام، ج.

که سیک لموانه دهیانه ویت پیغه مبه ر بکوژن.

ئینجا که قوره یشیش زانیان شهوا هۆزه کمی پیغه مبه ر ناهیلن کەس دەستی پیی بگات بیرو رایه کی تریان تەبەمنى کرد لە سەر شەوهی نووسراویک داریش نەوەو تیای دا ریک بکەون لە سەر گە مارۆی ئابورى و کۆمەلایەتى لە دزى هۆزى پیغه مبه ر، کە لە خیل و بەنە مالە کانى (بنو هاشم) و (بنو عبدالمطلب) و بروادارانى تر پیک هاتبۇون، بەو رەنگەی، کە تەواو بەر كەناريان کەن و بىي بەشیان کەن لەھەر مافىيکى نىيۇ كۆمەل و ژنيان لى نەخوازن و ژنىشيان پىي نە دەن و هیچ كەرسەو پیویستى يە كى ژيانيان پىي نە فرۇشەن و هيچيшиان لى نە كېن.

لەم باره یەو بپيارنامە يە كيان لە نووسراویک دا بەنیيۇ كەعبەدا هەلۋاسى. ئەم نووسراوەش هەتا سى سالاڭ كارى پىي كراو بە درىيىشى ئەو سى سالى گە مارۆيەي كافارانى (قوره یش) پیغە مبه رو شوينكە و توانى لەھەمۇ مافىيک بىي بەش كرابۇون و بە دەست ئاسەوارە تفت و تالە كانىيە و دەياننالاند، تەنانەت گەلەي درەختيان دەخواردو، نزۇولە و گريانى مندالە كانىشيان بەھۆي سەختى يە كەيانيه و لە دوورە و دە بىسترا.

ماوهى ئەو ئابلۇوقە يە درىيىي كاتە پى لەناسۇرى يە كانىشى گەلېك مەينە تىيۇ ئېش و ئازارى بە سەر ئابلۇوقە دراوان دا هيئاوا تا كار گە يىشته ئەوهى نەختىك سۆز بەزەبى بکە و يېتە دلى چەند گەورە پياويىكى قوره یشە وەو پىنج كەس لە گەورە پياوانىيان داوايانىان كەر چى تر كار بەو بپيارنامە يە نە كەيىت هەرچەندە كە هييشتا بەرھە لىستى يە كى توندىش لە سەر داوا كەيان هەبۇو، بەلام دوا جار داوا كەيان جېبە جى كراو پیغە مبه رو برواداران هاتنه و بۆ سەرخانە و مالى خۆيان دواي ئەوهى نارە حەتمى يە كى زۇريان بە دەست ئەو تەنگانىيە و چەشت.

ئەشكە نجەدانى پیغە مبه ر لە - طائيف -

دواي ئەوهى پیغە مبه ر هەستى بەو سووكايەتى يە زۆرە قوره یش بە بانگەوازە كەمى كردىبو، بىرى كردى دە لە وەي سەر دانى هۆزى (ثقيف) بگات لەشارى (طائيف) بۆ ئەوهى باوهەرى پىيىن و پشتگىرىي بکەن لە دزى كەلە كەمى و يارمەتى يى بەدن لەو رېتكايدا هەتا پەيامى خودا بە تەواوەتى دە كەيەن نىيت. (ثقيف) يېش نزىكتىن هۆز بۇون لە هۆزه كانى (مە كە).

پیغە مبه ر بۇئەم مە بەستە لە گەلە خزمە تگۈزارىتىكى دا كە (زېيدى كورى - حارشە) بسو رووى كرده ئەو ناواچە يەو چاوى كەوت بە كەورە كانىيان و داواي باودە ھېنان و پشتگىرى كردىنى لەو كاردا لى كردىن تاكو بتوانىت بانگەوازە كەمى بە جى بگەيەن نىيت.

كەچى ئەوان بەشىوازىكى ناشيرىن و لاميان دايە و دو، پیغە مبه ر يىش هیچ خىرو چا كەيە كى

لی به‌دی نه کردن. به‌لام له‌همان کات دا تکای ئوهی لی کردن که ئه ممه‌سنه‌لیه بالازونه که‌نموده‌و لای که‌س باسی هاتنی پیغامبهر و مه‌بسته‌که‌ی نه کهن تاکو قوره‌یش پسی نه زانیت و نازاری توندتریان نه‌دهن و تاوانباری نه‌کهن به‌وهی گوایه په‌نای بردوت‌به‌ر دوزمنانی نه‌وان. که‌چی هۆزی (شقیف) نه‌ک هه‌ر بهدم دا اکانیه‌وه نه‌چوون، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه که‌سانی گه‌مرثه‌وه نه‌فام و منالانی خوینیان لی هان داو که‌وتنه بردباران کردنی هه‌تا خوین له‌بری پی‌کی ده‌چزرا‌یه‌وه، (زیدی‌کی) کورپی – حاریسه‌ی هاوه‌ل و خزمه‌تگوزاریشی ببورو قه‌لغانیک بوی و خوی ده‌خسته‌به‌ر ئه‌و به‌ردانه تا له‌دوایی دا خوین گه‌یانده لای دره‌ختی (که‌ردم) و له‌ژیر سیب‌به‌ره‌که‌ی دا دانیشن.

له‌و ساته ناسکانده‌دا همر فرمیسکیک له‌چاری پیغامبهره‌وه درچوبایه یان همر خدمتیکی ده‌برپیایه ته‌نها بۆ خودای تاک و ته‌نیای بسو، شیرینترین راز که‌باری قورسی نازاری له‌سر سووک کردایه ته‌نها نزایه‌کی (توبه‌کاری) بسو، ودک ئه نزایه‌کی به‌پی‌کی له‌خواباراوه‌ته‌وه و که‌سیمای پرشنگداری ئه‌و دلسوزی‌یه گه‌وره‌یه‌شی بۆ په‌روه‌ردگاری لی‌ووه به‌دی ده‌کین، ئه‌و بسو دوای ئه‌و هه‌موو نازار چه‌شتن و ناره‌حه‌تی یانه بهم نزایه‌وه پرووی کرده په‌روه‌ردگاری:

{خودایه من همر بۆ تۆ سکالاًی (بی‌هیزی) و که‌م شاره‌زایی و (بی‌ده‌سنه‌ل‌تیم له‌ثاست خدلکی دا) ده‌رد برم. ئه‌ی بەرە‌جەتىنى بەرە‌ھمان تۆ خودای چەوساوان و خودای منی، ده‌سا به‌کیم ده‌سپیرت؟ به‌که‌سیتکی دوورو نه‌ناسیاوا که هه‌ر پقی لیم ده‌بیت‌وه؟ یان به‌دوژمنیک که کاروباری منت خستوته ده‌ستی؟ به‌لام هیشتا ئه‌گه‌ر تۆ رقیکت له‌من نه‌بیت و لیم زویر نه‌بوویت ئه‌وا هیچ باکم له‌م نازارو کاره‌ساتانه نی‌یه. سه‌رفرمازی و ته‌ندرستی یه‌کیش له‌تزووه بیت‌گه‌لیک زۆر و فراوانتره بۆمن. په‌نا ده‌گرم بەرۆشنايی رووی تۆ، که‌هه‌موو تاریکی یه‌کی بۆ رونانک بۆت‌وه‌وه هه‌موو کاروباریکی دنیا و رۆژی دوایی ی پی‌راست کراوه‌ته‌وه (په‌نا ده‌گرم به‌و رۆشنايی‌یه‌ی رووی تۆ) له‌وهی که‌وا تۈوره‌بۇونت بۆم نازل بیت یان بکه‌و مه‌بهر پق و ناره‌زاییت. من هه‌رددم تکاکارم تاکو لیم پازی ده‌بیت، هیچ هیزرو توانایه‌کیش نی‌یه ته‌نها لای تسووه نه‌بیت. }^(۱)

ئه‌و شوینه‌ی که له‌و کاته‌دا پیغامبهر لی‌کی دانیشتبوو نزیک بیستانیکی (عه‌تبه) و (شمیبه) بسو که هه‌ردووکیان کورپی (رەبیعه) بسوون. ئه‌م دووپیاوه کاتیک پیغامبهریان له‌و حاله‌تەدا بینی دلیان نه‌رم بسو و کورپیکی خزمه‌تکاری می‌ردد مندالی خوین بانگ کرد

(که نهادیش له سه رئایینی نه سرانی برو) و ناوی (عهد داس) برو و پیشان گوت: (نهم هیشوروه تری یه هملگردهو بیده به و پیاوه). نهادیش پیش گه یاندو که پیغه مبه ریش دهستی برو هیشوروه تری که برد فهرمومی (بسم الله) — بهناوی خودا، لهو کاته دا (عهد داس) گوتی: (نهم وته یه (واته — بسم الله) بهزاری خله لکی ثم ناوچه یهدا نایهت). پیغه مبه ریش لی ی پرسی: {نهی تو خله لکی چ ولاتیکیت و له سه رج دینیکیت}؟ نهادیش له وه لام دا گوتی: (من نه سرانیم و خله لکی نهینهوا — م). پیغه مبه ریش له وه سفی ولاته که دا فهرمومی: (تو خله لکی شاری پیاوه چاکه که (یونس ی کورپی — مهنتی) یت). کورپ نه سرانی یه که ش به سه رسور مانه وه پرسی ی: (تو چی له باره ی سیونس — وه ده زانیت)؟ له و رو وه وه پیغه مبه ر چهند رئایه تیکی قورثانی له چیره کی سیونس — برو خوینده وه. ثیتر (عهد داس) یش دوای بیستانی نه و رئایه تانه موسلمان برو.

کاتیک چو وه بولای همه دوو کوره که (ر دیعه) ش پی ی گوتن: (هیچ شتیک له زدی دا له و بانگه واژه نه و چاکتر نی یه. به راستی شتیکی وای پی راکه یاندم که هیچ که سیک نایزانیت مه گر تنهها پیغه مبه ریک نه بیت).

بہندی چوارہم

((یہ رہسہ ندی بانگھے واری ئیسلامی))

(بلاوبونهودی نیسلام له نیو چه وساوده بیندهسه لاته کان دا - شهوره وی و بهزیبونهوده بتو ناسمان - سه رهتای بانگمهوازی نیسلام له شاری "یسریب" دوه - خله لکی "یسریب" په میان به بیغهه مهبر دددن.)

بیلاویونه وهی نیسلام له نیو چهوساوهو بی دهسه لاته کان دا

بیکومان زوربهی برواداران لهسهرهاتای بانگهوازی نیسلامامی یهوه لهچینه ههژارو بی ددهسه لاته کان بون و پیرای شوهی ئه گهر چهند که سیکی هلهکه و توش لهچینی پیاو ماقوولان باوده ریان پتھینایت. باودری ئمهو ههژارانهش لهنیسلام دا په سندکارو خودا فه رمانی به پیغمه برده که کردبوو دهستی سوژ بهسه ریان دا بینیت و ئامیزی ره حم و خوش ویستیان بونگریته و هو بیروبا و درو رسماکانی نیسلامامان فېركات.

شهوهو پیغه مبهر که له مزگهوت و شوینی خواپه رستی دا داده نیشت چهندین هاوله
له که سانی ههژارو بی دده لاتی و دک (سوهه بیبی پرمی) و (عه ماری کوری یاسر) و (سمانی
فارسی) و (خه ببابی کوری شرهت) ... هتد. له لا داده نیشت، جگه له موسلمانانی تری که
دهست وندار، له ملاشهوه گهوره پیاواني قورهیش کاتیک سه رنجی شه و حاله ته یان دهدا به
(محمد) یان ده کوت: (تو چون قایلیت بهم جوړه که سانه ی کله کهت؟ ثایا له نیومان دا تنه نه
نه مانه خودا ئیمانی پی به خشیون؟ ثایا ئیمه دوای نهه عه بدرو کویلانه خومان بکه وین؟
به راستی ئیمه شهرم له خومان ده کهین گهربیننه نیو نهه کورو کومه له ووه له گه لتا دانیشين.
به لکو ده بیت دریان کهیت تاکو ئیمه بین و له لات دانیشين و په پهرو بمنه کهت بکهین}.
پیغه مبهر له ده لامی شه داوا کاريه یان دا فهرمووی: {من بر په داران له لای خوم ده رنا که م}.
ئینجا گهوره پیاواني قورهیش به په والهت نه ختیک سازشیان پیشان داو گوتيان: {باشه گه
ده ریشیان ناکهیت ثهوا کاتیک ئیمه دیننه لات، بهر که ناریان که دووریان خه رهوه} ...

پیغه مبهر به مهده استی شهودی موسلمان بین خه ریک بوو شهود دوا کاریه یان جیمه جی بکات،
به لام خودا فهرمانی خزی لهم تایه تانهدا بوناردو پی ی فهرمومو: ﴿ وَلَا تَظْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَيْنَكَ مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حَسَابٍ لَعَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطَرَّدُهُمْ فَلَمْ يَكُنْ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِعَضٍ لِيَقُولُواْ أَهَنْتُمْ مَنْ أَنَّ اللَّهَ عَيْنَهُمْ مِنْ بَيْنَ أَيْمَانِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمُ بِالشَّكَرِينَ ﴿الأنعام/۵۲-۵۳﴾

لهم دقه قورئاني يهدا خودا ریگه ددرکردنی ئه و ههزارو چهوساوانه له پیغمه بهره ده گریت که بھیانیو ئیواره هه ممو روژیک خودای پهروه دگاری خویان ده پرسن، پاشان خودا بر پره رچی ئه و گهوره پیاوانی قورهیش (که تیرو تو انجیان ده گرته بپواداران) ئاوا ده داته و که رووی گفتارو فهرمایشتی ده کاته (حمد) و فهرمانی پی ده کات ناییت به پی ای حسابات و بیرونی ای نهوان بجهولیت و ده که هه زاره کانیش حسابیان بز نه کات، چونکه هه موان بر پرسن لبه رد هم خودا و هم که سه ش له خوی به پرسیاره، جا ئه گهر دریان کات ئه ویش یه کیک دهیت له سته مکاران.

له بھیکی تری ئه و فهرمایشتی خودا (بز لیکدانه و ده و بیانووی گهوره پیاوانی قورهیش له ولا می ئه و پرسیاره خویه رستی یهیان دا، کمده یانگوت: (چون خودا ئه و هه زارانه له نیو ئیمه دا به یمان به هرمه ند ده کات؟) ده فه رمیت: (هر خودا خوی ده زانیت کی به راستی سوپاسی نیعمت و به خشنه کانی خودا ده کات و په پیره و کاری به نامه که یه تی، چونکه ئایینی یسیام یه کسانی ای خستوته نیوان هه ممو چن و توییزه کانی خملکی یه و ده گشت دیارد یه که خویه سندي و، تاییه قمه ندیتی یه کي نابه جی ای پیاواماقوولان و گهوره پیاواني هه لوه شاندوته و ... ئیدی هیچ جیاوازی یه ک له نیوان به ندیه ک و گهوره که که دا له نیوان ده لوه مهندیک و هه زاره که دا نی یه. به لکو هه موان له پیو درو ته رازووی یسیام دا و ده که یه کن و لیک جودانیین تنهها به باوره پاریز کاری و کاری چاکه نه بیت).

هه ندیک له پیاواني قورهیش هیینده خویان دابورو به ده م شاره زووی خوی به گهوره دانان و خوشویستنی سه روکایه تی و پله و پایه و ده، که به هزی ئه مانه و به ده م بانگه وازی یسیلام و ده چوون و به ربه ره کانیان ده کرد. یه کیک لموان (و هلیدی کوری - موغیره) بوز، که دهیگوت: (ئایا بز - محمد - قورئان بیته خواره و ده منیش که گهوره سه رداری کی قورهیش فه راموش بکریم.. ئهی ئایا (نه بزو مه سعود) و اته: (عه مری کوری - عومه میری سه قهفی) ای گهوره هوزی (سه قیف) فه راموش بکریت، ئایا ئه م دوو گهوره یه و ده من و ئه و به رکه نارین و ئه ویش خوی بکات به ده م راستی خملکی؟!)

بهـهـوـی نـهـم تـیـدـیـعـای لـوـتـبـرـزـی و خـوـ بـهـگـورـه دـاـنـانـهـوـه خـوـدـا نـهـم ثـایـهـتـانـهـی نـارـدـوـتـه خـواـرـهـوـه فـهـرـمـوـیـهـتـیـ: ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا نِزَّلَ هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيْتِينَ ﴾^(۱) عَظِيمٌ ۲۳ أَهْمَرْ يـقـسـمـونـ رـحـمـتـ رـبـیـکـ خـنـقـنـاـ بـیـنـهـمـ مـعـیـشـتـهـمـ فـیـ الـحـیـوـةـ الـدـنـیـاـ وـرـفـعـنـاـ بـعـضـهـمـ فـوـقـ بـعـضـ درـجـتـ لـیـتـخـذـ بـعـضـهـمـ بـعـضـاـ سـخـرـیـاـ وـرـحـمـتـ رـبـیـکـ خـیـرـ مـمـاـ يـجـمـعـونـ ﴾ الزـخـرـفـ / ۳۱ - ۳۲ .. مـهـبـهـسـتـ وـاـتـایـ گـشـتـیـ یـ نـهـمـ ثـایـهـتـانـهـشـ نـهـوـهـیـ، کـهـ ثـایـاـ شـهـوـ گـهـوـرـهـ پـیـاوـانـهـ خـوـیـانـ (کـارـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـتـیـ) دـاـبـهـشـ دـهـکـمـ وـبـهـثـارـدـزـوـوـیـ خـوـیـانـ هـلـیـ دـهـسـوـرـیـنـ؟ بـهـلـکـوـ دـهـبـیـتـ کـارـوـبـارـ هـمـمـوـیـ بـهـخـوـاسـتـیـ خـوـدـاـ دـاـبـنـرـیـتـ وـهـرـ خـوـدـاـشـ خـوـیـ شـهـرـکـیـ بـشـرـیـوـیـ وـ گـوزـهـرـانـیـ خـلـلـکـیـ یـ لـهـهـسـتـوـنـاـوـهـ رـزـقـ وـ رـزـیـ وـ پـلـهـوـپـایـهـیـ زـیـاتـرـیـشـ بـهـهـنـدـیـکـ کـهـسـ دـهـدـاتـ تـاـکـوـ بـیـانـکـاتـ بـهـسـهـرـدـارـوـ هـاـوـکـارـوـ یـارـیـدـهـدـرـیـ یـهـکـتوـ پـیـوـیـسـتـیـوـ کـارـهـکـانـیـ یـهـکـدـیـ پـرـبـکـهـنـهـوـهـ. بـهـمـ رـهـنـگـکـشـ یـارـمـهـتـیـ یـهـکـتـرـ دـهـدـهـنـ وـ کـارـ بـوـ یـهـکـتـرـ ثـائـانـ دـهـکـمـ لـهـبـهـدـهـسـتـ هـیـنـانـیـ رـزـقـ وـ رـزـیـوـ رـیـکـخـسـتـنـیـ ژـیـانـ دـاـ.

پـاشـانـ خـوـدـاـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ: ﴿ وـرـحـمـتـ رـبـیـکـ خـیـرـ مـمـاـ يـجـمـعـونـ ﴾ ... بـهـرـاـسـتـیـ فـمـرـمـایـشـتـیـکـیـ کـهـشـهـنـگـهـ وـ جـوـانـتـرـیـنـ مـانـایـ دـلـسـوـزـیـ وـ بـوـ خـوـاـسـوـلـحـانـیـ لـهـدـوـتـوـیـ یـ خـوـیـ دـاـ هـلـکـرـتـوـوـهـ وـاـ لـهـمـرـقـ دـهـکـاتـ خـوـیـ بـهـدـوـرـ بـکـرـیـتـ لـهـشـتـهـ فـرـیـوـدـهـرـهـکـانـیـ دـنـیـاـ خـوـیـ بـهـرـزـیـشـ بـکـرـیـتـ لـهـهـرـ دـیـارـدـهـیـ کـیـ سـهـرـنـجـ رـاـکـیـشـ وـ سـهـرـشـیـوـیـنـ ..

هـهـرـوـهـاـ نـهـمـ فـهـرـمـایـشـتـهـیـ خـوـدـاـ دـلـنـهـوـایـیـوـ نـاـسـوـدـهـیـیـ تـیـدـایـهـ بـوـ هـهـرـ کـهـسـیـتـکـ لـهـوـانـهـیـ لـهـهـنـدـیـکـ نـیـعـمـتـیـ ژـیـانـ بـیـ بـهـشـ بـوـنـ، دـلـدـانـهـوـدـشـ بـهـمـ جـزـرـهـ پـرـسـیـارـانـهـیـ کـهـ ثـایـاـ ژـیـانـ خـوـیـشـیـ بـهـخـشـیـیـکـیـ خـوـدـاـ نـیـ یـهـوـ گـهـرـانـهـوـدـشـ هـهـرـ بـوـلـایـ خـوـدـاـ نـیـ یـهـ؟ ثـایـاـ خـمـلـکـیـ لـهـسـهـرـ کـرـدـهـوـهـ کـانـیـانـ لـیـ یـانـ نـاـپـرـسـرـیـتـهـوـهـ؟ ثـیدـیـ مـالـ وـ سـامـانـ وـ پـلـهـوـپـایـهـ چـ نـرـخـیـکـیـانـ هـهـیـ گـهـرـ بـنـهـهـوـیـ دـوـورـخـسـتـنـهـوـهـ مـرـقـهـ لـهـخـوـدـاـیـ خـالـقـیـ؟ بـیـکـوـمـانـ خـوـشـیـ دـنـیـاـ کـهـمـهـوـ هـهـرـ رـزـیـ

دوـایـشـ باـشـتـرـوـ بـهـکـلـکـتـرـهـ بـوـ نـهـوـ کـهـسـهـیـ لـهـخـوـدـاـ بـتـرـسـیـتـ وـ پـارـیـزـکـارـیـ خـوـیـ بـیـتـ.

نـوـونـهـیـ بـهـسـهـرـهـاتـیـکـیـ تـرـ کـهـ هـهـرـ لـهـمـ رـوـوـهـ بـهـزـیـیـ وـ بـایـهـخـیـ ئـیـسـلـامـانـ بـوـ هـهـزـارـوـ چـهـوـسـاـهـ کـانـ دـهـرـدـخـاتـ، نـهـوـهـیـ جـارـیـکـیـانـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ لـهـ گـهـلـ سـهـرـانـ وـ گـهـوـرـهـپـیـاوـانـیـ قـوـرـهـیـشـ دـاـ دـهـدـوـاـ دـهـیـوـیـسـتـ پـهـیـوـنـدـیـانـ لـهـ گـهـلـ دـاـ بـهـهـیـزـکـاتـ وـ بـانـگـیـانـ کـاتـ بـوـ ئـیـسـلـامـ، لـهـ کـاتـهـشـ دـاـ کـهـ سـهـرـگـهـرـمـیـ قـسـهـوـ وـتـ وـوـیـشـ بـوـ لـهـ گـهـلـیـانـ دـاـ، (عـبـدـالـلـهـیـ کـوـرـیـ اـمـ مـکـتـومـ)ـ کـهـ نـابـینـاـبـوـ وـ یـهـکـیـکـ بـوـ لـهـوـانـهـیـ زـوـوـ مـوـسـلـمـانـ بـوـبـوـوـنـ ـ چـوـوـ بـوـلـایـ پـیـغـهـمـبـهـرـوـ نـهـوـیـشـ

(۱) (القریتین) مـهـبـهـسـتـ پـیـغـهـمـبـهـرـ شـارـیـ (مـهـکـهـ) وـ (طـائـیـفـ)ـهـ کـهـ نـهـوـ دـوـ زـالـمـمـیـ تـیـدـاـبـوـنـ.

له گهرمه‌ی قسه‌وباس و ههولی زوری راکیشانی ثه و سه‌رکدانه‌ی قوره‌یش دا بو، له و ساته‌دا (عبدالله‌ی کورپی -ام مكتوم) به‌پیغه‌مبهربی گوت: {نه‌ی پیغه‌مبهربی خودا فیرم، که له‌وهی خودا فیرم کرد و رویت}.

پیغه مبهر له و ساته و هختانه دا هینده گوئی لموته کانی ثه و کابرا نایبنايیه نه گرت، که چهند جاريک پروي قسه و گفتاريши تي کردبوو، ثه مهش له بهره رئه وهی پيغه مبهر به کاريکي زدهمه تي ده بىنى گهر له و کاتانه دا و ت وويتني خوي بيرهت و له بهر چاوي گهوره پياوانى قوره ديش و دلامى پياوينيكي ثاوا بداته وه، چونکه ده ترسا ثه و دبيبته هوئي سارکردن وه دلني ثه وان و لى اي ته ره بين و جاريكي تر گوئي بونه گرن. بؤييه پروي خوي له تاست ثه و کويير دا گرژكردو پروي لى و در گيبار و دلامى نه دا بهوه.

خوداش له سه رئه مه سه رزه نشتي کردو لهم ئايە تانه دا پىي فەرمۇو:

﴿ عَسَ وَوَلَتْ ١ أَنْ جَاهَهُ الْأَعْمَى ٢ وَمَا يُدْرِكُ لَعْلَهُ يَرَى ٣ أَوْ يَذَّكَرُ فَتَنَعَّمُهُ الْذِكْرَ ٤
أَمَّا مِنْ أَسْتَغْفِنَ ٥ فَانْتَ لَهُ تَصْدَى ٦ وَمَا عَلَيْكَ أَلَا يَرَى ٧ وَمَا مِنْ جَاءَكَ يَسْعَى ٨ وَهُوَ يَخْشَى ٩
فَانْتَ عَنْهُ ثَلَهَ ١٠ عَبِيس / ١١ - ١٠ ﴾

وشه: { پیغامبه رپوی گرژ بمو و رپوی وردیک پیاوه کویره که هاته لایو پرسیاری کاروباری تازه که دینه که لی دهد. جا نهی پیغامبه رتۆ چووزانیت نه نابینایه له چ حالیک دا بموهه بویمهش هاته لات تاکو خۆی زیاتر پاکزکاته وله پیسی و چەپەلی نه فاما و له گوناهان، یان بۆئه وهی پهندو ئامۆژگاری زیاتر و هربگریت و نه ئامۆژگاری و پینمایی یهشت سوودی پی ببە خشیت. به لام نوانهی دهوله مهندو دهست رقیشتوون و به سامان و هیزو ده سه لاتیان ده نازن و خۆیان له دینه که تۆ پی لاداوه توش هم رپو له وان ده کهیت و قسەیان بؤدە کهیت، له کاتیک دا کەسانی تر بەپی خۆیان دین بولات و له چینی هەزارو له خۆیوردوانت (وەک نه پیاوه نابینایه)، که هاته لات و هەولی فیرسونی زانستی زیاترو پینمایی زورتر ده دات و له خوا ده ترسیت که چی توش خۆت زیاتر سەرقال ده کهیت به کەسانی رپو و او زله دینیت }.

نه گله بی یه خودا له پیغه مبه ره که می گهوره ترین به لگه یه له سه ره و هی کهوا قورئان سرووشیک (وحی) ای نیلاهی یه و له سه ر پاستی پیغه مبه رایه تی ای (محمد) یش، چونکه نه گهه (محمد) تنهها یه کیک له پیاوه گهوره دانا به ناوبانگه کان بوایه بی شه و هی پیغه مبه ر بوایه و قورئانیش (به پروپا گانده دوژمنانی) کتیبیکی ده سنوس و دانراوی خزی بوایه نهوا ریگای

نه‌دهدا، که همه‌لو و کم و کوپری یه‌کانی بخیریت به رچاوی همه‌موو جووه که‌سیک له‌خاس و عه‌ومامی خله‌لکی. هه‌روهه که‌رازیش نه‌دبوو بلیت (شم گله‌بی و گازاندیه له‌خوداوه‌یه و سرووشیکی خودایی یه). هه‌روهه دهیشیتوانی پاساویکی له‌بار بو کابرات نایینا (کورپی ام مکتوم) بیتیت‌هه بهو شیوه‌یه‌ی کهوا ئه و هه‌ولی داوه له و کاته‌دا رېنماییی ئه و گومراپایانه‌ی قورپه‌یش بکات. دیاره هه‌موو هاوه‌لانيشی ئه و پاساوه‌یان به‌جوانتین شیوه په‌ستند ده‌کرد.

به‌لام خودای زاناو به‌حیکمه‌ت وای ویستووه برواداران و موسلمانان ئاگادارکات له‌وه‌ی، که بیگومان دروونه پاک و پر له‌باوه‌ره کان شایان ترو له‌پیشترن وهک له‌ده‌روونه یاخی و سته‌مکاره‌کان، ته‌نانه‌ت گه‌ر یه‌کینک له‌ده‌روون پاکان کم ئه‌ندامی و پهک که‌وت‌هه‌بی یه‌کیشی هه‌بیت. چونکه هیچ که‌سیک بوی نی یه له‌ثاست که‌سیکی دروونپاکی بی ده‌سلاّت و هه‌زاردا رووی خزی گرژکات و رووی لی و هرگیزیت له‌کاتیک دا ئه و بی ده‌سلاّت به بو و هرگرنی زانستی به‌سوودو به‌هره‌مه‌ندبوبون هاتبیت که‌چی رووی لیووه‌رگیزیت به‌بیانووی ئه‌وه‌ی ئاوردراوه‌ت‌هه و به‌لای که‌سیکی به‌هیزو ده‌ست رؤیشتوروی وادا، که له‌وپه‌پری گومراپایی و لووت‌هه‌رزی دایه.

جی ی باسیشه پیغه‌مبهر (هه‌روهه لیووه‌رگیزراوه‌ت‌هه) هه‌ر کاتیک دواي ئه‌وه‌ه که‌ر (عبدالله‌سی کورپی – ام مکتوم) بچوایه بولای، پی ی ده‌فه‌رموو: (مرحباً من عاتبی به ری)), واته: {به‌خیبر بیت ئه و کمسه‌ی که‌خودا له‌سره ئه و گله‌بی ی لی کردم}.

له‌کاتیکیش دا پیغه‌مبهر بو جهنگی (توحد) له -مه‌دینه - ده‌رچوو بسو، (عبدالله‌سی کورپی – ام مکتوم) ای له‌جی ی خزی دانابوو بو پیش‌نویزی و ئیمامه‌ت له‌نويژه‌کان دا. ئه‌وه‌ش کداریکی جوان بسو له و پی و شوینانه‌ی که پیغه‌مبهر گرتبوونی یه به‌مر بونه‌هیشت و هله‌لدوشاندن‌هه‌وی داب و نه‌ریت و ئیمتیازاتی نابه‌جی ی پیاوه‌گه‌موره‌کانی ئه و سرد‌هه.

شه‌وره‌وی و به‌رزبوبونه‌وه بو ئاسمان

خودای مه‌زن بو تاقیکردن‌هه‌وی باوه‌ری ئیمانداران و بو ده‌رخستنی فه‌زل و به‌خششی زیاتری به‌سه‌ر پیغه‌مبهره که‌هی دا، چه‌ند ئایه‌ت و نیشانه‌یه کی گه‌وره‌ت‌ری پیشانی ئه و پیغه‌مبهره خوی داوه ئه‌مه‌ش له و رووداوه ناوازه‌یه‌ی شه‌وره‌وی و بدرزکردن‌هه‌وی بو ئاسان (اسراء و معراج) دایه، ئه‌وه‌بسو خودا له‌پی ی مه‌لائیکه‌تی خویه‌و به‌شه و له (مسجد‌الحرام‌سی – مه‌ککه) وه گه‌یاندیه (مسجد‌الاقصی‌سی قودس)، که چه‌ندین رووبارو به‌رووبووم و داهات

به رد که تی خرابووه سهر، ههروهک خودا فه رمومویه:

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةَ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيقَةً فَالْأُولُونَ أَجْعَلْتُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَيْحُ حَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ ﴾ (الاسراء / ۱).

جا کاتیک پیغمه مبهربی خودا (محمد) بهو خیرایی یهو بهو ماوه هیچگار که مه گهی نرایه (بیت المقدس) لهوی (ابراهیم و موسی و عیسیا) و چندین پیغمه مبهربی تری بینی و پیشنویشی ی بۆکدن و له کەمیان دا پیکهوه سوژدیان بو خودا برد. پاشان دوو قاپی بوهات، که قاپیکیان (مهی) ی تیدابوو و قاپه کهی تریش (ماست) ی تیدابوو. پیغمه مبهربی خوداش دهستی برد بو قاپه ماسته که و لیئی خواردهوه، بهلام قاپه مهیه کهی فراموش کرد. له ساتهدا مه لائیکه تی خودا (جیبریل) پیغی فه رمومو: (نهی محمد به راستی تو به فیطرت - و سرووشتی ساغی خوت رینمایی کراویت. بیکومان نه تمهوه که شت هه رئاوا رینمایی کراون و سرووشتیکی ساغیان ههیه، هه رو هها (مهی) یشتان لی حرام کراوه).

پیغمه مبهربی له (بیت المقدس) دوه گهی نرایه ثاممان و ثمهش به (میعراج) ناوبراوه، ئیدی له ویوه پینچ نویتی لمشهور رۆزیک دا له سهر نه تمهوه کهی فرزکرا، پاشان گه رایوه (مه که). هه موو نهوانه ش تنهها له یهیک شهودابوو.

سەرلەبیانی له کەل هەلھاتنى خۆردا پیغمه مبهربی خودا هەرچى دى بسو لەوشەوەدا بۆ گەله کهی گیزیه و دوای تەواوکردنی باسى رۇوداوه کهی، هەندیک کەس باوەریان پى کردو هەندیک کەسی تریش لە قوریش بە دریان خسته و، چەند کەسیکیش له بىرۋادارە سەرتايیانى کەوا باوەریکى لاوازیان ھەبۇو ھەلگەرانەوه. هەندیک له پیاوانیش خۆیان گەياندە لای (ئەبوبەر) و ویستیان بىزانن بىرۋاى ئەو چۈنە له و رۇودوه؟ ئەمیش لە ھەلەمیان دا گوتى: { من باوەری پى دەکەم تەنانەت گەر رۇوداوى له و گران ترۇ گرنگتىش بگىزىتەوه } ئیدی له و رۇزدە (ئەبوبەر) بە (صىدىق) ناوبرا، واتە (باوەرکارو دان پیانە رو بەراست دانەر) ...

(۱) زانیان هەندیک بىرۋاى لېتىك جودایان له سهر چۆنیه تی ئەو ئىسرايە (شەورەوی یه) هەیه، بهلام زورىھى هەر زۇرىان يە كراو ھاوبىوان لە سەرئۇوهى، كەپیغە مبهربى بە جەستەوگىان شەورەوی بە رىزبۇنەوه کەپى کراوه ژمارەدە كە مىنە زانیانیش واى بۆ دەچن گوایە تەنها (بە گىان) شەورەوی پى کراوه.

(۲) بعده... واتە بە (محمد) پیغمه رەبندە خۆى.

(۳) وشمى (المسجد) لەم تايىەتەدا بىزە (لفظ) يكى كە لە فەرمان (فعل) ی (سجد) دوه ودرگىراوه، چونكە (مسجد) شويىنى (سجود) د (واتە شويىنى سوژدە بىزە). كاتیک شەورەوی يە كەش بە پیغە مبهربى كرا لهو شويىنەدا خانوویك نەبۇو كە بەناوى (مسجد الأقصى) وە ناسرايىت، لە تايىەتە كەش دا بۆيە بە (مسجد) ناوبراوه چونكە شويىنى عىيادەت و خواپەرسىتى يە.

دوای ندوه کافرانی مه که ویستیان پیغمه مبهر تاقی بکنه و ده له راستی و ناراستی ده رووداوه که بکولنه و ده و ده دا ایان لی کرد و هسفیکی (بیت المقدس) یان بویکات و باسی شه و پیاوانه یان بویکات که له و شوینه دا بعون. پیغمه مبهریش و هسفی جینگه به جینگه بی بۆکردن، له و کاته دا همندیکیان گوتیان (وایه راست ده کات)..

پاشان دا ایان لی کرد هه والی شه و کاروانه حوشتره یان پی بادات که به ریوه یه و له (سوریا) وه دیته و بولایان و، که شت و مه کی بازرگانیانی هه لکترو وه.

پیغمه مبهریش هه والی شه و کاروانی بازرگانی یهی خیانی پی گهیاندن و زماره که شی بز دیاری کردن و فرموموی: (فلان رژه شه و کاروانه له گهلو هه لهه تانی خوردابه پی که توون و حوشتریکیان له پیشمه وهی، که رنگه که که له نیوان رهش و سپی دایه.)

شهوانیش به رد وام له چاوده پانی کردنی کاروانه که دا بعون، تا له دوایی دا گهیشت و به و جۆرهش بینیان، که پیغمه مبهر بؤی باس کر دبوون. که چی سه رهای شه و دش بی با وهی و سه رکه شی و نه فامی یه که یان زیارت بیوو.

سەرەتا بانگه واژى ئىسلام لەشارى "يەسرىب" وە

پیغمه مبهر که دیتیی شهوا قوره بش به ده بانگه واژیه و ناچن و تنهها چند که سینکی کم نه بیت زور بیان با وه پناهیین، دهستی کرد بے بانگه واژکردنی شه و هۆزو تیرانه که له همندیک ریو رهسم و بونه و موناسه با تی عه ره دا ده چوونه مه که. همندیک له و هۆزو تیرانه ش به شیوو دیه کی ناشیرین بەر پەرچى بانگه واژه کە یان ده دایه و ده همندیکی دیکەشیان بە چاکی و دلامیان ده دایه وە.

چند که سیکیش لە عه ره بە کانی (يەسرىب)،^(۱) که بە دیداری پیغمه مبهر گەیشت بیوون، لی ی پرسین: (ئیوه کیئن؟ شهوانیش گوتیان: ئیمە چەند کە سینکین لە هۆزى خەزەج-). ئینجا پیغمه مبهر لی ی پرسین: {ئایا ئیوه لە ھاپە یانانی جوولە کەن؟} گوتیان: (بەلی). ئیت لە لای دانیشت و پیغمه مبهریش بانگی کردن بولای بەر نامە خودا و ئایینی ئىسلامى بۆ شیکردن و ده قورئانی بۆ خویندنه و ده بؤی رون کردن و ده. شهوانیش دواي بیستنى بانگه واژو باسى قورئان و پەيامى ئىسلام لە نیو خویان دا همندیکیان بە هەندیکی دیکە یان گوت: {دەسا بە خودا چاک

(۱) يەسرىب (یشرب) لە پیش ئىسلام دا بەشارى (مەدینە) دە گوترا، بە لام دواي کوچ کردنی پیغمه مبهر رەهادلەنی بۆ شارە دواي سەرەتلەنی ئىسلام، بە (مەدینە) ناوبرا واتە (شارى پیغمه مبهر). شە مرۆش بەناوی شارى رۆشن کراو (المدينە المنورە) ناود بېرىت.

بزانن ئەم پیاوه (واته محمد) ئەم پیغەمبەرە کە جوولەکە کان^(۱) ھەوالى ھاتنى پىّداون و ئىيۇدى لى ئاگاداركىرىدونەوە، جا با پېش ئىيۇدەپقى نەگەن}. ئىنجا وەلە مىان بۆ پیغەمبەر ئەدبوو كەوا ئەوان برواييان (بەوهى ئەم بانگەوازى بۆكىرىدون) ھيناوهە ئەم ئىسلامە بۆي باس كردن لى يان وەركىترووە. پېيشيان گوت: (ئىمە گەلىكمان جىئەيشتۇوھ كەھىچى ئىزىكىان لەخراپە دوزمنايمەتى خۆبەخزى يەكتىدا نى يەم ھيوادارىن خودا بىيانگەيەن ئىيت بەتۆ، كاتىك بۆ لايىشيان دەگەرىتىتەوە بانگىان دەكەمەن بۆلای ئەم رېيازەت تۆۋە ئەم دىنەمى لەتۆشان وەركىترووە دېبىت بەوانىشى بگەيەن. جا ئەگەر خودا ھەموويانى لەسىر كۆبکاتەمەوە ھيدايمەتىان بىدات ئەوا ئىدى پىاپىكى لەتۆ باشتۇر بەھىزىتىان تىا نايىت).

ئىنجا ئەم چەند كەسمى (كە لەھۆزى (خەزرەج) بۇون، چۈونووه بۆ شارى (يەسرىب) و دەستىيان كرد بەتىگەياندىنى ھۆزەكەيان و باس كردىنى ئەوهى، كە لە پیغەمبەرە وەريان گەرتىبو و بانگىان كردن بۆلای ئىسلام. بۇ بەدەمەوەچۈن ئەم بانگەوازەش ژمارەيە كى زۆر باورەريان ھيناۋ تەنانەت لەدوايى دا مالىئىك نەمابۇو، كە باسى پیغەمبەرى خودايى تىادا نەكىت و كارلىكى ئىجابى يەگەن دا نەبىت.

خەلکى - يەسرىب - پەيمان بە پیغەمبەر دەدەن

سالىئىك دواي ئەوهەو لەھەرزى حەج دا دوازىدە بىاولەخەلکى (يەسرىب) سەردانى مەككەيان كردو لەشۈيئىكىش دا كە بە (عەقەبە) ناودەبرىت بەدىدارى پیغەمبەرى خودا گەيشتنى و بەيعەت (واته پەيمان) يان پى دا لەسەرئەوهى ھىچ كەسىكىان شەرىيەك و ھاولەن بۆخودا دانەنئىت و

(۱) پېش ئەوهى خودا پەيمامى خۆبى بۆ پیغەمبەرە كە بىنيرىت، ھەردوو ھۆزى (ئەوس) و (خەزرەج) و چەند تىرەو بىنهەمالەيە كى جوولەكە لەشارى - يەسرىب - دا دەشىان، زۆر جارىش شەرەكۈشتار لەنېيان عەرەبە كان و جوولەكە كان دا بەرپادەبوو، بەلام جوولەكە كان پىلاتىتكى ترىيان بۆ خۆييان داپاشتىبوو، تەھەببۇو راپاستەخۇز پۆبەرەپەيە كان نەدەبۇونەوە، بەلەتكۈشاڭرى شەپر دوزمنايمەتىيان لەنېيان (ئەوس) و (خەزرەج) دا ھەلەدە كىرىساند. شە تاڭگەش بەشىۋەيدىك كىلپەمى سەندىبۇو تا رۆزىتىكىان كە بە (يۈم بىعاڭ) ناسراوە جەنگىكى خۇيىتارىيى كەورەيان لەنېيان دا بەرپابۇو و ژمارەيە كى زۆر لەھەردوولاي تىادا بۇونە قورىانى. دواي ئەوهە لەنېيان ھەردوولادا ھودنەيمەك ئىمزاڭراول لەم ھەردوولاي (خەزرەج) پەيانى لەگەن جوولەكە كان دا بەست و بۇونە ھاپەيغانىان. (ئەوس) يىش پەيمانيان لەگەن عەرەب دا بەستىبوو. دىيارە لەم سەرەدەمەدا پېتىكەوە ژيانى جوولەكە لەگەن عەرەب داو نزىكىييان لى يانەو كاراچى يەكى كىيانى (رەحى) بۆ سەر عەرەب ھەبۇو، چونكە جوولەكە كان شۇينىكە وتۇرى كەتىبى خودا (تمورات) بۇون و بانگەوازىيان بۆ تاكى و تەننەيابىي ئى خودا دەكەد بەلام شىرك و ھاولەن بۆ خوادانانى تىكەلاؤببۇو و بىدەھەشيان پىوهنابۇو. ھەرودەها جوولەكە كان عەرەبىيان بەوهە ورپايان ئاگادار دەكەدەوە كە پى يان دەگوتىن: (ئىستا زەمانى رەوانە كەردىنى پیغەمبەرىتىك ھاتووھە ئېش دواي دەكەوين و لەگەن ئەمدا دەتاكۈزىن وەك چۈن ھەردوو گەلى (عاد) و (تىرمە) كۈزىن).

دزی نه کات و زیناو به در دفتاری نه کات و مناله کانی خوی نه کوشیت و کداریکی ناشیرینی واش نه کات، که پیچه وانه بیرون با ورده کهی بیت و هک شهودی که له خویه وه مندالیک بداته پال هاوشه ری، یان همرو بوختانیک له و جو ره بۆ کسیتکو کدی بکات، همروهها په یانیان دا که سیان سره پیچی کی فهرمانی پیغمه مبهه له کاری چاک دا نه کمن و همرو کاریکی چاکیان پی سپیتیت جیبیه جی ی بکمن. جا همرو که سیکیان پابهندیت به و په یاننامه و (بدیعته) ووه شهوا به هستی بۆ خوی دسته بهر کردووه، بهلام شه گهر همندیکی لی جی به جی بکات شهوا کاروباری له لای خودایه و خوداش به خواستی خوی سزای ده دات یان لی ی ده بوریت.

پاشان له سالی داهاتوودا (واته سالیک دواي شه و په یاننامه) و همرو له هه مان و درزو مناسه بهی حج داو له (یه سریب) دوه حه فتاوی پیاوو دو شافرت هاتن بۆ -مه ککه -و چهند نیزراویکیان چوونه لای پیغمه مبهه ری خوداو شه ویش به لیینی پی دان، که له کاتی شه و داو له (عهقه به) له گهیان دا دانیشیت. فهرمانیشی پیکر دن که له و کاته دا به نهینی بین بولای و که س پی یان نه زانیت و هیچ خه توویه ک به تاگانه هیننه وه، تاکو قورهیش بهو کاره یان نه زانیت. شه وانیش دواي تیپه رپوونی ماوهی سی یه کی شه و به نهینی چوون بۆ (عهقه به) و له گهله پیغمه مبهه ری خودا کۆبوونه وه مامیشی (واته عباس - کوری عبدالمطلب) که همرو له سه ردنی قورهیش ببو له وی ئاما ده بمو. مامی له و دیدار دا رپوی گفتاری کرده ئاما ده بمو و پیکی گوتن: (وهک زانیوتانه - محمد - له تیمه یه و نه شانه پیشتووه تا نیستا گله کهی خۆمان دهستیان پی ی بگات)، (واته پاراستوو مانه له و که سانه که له سه ره با ورده خۆمان نین). شه ویش (واته: محمد) سه ره رزو پاریزراوه له نیو کەل و که س و کارو ولا تی خوی دا. جا ئیوه شه و که را له خۆتان راده بین که تووانی پابهندیوون به په یانه که و بمو دینه شه وه هه یه که وا بانگه واژی کردون بولای و ده توانن به رگریی ی لی بکمن له وانه دژی ده دهستن، شهوا ده دیت نۆبائ و به پرسیاریتی ی شه و کاره همه لگرن، خۆ شه گهر و ای ده بین، که نه توانن به ووه پابهندین و ده سبهر داری ده بن له هر جو ره یارمه تی و به هاناوه هاتنیک دا دواي شه وه، که هاتووه بولاتان لیره، شهوا ده همراه لە ئیستاوه واژی لی بینن چونکه شه و له نیو کەل و ولا تی خوی دا ئازادو پاریزراوه.).

ئهوانیش له وه لامی و ته کهی (عباس) دا گوتیان: (تیمه تیگه پیشتن له قسه کانی تۆ، بهلام با پیغمه مبهه ری خوداش خوی بدويت و به پی ی ویست و داوا کاری ی خزی و خودای په روهدگاری ئاراسته مان بکات).

پیغمه مبهه ریش که وته ئاخوتن و قورئانی بۆ خویندن وه و بانگی کردن بولای پیبازی خوداو هاننیدان له سه رپابهندی به ئیسلام وه و پاشان فه رموموی: (به بیعته پی بدهن له سه ره گوی لی گرتن

و گوییزه‌لی کردنم لهه مسوو حالتیکی ساغی و ناساغی داو، لهسەرمان بەخشین بۆ خودا لهه مر حالتیکی خوشی و ناخوشی داو، لهسەر فەرمان بەچاکەو رېگرتن له خراپە، لهسەر حەقبیزى لەپى ی خوادارو لهودش دا کە لهسەر زەنشتکاریک نەترسن و، لهسەر سەرخستن و پاریزگارى لى کردنم نەگەر داوام لى کردن، (واتە پاریزگارى لى کردنم لهه شتىك لهوانەی کەوا خۆتان و ھاوسەر و کورۇ كەس و کارتانى لى دەپارىزىن)، گەر بەم بەيەتەوە پابەندىن ئەوا هەر بەھەشت پاداشتانە.

ئەو خەلکەش بەيەتىيان لهسەر ئەو کارانە پى دا. ئىنجا پىغەمبەرى خودا پى ی فەرمۇون: {لەنىyo خۆتان دا دوازدە رېش سېپىو پىاوماقولم بۆ ھەلبېزىن کە گەورەو سەردارى گەلە كەيان بن}. ئەوانىش دوازدە پىاوى ھەلکەوتتو و لىپاتۇريان لەنىyo خۆيان دا دىيارى كەردى. پىغەمبەرىش بەو دوازدە پىاوهى فەرمۇو: (ئىوه راژگەر راپسىيەرداوی سەر كەلە كەتاتىن وەك چۈن (حەوارى يەكان) كەفييل و راپسىيەرداوی (عيسا) بۇون، منىش راپسىيەرداوو كەفيلى نەتەوە كەمم. دواى ئەم كۆبۈنەوەيە ئەو حەفتاۋ پىئىج كەسە گەرانەوە بۆ (يەسرىيە) و بە گەرانەوەشيان ئايىنى ئىسلام بەشىۋەيە كى ھېيجگار گەورەو فراوان لەنىyo دانىشتوانى ئەو شارددا بلاۋبووە.

بهندی پیغمه

(کوچکدنی پیغمه مبهر له مه کكه وه بو یه سریب)

(پیلان گیران بو له ناویردنی پیغمه مبهر - پیغمه مبهر له مالی "ئه بوبه کر" دا - روزگاریونی پیغمه مبهر - گهاران به دوای پیغمه مبهردا - پارسیکاری کردنی خودا له پیغمه مبهر - گهیشتني پیغمه مبهر بو "قباء" - وتاریتکی پیغمه مبهر - پیغمه مبهر له "یه سریب" - بهستنی برایه تى له نیوان کوچکاران و پشتویانان دا)

پیلان گیران بو له ناویردنی پیغمه مبهر

دواي شهودی نیسلام له (یه سریب) دا بلاوبووه دوه پیغمه مبهر دواي له موسلمانان کرد (مه کكه) جی بیتلن و بچن بو (یه سریب) له هر شهودی نهشکه نجهو ثازاري بیباوه رانیان له سه ر زیاتر بوبووه له - مه کكه - دا.

نه واپيش بهنهینى له شار ده چوون له ترسى شهودى نه بادا سوره بش پى يان بزانن گهر بهشاکرا ده چن، تا له دوايى دا زماره يه كى كه ميان له (مه کkeh) دا لى مابووه دوه. پیغمه مبهريش دواي کوچکدنی هاوهلانى، هيشتا هم ر له (مه کkeh) دا مابووه دوه چاوه روانى فه رمانى رېگه دانى خودابو بو کوچکرن به رهو (یه سریب). تا خودا رېنمايى كرد، كه بهم نزايد له خودا بپاريتهوه تاكو هيمنىو ثارامي له ده رونى دا جيگيرىت:

﴿ وَقُلْ رَبِّ الْأَدْخَلِيْ مُدْخَلٌ صِدْقٌ وَآخِرِجَنِيْ مُخْرَجٌ صِدْقٌ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴾ (الاسراء/۸۰) واته: (بلى خودايه بىخدره نيو شويينيکوه كه بىرده زامه ندى يه ووه بىترس و نىگه رانى داخلى بىم، له شويينيکىشوه ده رياز كه كه بهه مان ورهى رەزامه ندى وو ثارامي يه ووه لىنى ده رچم. هه روهها خودايه له لاي خۆتهوه هىزرو ده سه لاتىكى وام پىچبه خشە كه پالپشت و سه رخمرم بىت بو گهياندن و بلاوكى دنهوهى نیسلام).

لە موسلمانانهى، كه لە مه کكه دا ثازارو چه وسانمۇوه بەندىرىنىان چەشتىبوو كەسىيان لە كۆچ كردن دوانه كەوتىن تەنها (عليـى كورى - أبو طالب) و (ئه بوبه كـى كورى - أبو قحافه) نەبىت كه لە گهله پیغمه مبهردا مابۇونە وە. بىگومان (ئه بوبه كـى) زىرجار دواي مۆلەتى

له پیغه مبهر ده کرد، که کوچ بکات، به لام پیغه مبهر پسی ده فه رممو: {پهله مه که به شکم خودا هاو دلیکت بو پهیدا کات}، ئینجا (ئه بوبه کر) يش به هیوابوو ئه و هاو دله پیغه مبهر بیت و له گهلى دا کوچ بکات، هه ر بؤیه ش دوو حوشتری زورچاک و شیاو بو سه فه رو بار هه لگرتنى کپى و سازى کردن به مه بهستى خۇ ئاماھه کردن بو هيجرەت.

قوره يش زانیيان که (محمد) لا یه نگرو پشتیوانی هېچگار زۆرى له (يەسرىب) دا بز پهیدابووه زانیيشیان چەندىن كەسى بروادار له خەلکى (مه كە) بەرەو ئەوى دەرچۈن و بەم رەنگىش بۇيان دەركەوتىبو كە بېبى هېچ گومانىيىك پیغه مبهريش بەدوايان دا دەرۋات، كە بەمانەيان زانى خىرا له خانى راۋىيىتى (دار الندوة) دا كۆبۈونەوه دەستىيان كرد بەراۋىيىز راڭىزىنەوه بۇ گەيىشتىن بە بېرىيارىكى تازە لە دەزى پیغە مبهر، ئەوه بۇ ھەندىيەك لە سەرانى (قوره يش) پېشىيارى دەرىيەدەر كەدىيان بۇدانما، ھەندىيەك تىريشيان ئاماژىيان بۇ دەسگىر كردن و بەندىكى دەرخانى كرد.

بە لام (ابوجهل) پېشىيارى كوشتنى بۇدانان بەشىوەيەك، کە لە دوايى دا ھۆزە كەمى پیغە مبهر توانى تۆلە سەندەنەوه يان نەبىت، ئەوهش بەه رەنگىه ھەر ھۆزىيەك لاۋىكى بەھېيىز خانەدان ھەلېيىت و پاشان ھەرىيە كە لەو لاۋانە شىشىرىيەكى تىژو بېنەدەيان بدرىيە دەست و ھەموو يان پىنگەوه (بەيەك جار، وەك يەك پىياو) بەشىشەكان لىسى بىدەن و بىكۈژن. چونكە ئەگەر ئاوا بىكۈژن خويىنە كە بەسەر ھەموو ھۆزە كانى قورە يش دا بلاودەيىتەوه و ھۆزە كەمى خويىشى ناتوانى تۆلە لەو ھەموو ھۆزانە بکەنەوه، بەلکو لەو حالەدا ناچاردىبن بە (دىيى)^(۱) را زى بن، كە پىيان دەدرىيەت.

دواي ئەو كۆبۈونەوه يان لە (دار الندوة) بلاودەيان لى كردو ھەموو شيان رېيکەوتلىپۇن لە سەر ئەو رايىي (ئه بوجە هل) سەبارەت بە كوشتنى پیغە مبهر. بە لام خودا (جييريل) ئى نارد بولاي پیغە مبهر تا ئەو ھەوالە تازەيى پى بگەيەنیت و ئاگادارى كرددوه لە پىلانەي گەلە كەي و داواشى لى كردد كە با ئەو شەوه لە پېتە فە كە خۇي دا نە مىننەتەوه.

پیغە مبهر لە مالى "ئه بوبه کر" دا

(عائىشە) لەم بارەيىوه دەلىيەت: {پیغە مبهرى خودا دروست بۇ بۆي كە لەھەر تاقىنە كى رۆزدا (سەر لە بىيانى بوايىه يان سەر لە ئىوارە) بچىت بۇ مالى "ئه بوبه کر". ئەوه بۇ ئە رۆزدى كە مۆلەتى كۆچكى دنى لە — مە كە— وە پى درابوو لە گەرمائى نىوەرەداو بەناوەرپاستى خەلکىدا

(۱) (دىيى): نرخى خويىنى (كۆزراوه) كە دەدرىيەت بە كەس و كارو خاودەنى كۆزراوه كە، سا ئىتىر نرخە كە بەپارەدراو بوبوپەيت يان ھەر كەرسەيە كە ھاوشىيە كە كەس و كارى بکۆز (قاتل) كە دواي سوچ و رېيکەوتلىيەك دەيدەن بە خاودەنى كۆزراوه.

هات بۆ لامان. هاتنه کەشى بۆيە له گەرمای نیوەرۆدابوو، چونكە لهو ساتەدا ھيچ کەسىك هات و چۈنى نەددىكەد.

ئىنجا كەهات (باوکم -ئەبوبەكرى) بىنى و پىئى فەرمۇو: {ئەوا خودا رې ئى دام بەد درچون و كۆچ كردن}. (ئەبوبەكرى) يش گوتى: (كەوابوو بەهاورى يەتى ئى من) فەرمۇو (بەهاورى يەتىت). واتە ھاواھەلت دەم له مىسەفرەدا..

ھەر خودى (عائىشە) كىچى (ئەبوبەكرى) له دەسفى ھەستى پې جوش و خۆشى باوکى دا دەلىت: {دەسا بەخودا تا ئەمە رۆزە نەمدىبىو كەسىك ھىيندەي باوکم خۆشحال بىت و بەرادىيەكى وا، كە له خۆشى دا بىگرى، ئەو بىو دىتم ئەمە رۆزە له خۆشى دا دەگرى. پاشان بەپىغەمبەرى گوت: (ئەي پىغەمبەرى خودا ئەمە دوو حوشترە بۆ ئەم كارە سازم كردوون). ئىنجا رې پىشاندەر (دەليل) يكى به كرى گرت، كەناوى (عبداللەئى كورى - ارىقط) بۇو تاكو رېئىمايى ى رىيگا كەيان بکات و رې ئى سەفرەريان پىشان دات.

بزگارىيۇنى پىغەمبەر

بۇ جىبەجى كىرىنى ئەمە پىلانە پۇچەلەى كە سەرانى قورەيش ھۆنیبۇويانە وە، لەتاريکايى شەودا چەند لاۋىكى (قورەيش) لەبەردەرگاي مالى پىغەمبەردا كۆبۈبۈونە وە چاواھەرى ئەمە دەگەر، كەپىغەمبەر بخەويت و ھەلمەت بەرنەسەرىو بىكۈژن.

كاتىيىك پىغەمبەر بەو حالەتى زانى فەرمانى بە (على ئى كورى - ابوطالب) كەدو پىئى فەرمۇو: {تۆ لەم پىيىخەفهم دا بخەوە و ئەم كراسەم بەدە سەرخۆز داو لەش و دەم و چاواتى پى داپۆشە، كە كراسىيىكى سەوزى - حەزىزەمەوتى ئى خەت خەتە) و پىوهى بنۇو، بىنگومان تووشى ھىچ ئازارو نارەحەتى يەكىش نابىيت}. هەروەها فەرمانى پىكەر كە ھەر سپارادەو كەرسەيە كى خەلتكى لايە پىييان بىگەيەنىتەوە.

جىئى باسيشە زۆركەس لە خەلتكى (مەككە) سپارادەو شت و مە كى گىنگى خۇيان لەلائى پىغەمبەر دادەنا، چونكە بەپياويىكى سەرپاست و دەسپاكيان ناسىيىو. ئىنجا پىغەمبەر لە مالى ھاتەدەرەوە خوداش لهو كاتەدا ھەمە موو لاۋە كانى قورەيشى نابىينا كەبۇو لە ئاستىياو نەياندەبىنى، پاشان بەرەو مالى (ئەبوبەكرى) رۆشت، تاكو ھەر دووكىيان پىكەر كۆچ بکەن. جا كە پىك گەيشتن رېكەوتىن لە سەرئۇھى سەرەتتا رۇوبكەنە ئەشكەوتى (شور) بۆ خۆحەشاردان تىيى دا.

بۇ ئاسان كىرىنىڭ ئەمەش (ئەبوبەكىر) بەر لەرۇيىشتەن فەرمانى بە (عبداللە) كۈرى كىرىدبوو كە لەننۇ خەلکى دا كۆي ھەلخات و بەرۋىز كۆي يانلى بىگىيەت، تا بازىيەت چى دەربارەيان دەلىن و دواى ئەمۇد بىگەرىتىنەوە بوللايان و ھەواڭ و قىسە وباسى ئەمۇ رۆزەيپانپى بىگەيەنەت. هەروەھا (ئەبوبەكىر) فەرمانى بە كۆرە خزمەتكارى خۆى (عامرى كۈرى - فەيرە) كىرىدبوو، كە بەرۋىز مەرەكانى بۇ بلەوەرپىيەت و ئىسوارەش لى يان خۇرىيەت بەرەدە لاي ئەوان لەئەشكەوتە كەدا، تاكۇ لەشيرە كەيان بىخۇنەوە.

دوای ئەمە له گەل پىغەمبەرى خودا له دەروازەيەكى بچووکى پشتى خانووه كەيانە وە دەرچۈن تاكۇ زىيات لە بەرچاۋ وە بن و بەرەو ئەشكەوتە كە رېيان گرتەبەر. ئىدى بەم چەشىنە پىغەمبەرى خودا له پىلانى كوشتن رىزگارى بۇو.

ههروهك خوداش لهو بارهيهوه فهرمومويه: ﴿ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُتْسُوَكَ (۱) أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ (۲) وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ أَعْلَمُ (۳) وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكَرِينَ (۴) الأَنْفَالٌ ۚ ۰۳۰ ..

واتهه: {تئي پيغه مبهه تئو کاته بدیا دبینه رهه که بیباوه رانی قوره دیش پیلانیان لهدڑی تو ده کییار نه خشمه یان بو توانه کانیان دادناو هنهندی کیان رایان وابوو بت کوشن یاخود ده ربہ دهرت کهن و له خاکی خوتت دوورخنه نهوده، بهلام له کاتیکدا تھوان فرو فیل و تمله که بازیان تھنخام ددها خودا به په رچی فیل و نه خشنه کانیانی ده دایه وه پوچه لی ده کردن نهوده، جا تئه کگر تئو وان فیل بازو نه خشنه کیش بن تھوا خودا له وان وریاترو نه خشنه کیش تره بو رسوساکردن و ره بجهه روکردن یان } .

گه ران به دوای بیغه میه ردا

دوای تیپه‌ربونی شه و هدی، که به ته‌مای پیلان و هنگامدانی توانه که یان بسوون،
بی‌باودرانی قورپیش - له گهل خوره‌لاتن و رژربونه‌و دا بؤیان دهرکه‌وت، که بیگومان
"سوجه‌مهده" لهدستیان دهرچوهو شه و کسمه لپیخه‌فه که‌ی دا نووستبو (علی‌سی کورپی -
ابوطالب)^(۴) بوده... شهودش روداویکی سه‌رسورهین و کت و پری شه و توتبو که عه‌قل و هوشی

(۱) لیشتتوک: واته (بُو ئەوهى بت بەستنەوەو بەندت بکەن).

(۲) بیخ‌جوک: واته (ددرت بکهن له — مه‌ککه).

(۳) ویکر الله: واته (خوداش نه خشنه و پلان داده نیست بُو ئابلۇقەدانى فىئل و پىلانە چەپەلە کانىان).

(۴) به راستی لتو شوودا خوتنی (علی) - کورپی - ابوطالب (لپیخنی پیغامبره ردا به جل و به رگی شویشود به هله‌لیستیکی جوامیری و چاقایی و داده‌زیست، که شوه‌پری کیانی فیداکاری و دلسوزی بتو پیغامبری خودا تیدایه، چونکه (علی) کیانی خوی خسته مهترسی یوه له پیناوی رزگاربونی پیغامبردا.

لی بپین. که چی به مدهش واژیان نه هیینا، به لکو خه لاتیکی هیچگار زوریان دانا بۆ هەر کەسیتک بتوانیت بیگیریتەو بولایان و نه هیینا تە درچیت، خەلاتە کەش بپی سەد حوشتر ببورو. دیارە کەسانی بە تەماع و هەلپەرستیش بەو خەلاتە زۆرە خرۆشان و لەھەمۆ لایە کەوه بە دواي پیغەمبەردا دەگەران تاکو هەر کەسە بۆ خۆئى ئەمە خەلاتەی دەستگیریت، شەو ببۇ چەندىن شوینیان پشکنى، تا گەيشتنە سەر ئەو چیا يە، كە پەنایان بۆ بىردىبو و چۈونە بەردەرگای ئەمە ئەشكەوتەش، كە چۈوبۇونە ناواي، بەلام قاچيان لە بەردەم دەروازى ئەشكەوتەكەدا لاداو نەيانبىينىن، ئەمە دیارە هەر بەچاودىرى و پارىزگارىي خودابۇو. لەو چۈركەساتە ناسكانەدا (ئەبوبەر) خەمباربۇو بۆ پیغەمبەرى خودا دەيگوت: {ئەگەر يە كىكىيان جى پى ئى بېينىت ئەوا دەماندۇز نەمە}.

پیغەمبەريش هەستى بەو بىتارامى و نىگەرانىيەي ھاوهەلە كەي كردىبو، بۆيە لە وەلامى ئەندىشە كەيدا فەرمۇسى: {ئەم ئەبوبەر كەچۈن دەرۋانىت بۆ حالەتى دووكەس، كە خودا سى ھەميانە}؟ واتە بۆ پاراستنیان و چاودىرى كەردىنیان. ئىنجا دەرۋانىت بۆ (ئەبوبەر) كە خەم و دلەرپا كى لە دەم و چاوى نىشتىبو و دەيويست نەختىك لەو خەم و پەزارىيەي لە سەرسووک كات، (ئەبوبەر) يىش رۇودە كاتە پیغەمبەر دەلىت: (دەسا بە خودا بۆ خۆم خەمناك و نىگەران نىيم، بەلکو دلتەنگم لە ترسى ئەمە نەبادا تووشى كارەساتى ناخوش بىيت).. پیغەمبەريش لە وەلام دا پى ئى دەفرمۇيت: (مەترسە چونكە خودامان لە گەل دايە).

دەربارە ئەمە حالەتە ناسك و حەسسەش خودا فەرمۇيەتى:

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةَ اُسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِلْيَسَ أُبَيْ وَأَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَفَّارِ ۚ ۲۳ وَقُلْنَا يَتَأَدَّمُ أَسْكُنْ أَنَّ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَاغِدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا نَقْرَبَا هَذِهِ الْشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ ۲۴ فَأَزْلَعْنَا الشَّيْطَانَ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ ۲۵ وَقُلْنَا أَهِبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ ۚ ۲۶ التوبه ۴۰﴾

پیغەمبەرى خودا ھاوهەلە كەي لەو ئەشكەوتەدا سى رۇزىيان بەسەر بىردو بىجاوەرانى قورەيشىش بىتىمىيد بىسون لەمەسى بىوانن بىياندۇز نەمە، دواي ئەمە سى رۇزەش رېنماكار (دلیل) كەيان هاتەوە بولایان و هەردو حوشتر كەشى پى بسوو و بەرىگایە كى ناتاسايىو نەزانرا داو لەرىي كەنارەوە بىردىنى بەرەو (يەسرىب). ئەم هيجرەتە ناوازىيە پیغەمبەر لە مانگى (ربيع الأول) دابۇو دواي ئەمە سىيازىدە سال بۇو پەيامى پیغەمبەر ئەتكىي پى سپىررا بۇو و تەمەنیشى لەو كاتەدا پەنجاوسى سال بۇو.

پاریزگاریکردنی خودا له پیغه مبهرو

یه کیک له و کهسانه‌ی بدوای پیغه مبهرا ده‌گهرا بۆ و درگرنی خه‌لاته‌که پیاویک بسو کهناوی (سراقه‌ی کورپی -مالک‌ی کورپی -جعشم) بسو که نه‌ویش له‌پیاویکی قوچه‌یشیه‌وه هه‌والیکی له و بارديه‌وه پی‌گه‌یشتبوو کهوا سی‌پیاوی دیوه بینکه‌وه به‌رهو "یه‌سریب" ده‌رۆشن. (سراقه‌ش پیاویکی زل و که‌له‌گهت بسو و به‌نزا‌ایه‌تیش ناوی ده‌کرده‌بوو، قه‌لغانه‌که‌ی له‌برکرد بی‌شوه‌ی که‌س پی‌بی‌بزانیت تاکو دواي (محمد) که‌ویت و بی‌گریت و خه‌لاته ززره‌که‌ی چنگ که‌ویت.

ئیتر که‌وت‌ه‌ریو له‌دووره‌وه (ئه‌بوبه‌کر) دیتی نه‌وا پیاویکی چه‌کداری ئه‌سپ سوار به‌رهو روویان دیت و خه‌ریکه نزیک ده‌بیت‌هه لیيان. ئه‌مه‌ش نه‌ختیک بی‌شارامی کرد. به‌لام پیغه‌مبهري خودا به‌وپه‌پی هیمنیو دل‌نیاییه‌وه هه‌نگاوی ده‌ناو هه‌میشه له‌نزا دووعادابوو و دریخیی له‌قوئان خویندنیش نه‌ده‌کرد.

جا له‌کاتیک دا (سراقه) به‌په‌له ریگاکی ده‌پری، کت و پر نه‌سپه‌که‌ی سه‌رسیک‌که‌داو هه‌لیدایه سه‌ر زدوی، به‌لام جاريکی‌تر سواری پشته‌ی بوده‌وه هه‌ولی‌دا پی‌یان بگاته‌وه. هیندشی نه‌ما‌بورو پی‌یان بگات که له‌ناکا‌ودا ئه‌سپه‌که‌ی جاريکی‌تر هه‌لنه‌نگاوت و هه‌ر چوار په‌لی له‌زه‌وی‌دا چه‌قیو نه‌ویشی دوره‌ه‌لداو چه‌ک و تفاقه‌که‌شی لئندامالا.

لهم حالت‌ه‌دا (سراقه) توشی بی‌ئومی‌دی بسو و به‌چاکی بسوی ده‌که‌وت، که نه‌و له‌م هه‌وله‌می دا ده‌سته‌وسانه‌و له‌دلی خویشی دا ده‌یگوت: (به‌راستی ئیستا - محمد - بهم حالت‌ه‌می زانیووه په‌ردهم له‌سهر هه‌لنده‌ماليت و له‌کاره‌که‌ی خوشی دا سه‌رده‌که‌ویت). هه‌ر بی‌ویه‌ش به‌هیمنیو سه‌رکزی يه‌وه چور بسو لایان و داواي له‌پیغه‌مبهرو کرد که‌نووسراویکی تاییه‌ت به‌پاراستنی سه‌رو گیانی پی‌بهدات و دهک نیشانه‌یه کی پشت پی‌بهه‌ستراوي نیوانیان. پیغه‌مبهري خوداش فهرمانی به (عامر‌ی کورپی - فهیره) کرد، که نه‌و نووسراوه‌هی بسو بنووسیت. ثینجا (سراقه) نووسراوه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌پری ا پیش‌شووی خوی دا گه‌رایه‌وه له‌ریگا‌ش هه‌ر که‌سیکی بديا‌یه له‌وانه‌ی که‌وهک خوی بدواي پیغه‌مبهرا ده‌گهراان و بهو خه‌لاته زوره له‌خشته‌برابون، ریگا‌که‌ی لئی ده‌گوپرین و واي لئی ده‌کردن نه‌کهونه سه‌ر نه‌و به‌رهو پیغه‌مبهرو نه‌بوبه‌کری هاوه‌لی پی‌ی‌دا ده‌رۆشن.

لهدوایی دا، که (سراقه) ته او دلنیابوو و هه والی زانی، که وا پیغمه مبهر به سه لامه تی که یشتولته "یه سریب" دهستی ی کرد به گیرانه وی نه و به سه رهاته خوی بو خلکی، که لهو ریگه یدا به سه ری هاتبوو.

گهیشتني پیغمه مبهر بتو "قباء"

نه والی کوچی پیغمه مبهر به گهرمی به رگویی خلکی سرلله یانی ی گشت رژیتک له که ناری شاره وه چاوه روانی ی هاتنی پیغمه مبهر بیان ده کرد، تا نه و کاته ی گهرمای نیودر ټینی ده سه ندو بی هیوا ده بون له گهیشتني و ده گهرا نه و بونیومال و سه رکاره کانیان.

پیغمه مبهر هه شت روزی به گهرمایه کی تونده ده له سه فه رددا پی چوو، تا گهیشتنه جیگه یدک پی ده گوتريت (قباء)، که شهش میل له یه سریب دوروه. لهوی ژماره یه کی زور له شوینکه و تواني به چه که کانیانه وه له پیشوازی دابون له ترسی نه وی نه بادا دوزمنان پی بگهن. پیغمه مبهر له میوانداریتی ی (عه مری کوری - عهوف) دا بسو و پتر له ده روز لایان مایه وه. لهو ماوه یه ش دا یه که مین مزگه وتی له میژزوی ٹیسلام دا بنیات ناو به مزگه وتی (قباء) ناسرا. قورئانیش ثاما زه بو نه و مزگه وته ده کات همروه ک لهم فه رمایشته خودا دایه: ﴿لَمَسِّدْجُدْ أَسِسَ عَلَى الْتَّقْوَىٰ مِنْ أُولَى يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ يَجْهَوْنَ أَنْ يَنْطَهِرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ التوبه/۱۰۸. پیغمه مبهر خویشی به شداری بیان نانی نه و مزگه وته له گهله ها و دلانی دا کرد.

وتاریکی پیغمه مبهر

پاشان پیغمه مبهر (قباء) ی به حیی یشت له روزی ههینی (جمعه) دا و به رهه (یه سریب) که وته ریو شوینکه و توو و پشتگیری کارانیشی چوار ده ریان دابوو. له کاتی دوانیو ره ردا گهیشتنه شوینی نیشه جی بونی بنه ماله ی (سالمی کوری - عهوف) له شیویک دا که پی کی ده گوتريت: (شیوی - رانوانه) و لهوی نویزی ههینی کردو و تاریکی بو دان و تیای دا فه رمومی:

{سوباس و ستایش بو خودا که زور سوباس گوزارم بویو دا وای کوچمه ک و یارمه تی هه ر له ده که م. دا وای لیخوشبوون و رینمایی کی لیده که م. با وه ری پی دینم و بی با وه رنام به رام بمه ری. دزی نه و که سه شم که با وه ری پی ناهیت. همروهها شایه تی ده ده - به دل و به زمان - که هیچ

خودایه کی په رستراو نی یه تنهها -الله- نهیت و همرخوی ته نیا و بی ها و دل و شایه تیش دهددم، که — محمد بهندی خود او پیغه مبه ریه تی، که بهری ای رؤشن و ثانی نی راست و روونا کی ئیسلام و پهندو ئامۆژگاری یوه ناردو ویه تی بولای خه لکی دوای ما ویه کی دیار له ناردنی پیغه مبه ران و له کم بونه و دی زانست، له گومر ابونی خه لکی و، دابرانی په یام له زمه نیک داو، نزیک بونه و دی له قیامه ت و، نزیکی له مردن... هم که سیک گویی ایه لی ای خود او پیغه مبه ره که بکات به راستی ری ای راستی دهست که و تووه، هم که سیکیش سه رپتچی له فرمانیان بکات ئدوا بیک گمان سه رلی شیوا و که متهر خه بورو و زوریش گومر ابونه... هروهها من راتان ده سپیرم به له خواترسان و پاریزکاری، چونکه باشترين راسپارده موسلمان بتو موسلمان ئوه دیه هانی برات له سه رکار کردن بتو روزی دوای و فهرمانی له سفر خواپه رستی پی بکات. جا وریابن له دی که خودا ئیوه ای وریا کرد و تمه وه. ئیدی ئامۆژگاری یه که لنه ده چاکترنی یه... یادو زیکریک له ده باشتمنی یه. خواپه رستی و پاریزکاری (نقوی الله) ئه و که سه ش کاری پی ده کات به ترس و بیم له خودا و فریا گوزاری کی راسته قینه مه رام و ئامانعه کات تانه له کاروباری روزی دوای دا. هم که سیکیش نیوانی خوی و خودا لنه تینی و ئاشکرada چاک بکات و تنهها مه بستی ره زامه ندیی کی خودایت ئوه بتو ده بیته به ختیاری له کوتایی زیان داو بتو ده بیته گه نجینه یه که له دوای مردن که مرؤف لمو ساتانه دوای مردن دا ئاتاجی به کرده و چاکه کانی زیانی دنیا یه تی. دهنا گه کرده و چاکه کانی فریای نه کهون ئه و همزده کات له نیوان خوی و مردن دا ما ویه کی هیچ گار دور هبوایه... خوداش ئاگادران ده کاته و له خوی، له سزای خوی. هروهها خودا به ره حم و به بزه بیشه له گهان بهنده کانی دا. هم ئه و خودایه شه که فرمایشی خوی به راست ده باته سه ره به لئینیشی به جو چه گه یه نیت و نایشکنیت، خودای مه زن و بالا دهست ده فرمیت: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقُوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنْهَا يَطْلَبُ لِلْعَيْدِ﴾، جا ئیوه ش پاریزکارو له خواترس بن له تاشکراو په نهانی دا بتو ئاسو و دی بی ژیانی دنیا و ئاخیره تنان، چونکه هم که سیک له خواترس و پاریزکاریت خوداش گونا هه کانی ده سپریته وه پاداشتی گه ورده ده داته وه... ﴿وَمَنْ يَنْقَحِ اللَّهَ يُكَفِّرُ عَنْهُ سَيْعَاتِهِ، وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا﴾... له خواترسان مرؤف شی بروادر لسیر و تصوره بی خودا ده پاریزیت و سزا و کینه لاده بات... هروهها له خوداترسان رهوی مرؤف سپی ده کات و خودا رازی ده کات و پله و پایه بروادر به رزده کاته وه.

جا نیوشه دهست بگرن به بشی خوتانه وو له پهنهای دینی خودا زیاده رؤیی مه کهن. خودا بیکومان به کتیبه کهی خوی فیری کردون و ریازی خوی بودانوون تاکو راستگویان بناسیت و دروزنایش بناسیت. جا نیوشه چاکه بکهن و دک چون خودا چاکهی له گمل داکردون، دژایه تی دوزمنایشی بکهن و جیهادی ته واویش له ریی خودا بکهن **﴿وَجَاهُهُمْ فِي الْحَقَّ﴾** چه کاده^(۱) خودا خوی هلیبڑاردون و به (موسیمان) ناوی بردون، تا نیدی هر که سیک له ناوچیت به هوی کفر و بیباوه رییه کهی وه له ناوچیت هر که سیکیش بزی به هوی نیمان و خواویستیه کهی وه بـرثی^(۲) **﴿الْحَكِيمُ ﴾** **﴿فَالْيَقَادُمُ أَنِّيْهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا آتَيْهُمْ**

﴿قَالَ﴾. هیچ هیزو دسه لاتیکیش نییه تمنها له خوداوه نه بیت. جا نیوشه هر زیکرویادی خودا بکهن و زوریش زیکری بکهن، کار بـو دوای مردن بکهن، جا هر که سیک نیوانی خوی و خودا راست کاته وه تـهوا خوداش دهیاریتیت له ناخوشی ی نیوان شـه و کـهـه و خـهـلـکـیـ، چـونـکـهـ خـودـاـ توـانـایـ لهـناـوبـرـدـنـیـ خـهـلـکـیـ هـهـیـهـ،ـ بـهـلـامـ خـهـلـکـیـ توـانـایـ لهـناـوبـرـدـنـیـ تـهـوـیـانـ نـیـ یـهـ. هـهـرـوـهـهـاـ چـونـکـهـ خـودـاـ خـاـوـهـنـیـ خـهـلـکـیـ یـهـ وـ هـهـلـسـ وـ کـهـوتـ لـهـ کـارـوـبـارـیـانـ دـاـ دـهـکـاتـ،ـ بـهـلـامـ خـهـلـکـیـ توـانـاـوـ مـافـیـ تـهـوـیـانـ نـیـ یـهـ. هـهـرـ هـیـزوـ توـانـاـوـ سـهـرـوـهـرـیـ یـهـ کـیـشـ تـهـنـهـاـ لـهـ خـودـاـیـ گـهـوـهـوـ بـالـاـدـهـسـتـهـ وـ دـیـهـ } .

پیغامبر له "یه سریب"

پیغامبر دوای به جی هینانی نویزی هینی لـهـ قـبـاءـ،ـ کـهـوـتـهـوـهـ رـیـ وـ بـهـرـدـهـوـامـ بـوـ لهـرـوـشـتـنـ تـاـ بـگـاتـهـ شـارـیـ (ـیـهـ سـرـیـبـ)،ـ لـهـوـیـ خـهـلـکـیـ شـارـ هـهـمـوـوـیـانـ هـاـتـبـوـونـهـ دـهـرـهـوـهـوـ پـیـشـوـازـیـ بـیـ پـیـغـامـبـرـیـانـ دـهـکـرـدـوـ هـهـرـ،ـ کـهـ بـهـدـیـانـ کـرـدـ:ـ (ـاـللـهـ أـكـبـرـ...ـ تـهـوـیـهـ وـ پـیـغـامـبـرـیـ خـودـاـ هـاتـ..ـ اللـهـ أـكـبـرـ تـهـواـ مـاـ حـمـدـ هـاتـ) ژـنانـ وـ مـنـدـالـانـیـشـ (ـبـوـ بـهـ خـیـرـهـاتـنـ کـرـدـنـیـ) تـهـمـ سـرـوـودـهـیـانـ دـهـگـوـتـهـوـهـ:

طَلَّعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا
وَجَبَ الشُّكْرُ عَلَيْنَا

مِنْ ثَنَاتِ الْوَدَاعِ
مَا دَعَا لِلَّهِ دَاعٍ

(۱) چونکه باوده و نیمانداریتی هوی زیانی ناسووده و راسته قینه نج لـهـ دـنـیـاـوـ جـ لـهـ تـاـخـیرـهـتـیـشـ دـاـ..ـ بـهـلـامـ کـفـرـوـ بـیـ باـوـدـیـ) هوی تـیـاـجـوـونـ وـ سـهـرـگـهـرـدـانـیـنـ لـهـ دـنـیـاـوـ تـاـخـیرـهـتـ دـاـ.

(۲) (ـبـلـادـیـةـ وـ النـهـایـهـ)ـیـ اـبـنـ کـثـیرـ وـ "ـتـارـیـخـ الطـبـرـیـ".

... تا کۆتایی سرووده کە.

بیگومان ئەو رۆژدش پر لەشادىو خۇنى بۇو و لەوەوبەر شارەكە لەمیزۇوی خۇى دا رۆژى ئاواى بەخۆيەوە نەدييۇو. ئەو رۆژە هەر خاوهەن مالىئىك حەزى دەکرد پىغەمبەر رۆبىكاتە مالەكەيى داوايان دەکرد مىيانىان بىت.

بەلام پىغەمبەر راي وابۇو، كە جىلمۇي حوشترەكەي بەرداٽ و لىٽى گەرىت تا بەثارەزووى خۇى لەكۈى دا چۆك دا دەدات، ئىنجا رۇوى كرده ئەو جەماوەرە دل پر لەشادىو بەپەرۆشەي چواردەورىيان دابۇو و پىٽى فەرمۇون: {واز لەحوشترەكە بىتنى چونكە فەرمانى پىٽى كراوه} واتە فەرمانى بەوه پىكراوه كەوا لەمشوينىكى تايىھەتى دا چۆك دا دەدات و لەبەردارگاي هەر مالىئىك بۇو دەچنە ئەم مالە.

حوشترەكەش ورددوردە رېيگەي بېرى، تا گەيشتە شوينىكى كەعەرەب پىٽى دەلىيىن (مربىد)، واتە: (شوينى وشك كەردىنەوە خورما) و بەرامبەر مالىئى (أبو ایوبى أنصارى) بۇو و لەمۇي دا چۆكى دادا. (مربىد) كەش مولىكى دوو كورپى مىردىمندالىي هەتىيو بۇو و پىغەمبەر ئەو زەۋىيەمى لەسەرپەرشتىيارەكەي ئەو دوو هەتىيو كېرى يەوە ئەو مزگەوتەي تىيا دروست كرد كە تا ئەمۇش بەمزرگەوتى پىرۇزى پىغەمبەر (الحرم النبوي الشريف) ناسراوه. (دىيارە ئەو مزگەوتە، تا ئەمۇرۇ چەندىن جار دروست كراوهەو پەرهى پىئىراوه).

جا كە حوشترەكە لەمۇي دا چۆكى دادا، پىغەمبەرى خودا بۇوه مىوانى (أبو ایوبى انصارى) لەتەنېشت زەۋىيەكەوە تا ئەو كاتىمى مزگەوتەكەو مالىئى خۇيىشى لەتېنىيات دەنرىت. ئەدبوو دەست كرا بەدرۇست كەردىنى مزگەوتەكەو پىغەمبەر خۇيىشى كارى دەکرد لەبنىيات نانىدا تاكو موسىلمانانىش هان بىدات بۆ كاركىردن، كۆچكاران و پاشتىيونان (المهاجرون والأنصار) گشتىيان پىكەوه كاريان دەكردو سەرگەرمى بىنيات نان و كارى دلسۇزانە بۇون. پىغەمبەرىش بەردى دەكىشا لەگەلىيان دا و بەدەم كاركەرنىشەوە دەيغەرمۇو:

اللَّهُمَّ لَا عِيشَ إِلَّا عِيشُ الْأَخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَلِلْمُهَاجِرَةِ

{خودايە هيچ زيانىيکى راستەقىنه نى يە تەنها زيانى رۆژى دوايى نەبىت، خودايە ببۇورە لەپاشتىيونان و كۆچكاران} ...

ھەروەھا پىغەمبەر مالىئى خۇيىشى لەتەنېشت مزگەوتەكەوە بنىيات ناو تىيىات دا نېشتەجى بۇو. جا كاتىيىك پىغەمبەرى خودا لەشارەكەدا جىيگىر بۇو، (كە ھەرداوای ئەمۇو بەشارى - مەدىنە - ناوبرىا)، چەند كەسىكى نارد بەدواي ئەو كەسانددا، كە لەبەر چەند ھۆىك

له مه ککه دا مابونه و دواکه و تبون له کوچ کردن، تا بچن بتو (مهدینه). هندیکیان توانيان ده رچن و دک (عبدالله) - کوري - سه بويه کر) له گهله مناله کانی باوکي دا.

بی باوه رانی - مه ککه - ش نهيانده هیشت، که مسلمانه هزارو بی دسه لاته کان ده رچن و کوچ بکن، به لکو بهندیان کردبوون و به چهندین شیوه درندانه ش سزاو شه شکه غهیان ده دان.

بهستنی برایه تی له نیوان کوچکاران و پشتیوانان دا

له (یه سریب) میثروی بانگهوازی ئیسلامی به چهند قوناغی کی نوی دهستی پی کرد، و دک: {قوناغی رینمايی کردن (المدایة) } و {قوناغی ریکختن (التنظيم) } و {قوناغی سرهکه و تن (النصر) }. له شاره داو له سه رهتای هیجره تا چهندین هوززو تیره دی همه جزری تیدا ده زیان، له پیش همه موشیانه وئه مسلمانانه بـه دم بانگهوازه که وه چوبوون و باوه ریان به پهیامه که دی - موحه مه د - هینابو و، پیغمه مبهه ریش ناوی نابون (الأنصار / واته پشتیوانان)، که خله لکی مه دینه بون (واته - یه سریب) نه مسلمانانه ش که له مه ککه وه بتو (یه سریب) ده رچو بیرون ناوی نابون (المهاجرن / واته کوچکاران). جگه له مسلمانان، جوله که کانیش له و شاره دا همبون. له گهله نه و بتپرستانه ش که له سه ره شیرک و هاویه ش بتو خودانان مابونه وه. جا ویپای نهودیاره دی فرده که زی یه ش له دانیشتونانی - مه دینه - دا رق و کینه یه کی دیزین و ره گ دا کوتا له نیوان چهند هوززو تیره دیک دا هه بون، که زور جار ده بونه هوزی به ریابونه وه دی جهنگ و کوشتار له نیوانیان دا. هر بؤیه ش ئەركیکی که ور دی پیغمه مبهه ری خودا نه و بونه ری سو شوینیکی بنه رهتی بگریته بھر بتو یه ک خستنی همه مورو خواست و هست و بیرو رایه کی نیو نه و کۆمه لکه لیک ترازاوو بھش بھش کراوه.

یه که مین چالاکی ی پیغمه مبهه ری خودا ریکختن و دابین کردنی گوزه رانی نه و کوچکارانه بون، که له - مه ککه - وه هاتبون و که هندیکیان له وی خاوه نی مال و سامان و زیانی خوش بون و بـه لام همه مورو نه و زیان و گوزه ران و مال و سامانه یان جی هیشتیبو و بـه ئاینه که یانه وه هه لاتبون.

گرنگترین چاره سه ریش (بـه کـه کـه نـاسـانـدـنـی خـلـکـی)، کـه پـیـغـهـمـبـهـرـ بـهـ کـارـیـ هـیـنـاـ بـهـ سـتـنـی نـهـ وـ بـهـ رـایـهـتـیـ یـهـ بـوـ لـهـ نـیـوانـ هـهـ دـوـوـ کـۆـمـهـ لـهـ مـوـسـلـمـانـهـ کـهـ (پـشـتـیـوـانـانـ وـ کـوـچـکـارـانـ دـاـ)، نـهـ وـ بـوـ پـیـ اـ فـرـمـوـونـ: { دـوـوـ لـهـ پـیـنـاـوـیـ خـوـادـاـ بـبـنـهـ بـرـایـ یـهـ کـدـیـ } وـاتـهـ: هـمـ بـرـایـهـ کـهـ کـوـچـکـارـانـ وـ هـمـ بـرـایـهـ کـهـ پـشـتـیـوـانـانـ بـبـنـهـ بـرـایـ یـهـ کـتـرـ... ((تـاخـواـ فـیـ اللـهـ أـخـوـيـنـ أـخـوـيـنـ)). بـیـنـگـوـمـانـ بـهـ وـ

برایه‌تی یه ئیمانو و ئاینپه‌روری‌یه‌ش هاوخرم و هاوکاری یه‌کدی بعون له‌بهره و پووبونه‌وهی باره گرانه کانی ژیان داو ((تمانه‌ت میراتگری یه‌کتیش بعون))^(۱) واه چون برایانی نیو یه‌ک خیزان میراتگری یه‌کدی بعون.

ئیدی هر پشتیوانیک (واته هم‌رئنصاری یه‌کی دانیشت‌ت‌وی مه‌دینه) برایه‌کی کۆچکاری له (موهاجیرینی مه‌ککه) دالدده‌داو له‌مالی خۆی دا حه‌واندی یه‌وه دزور به‌چاکی خزمه‌تی کرد که ئهو جۆره میوانداری‌یه‌ی ئهو سه‌رددمه، تا ئەم‌پوش جىّی سه‌رسور‌مان و تیپ‌امانه.

غۇونه‌یه‌کی ئهو حالت‌هش: (عبدالرحمن‌ی کورى عوف) کاتیک هات بۆ مه‌دینه پیغەمبەری خودا له‌نیوان ئهو و (سعد‌ی کورى ربیع‌ی انصاری) دا برایه‌تی دروست کرد، (واته ئهو دوو کەسەی پېیکەوە دانا واه چون ئه‌واندی ترى دوو دوو کرببوو به‌باری یه‌کدی). جا (سعد) بە (عبدالرحمن) گوت: { برام.. بیگومان من له‌هەمۇ خەلتکى مەدینە مال و سامانى زیاترو خیزانى زۆرترم ھەمیه، توش نیسوھی ئهو مال و سامانم ھەلگرە بۆخوت. دووژیشم ھەم دوو هاوسەردم یه‌کىکیان، (کە کامیان بەباشتە جوانتى دەبىنیت) ھەلېشىرە تا بۆتى تەلاقىبدەم.

بەلام (عبدالرحمن‌ی کورى عوف) لەوەلامى (سعد) دا گوتى: (خودا پیت و بەرەکەت بختە مال و خیزانتەوه... من يەك داواکاریم ھەمیه ئەھویش ئەھویش رېتگای بازارم نیشان دهن تا بچم کاربىكم ...) ئىنجا رېتگای بازارپی نیشان دراو ئەھویش دەستى کرد بەکارى كېپىن و فرۇشتىن، دواي ماوادىيەك قازانچى چاکى بەدەست ھینا حال و گوزەرانى بەرە باشى رۆيىشت و توانىيىشى ئافرەتىك لەپشتیوانان بخوازىت و ژيانى ھاوسەرى پېیکەوەبىنیت.

خوداي پەروردەگار ستايىشى ئهو ھەلۈيىت و رەدۋەت بەرزانەي پشتیوانانى کردووه کەچون بەتەنگ برا کۆچکارە کانىانەوه ھاتۇن، واه فەرمۇويەتى:

﴿ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْأَيْمَنَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْبَوْنَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَحْدُوْنَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُقْرَبُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ إِبْرَهِمْ خَاصَّةً وَمَنْ يُوقَ سُحْنَ نَفْسِهِ ﴾

(۱) ئەم جۆره میراتگری یه لەپاستى دا لمئارادابو ھەتا ئهو پەزىزى، كە ئايەتى ﴿أولوا الأرحام بعضهم أولى ببعض﴾ ھاتەخوارە دواي ئەھو ميرات تەنها بۆ كورى كەس و كارە نزىكە کانى ھەر كەسىنک بۇ له‌واندەي كە دەمن و مال و سامانيان بەميرات بەجى دەمینى بۆ كەس و كاريان.

فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿الحضر/٩﴾ .. واته: {ئەوانەش بەراستى زۆر بەئەمەك و راستگۈن لەئايىنى خوادا، كە خەلکى-مەدىنهن- و لهوى نىشته جى بۇون و ئىمانيان بەچاكي و جوامىزانە پەيپەوكىدو نەو كۆچكارانەيان خۆش دەويت كەچۈنەتە لايىن و هىيج حەسۈودى يەكىان پىي نابەن و لەمال و لانە خۆيان دا حەواندىنەوه، ھەرودەن ئەوان (واته پشتىوانان) ھەموو براكۆچكارەكان لەخۆيان بەچاكتۇر لمېشتر دادەنин تەنانەت گەر خۆيشيان ھەزارتبىن لەوان. جا ھەر كەسىك خودا بەھەرەمەندى كردىتى بەخۆگىتنەوه لە چاوجىنۇكىو بەمال بەخشىن ئەوا بىيگومان سەرفرازو سەركەوتتۇوه} .

ھەرودەن خودا لەئايەتىكى تردا رېزىستايىشى بۇ ھەموو كۆچكاران و پشتىوانان بىنكەوه داناوهو مژدهي بەھەشتى پى داون كە گەورەترين ھيواي نىسو دەروننى بىرادارانە، ھەرودەك لەبارەيانەوه دەفرەرمىتى:

وَالسَّدِيقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَ اللَّهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبْدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿التوبه/١٠٠﴾ .. واته: {ئەو ئىماندارە پېشىنانە لە كۆچكاران و پشتىوانان بۇون و ئەوانەش، كە بەچاكي و چاكەكارى يەوه چ لە ھاۋالان و چ لە (تابعىن) دواى (تابعىن) يېش شوينىكەوتتۇرى رېيازۇ نەريتىيان بۇون، كەوتتۇنەبەر رەزامەندى خوداو راپىش بۇون و خودا لەپۇزى دوايىدا چەندىن باخ و بەھەشتى راپاوهى وەھاى بۇ ئامادە كردىون كە روپىاريان بەزىزدا دەروات و بەنەمرى و بەھەمىشەيى تىيايان دا دەمىننەوه. بەراستى ئەمەش سەركەوتتە ھەرگەورەكەيە بۆيان} .

پىغەمبەرى خودا بەم برايمەتى يە ئايىنى يە ھەموو دلەكانى بەيەك گەياندو حال و گوزەرانى كۆچكارەھەزارەكانىشى چاك كرد. بىيگومان ئەۋەش سىمايىكى هيچگار جوان و سەركەوتتۇر لەسيماو دىمەنە كانى ئەو ھاوسىزى و خەمۇرى يە كۆمەللايەتى يەمى كە ئىسلام خستويتى يە نىيەدىلى شوينىكەوتتۇر و پەيپەوكارانى يەوه بۇ دروست كردنى ھاورييکى و يەكسانى لەنیوان چىن و توپىزەكانى كۆممەل و پتەوكردنى پەيوندىيىش لەننېوانىان دا.

جا دواى ئەوه پىغەمبەرى خودا ويستى لە گەل جولولەكە كان دا رېتكەوتتىك مۆركات، بۇ ئەم مەبەستەش پەياننامەيەكى فراوان و ئاشكراي لەنیوان جولولەكە كان و موسىلمانان دا (بە كۆچكاران و پشتىوانانەوه) نۇوسى و تىاي دا بېياردرابۇو لەسەر يەكىتىي رېزى موسىلمانان

که یه ک نه تمهون، هه رو ها ب پیار درابوو له سه ر: قه ده گه کردنی کوشتن و، پاراستنی مال و سامانی خله کی و، ریز گرتن له ناسایش و سه رو هری شاره که.

پاشان په یه اینیکی دی، که به جو له که کانی دابوو شه و دبوو، که ئه وان ئایینی خویان هه بیت وه ک چون موسلمانان ئایینی خویان هه یه، هه رو ها همرو داوو پیکدادان و شه ریکی نیوان دوو که س یان نیوان چهند که سیکی سه ر به دوو کو مه له یه که په یه ان نامه که یان مور کردو و به ریابیت ئه وا چاره سه ره که ده گه بیتیت و بؤلای خودای بالاده ست و پیغه مبه ره که (محمد)، و اته بمه پی ئایه تی قورئان و پی وشوین (سوننه ت) پیغه مبه ری خودا چاره سه ربکریت.

بیکو مان به هه ئه و په یه ان نامه یه و دو به هه ئی چه سپاندنی برایه تی ئی نیوان موسلمانه کانیش هیمنی بالی به سه ر شاردا کیشاو موسلمانان به ثار امی یمه و په یه ده یه که یان ده کرد و ئه رک و فرزه کانیان به جی ده گه بیاندو له ههیج بملاؤ ئازار دانیکیش نه ده تسان.

لله نی دووه جیهاری سیفه مسیر لره ری با نگه دازدا

- ۱- جه نگی گر ورهی به در
- ۲- جه نگی توحید
- ۳- به عیان نامهی حوره بیسیه
- ۴- نامه کافی سیفه مسیر بویا دشاد سر کرده کان
- ۵- فرج کردی مه کک
- ۶- کزنا بر ذرہ کافی ریانی سیفه مسیر

فه رمان کردن به جیهاد

"محمد"ی پیغمه مبهر سیا زده سال له نیو بی با وارانی مه ککه دا تووشی چهند ها جور له تازارو ئه شکه نجہ بیو و خزیو هاوہلان و شوینکه و توانی به هه مهو شیوازیک تازار ده دران و ود پس ده کران.

للو ما ویه دا ثایه ته کانی قورئانیش که له لاین خود او بی دههات هه ره و شه رکه هی بز روون ده کردن هه و هه لس و که وت و مامه لهی له کم خله کی دا بودیاری ده کردن، و دک ئه م ثایه تانه و هاو شیوه کانیان: «أَدْعُ إِلَى سَيِّلِ رَبِّكَ يَا الْحَكَمَةَ وَالْمَوْعِظَةَ الْحَسَنَةَ وَجَدَلَهُمْ بِالْأَقِحَاحِ هِيَ أَحَسَنُ»... «فَاصِرِرُ كَمَا صَرَّ أُولُو الْعَزَمِ مِنَ الرُّسُلِ»... جا کاتیک زولم و ستھمی کافران له سه ریان توندو تیزتر برو بیو و که شتبوروه ئه ودی پیلان له سه ر کوشتنی بگیرن (وهک چون پیشتر با سمان کرد) له مه ککوه کوچی کرد بیو - یه سریب - تا بگات به و کوچکارانه که پیش خوی رذشت بیوون.

دوای هیجره تی "محمد" و هاوہلانیشی بیو - یه سریب - هندیک للو هاوہلانیه له - مه ککه - دا مابوونه و ده بیه که نه ایانتو بیبوو ده رچن که و تبونه بیه مامه لهی کی توند تری خله کی - مه ککه - و ده، ئه که رچی پیشتر به هوی پلے و پایه (محمد) و که و ره هاوہلان سه وه تازاریان که متر ده دراو تنهها تا که تا که یه کی بی با وه ران تازاریان ده دان، به لام دوای هیجره تی ئه وانه می مابوونه و ده که و تبونه بیه هیرش و سوکایه تی تی تیک پرای بی با وه ران و به کومه ل تازاریان ده دان و روز به روز سزای سه ختیر ده دران، تا وای لی هات تارامیان لی براو زور له خودا پارانه و ده داوای کومه ک و فریا گوزاری بیه لهیان لی ده کرد. ثیدی لهو ساتھ و خته ناسکانه دا خودا مولتی دا به برواداران که جیهاد بکهن و فه رمانی ده رکرد بیو کوچکاران و پشتیوانان که به خیارایی و ده سبیه جی فریای برابرواداره چه وساوه کانیان کهون له - مه ککه - و رزگاریان کمن لهو هه مهو زولم و ستھم ده دندا نیهی بی با وه ران، هه روداک فه رموی پی یان:

﴿وَقَاتَلُوا فِي سَيِّلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتَلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ١٤٠﴾ وَاقْتَلُوهُمْ حَيْثُ شَفِّمُوهُمْ وَأَخْرُجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرُجُوكُمْ وَالْفَتَنَةُ أَشَدُ مِنَ الْفَتْلَ
وَلَا تُقْتَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكُفَّارِ
﴿البقرة/١٩١-١٩٠﴾. واته: {لهميناوى خودا مجھنگ دزی ئه وانه شهرو کوشتار تان ده کهن،

به‌لام ده‌سدریزی مه‌کنه سهر که‌سانی بی‌ توانا و‌ک مندال و‌پیرو ئافرهت و نهوانهش که شه‌پخواز نه‌بیون. چونکه بین‌گومان خودا ده‌سدریزکارانی خوش ناویت و سرخه‌ریان ناییت. هه‌روهها ئیوه ئه‌ی برواداران له‌ههه شوینیک گه‌یشتنه بی‌ باوده سته‌مکارانه بیانکوژن و راویان بنین و ده‌ریان په‌ریین و‌ک چون نهوان ئیوه‌یان درپیه‌راند له شوینی خوتان، شه‌پ روکوشتاریان بکه‌ن تاکو بی‌ باوده‌ان و بی‌ باوده‌ی و شیرک و گومپایی له‌پیشه‌دیین، چونکه به‌راستی شیرک و هاوده بۆ خوادانان و پاشان ھەموو ئه‌سو و سزاو ئەشكەنجه‌یهی که له‌دزی برواداران ئەنچامیان ده‌دا زۆر توندترو کاریگه‌رتره له کوشتن}.

ھه‌روهها خودا له‌و فه‌رمانه پیزه‌زده ده‌فرمومیت: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا نُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوَلَدِينَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَحْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ النساء/٧٥.. واته: {ئیدی چ بەریه‌ستیکتان له‌بردهم دا ماوه که ریتانا لی بگریت بۆ کوشتار له‌پیناوی خودا و پزگارکردنی ئه‌و پیاوو ئافرهت و منداله بی‌ ده‌سەلات و هه‌زارانه‌دا، که کافران رېچی هیجره‌تیان پی‌ نهادون و بەردەوام نازارو ئەشكەنجه‌یان دەددەن و نهوانیش له خودا ده‌پارپنەوە دەلیین: خودایه ده‌ریازمان که لەم شاری (مه‌ککه‌یه)، که تا ئەو رۆزه له‌زىر ده‌سەلاتی بی‌ باوده‌ان دابسوو} که خدلکه کەی زوللیکى زۆرمان لى دەکەن، هه‌روهها ئەی خودای په‌روردگار له‌لایمن خوتەوە سەرپه‌رشتیاریکمان بۆ دابنى، که بەتهنگ حالمانه‌و بیت و پزگارمان کات له‌ستەمى ئەو خەلکە، هەر له‌لایەن خۆشته‌و سەرخه‌رو پشتویانیکمان بۆدانى، که سەرمان خەیت بە‌ھۆیه‌وە بەسەر زالمان دا}.

ئەم ثاچتانهش ئەوه رۇون دەکەنموده، کە ھۆکارى په‌واکردنى کوشتارەکه ده‌پیه‌راندنى برواداران بۇوە بەشیوه‌یه کي نارەوا له‌خاکى خۆیان، هه‌روهها بۆ بەریه‌رج دانەوە سەتم و دەستدریزکارى و سەرخستنى براو خوشکە هه‌زارو بی‌ ده‌سەلاتە کانیان له -مه‌ککه- داو بەهان اووه چوئیان تا له‌و حالەتە سەخت و دئواره رزگاربن.

بىرىنى دېڭىاي بازركانى لە -قورەيش-

قورەيشى يەکان عادەتیان وابوو که له‌کارى بازركانى دا ھەموو داھاتىيکى كشتوكالى و كەرسە دەسکرەدەکانیان له‌گەن -شام- دا ئال و گۆر بکەن. ھات و چۈزىشيان بۆ (شام) ھەلەپىگە -يەسرىب- دوھ بۇوە. پیغەمبەريش واي بەچاك زانى کە يەكىك لەئامپازەکانى

به رهندگاری و بعده کافران نهودیه ریگه‌ی بازرگانی دهره‌کیان لی بگریت و دست بگریت به سه‌ر بازرگانی یه که‌یان دا، تا بهم رهندگه سزايان بداتوهو هیزی داري‌شيان کم کاته‌وهو نهودهش ببیته هویه کی تیشکانیان لمبوراه کانی تردا. بز نه ممه به‌ستهش چهند ههولیک دراو هر ههولیکیش به‌سهر کردایه‌تی ی پیغمه‌بهر خوی بوایه به (غزوه) ناو دبرا، به‌لام گهر به‌سهر کردایه‌تی ی که‌سیکی تر بوایه به (سریه) ناودبرا^(۱). دیاره له‌وهوبه‌ر ههندیک ههول درابو و زوربه‌شیان له‌پوی سه‌ربازی یه و سه‌رکه‌وتني بز نه‌نوسرابو و چهندین که‌سیشیان تیدا کوزرابو. به‌لام ناکامه سیاسی و معنی‌هی یه کانیان دور مرمه‌ودا او کاریگه‌ری زوریان ههبو.

تیمه لهم به‌شهی ثیانی پیغمه‌بهر رو لهم به‌ندانه‌ی لیکولینه‌وه کان دا باسی چهند جه‌نگیک لهوانه ده‌که‌ین که‌خودی پیغمه‌بهر و براداران جیهادیان تیادا کردو و جوانترین وینه‌ی قوربانی‌دانیان پیشان داوه.. نه و قوربانی‌دانه‌ی که له‌سهر بنچینه‌ی باوه‌ری به‌هیز به‌خداو، حمزکردنی راستگویانه له‌کیان به‌خشین له‌پیناوی ثاینه‌که‌ی داو، به‌دی هینانی په‌زامه‌ندی‌ی خودا بوده.. له‌نیو برادارانیش دا که‌سانی خوبه‌ختکاری وا ههبوون که‌راده‌ی راستگویو و فاره‌مانیتی‌سیان له‌وهسف کردن بدده‌رو مه‌گهر هر خودا توانای وهسف کردنیانی هه‌بیت، و ده‌دفه‌رمویت: ﴿مَنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فِيمَنْهُمْ مَنْ قَضَى تَحْمِلُهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظَرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب/۲۳). واته: {له‌نیو براداران دا چهندها پیاوی ودها ههبوون، که راستگویون له‌و په‌یانه‌یان دا، که به‌خودایان داوه و خوارگی‌بوون له‌جهنگ و کوشتاردا، یان راستگویون له‌و (نه‌زرن) اهیان دا که له‌سهر خویان فهرزکردو و پا به‌ندبوون پیوه‌ی له‌سره‌ئه‌وهی، که یان زهبر به‌دوژمنان ده‌گه‌یه‌من، یان ده‌کوژرین، جا ههندیکی‌کیان هر جه‌نگ و کوشتاریان کردو و تا گیانی خویان به‌خت کردو و ههندیکی‌شیان هیشتا له‌ثیان دا ماون و چاوده‌وانی خوبه‌خت کردنن له‌پیناوی خودا... به‌راستی نه‌وان هیچیان له‌په‌یانی خویان نه‌کوپی‌هو و دوودل و رارانه‌بوون له‌به‌خشینی ثیان و گیان به‌ریبازی خودای په‌روه‌ردگاریان دا}.

(۱) نه جه‌نگ و (غزوه) یانه‌ی که پیغمه‌بهر خوی سه‌رکردایه‌تی کردوون بیست و همتوت جه‌نگ بوده. زماره‌ی نه و (سریه) و پیل و تپانه‌ش که ناردوونی بز جه‌نگ چل و حدوت (سریه) بودون.. نه جه‌نگانه‌ش که سه‌رکردایه‌تی کردوون: جه‌نگی: به‌دری گمه‌ره (البدر الکبری)، جه‌نگی (توحد)، جه‌نگی (مصطفاق)، جه‌نگی (خندق)، جه‌نگی (قریظة)، جه‌نگی (خیبه‌ر)، فتح کردنی (مه‌که)، جه‌نگی (حنین)، جه‌نگی (طائف)..

بهندی یه‌که‌م

((جهنگی گهورهی "بهدر"))

(له پشت کاروانه که‌وه - له دهست در چوونی کاروانه که - هه‌والپرسینی کاروانه که - موسلمانان له "بهدر" - خوازدان بۆ جهند - سه‌رکه‌وتني موسلمانان)

له پشت کاروانه که‌وه

پیغه‌مبه‌ر زانیبووی که‌وا کاروانیتکی باز رگانی ی گهورهی قوپریش له (شام) ووه دیت‌هه‌وه بەرپیوه‌یه به‌وه "مه‌که". سه‌رکه‌دهی کاروانه که‌ش (ئەبۇ سوھیان) بسو و سى پیاو یان چل پیاویش بۆ پاریزگاریی له کاروانه که دانرا بیرون. پیغه‌مبه‌ر به‌ته‌ما بیو روپیگه بهم کاروانه بگریت و دهست بەسەر کەل و پەلە کانیشیا بگریت تاکو زیانی دارایی بەسەرانی (قوپریش) بگەیه‌نیت و داخ بکاته دلیانه‌وه. بۆ ئەم مەبەسته داوای لە‌هاوەلان کرد له گەللى دا ده‌رچن بۆ دهست بەسەر اگرتنی کاروانه که‌وه نوانیش ملکەچی فەرمان بۇون و سى سەدو سیازدە پیاو لە‌هاوەلان ئاماده‌ییان پیشان دا له و کارهدا. دیاره ئە‌وهش ژماره‌یه کى باش بۇو بۆ روپیگه‌گرتن بە کاروانه که‌وه پیغه‌مبه‌ریش ئە‌وهندەیانی لى دیاری کردو روپیگەیان بە‌وه (بهدر) گرتە‌بەر، چونکە ئە‌وه کاروانانه‌ی کە به‌پیگەی کە‌ناردا له (سوروپا) و دەگەرپانه‌وه بۆ (مه‌که) به (بهدر) دا تىيە‌پەرين. مساوه‌ی نیوان (یە‌سریب) و (بهدر) پیش پتار لە (١٦٠) کیلۆمەتر دەبیت. ئە‌وه ولاخانه‌ش، کەپی یان بۇو بۆ سواربیوون دوو ئە‌سپ و حەفتا حوشتر بۇو و هاوەلان بە‌نوره سواری پشتیان دەبیون.

نوره‌ی پیغه‌مبه‌ریش له گەل (علی‌سی کورپی - ابو طالب) و (مرشد‌سی کورپی - مرشدی - غنوی) بۇو، کە به‌هەرسیکیان يەك حوشتیان پى بسو و هەر جارەی بە کېکیان سواریشتى دەبیو. واتە جاریک پیغه‌مبه‌رو جاریکى تر (علی) و جاریکى تریش (مرشد). ئە‌وه دوو‌هاوەلە بە‌پیغه‌مبه‌ریان گوتبوو: (ئىمە بە‌پیادە له گەللت دا دەرپىين و توش هەر خۆت سوارى حوشتە‌کە به). بەلام پیغه‌مبه‌ر ئە‌وهی پەسند نە‌کرد بۇو، بە‌لەکو فەرمۇوی پى یان: {ئىيۇه لە‌من بە‌ھىزىرنىن و منىش وەك ئىيۇه بە‌تەمای پاداشتى خودام و لە‌ئىيۇه كە‌متر بە‌تەمای نىم} ... پیغه‌مبه‌ر بەم نوره‌کارى و خۆ جيانە‌کە‌دنه‌وھىي و بىستويتى خۆي يە‌کسان كات له گەل هەر سەربازىتک لە‌سەربازانى ھىزە‌کە‌ي دا.

له دهست ده چونی کاروانه‌که

(نه بو سوفیان) نه و هه‌واله‌ی که وته‌بهر گوی که وا پیغمه‌بهر ده چوروه بو دهست گرتن به‌سهر کاروانه‌که‌دا، بؤیه خیرا یه کیک له‌پیاوه‌کانی نارد بولای قوره‌یشی یه کان له — مه‌که — تا له و هه‌واله ثاکداریان کاتمه‌وه. خویشی به کاروانه‌که‌وه له و ریگا ثاسایی یه‌ی جارانیان لای دا به‌ریگایه کی تردا روشت تاکو ده‌چن له دهستی نه‌وانه‌ی که بوسه‌یان بو داناون.

له ملاشه‌وه گه‌وره‌پیاواني قوره‌یش که وتنه خو بو به‌هاناوه چوونی کاروانه‌که‌یان. بو ٿه‌م مه‌بسته‌ش نو سه‌دویه‌نجا چه کداریان له‌ثیز سدرکردایه‌تی ی گه‌وره‌کانیان دا سازکرد که سه‌د نه‌سپ و حموت سد حوشتریشیان پی بو له گهلو چه‌ک و نازوونه و خوراکیکی زوردا.

له کاتیک دا به‌ری که وتبون نیتر اوه‌که‌ی (نه بو سوفیان) یان پی گهیشت و هه‌والی قوتاربوونی خودی نه بو سوفیان و کاروانه‌که‌شیان پی ده‌گه‌یه‌نیت و پاشان داوایان لی ده‌کات بگه‌رینه‌وه، (چونکه هیچ مه‌ترسی یه‌ک نه‌ماوه). به‌لام (نه بو جه‌هل) شهیدای جه‌نگ ده‌بیت و داوده‌کات که هه‌رده‌بیت به‌رده‌پیش برُون و به‌رده‌وام بن له‌رُوشتن و هوارده‌کات و ده‌لیت: {ددهسا به‌خواهند کاغان ناگه‌رینه‌وه هه‌تا ده‌گه‌ینه (به‌در) و سی رُوزی لی ده‌مینینه‌وه و به‌که‌یفی خومان تیاراده‌بیرین و ناژدلى تیا سه‌رده‌پرین و ده‌خوین و مه‌ی ده‌خوینه‌وه و ئافدتی که‌نیزه و سوچانی گورانی و سه‌مامان بؤیکات و هه‌موو عه‌ره‌بیش ده‌نگوبیمان ببیست و ئاکداری ٿه‌م هاتنه‌مان بن و هه‌والی ٿه‌م هیزو سوپایه‌مان بزانن تاکو هه‌میشه لیمان بترسن} ...

بی‌گومان ٿه‌مان به‌و لوتبه‌رزی و خو‌هه‌لنانه‌یان وايان لی‌هاتبوو که‌خودا بیانکات به‌په‌ندو عیبره‌ت و ده‌باره‌یان بفه‌رمویت: ﴿وَسَفِّكَ الْدِمَاءَ وَنَحْنُ نُسِيْحُ مُحَمَّدٍ وَنَقَدْسُ لَكَ قَالَ الْأَنْفَال/٤٧.. وَاتَّهُ:﴾ هه‌رکیز نیویه ٿیماندار وهک نه و کومه‌له کومرایه نه‌بن که له — مه‌که — وه به‌سهرکردایه‌تی — نه بو جه‌هل — ده چوون و به‌په‌ری بی‌سакی و خو‌هه‌لنانه‌وه ره‌فتاریان ده‌کرد تاکو له‌بهرچاوی خه‌لک دیارین و وايان وه‌سف کمن گوایه به‌هیزو به‌سامن {..} هه‌ندیک له‌وانه‌ی دواي سوپاکدی — نه بو جه‌هل — که وتبون دوودل و بی‌ثارام بون لسو کاره‌و نه‌هبوو چه‌ند که‌سیکیان لی‌گه‌رایوه، به‌لام هه‌موو نه‌وانی دی له‌قوره‌یش دواي (نه بو جه‌هل) که‌وتن و پیگه‌یان بپی تا گه‌یشتنه دوّلی (به‌در) و له‌رُخی نه‌مپه‌پر دوور له‌شوینه که لایان دا.

هه والپرسيني کاروانه که

موسـلمانان بهـپـله بهـرهـو رـیـی کـارـوانـهـ کـه دـهـچـوـونـ لـهـتـرـسـیـ شـهـوهـیـ نـهـوهـکـ لـهـدـهـسـتـیـانـ دـهـرـجـیـتـ، شـهـوهـبـوـ هـمـرـ بـهـوـ رـیـگـهـیـدـا دـهـرـقـشـتـنـ وـ بـهـ هـمـرـ شـوـینـیـکـ دـا تـیـ دـهـپـهـرـینـ هـهـوـالـیـ شـهـوـ کـارـوانـیـانـ دـهـپـرسـیـ تـاـ گـهـیـشـتـهـ شـیـوـیـ (ذـفـرـانـ) وـ لـهـوـیـ لـایـانـ دـاـ هـمـرـ لـهـوـیـشـ هـهـوـالـیـ بـزـ بـهـرـگـرـیـ کـرـدـنـ لـهـ مـالـ وـسـامـانـیـانـ. شـیـدـیـ لـهـ سـاتـهـوـخـتـهـ چـاـوـهـرـوـانـ نـهـ کـراـوـهـدـاـ مـوـسـلـمـانـانـ بـارـیـ مـهـسـهـلـهـ کـیـانـ لـهـ لـاـ گـکـرـرـاـ، چـونـکـهـ تـهـنـهـاـ لـهـوـدـاـ بـهـنـدـ نـهـبـوـ کـهـ بـهـرـهـوـ رـوـوـیـ کـارـوانـیـکـیـ باـزـرـگـانـیـ دـهـوـدـتـنـ کـهـژـمـارـهـیـ پـیـاـوـانـ تـیـاـیـ دـاـ کـمـ بـیـتـ، بـهـلـکـوـ تـیـسـتـاـ دـهـبـیـتـ رـوـوـبـهـ رـوـوـیـ سـوـپـایـهـ کـیـ گـهـوـرـهـ بـبـنـهـوـ کـهـ کـهـرـسـهـوـ نـازـوـوـخـهـ پـیـوـیـسـتـیـانـ بـوـ سـازـنـهـ کـرـدـوـوـهـ.

پـیـغـهـمـبـهـرـیـشـ کـهـوـتـهـ رـاـوـیـتـکـرـدـنـ لـهـ گـهـلـ شـهـوـ سـوـپـاـ بـچـکـوـلـهـیـیـ دـاـوـ هـهـوـالـیـ پـیـ دـاـنـ کـهـوـ خـودـاـ سـرـوـشـیـ پـیـ گـهـیـانـدـوـوـهـ بـهـلـیـنـیـ پـیـ دـاوـهـ کـهـبـهـسـهـرـیـ یـهـ کـیـنـکـ لـهـ دـوـانـهـ (کـارـوانـیـ باـزـرـگـانـیـ یـهـ کـهـ، یـانـ سـوـپـایـکـیـ قـوـرـهـیـشـ) دـاـ زـالـ دـبـنـ.

ئـینـجـاـ پـیـغـهـمـبـهـرـ بـوـیـ دـهـرـکـهـوتـ، کـهـهـنـدـیـکـ کـهـسـ لـهـ مـوـسـلـمـانـانـ حـمـزـیـانـ دـهـکـرـدـ تـهـنـهـاـ دـهـسـتـ بـهـسـهـرـ کـارـوانـهـ کـهـداـ بـگـرـنـ وـ تـهـنـانـهـتـ سـکـالـایـ شـهـوهـشـیـانـ دـهـکـرـدـ گـوـایـهـ کـاتـیـکـ پـیـغـهـمـبـهـرـ دـاوـایـ دـهـرـچـوـونـیـ لـیـ کـرـدـوـنـ بـاسـیـ شـهـگـدـرـیـ کـهـوـتـنـهـ نـیـوـ جـهـنـگـ کـوـشـتـارـهـوـهـیـ بـوـ نـهـ کـرـدـوـنـ تـاـکـوـ شـهـمـانـیـشـ کـهـرـسـهـوـ تـفـاقـیـ پـیـوـیـسـتـیـ بـوـ هـلـگـرـنـ. بـهـلـامـ خـودـاـ گـلـهـیـ لـهـ مـوـسـلـمـانـانـ کـرـدـوـ لـهـ ئـایـتـهـداـ پـیـیـ فـهـرـمـوـنـ: ﴿ وَإِذْ يَعْدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الظَّاهِفَاتِ أَتَهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ أَشْوَكَةَ تَكُونُ لَكُمْ ﴾ (الأـنـفـالـ) /٧ـ.. وـاتـهـ: {کـاتـیـکـ خـودـاـ بـهـلـیـنـیـ زـالـ بـوـوـتـانـیـ بـهـسـهـرـ یـهـ کـیـنـکـ لـهـ دـوـانـهـ (کـارـوانـهـ کـهـ یـانـ سـوـپـایـکـیـ قـوـرـهـیـشـ) دـاـ پـیـ دـهـگـهـیـانـدـنـ وـ تـیـوـشـ هـهـنـدـیـکـتـانـ حـدـزـتـانـ دـهـکـرـدـ، کـهـ شـهـوهـیـ چـهـکـیـ تـیـانـیـ یـهـ (واتـهـ کـارـوانـهـ کـهـ تـانـ چـنـگـ کـهـوـیـتـ). وـاتـهـ تـیـوـهـ دـاوـایـ کـارـیـ نـاسـانـتـتـانـ دـهـکـرـدـوـ پـیـتـانـ خـوشـ نـهـبـوـ شـهـوهـیـ، کـهـ دـهـسـهـلـاتـ وـ هـیـرـتـانـ بـوـ دـهـسـتـهـبـهـرـ دـهـکـاتـ لـهـشـتـوـیـ بـگـرـنـ وـ بـهـمـ رـهـنـگـهـشـ حـمـزـتـانـ لـهـشـهـرـوـ رـوـوـ بـهـرـوـ بـوـوـنـهـوـ نـهـبـوـ.

بـهـلـامـ لـهـ رـاـوـیـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـداـ (شـهـبـوـیـهـ کـرـ) وـ (عـمـرـیـ کـوـرـیـ خـطـابـ) قـسـهـیـهـ کـیـ وـهـاـ مـاقـوـلـ وـ رـهـوـایـانـ کـرـدـ کـهـ هـمـمـوـیـ گـوـزـاـرـشـتـ بـوـ لـهـبـاـوـهـرـیـ قـوـولـ وـ نـامـاـدـهـیـشـیـانـ بـزـ قـوـرـیـانـیـ دـاـ دـهـرـبـرـیـ وـ لـهـ گـهـلـ شـهـمانـ دـاـ (مـیـقـدـادـیـ کـوـرـیـ عـهـمـرـ) یـشـ هـهـمـانـ هـهـلـوـیـسـتـیـ پـیـشـانـ دـاـ گـوـتـیـ: {شـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ پـهـرـوـیـ شـهـوـ سـرـوـشـهـ بـکـهـ کـهـ خـودـاـ پـیـشـانـیـ دـاوـیـتـ، دـهـسـاـ بـهـخـودـاـ تـیـمـهـ وـهـکـ

(بنو اسرائیل) نابین کاتیک به (موسما) پیغمه‌مبهریان گوت: (برهه‌هی موسما خوت و خوداکهت بجهنگن، وا تیمهمش لیره لی ا دانیشتونین)... نه خیر تیمه وات پی نالیین، به‌لکو ده‌لیین تو خوت و خوداشت بجهنگن و تیمهمش له‌گهله‌تان دا دیین و ده‌جهنگین. سویند بهو خودایه، که به‌حهق تویی ناردووه کردویتی به‌پیغمه‌مبهر شه‌گهه‌مانبیت بو (برک الغمامد)^(۱) یش ئه‌وا به‌توندی شان به‌شانی تو ده‌جهنگین تاکو ده‌گهیت به‌ثامانج} ...

پیغمه‌مبهری خوداش ریزی لهو هله‌لویسته‌ی ناو نزای خیری بتوکرد. پاشان رووی کرده ئه‌و پیاوانه‌ی که خله‌لکی یه‌سریب— بون و لهو ناوردانه‌وهیهی به‌لای ئهوان دا ئهوه ده‌خویترایه‌وه، که بیک‌گومان ئه‌و په‌یمانه‌ی له‌هه‌وپیش له‌وانی و در‌گرتبو له‌سهر ئه‌هه‌بوو، که ئهوان تمنها له‌ناوشاردا لایه‌ندگیری ده‌کهن، که‌وابیت نیستاش پیچه‌وانه‌ی نیوهدرکی په‌یمانامه که‌یه گهه‌ر له‌دره‌وهی شار شه‌ریکه‌ن.. به‌لام خیرا یه‌کیک لهو پیاوانه‌ی (یه‌سریب)، که (سعد) کوری— معاذ) ای گهه‌ورهی هوزی (نه‌وس) بون رووی کرده پیغمه‌مبهرو گوتی: {به‌خودا وا دیاره ئه‌ی پیغمه‌مبهری خودا تو مه‌به‌ستت تیمهم بیت}، فه‌رموموی: (به‌لی)، ئینجا (سعد) گوتی: {بیک‌گومان تیمهم له‌هه‌وپیش باو‌هه‌رمان پی هیناویت و برواشمان پی کردویت و دانمان بهو په‌یاما‌هش داناوه، که هیناوته بومان و راسته له‌سهرئه‌وهش په‌یمان و به‌لینمان پی داویت که‌گوی بیست و گویی‌ایه‌لت بین. جا ئه‌ی پیغمه‌مبهری خودا تو ش له‌سهر فه‌رمانی خوت بدره‌وام بهو تیمهم له‌گهله‌تاین، دهسا بهو خودایه‌ی، که به‌همه‌ق روانه‌ی کردویت گهه‌دریامان پیشان دهیت و پیای دا برهیت تیمهمش پیای دا ده‌ریین له‌گهله‌ت‌تاکه پیاویک له‌تیمهمه لیت دواناکه‌ویت. تیمهم بیزارنین له‌وهی، که سبیینی ده‌مانگه‌هینیت به‌دوزمن، چونکه له‌جهنگ دا به‌ثارامین و له‌پووه‌ر و بونه‌وهدا راستگوین، له‌خوداش داواکارین تو به‌تیمهم خوشحال کات و چاوت پیمان روون بیت. جا پشت به‌خودا ببه‌سته‌و له‌کاری خوت دا به‌هیزو به‌ره‌که‌تی خوداوه هه‌نگاو بنی}.

ئینجا رووی پیغمه‌مبهر بهو قسانه گهشایه‌وهو زور پی دلشادبوو، پاشان فه‌رموموی: {د‌دبرون و مزد‌هه‌تان لی بیت، چونکه به‌راستی خودا به‌لینی سه‌رکه‌وتون به‌سهر یه‌کیک لهو دوانه (کاروانه‌که یان سوپاکه) دای پی گهه‌یاندووم... دهسا به‌خودا وا خه‌ریکه من بو تیاچوونی ئه‌و گهله کافره ده‌روانم}.

(۱) (برک الغمامد): ئه‌م شوینه به‌پیچی و تمی (همذانی) له‌سهری ولاتی (یه‌مهن) دایه.

موسلمانان له - بهدر -

پاشان مسلمانان که وتنه ری و هم ده پریشتن تاکو گهیشتنه ناوچه یه کی نزیک له (بهدر) و پیغه مبیریش به سواری حوشتره کمیه و بیو که پیاویتیکی به سالاچووی عهربی بینی و له ووه زانی ی کهوا سوپای قوره یشیان لی نزیک بتوهود، بؤیه همندیک له هاودلانی نارد بؤزانیستی هه والیان. ثهوانیش دوو کوره میرد مندالی قوره یشیان له سره ثاوی (بهدر) ده سگیر کرد له کاتیک دا لهوی ثاویان ده خوارده و، پیغه مبیر به هوی ثهوانه و جیگمه سوپاکهی قوره یش و ژماره هی سه ریازه کانیانی بؤ درکه وت.

ئینجا مسلمانه کان له دلی (بهدر) دابه زین له سره رووی دلله که وه دوور له تاوه که وه که زهی یه کی ردق و شکانی بیو و وايان لی هات ثاویان له لا نه مابیو و خدریک بیو وره و تیانیان کهم ده بوبوه و هیشتا (نه مسلمان) یش بیون و اته تازه چووبونه نیو ئایینی ئیسلامه و، جگه له ووهش که شه که ته و ماندویتی تهنگی پی هه لچنیبوبون و وايان لی هات ونه وزیک بدنه و تو زیک خه و بیانگریت، دوای نه مهش بارانیکی به لیزمه و زوریان به سه ردا باری و لی بیان خوارده و خویان پی شوردو چهند حهوزی کیشیان لی پیک هیناوه جه ونه وه قاپ و قاچاغیان لی پرکرد، زدیه که ش به و ئاوی بارانوه ساف و خوش بوبوه و هه مورو ٿه حالته نوی یانه ش چالاکی و گور و تیینی خسته و جه ستمه یان و ئارامی و خواراگریشی له دل و ده رونیان دا ژیانده و.

قرئانی پیروز ئاماژه هی بؤ نه و کومه که چاوه روان نه کراوه یان کردووه و بهم فهرمايشه هی خودا باسی ده کات: ﴿إِذْ يُغَشِّيْكُمُ الْتَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيَنْزِلُ عَلَيْكُم مِنَ السَّمَاءِ مَا يَطَهِّرُكُمْ بِهِ وَيُدْهِبُ عَنْكُمْ رِجَرَ الشَّيْطَانِ وَلَيَرِيظَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُنَيِّثَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ (الأنفال: ١١) .. اته: {له کاتیک دا هیمنه ماندوو بوبوبون که ونه وزی خه و دا پیوشیبوبون و لسوی دابیون نه مهش و دک هیمن کردن و هیک بیو له خوداوه بؤ ئیوه و پاشان خودا بارانیکی زوری به سه ردا باراندن تاکو پاکتان کاته وه خوتانی لی بشون و لی ی بخونه وه به مهش هه ره سوهه و خوره یه کی شهیتانان لی دهور خاتمه و که ده یخته دلتانه وه (اته که شهیتان و هسوه سه له دل لاتاندا ده کرد بهوهی گوایه لمتینویتی دا په ریشان ده بن و ئاوتان ده ست ناکه ویت) ههوره ها خودا به و ئاوه زوره هی بارانه که دلتانی پرکرده و له وره و با وره و ٿو مید به خودا تاکو جینگیر تان

کات له سمر مه بهسته که تان و بویری و جورئه تی ته او تان همه بیت له سمر رو بمهرو بیرون نه و دی دوزمستان}. کاریگه ریوی شه و بارانه بُو مسلمانان بُه و ره نگه بُو که خودا ش امامزاده بُو کردوه. به لام شه و بارانه کاریگه ریوی و ناسه واری ناله باری بُو سه ر بی با وه ران هه بُو، چونکه لافاوی بارانه که هه مهرو زه وی یه کهی زیر شه وانی کرده قورولیتی اس و ایان لعنهات تی دی دا بچه قن و نه تو ان جم وجول بکهن و بچنه پیش وه. به لام زه وی بیه کهی زیر مسلمانه کان ساف و لوس بوبو و چه ووبه رده کانی ره قتر بوبو بونه وه پی ایان تی ای دا جینگیرو خوش و بسو و زور به ناسانی تو انای جم وجول و چوونه پیش وهیان هه بُو. بویه پیغامبره رو ها وه لانی له پیش بی با وه ره کان دا گه شته لای ثا وه کهی (به در) و له نزیکترين سه رجا وهیه دانیشت.

لهو کاته دا یه کیک له ها وه لان، که ناوی (جُباب‌سی کورپی - منذر) بُو و به زیره کیو بیریزی ناسرابو بپیغامبری گوت: (ئه ری شه پیغامبری خودا ئایا تو به فرمانی خودا ئیمه لهم جینگیه دا دانا که بُمان نه بیت بچینه پیشتر یان بیینه دواوه، یاخود ئه مهه هم ره بمه رای خۆته که له جه نگ دا بیورا و ته کتیک و بمه بنيت؟ له و لام دا پیغامبر فه رموی: (بەلیٰ ته نیا بەرای خۆمه و شه و دش جه نگه و ته کتیک و بیورا و تیادا و بمه ده نریت). ئینجا (جباب) گوتی: {که او بُو شه پیغامبری خودا ئه مه جینگیه شیاونی یه بُمان، خیرا هه لیان سینه تاکو بچینه نزیکترين سه رجا وهی شاوه سوپای دوزمنه وه له وی جینگیگیین و پاشان هه مهرو سه رجا وه بیره تاوه کانی تر کویر که نه وه دایانپوشین، دواي شه مهه ش له سمرئه بیه تاوه کو شتاریان، تاکو هم رئیمه شاوه خوینه وه شه وان ده ستیان نه که ویت و نه خونه وه}. ئیتر پیغامبر بپیستنی شه و قسانه فرمومی: {بەراستی بیورا ویه کی باشت ده بپیغامبری خیرا شه و رایهی (جباب) ی په سند کدو کاری پی کرد.

لیره دا جی ش خویه تی هه لوییسته یه که بکهین له ئاست شه و کداره جوانهی پیغامبردا، که به ددم بیورا وی (جباب) دوه چووه له مه دا وانه یه که دیاری بکهین ده بارهی شه وهی ده بیت بیورا بپیش را ویز کردنی نیو خۆی مسلمانان بیت و سه رکد دش هه ددم ئاتا جی بەرا ویزی چا کی که سانی خاوند بیورا وی راسته هیه. هم ره بمه شه خودا فه رمانی بپیغامبری خۆی (محمد) کر دوه که پا ویز له گهلو که سانی وادا بکات، هه رو دک پیش ده فه رمویت: **﴿وَشَاءِرُهُمْ فِي أَلَّامِ﴾** آل عمران/۱۵۹ .. له لایه کی تره وه بُو سوور بیونی مسلمانان له سه رساغی و سه لامه تی پیغامبره کهیان، (سعدی کورپی - معاذ) گوت بسوی: {شی پیغامبری خودا با ئیمه که پریکت بُو دروست بکهین تا له زییر سایه دا دانیشت و ولاخیشت بُو سازیکهین و له لای

خۆت بن، ئىنجا خۆمان بچىن بۇ بهارەو رووبۇونەوە دۆزمن. جا ئەگەر خودا بەھىزى كردىن و سەرى خىتىن بەسەر دۆزمن دا شەوه دىيارە بەھەزو ئاواتى خۆمان دەگەمىن، خۆئەگەر بەپىچەوانەدبوو ئەوا خىرا لەسەر ولاخى خۆت بەو بگە بەوانەى، كە لەگەلەكەمان بەجىمان ھېشتوون، چونكە بىيگومان چەندىن كەس و گەلى تر لەدواى ئىمە هەن و زۆر لەئىمە زىاتر تۆيان خۆش دەۋىت و گەر بىشزانى تۆ توشى جەنگ دەبىت دواناكەون لىت و خودا بەوان تۆ دەپارىزىت و پىشىن و شويىن و راپىزىت بۇ دادەنىن و جىهادىش لەگەلتا دەكەن}...
پىغەمبەر زۆر سوپاسى ئەو پىزۇ تەقدىرەدى كەردو نزايى چاکەمى بۆكەر. ئىنجا كەپرىيەك لەسەر گەدىيەك بۇ پىغەمبەر دروست كرا تا لەويىوه سەرپەرشتى و سەركەدايەتى ئى جەنگە كە بکات.

خۆسازدان بۇ جەنگ

جا كاتىيەك موسىلمانان كۆبۈونەوە خۆيان سازدەكىد بۇ جەنگ، پىغەمبەرى خودا ھەستايە سەرپىۋو رېزەكانى بۇ رېيک خىتن و فەرمانى پىيەكەن، كە يەكەم جار ئەمان دەست نەكەن بەھېرپىش بىردىن بۇ سەرىيان ھەتا فەرمانىيان پىيەنەكەت، خۆئەگەر ئەوان ھېرىشيان ھېنە، خىرا تېرىبارانىيان بکەن، ھەورەها پىغەمبەر فەرمانى پىيەكەن كە شەمشىيەكانىيان دەرنەھېنەن ھەتا دۆزمنان دىن و پىيەيان دەگەن. ئىنجا گەپايدە بۇ ئەو كەپرەدى كە بۆيان دروست كردىبوو، تاكو لەويىوه سەرپەرشتى ئى جەنگە كە بکات.

سوپايان قورەيش سەر لەبەيانى لەدەلەكەوە هاتن و پىغەمبەرىش ھەر، كە بەدېيى كردىن پۇرى كەرەدە قاپىي بارەگالى خوداولىنى پارايدەوە فەرمۇسى: {خودايە ئەوه گەلى قورەيشەو بەفيزو خۆ بەزلى زانىنەوە هاتتون و بەخۆيان دەنازىن و دڑايدەتى تۆدەكەن و پىغەمبەرەكەت بەدرق دەخەنەوە... جا ئەي خوداي پەرورەدگار داواي ئەو سەرخىستەت لىنەكەم كە بەلېنىت پىيەداوە... خوايە ھەر ئەم بەيانى يەي ئەمپۇز لەناويان بەريت}.

پاشان پىغەمبەر روانىي بۇ ھاوا لەلائى كە ژمارەيان پىتر لەسى سەد كەس^(۱) دەبسو و روانىيىشى بۇ كافران و موشىريكان كە ژمارەيان ھەزاركەس دەبسو و، رووى كەرەدە (قبيلە) و فەرمۇسى: {خودايە ئەو سەركەوتتەنە بەلېنىت لەسەرى پىيە دابۇوم بۇم بەجى بگەيمەنە... خودايە

(۱) لەدەقە عەرەبى يەكەدا ژمارەي موسىلمانان بە (ثلاثائە و نىف) هاتتۇوه. وشەي (نىف) يىش لەزمانى عەرەبىدا بەزمارەيەك دەلىن كە لەدەيك (عەقد) زىاترىيەت و لەنیوان (۱-۳) دابىت، كەواتە ژمارەي موسىلمانان لە (۳۱۰-۳۱۴) كەس دا بۇوه. (وەرگىيە)...

ئه گهله ئەم کۆمەلە كەسەھ شوینکە و توانى ئىسلام لەناوچن ئىتىر تۆ لەسەھ زەۋى ناپەرستىيەت .

پیغەمبەر بەردواام نزايى دەكىدو داواى كۆمەك و فرياكە و تنى خوداى دەكىدو لىرى دەپارايى وەھتا كراسەكىي كەوتە خوارەوە (نەبوبەر كر) بەدەستى خۆي بۆي ھەلگىتە وە پىرى گۇت: {بەسە ئەي پیغەمبەرى خودا، تۆ زۆر زۆرت لە خودا داواكىدووھ} .

ھەندىيەك لەو ئايىتانى دەربارەي ئەم نزايدە لەدواى داواى فرياكۈزۈرىي خوداوه ھاتۇونە خوارەوە، ئەم ئايىته بۇ كەخودا تىيای دا فەرمۇويە:

إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمْدُّكُمْ بِالْفِتْنَةِ مِنَ الْمَلِئَكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿الأنفال/٩﴾ واتە: {كاتىيەك داواى كۆمەك و فرياكۈزۈرىستان لەپەرەردگارتان دەكىدو خوداش وەلامى داواكارى يەكانى دانەوە كەوا ھەزار مەلايىكتان فريادەخەم، كە دەستە دەستە دىئن و لەپىش سوپاى موسىمانانەوەن و ترس و بىيم دەخەنە دەروننى دۈزمنانەوە} .

پاشان پیغەمبەرى خودا لەزىر كەپەركە دەرچۇو و بەمازدان و قەللىم باز دەرۋشت و قەلگانە كەي بەدەستە وە ئەم ئايىتانى دەخوينىدەوە كە خودا تىييان دا دەفەرمۇيت: ﴿سَيَّرُنَّ الْجَمْعَ وَيُولُونَ الْدُّبُرَ ﴽ٤﴾ بِلِ اللَّاتَّا عَمَّا مَوْعِدُهُمْ وَاللَّاتَّا عَمَّا أَدْهَنَ وَأَمْرَ﴾ القمر/٤٥-٤٦.. واتە: {بىيگومان ئەو بىي باودۇ موشىريكانە دەبەزىن و راپادەكەن و پشت ھەلدىكەن، بەلام (رۇزى دوايى) وادھى ئەوانە، كە سزايى سەخت ترو گەورەتر دەدرىيەن، سزايى تالىت دەدرىيەن كە زۆر تۇندۇ كارىگەرتە لەو سزايدى تىيىشكان و بەزىنى دنيايان} .

سەركە و تنى موسىمانان

سەرەتاي جەنگە كە بەزۆران بازى يەكى نىيۇان شەش كەسى ھەر دوولا دەستى پىرى كرد، كە ھەرسى جەنگاودەر دەسنيشان كراوە كەي قورپەيشى تىيدا كۈزۈراو پاشان سوپاى موسىمانانە دەستە ھەر دوولا پىشكەيىشتن و شەپەر كوشتار بەرپابوو، لە ساتانەدا پیغەمبەرى خودا زىاتر بىۋادارانى بۆ جەنگ و رۇو بە رۇو بۇونەوە هان دەداو دەيەرمۇو: {دەسا بەھەدى گىانى (محمد)ى بەدەستە ھەر پىاوېتكەن ئەتىيە كوشتارى ئەوان بکات و بەتارامىو باوەر بەپاداشت و رەۋايىي يەكەيمەو بىچەنگىت و بىكۈزۈت كەررووى لەوان بۇوبىت و پشتى تىنە كە دېن ئەوا بىي ھىچ گومانىيەك خودا دەيخاتە بەھەشتە وە ...

یه کیک لهو بپوادارانه که ئەم وشانەی دەبىست (عمیرى-کورى -الحمام) ببو، كە چەندەنکە خورمايىھە کى له چىنگ داببو و خەرىكى خواردىنيان ببو و بەلام گوتى: {ئائى ئاي شەرى بەپراست نېوانى من و چۈونە بەھەشم تەنها ئەو كاتەيە، كە ئەوانە دەمكۈژن} .. (واتە خواردنى ئەو چەند دەنکە خورمايىھە لەلای ئەو زىيانىكى درېز دەببو)، هەر بۆيە خىرا دەنکە خورماكان فې دەدات و شىشيرەكەي دەگىرىتە دەست و كوشتارى دوزمنان دەكتا، تاڭر دەكۈزۈت.

نهودی جی ی ئامازه بۆ کردنیش بیت نهودیه پیغەمبەری خودا خۆیشی بەشداری ی کوشتارەکەی کردووه، هەروەک (علی) (خودا لى ی رازی بیت) لهو بارهیدو گیراویتی یەوە گوتولیویه: ئیمە لهو رۆژه‌ی جەنگی بەدر-دا خۆمان دابووه پال پیغەمبەری خودا کەنزيكترین کەس بۇ لهەدوزمنەوه، هەروەها ئازاترین و بەزەبرترين کەسىش بۇ لهەنگ دا} ...

جا کاتیک ئاگری جەنگ زیاتر کلپەی دەسەند پىغەمبەرى خودا چنگىك خۆلى ھەلگرت و پۇوی كرده قورەيش و فرمۇسى: (پۇويان رەش بىت)، پاشان چنگە خۆلە كەمى بىرپۇيان دا ھەلداو فەرمانى ھېرىش بىردى بەهاوەللانى كىدو ئەوانىش ھەلمەتى شىزەنەيىان كردەسەريان و لەئەنجام دا قورەيش بەزىن و چەندىن كەس لەگەورەپياوان و جەنگاودەر بەجهريەزە كانيشيان كۈژاران و چەندانى تر لەپياو ماقۇول و كەسىدەيارەكانىيان لى بەدىيل گىران... لەبارە ئەو جەنگە بىۋىئەن نابەرابەرە چەندىن ئايەت ھاتۇونە خوارەوه، كەباسى حەقىقەتى جەنگە كەمە كۆمە كى خوداي پەروردگار دەكەن، وەك ئەم ئايەتهى، كەخودا تىيات دا دەفرمۇيت:

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّهُمْ أَلَّهُ قَنَّاهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّهُمْ أَلَّهُ^٢ رَمَيْتُ الْأَنْفَالَ / ١٧﴾

دوای تمواوبونی جهنهگه که پیغامبهري خودا فهرمانی دا، که کوزراوانی دوزمن فېدرینه ناو بیردهو، شهوانیش فری یان دانه نیو بیره کوهو پیغامبهريش لهسەر تەرمەکانیان وەستاو لهو کاتەدا هاودلانی گوئییان لۇڭرتىبوو کە لەتارىكايى نیوشهەودا دەيىفرمۇو: {شەی خەلکى نیو بيره کە... شەی - (عتبە سى كورى - رىبىعە) و (شەي شەبۇ جەھل) و ... (ناوى ھەممۇ كوزراوانى نیو بيره کەدى ھېتىاۋ) پىيىدى دەفەرمۇون: شەرى ئىپوھ دىتىان خودا شەوهى بەلېنى لەسەر پىيى دابۇون چۆن بەجىى ھېتىا؟ بىنگومان منىش دىتم شەوهى، كە خودا بەراستى بەلېنى لەسەر پىيى دابۇوم بەجىى، كە باند... } ...

لەو کاتەدا موسڵمانان بە پىغەمبەريان گوت: {ئەي پىغەمبەرى خودا! ئايا لەگەل كەسانىيىكدا دەدۋىت، كە تەرمە كانىيان وشك بۇونەتھەو؟}، ئەويش لەۋەلام دا فەرمۇسى:

{نهوانیش وەك ئیوه گوی یان لیمەو له ئیوه باشت دەزانن چى یان پى دەلیم، بەلام ناتوانن
وەلام بەدنه وە} .

ژمارەدى كۆزراوانى قورەيش گەيشتبووه حەفتا كەس و حەفتا كەسى دىكەشيانلى بە دىيل
گىرابوو، جىگە لەھى موسىمانان دەسکەوتىكى هيچگار فەرى ماددىيىشيان چىنگ كە و تبۇو.
بەلام ژمارەدى كۆزراوانى موسىمانان تەنها چواردە پىاوا خۆبەختكار بوبو.

خودا باسى نەھ سەركەوتىنەو نەم نىعەمەتە دەگەنمەنى بۆ موسىمانان كەدووھو پىتى فەرمۇون:
﴿ وَلَقَدْ نَصَرْتُكُمُ اللَّهُ بِسَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذْلَلُوْا ﴾آل عمران/۲۳ .. واتە: (بىتگومان ئیوه لە بېرتان بىت چۈن
خودا لە جەنگى بە دردا سەرى خستن لە كاتىكى دا ئیوه بىھىزىو كەم ژمارەو كەم چەك و تفاق
بۇون} .

بۆ ئازادىرىنى دىلەكان قورەيش ھەندىيەكىيانى بە (فدييە) پارەمىال ئازادىرىدو لە
موسىمانيان وەرگەتنەوە، ھەندىكى تريش لە دىلانى كە پارەمىالىان نەبۇو، تا خۆيانى پى
ئازادىمن و بەلام خويىندەن و نۇوسيينيان دەزانى (واتە: كە خويىندهواربۇون) شەوا لە بەرامبەر
ئازادبۇونيان دا دەبوايە ھەرىيە كە يان دە مندال لە مندالانى (مەدىنە) فىرى خويىندەن و نۇوسيين
بکەن. ئەمەش (فدييە) كە بۇو.

لە مەشهوە نەھ بەچاكى رۇون دەبىتەوە كە (محمد) پىغەمبەرى خودا يە كە مىن كەس
بۇوە، كە نە خويىندهواربىي قەلاچۇڭ كەدووھو ھەولى تەواوى بۆ بلاو كەرنەوە زانست و
خويىندهوارى داوه.

ئەمە پىشىو پوختمەيد بۇو لە باسى جەنگى (بەدر)، سەبارەت بە دىيارى كەرنى پەندو
دەرسە كانى ئەم جەنگەش (ان شاء الله) لە بەندى (پەندو وانە كان) دا باسيان لىۋەدە كەين.

بهندی دوستی

((جهنگی - نوحود -))

(هولی قورهیش بۆ تۆلەسەندنەوە لە موسلمانان - گەرانەوەی دوررووەکان - راسپارده کەی پیغەمبەری خودا - سەرکەوتىنى موسلمانان لە سەرەتاي جەنگە کەدا - تىشىكانى دواى سەرکەوتىن - بلاوبۇونەوەي هەوالى كۈزۈنەي پیغەمبەر - موسلمانان پىزە كانيان رېك دەخەنەوە - موسلمانان كۈزۈراوه كانيان كۆدە كەنەوە - چەند وىنييە كى پالەوانىتى و قوربانى دان - بەتىن كەنەوەي ورەي موسلمانان - قىسىم باسى مردن)

ھەولى قورهیش بۆ تۆلەسەندنەوە لە موسلمانان

كافرانى قورهیش ئارامىانلى ھەلگىرابۇو بەھۆى ئەو بەزىنە سەخت و پىسوابۇونى لە جەنگى بەدر - دا تووشىيان ببۇو، چونكە پەلەيە كى شەرمەزارى و حىياچۇونى وەھايان بەناوچەوانەوە نرابۇو كە ھەولىيان دەدا تەنها بە سەرکەوتتىيىكى گەورە ئەو پەلە رەشە لە خۇيان كەنەوە، واتە: جەنگىيىكى تر ھەلگىرسىيەن و تىيای دا تۆلە لە موسلمانە كان بىسىنەوە. بۇ ئەم مەبەستەش دەستييان كەدەوە بە خۇسازدان و ئامادە كەنەنچى چەك و تفاق و ناردنى نويىنەرانيان بۇلاي ھۆزۈتىرە بى باوەرە كانى ترى عەرەب و بانگ كەردن و كۆكەنەوە يان بۇ جەنگ. دىيارە چەندىن كۆمەل لە ھۆزە بى باوەرە كانى عەرەب بەددەم بانگ شە كەيانەوە چۈون. ھەر وەها قورهیش بۇ مەيسەر كەنەنچى خەرجى و مەسرووفاتى ئەو جەنگە ھەمۇو قازاخە كانى ئەو كاروانە بازىرگانى يەى كە (ابو سوفيان) لەپىش جەنگى (بەدر) دا ھىنابۇويەو تەرخان كەر بۇ جەنگى داھاتۇيان.

بى باوەرەن بەو شىيەيە توانىيانسى ھەزار كەس لە زىيە سەركەدا يەتى ى (ئەبو سوفيان) دا كۆپكەنەوە. كاتىيەك ئەم ھەوالى بە پىغەمبەر گەيشت، راۋىيىشى لە گەلەنەلەنلى دا كەر لە سەرەتە ئاپا بۇ مەبەستى بەرپەرچ دانەوەي ھەر ھىرىشىكى تازە لە - مەدىنە - دا بىيىنەوە ياخود لە شار دەرچىن و لە دەرەوە شار بەرەنگاريان بىنۇوە ؟ بىروراى (پىغەمبەر خۆى) لەو بازىرە و ئەو بۇو كە لە شاردا بىيىنەوە خۇيانى تىا قايم كەن تاكو ئەگەر كافران ھىرىشيان ھىتىن پىاوانى موسلمانان تىربارانىيان كەن و ژنان و مندالانىشيان لە سەربانە كانەوە بەردبارانىيان بىكەن.

به لام ته و پیاوه مسلمانانه که پیشتر ثاماده جهنگی (بهدر) نه بوبون (بهتاییه) تیش گهنجه کانیان) زور زور حمزیان له چوونه ده روهی شارده کرد سورو بون له سمر شه روایه. ته و پیاوane ش، که پیشتر به شداریی ای جهنگی (بهدر) یان کربو پشتگیریی ته و روایه لاه کانیان کرد تا کو لای خلکی به ترسنونک دانه نرین. پیغامبریش له داییدا شه و بیروایه شه وانی په سندرکدو برپاری در چوون له شاریان دا.

ئینجا پیغامبر نویشی (جمعه) ای له گهله داکردن و له تاریکدا پهندو ثاموزگاری به گوییان دا دایه و ده فهرمانی پی کردن له سه رئارام گرتن و خوارگرن له بهرام بمه هر ئه رکنیکی گران و ناره حمت دا.

دوای نویش دوای کرد قهله گان و چه کی خوی بتو بینن و فهرمانیشی به بانگدان (آذان) کرد بتو ده چوون له شارو به ره رو بونه و دوژمن. له کاتیک دا هندیک له پیاوانی مسلمانان بینیان و خلکی ثاماده ده چوونن بتو جهنگ له نیو خویان دا به یه کتیان گوت: {نه ری باشه خو پیغامبری خودا فهرمانی پی ده داین که له شاردا بینینه و ده بیگومان هر خویشی له کاروبار و خواستی خودا ثا کاداره، هر خویشی له تسانمه و سرووشی بودیت. خو زگه بگه راینایه و ده خویان له مهدا سه ریشک کرد ایه}.. ئینجا هر تهم پیاوانه به پیغامبر ریان گوت: {نه ری پیغامبری خودا با له مه دینه دا بینینه و ده کچون یه که هم جار فهرمانت به و پیکر دین}، به لام پیغامبر لوه لامیان دا فهرمودی: {هیچ پیغامبریک بتو نی یه که کاتیک گله که بتو جهنگ هان ده دات و ریگه ده چوونی بتو رو بونه و دوژمن پی دابن، بتو نی یه بگه ریته و ده بیانگیریته و ده ناوشار تا له وی جهنگ له گهله دوژمن دابکن، راسته که من پیشتر ته و قسه یه بم بوكردن و رام وابو له نیو شاردا بیننه و ده، به لام نیو هر حمزتان له چوونه ده روهی شاربوبو، جا نیستاش ده بیت له خودا بترسن و تمقو او پاریز کاریتان هه بیت و به شارم بن له کاتی شه روکوشتاری دوژمن داو، چا و ده ای فهرمانی تری خودابن و بزانن چ فهرمانیک ده نیریت و پهیره و بیی ای لی بکهن و پا بهندبن پیوهی}.

گهله و ده دوچوونه کان

پیغامبر له گهله هزار کهس له ها وله لانی دا له شار ده چوون بتو به دنگار بونه و ده کافران. به لام هیشتا هر به ریوه بون که گهوره دوچوونه کان (عبدالله ای کوری - اُبی) به خوی و سی سه د کهس له وانه لاه سمر هه مان ته رزو داب و نه ریتی بیون گهرانه و ده، له رو شتنه و له جیهاده که پاشگه زبونه و ده. له کاته دا یه کیک له مسلمانه کان بانگی کردن و پی ای گوت:

{که لَوْ تَأْيِدَا خُودا رَّايِنَه سِپارِدوون بَه وَهِي نَائِيَتْ كَه لَه كَه تَان و پِيَغَه مَبَهِرَه كَه تَان لَازَو بَسْ هِيَز بَكَهْن كَاتِيَك دَوْزَمَن بَهْرَه و روْتَان دَهْيَتْمَه؟} نَهْوانِش لَه وَلَامِي نَهْ و مُوسَلَمَانَه دا گُوتِيَان: {كَهْر بَانْزَانِيَاه يَيْوَه شَهْرَه و كَوْشَتَار دَهْكَهْن جَلَهْوي خَزْمَان نَهْدَه دَاهِيَه دَهْسَت يَيْوَه. لَهْ و باوْهِرَه ش دَاهِن كَه هِيَج شَهْرَه و جَهْنَگِيَك بَهْرَيَانِيَاه} تَيْتَ كَارَه كَهْيَان زَوْر بَهْرَگَارَان دَهْزَانِيَه و تَهْنَاه رِيَگَهِي گَهْرَانِه وَهِيَان هَهْلَبَارَه. نَهْ و مُوسَلَمَانَه ش پَيْهِي گُوتَن {خُودا دَوْزَمَانَي خَزْيَتَان لَيْ بَهْ دَوْر بَكَرَيَت و پَلَهِي جِيَهاد و روْبَهِر روْبَوْنَه وَهِي دَوْزَمَانَي خَواَتَان پَيْهِي بَهْ خَشِيت. بَهْرَاسَتِي خَودا هِيَج نَاتِجِيَكِي بَهْيَوْه دَمَانَان نَيْ يَه} ...

خُودا خَزْيَشِي دَهْرَيَارِه نَهْ و دَوْوَرَانِه فَرْمَوْيِه: ﴿وَلِعِلَّمَ الَّذِينَ نَفَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَتَلُوا فِي سَيِّلِ اللَّهِ أَوْ أَدْفَعُوا قَاتِلُوا لَوْ نَعْلَمْ قِتَالًا لَا تَبْعَنُكُمْ هُمْ لِلْكُفَّرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ إِلَفَهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ آلَعِمَرَان/۱۶۷... وَاهِه: {دَهْبَا چَاك بَزَانِن نَهْ وَانِهِي كَاتِيَك پَيْهِي گُوتَرا (وهْرَن لَهْ كَهْنَ نَيْمَهِدا كَوْشَتَارِي موْشِريَك و كَافَرَان بَكَهْن و لَهْپِيَنَاوِي خَودا بَجهْنَگ و بَهْرَگَرِي لَه خَزْتَان بَكَهْن گَهْرَان دَاهِنَه وَهِيَان دَهْزَانِيَه تَهْنَاه بَهْ جَوْدِي خَزْيَشَتَان بَيْت وَدَك چَوْن نَيْمَه بَهْرَگَرِي لَه خَزْمَان دَهْكَهِين، يَاخُود لَهْ كَهْلَمان دَاه بَيْنَهِوه تَهْنَاه بَوْ نَهْوَهِي زَوْر دَيَارِبِين و بَهْسُوَيِاهِي كَي ژَمارَه زَوْرَه و بَيْنَرِيَهِن و دَوْزَمَن لَيَمان بَتِرسِيَت، بَهْلَام كَوْشَتَارِيَش مَهْكَهْن و بَهْشَدارِيَه جَهْنَگِيش مَهْبَن)، كَهْچَي نَهْوان تَاكَه وَلَامِيَكِيَان نَهْ وَهِبَوْو، كَه گُوتِيَان: (كَهْر بَهْرَاسَتِي بَانْزَانِيَاه يَيْوَه بَهْتَهِمَاهِي جَهْنَگ و يَاخُود نَهْم جَهْنَگِه روْكَارِيَكِي حَقَقِي تَيْدَاهِيـ يَان چَاك رِيَك نَهْخَراَه، نَهْوا بَهْشَدارِيَان دَهْكَرَدن. بَهْلَام دَهْشِيَت لَه نَيْوان يَيْوَه موْشِريَكان دَاه جَهْنَگِيش نَهْقَوْمِيَت) جَاهْنَاه بَهْم وَلَامِهِيَان با چَاك بَزَانِن كَه دَوْوَرَيِي خَزْيَان دَهْرَخَست و نَزيِيَكِي خَزْيَان لَه كَافَرَانِهِوه دَهْرَكَهِوت زِيَاتِر لَهْوَهِي نَزيِيَك لَه مُوسَلَمَانَان بَن، بَهْلَكُو دَوْزَمَنِي مُوسَلَمَانَان. نَهْوَهِي بَهْدَه دَهْيَانِكَوت لَهْوَهِيَش، پِيَچَه وَانِهِي نِيَازِي نَاوِدَلِيَان بَوْو. خَودَاش هَهِر خَزْي دَهْزَانِيَت و ثَاكَادَارِه كَهْچَي لَه دَلِيَان دَاهِيـ}.

لَهْ و كَاتِهِدا دَوْو كَوْمَهْل لَه مُوسَلَمَانَان لَهْمَانِهِي تَازَه هَاتِبُونَه نَيْوَهِيَانِيَنِي ئِيسَلاَمَهِوه، بَه دَيْتَنِي نَهْ و رَهْفَتَارِه نَامِهِر دَانِهِيَهِي (عَبْدَاللهـ كَورِيـ أَبُسـ) و تَاقَمَه كَهِي، توْوشِي جَزَرَه تَرسِ و گَومَانِيَك بَوْن و خَرِيَك بَوْهِه مَان رَهْفَتَارِه نَهْوان بَنْسُوَيِنِن و دَواَيَان كَهْون، بَهْلَام خَودا پَارَسَتِنِي لَهْوَه لَهْسَر خَواَسَتِي رَاستِ جِنَگِيَي كَرَدن و دَهْرَيَارِه شِيان فَرْمَوْيِهِتِي: ﴿إِذَا هَمَّت طَآيِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفَشِّلَا وَاللَّهُ وَلِيهِمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَسْتَوْكِلُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ آلَعِمَرَان/۱۲۲... بَهْ رَهْنَگِه ش پِيَغَه مَبَهِرِي خَودا بَهْ حَمَوت سَهْد كَهْس لَهْهَاوَه لَانِي يَهْوَه خَزْي سَازَكَرد بَوْ جَهْنَگ و روْبَهِر روْبَوْنَه وَهِي سَيْ هَمَزَار كَهْس لَه دَوْزَمَانِ.

پـاسـپـارـدـهـکـهـی پـیـغـهـمـبـرـی خـودـا

موسلمانان بـهـرـیـوـه بـوـون تـا گـمـیـشـتـنـه یـهـ کـیـنـکـ لـهـ قـدـیـالـلـهـ کـانـیـ چـیـایـ "ئـوـحـودـ" کـهـ چـیـایـ کـهـ وـ دـهـ کـمـوـیـتـهـ باـکـوـرـیـ خـوزـهـلـاتـیـ (ـیـهـ سـرـیـبـ) دـوـهـ پـشـتـیـانـ لـهـ چـیـاـکـهـ بـوـ کـاتـیـکـ لـیـ یـ دـانـیـشـتـنـ، لـهـوـیـ دـاـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـودـاـ پـیـ یـ فـهـرـمـوـونـ: {ـهـیـجـ کـهـسـیـکـ دـهـسـتـ بـهـ جـهـنـگـ نـهـکـاتـ هـتـاـ فـهـرـمـانـیـ یـجـ دـهـکـهـ}.

بـیـبـاـوـهـرـانـیـشـ لـهـنـیـوـ دـوـلـهـ کـهـدـاـ مـوـلـیـنـ وـ چـهـنـدـهـاـ ئـافـرـهـتـیـشـیـانـ لـهـ گـهـلـ دـابـوـ تـاـکـوـ زـیـاتـرـ هـانـیـانـ دـهـنـ لـهـسـهـرـ کـوـشـتـارـ، دـوـسـهـدـ ئـسـپـیـشـیـانـ پـیـ بـوـوـ، تـاـ لـهـجـهـنـگـدـاـ بـهـکـارـیـ بـیـنـنـ. لـایـ رـاـسـتـیـ ئـهـسـپـهـ کـانـ بـهـ (ـخـالـدـیـ کـوـرـیـ -ـوـلـیدـ) سـپـیـرـاـبـوـ (ـکـهـ ئـهـوـ ھـیـشـتـاـ مـوـسـلـمـانـ نـهـبـوـبـوـ) وـ لـایـ چـهـپـیـشـیـ بـهـ (ـعـکـرـمـهـیـ کـوـرـیـ -ـأـبـوـ جـهـلـ) سـپـیـرـاـبـوـ.

پـیـغـهـمـبـرـیـ خـودـاـ جـهـنـگـاـوـهـرـهـ تـیرـهـاـوـیـتـهـ کـانـیـ خـوـیـ بـانـگـ کـرـدـ، (ـکـهـ ژـمـارـهـیـانـ پـهـنـجـاـ تـیرـ ھـاوـیـزـ بـوـوـ) دـاـوـایـ لـیـ کـرـدـنـ، کـهـ لـهـ پـشـتـ سـوـیـاـکـهـ وـ لـهـ سـدـرـ قـدـیـالـلـیـ چـیـاـکـهـ بـیـنـنـهـوـ وـ فـهـرـمـانـیـشـیـ پـیـ یـ دـانـ، کـهـ لـهـھـیـجـ حـالـهـتـیـکـ دـاـ شـوـیـنـیـ خـوـیـانـ چـوـلـ نـهـکـهـنـ، سـاـئـیـرـ گـھـرـ سـهـرـکـهـوـتـوـوـشـ بـوـبـنـ یـانـ تـیـشـکـابـنـ. ئـینـجـاـ (ـعـبـدـالـلـهـیـ کـوـرـیـ -ـجـبـیرـ) کـرـدـ بـهـ فـهـرـمـانـدـیـانـ (ـبـهـتـهـ مـیـیـانـ).

دوـایـ ئـهـمـهـ پـیـغـهـمـبـرـیـ سـهـرـکـرـدـهـیـ دـانـاـ بـوـ خـولـقـانـدـنـیـ پـیـشـبـرـکـیـ لـهـسـهـرـ پـالـهـوـانـیـتـیـ لـهـنـیـوـانـ جـهـنـگـاـوـهـرـکـانـیـ دـاـ شـمـشـیـرـیـکـیـ بـهـدـسـتـهـوـدـگـرـتـ وـ رـوـوـیـ کـفـتـارـیـشـیـ کـرـدـهـ ھـاـوـدـلـاـنـ وـ فـهـرـمـوـوـیـ: {ـکـیـ ئـهـمـ شـمـشـیـرـ دـهـگـرـیـتـ وـ مـافـیـ تـهـوـاـوـیـ خـوـیـ پـیـ ھـدـدـاتـ}؟ (ـوـاـتـهـ کـیـ لـھـچـاـکـ بـهـکـارـھـیـنـانـیـ دـاـ ھـقـیـ شـیـاـوـیـ خـوـیـ رـهـچـاـوـدـھـکـاتـ) .. چـهـنـدـیـنـ کـھـسـ ھـسـتـانـ وـ بـهـلـامـ لـیـ یـ دـهـگـرـتـنـهـوـ ھـتـاـ تـوـرـهـ گـھـیـشـتـهـ سـدـرـ (ـأـبـوـ دـجـانـهـ) وـ گـوـتـیـ: (ـمـافـیـ تـهـوـاـوـیـ ئـهـمـ شـمـشـیـرـ چـیـ یـهـ ئـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـودـاـ؟ـ).

فـهـرـمـوـوـیـ: (ـئـهـوـیـهـ ھـیـنـدـهـیـ لـهـدـوـمـنـ پـیـ بـدـدـیـتـ تـاـکـوـ خـوارـدـھـیـتـهـوـهـ).

(ـأـبـوـ دـجـانـهـ) کـهـ بـهـنـاوـیـ (ـسـاـکـسـیـ کـوـرـیـ -ـخـرـشـهـ) شـ نـاسـرـاـبـوـ پـیـاوـیـکـیـ زـوـرـ نـازـاـوـ چـاـونـمـترـسـ بـوـوـ وـ پـهـرـوـیـهـ کـیـ سـوـوـرـیـ لـهـسـهـرـ دـدـبـهـسـتـ وـ ھـھـرـ کـاتـیـکـ ئـهـوـ پـهـرـوـیـهـیـ بـهـسـهـرـوـهـ بـوـایـهـ خـھـلـکـیـ دـهـیـانـزـانـیـ کـهـواـئـیـتـ بـهـرـوـهـ کـوـشـتـارـ دـھـجـیـتـ.

(ـأـبـوـ دـجـانـهـ) دـوـایـ وـدـلـامـهـکـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـ شـمـشـیـرـهـکـهـیـ بـهـدـسـتـهـوـدـگـرـتـ وـ پـهـرـوـسـوـرـهـکـهـیـ (ـکـهـ بـهـ پـهـرـوـیـ مـرـدـنـ) نـاـوـدـهـبـرـاـ دـهـرـھـیـنـاـوـ تـوـنـدـ لـهـسـهـرـیـ خـوـبـیـ شـھـتـهـکـ دـاوـ بـهـنـیـوـ ھـمـرـدـوـوـ رـیـزـهـکـهـدـاـ بـهـفـیـزـوـ بـهـخـوـنـاـزـیـنـهـوـ ھـنـگـاـوـیـ دـهـنـاـوـ خـوـوـنـهـرـیـتـیـشـیـ ھـھـرـ وـبـاـبـوـ کـهـ لـهـکـاتـیـ جـهـنـگـ دـاـ بـھـوـ فـیـزوـ بـهـخـوـنـاـزـیـنـهـوـ بـرـوـاتـ.

کـاتـیـکـ پـیـغـهـمـبـرـ دـیـتـیـ (ـئـهـبـوـ دـجـانـهـ) بـهـوـ شـیـوـدـیـهـ دـهـرـوـاتـ، فـهـرـمـوـوـیـ: {ـئـهـمـ چـھـشـنـهـ رـوـیـشـتـنـهـ خـودـاـ رـقـیـ لـیـدـدـبـیـتـهـوـهـ، تـهـنـهاـ لـهـمـ جـوـرـهـ جـیـگـهـیـدـاـ نـهـبـیـتـ}.

سه رکه و قتنی مسلمانان له سه ره تای جه نگه که دا

هه ردو سوپاکه پیشک گه یشن و مسلمانان زور به گوریون له شهزاد او له لوتکه هی قاره مانیتی و نازایه تی دا بعون. (ابو دجانه) ش و دک جه نگاه وریکی هه لکه موتوو له شهزاد دیاربوو و به هر که سیک له بی باوران بگه شتایه خیرا دهیکوشت. هه رو ها (حمدزه) مامی پیغمه بریش له جه نگه که دا رؤییکی پاله وانیتی ی گه وردی دهیسی و دوو که سیشی له هه لکرگانی بهیداخی کافران کوشت جگه له کوشتنی چهندان که سی تریان.

لهم جه نگه دا کویله یه کی (حده بشی) که ناوی (وه حشی) بمو دانرا بمو بوز چاودییری کردنی وردی (حمدزه)، تاکو بیکوژیت. چونکه ئه و عه بدہ (واته - وه حشی) زور شاره زابوو له پم هاویشن داو که م جار هه بمو هه لبکات لمو کاره داو نیشان نه پیکیت. خاوهنه که شی به لیینی ئه ودی پی دابوو گه ربتوانیت (حمدزه) بکوژیت نهوا نازادی کات و سربه است بیت و چسی تر بهندو کویله یه ئه و نه بیت.

دیاره خاوهنه که شی ئه و عه بدہ که (هیند) ی ژنی (ئه بمو سوفیان) بمو دهیویست به وه تولهی براوباوک و که س و کاره کانیتی بکاته و که له جه نگی (به در) دا کوژرا بعون. (وه حشی) ئه و کاره دا بوز نخمام داو به پرمکه که شی خوی - حمدزه - پیشکار کوشتنیو که وته سه رزوی.

هه لکرگی بهیداخی مسلمانانیش (تصعب - کوری - عمیر) بمو که ده جه نگا هه تا کوژرا. ئینجا پیغمه بری خودا بهیداخی دایه دهست (علی - کوری - ابو طالب) و پی ای فرمود: (بهیداخ که ببه بوز پیتشه ود)، ئه ویش چووه پیشه وه دهیگوت: {من ئه و که سه که هه موو شتیک تیک دشکینم}.

لهم کاته دا (ابو سعد - کوری - ابو طلحة) که هه لکرگی بهیداخی بیباواره دان بمو به (علی) گوت: {ئه ری ئه و تیک شکینه رئایا ده توانيت به ره و رووی من بیته و له زور انبازی ییدک دا}؟ (علی) یش گوتی: (به لی). ئینجا هه روکیان له نیوان ریزی هه رو ولا دا که وتنه زور انبازیو شه ره شمشیرو ماویه کی خایاندو له دوایی دا له پشتی وه له یه کیان ده دا تا (علی) له نخمام دا هه لیکوتایه سه ریو لی داو کوشتی.

دوای ئه مه هیزی سواره بیباواره دان چه ندین جار هیرشیان برد هسمر مسلمانان و هه موو جاریکیش ده شکانه وه به هوی ئه و هه موو تیره وهی که ئاراسته یان ده کرا. پاشان پیاده هه رو ولا پیشک گه یشن و شه پر کوشتار به خهستی دهستی بیکردو ئافره تانی قوره پیشیش سرو ودی به جوش و حه ماسه ت خولقینیان ده چری و هانی پیاوه گومراو

موشیکه کانیان ددها، بهلام هه مسو نه و سرودو بهیت و بالورانهیان سوودیکی نه ببو بؤیان، چونکه مسلمانان سهرهای کهمی ی ژماره شیان بهو پهپی جوامیری و نمبه ردی یهه ۋارامیان گرتبوو و ھیندەی نېبرد که كافران ھەستیان بەتىشكان و لاوازى دەكىد، بؤیە خېرا پاشە كشه يان كردو ئافرەتكانىشيان ھاوارى وهيل و سەركەردانىييان بۇ دەكىشان. مسلمانە كانيش دوايان كمۇتن بۇ كۆزكەرنەوهى دەسكەوت و كەرسە جەنگى يە كانیان.

تىشكانى دواي سەركەوتىن

كاتىيكى تەو (جەنگاودره تىرهاویتىنه، كه پیغەمبەر لەسەر قەدپالى چياكە دايىابۇن بۇ پاراستنى مسلمانان لەپىشتهود) دىتىان نەوا حالەتە كەيان بەرە سەركەوتىن دەچىت و كافران لەبەزىن و پاشە كشىيدان حەزىيان كرد دابەزىن و نەو بەرزايى يانە بەجى بىيلن، بهلام فەرماندە كەيان (واتە، عبداللەسى كورى - جبىر) پىيىتىن: (شەم كارەتان سەرىپىچى يە لەفەرمانى پیغەمبەر). كەچى هەر سۈوربۇن لەسەر نەو كارەر زۇربەيان ھاتنەخوارەوە بۇ چىننەوهى دەسكەوتە كان تەنها ژمارەيەكى كەميان نەبىت، كە لە شوينى خۇيان جىنگىرپۇن و لەسەر چياكە مانەوهە.

لە ساتەش دا (خالدىسى كورى - وەللىد) ھەستى بەنەمانى نەو تەگەرەيە بەردەميان كردو ئىتەر ھەر، كە دىتىيى نەوا سەرجىاكەو دامىيىنى چۈل كراوه خېرا ھىرېشى بىردى سەر چياكەو نەو چەند كەسەشى كوشت كە لەسەرى مابۇن و ئىنجا لەپىشەو پەلامارى مسلمانە كانى دا، مسلمانە كانيش كاتىيكى تەو حالەتە ناتاسابىي يەيان دى تۈوشى نىڭەرانىو پەشىزكان بۇن و ھەر دەسكەوتىكىيان ھەلگرتبوو فېيان داو رېزە كانىان تىك چوو و تەنائەت وايان ئىھات ھەندىكىيان لەيەكتيريان ددها.

نەو ھاوارەلانەش كە لەگەلن پیغەمبەردا بۇن لىك دابران و ھەندىكىيان بەرەو (مەدينە) گەرەنەوەو چەند كەسييکىشيان بەرە سەرجىاكەو لاي گاشەبەر دەكە دەرۋىشتن. پیغەمبەرى خوداش لەو چىركەساتە ناسكانەدا بانگى مسلمانە كانى دەكردو ھاوارى دەكىد: {ھۆ بەندە كانى خودا و درنەوە تەنيشت من.. وەرن لەگەلن من دابن}. چەند كەسييکى لەبەرگى كارانى لەدەورى خېبۈونەوەو يەكىن لەوان (ابو طلحەسى - انصارى) بۇ كە پالەوانىيىكى كەم وىنەبۇو و بەدەسپاست و نىشانپىيىك ناسرابۇو، لەو جەنگەش دا دووكەوان يان سىيانى شكاندبوو و پارىزىگارىيى لە پیغەمبەرى خوداش دەكىد، لەو ساتەدا بەپیغەمبەرى گوت: {ئەي پیغەمبەرى خودا باوک و دايىكم بەفيادات بن.. دەسا بەخودا ئەمەز ناھىيەم ھىچ ئازايىكە

بپیکیت. گهردانی خوم له جیاتی گهردانی تو داده نیم و خوم به فیدات ده که م}.

یه کیکی تر لهوانه‌ی دهوری پیغمه‌بری خودایان دابوو (سعده‌ی کوپی - ابو وقار) بwoo، که به پیغمه‌بری دهگوت: (سعده‌له پیناوتا خۆی لمناوده‌بات و باوکم و دایکیشم فیدات بن)... همروه‌ها یه کیکی تر لمو ۋازاو به جەركانه (سەھل-سی کوپی - حنیف) بwoo، کە لمىرها ويىزە ناودارە کان بwoo و هېتىندى تىر گتە كافان تاكى له پىغەمىسىرى دوور خىتنىوهـ ٥.

یه کیکی تریش لهوان (ابو دجانه-ی انصاری) بسو، که خویی کردبووه قه لغاینیک بژ پیغمه مبهرو خویی به سه ردا چه ماندبووده و هه رچی تیرینکیش دههات به پشتی ئه و ده که وت هەتا واي لىتهات تیرینکی زۆر به پاشیمه و دبوو.

(زیاد‌سی کوری-حارث) یش یه کیک بwoo له وانه‌ی به رگربی ی له پیغمه‌مبه‌ر ده کرد و له و مدقق‌دهدا مایه‌وه هه‌تا کوزرا.

هر له و ساتانه دا يه کيک له کافران که (أَبِيٌّ سَىْ كُورِى - خلف) بسو بمهرو لاي پيغەمبەر
ھەلەمەتى هيئناو ويسىتى بىكۈزۈت، جا هەر کە لىئى نزىك بۇوهەد خىرا پيغەمبەر رەمىكى تى
گىرت و بىوه هوئى لەناوچۈونى.

بیگومان لهو کاتهدا پیغه مبهر خوی برینداریش ببسو به هوی بهردیکه و، که که و تبوو به سه ریاو کاکیله یه کی دانه کانی شکاندبوو و ناوچه و اینیشی رو و شابوو و لیویشی زامدار ببسو و خوین به گونای دا دههاته خوارده، ههر لهو کاتهدا دهیفرمومو: {چون گهليک ٿاسووده شازاد ده بن که ئاوا له پیغه مبهره کهيان بکهن له کاتيک دا ٿئو بانگيانيان ده کات بو سه ریگاپ راستي خودا} ...

لهو بارهه يشهوه خودا نهه ثایهته نارده خوارهوه، که تیای دا فهرومويه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعْذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ آل عمران/۱۲۸.. واته: {بَوْتَ نَى يَه داواي ليبوردنیان بُو بکهیت و ههولی راست کردنهوهی کاروباری تایبهتهنی قیامهه تیان بدھیت، بهلکو نهه به خواستی خودا خوییته و گهر بیهه ویت توبهه یان لی و هرده گریت یاخود سزايان دهدات، سُنگ مان نهه انيش سته مکارن}.

بهم رهنگه دوای سه رکه و تنبی سه رهه تای چه نگ تیشکان.

خوداش له قورئان دا ئاماژه‌ی بو ئه و تیشکانه‌ی ئهوان کرد، كه به‌هوي ئیختیلافی نیو خوی مولمانه‌کان و سه‌رپیچی کردنیان له فه‌رمانی پیغمه‌مبهره‌که‌یان و حه‌زکردنی هندیکیان له دسکه‌وتە کانه‌وه بورو. هه‌روهك فه‌رمومويه‌تى:

﴿ وَلَقَدْ صَدَقَ كُمُّ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ (١) بِإِذْنِهِ، حَقَّ إِذَا فَشَلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَيْتُكُمْ مَا شَجَبُونَ (٤) مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْأَذْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَ كُمُّ عَنْهُمْ (٣) لِبَتْلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَّا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾آل‌عمران/١٥٢..

هه‌روهها خودا و هسفى هه‌لاتنيان له جه‌نگه‌که دوچار بۇونيان بەو کاره‌ساته بەم چەشنه دەكات كه دەفرمومىت: ﴿ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُتُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَى كُمُّ فَأَثْبَتَكُمْ غَمَّا يَعْمِلُونَ لِكَيْلَا تَحْرَبُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصْبَبَكُمْ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾آل‌عمران/١٥٣..

واته: {کاتىك بەپانايى زەوي دا دەرۋىشتەن و لەشەر ھەلدىھاتن و وەها تیشکابۇن، كه لاتان بەلاي يەكىك دا ندەكردەوە لهوانەي خۆراڭرو دلىرىسوون و يارمەتى يەكتان نەددان، پیغەمبەريش له پشتتاناھە و بانگى دەكردن تاكو بىگەرىيەوه، كه ئەو رووي لە دوژمنان بۇو و داوارى بەرەو روپۇنەوه دوژمنانى لى دەكردن، بەلام خودا خەفتەتى تیشکانى پىگەيانىن وەك چۈن نىيۆه خەفتەتى زۇرتان بە پیغەمبەر گەياندبۇو بە‌هوي سه‌رپیچى كردىنى فەرمانە كەيەوه، خودا خەفتەتى تیشکان و لە دەست چۈونى دەسکەوتە كانى پىگەيانىن و خەفتەت و ئازارى بىرىندارى و كوزرانى پىگەيانىن... خوداش هەر خۆي شارەزاو ئاگادارى كردارو نەريتتاناھ...}.

(۱) تحسونهم: واته (دەتانكوشتن).

(۲) أراكم ما تعبون: واته: (ئەودى پېشان دان كەپيتان خوش بورو.. كە بەزىنى كافران بورو..).

(۳) ثم صرفكم عنهم: واته (پاشان رووي شىوه‌ى له كوشتارى ئەوان لادا بەھىزى حەزكى دەستان له دسکەوتە کان و تاشە و بەزىنەتان توش بورو).

بلاویونه وهی هه والی کوژرانی پیغه میهه ر

پاشان هر له گهرمه‌ی شهرو کوشتاردا شه و هواله له نیتو مسلمانه کان دا بلاویووهوه گوايه پیغامبر کوزراوه، بهم هویمه‌شده چند مسلمانیک چه کیان فری داو هندیکی تریشیان گوتیان: {خوزگه که سیکمان بنا دایه بولای (عبدالله‌ی کوری - ابی) تاکو متمانه و سلامه‌تی، ی له (شهبو سو فیان) ووه بی مسوگه کردینایه}.

(أنسـى كورپـى نـصـر) يـش رـهـخـنـهـى لـى ـكـرـتـنـ وـ ـگـوـتـىـ: {ـخـوـدـاـيـهـ مـنـ دـاـوـاـيـ لـيـبـورـدـنـتـ لـىـ دـهـ كـهـمـ لـهـسـدـرـ هـلـوـيـسـتـىـ شـهـ هـاـوـلـاـتـهـ وـ خـوـيـشـ بـهـدـوـورـ دـهـ ـگـرـمـ وـ پـهـنـاتـ بـوـ دـيـنـ لـهـ كـارـىـ ئـهـ وـ كـافـرـانـهـ} ... ئـيـنـجـاـ (أنـسـ) روـوـىـ كـرـدـهـ ئـهـ وـانـهـىـ لـهـچـوارـ دـهـورـىـ بـوـونـ وـ پـىـيـىـ كـوـتـنـ: {ـدـوـاـيـ پـيـغـهـمـبـرـ زـيـاتـانـ بـوـ چـىـ يـهـ؟ دـهـ هـهـسـتـ وـ خـوـتـانـ بـهـ كـوـشـتـ دـهـنـ لـهـسـرـ ئـهـ وـ رـيـبـازـهـىـ كـهـ ئـهـ وـ خـوـىـ لـهـپـيـنـاـوـدـادـاـنـاـ} ... ئـيـنـجـاـ شـمـشـيـرـهـ كـهـىـ بـهـدـسـتـمـوـهـ ـگـرـتـ وـ كـهـوـتـهـوـ شـهـپـرـ كـوـشـتـارـىـ كـافـرـانـ وـ واـزـىـ لـهـ، نـهـهـتـنـاـنـ هـمـتـاـ كـوـزـراـ.

دوای ته او بیونی جه نگ دیتیان، که نهم ها وله قاره مانه پر له هه شتا زامی پیوه یه و ههندیکیان به هزی شمشیره وه یان برم به ری که تو وه یا خود لم تیره و بورو.

بینگومان دهرباره‌ی خاوبونه‌وهی همندیک که‌س له‌جیهادی ری‌ی خودا کاتیک هه‌والی کوژرانی پیغه‌مبه‌ر ده‌بیست چهند ثایه‌تیکی قورئان بۆ ریتمایی کردنی موسلمانان هاتونه خواره‌وهو ئاگاداریان کردوونه‌وه لوهی که ئایینی ئیسلام بەتاکه کەسیکی وەک پیغه‌مبه‌رده‌وه نه‌بەستراوه که ئەگه‌ر هەتا ئەو له‌زیان دابیت خەلکی په‌یروبی بکەن و گەر ئەھویش (مرد) یان (کوزرا) ئىدى واز له‌ئائینه‌که بیتىن. بەلکو ئەم ئایینه دبیت له‌ئەستۆ بنزیت و خەلکی خۆزگرو سورین له‌سەری و هەردەم بەرگری لى بکەن، سا ئىتر خودی پیغه‌مبه‌ر مابیت یان مردیت. چونکە ئەم ئایینه بانگموازىکی (شەخسى) نەبووه، بەلکو بانگموازە تەنها بۆ پەرسنلى خوداي تاك و تەنیاو شوینکەوتى شەرع و ریساكەي.. جا ئایا دەشیت بەمردنی (حمد) یان بەکوشتىنى، خىرا موسلمانان هەلگەپىنه‌وه بچنه‌وه سەر كفرو بى باوهرى؟ بینگومان گەر ئەو حالتەش دروست بېت و گەر موسلمانانىش پاشگەزىنه‌وه ئەو دىياره ھىچ زيانىك بەخودا ناگات. بەلام خودا پاداشتىكى زۇرى ئەو موسلمانانه دەداتەوه کە بەئارامىو خۆزگرىيەوه له‌سەر ئیسلام دەمیئنە‌وهو كەسوپاس و شوکرى نىعمة‌تەكانى خودا دەكەن، بەتايىبەتىش گەورەي ئىيمان و بروادارىتىي..

نهمه پیشوش پوخته شیکاری نهم نایته قورئانه، که خودا تیای داده رمیت:
 ﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ فُتُلَّ أَنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ عَقْبَيْكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يُضْرِبَ اللَّهَ شَيْعًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الْشَّاكِرِينَ ﴾ آل عمران ۱۴۴

موسلمانان پیزه‌کانیان ریک ده خنه‌نده و

خو به کوشت دانی هنه‌ندیک له‌هاو‌للان له‌سهر پیغمه‌مبهرو بلاو بیونه‌ودی هه‌واالی مردنیشی
له‌لایه کی تره‌وه هویه ک بو بو دورکه‌وتنه‌وهی دوژمن له‌موسلمانان.

ئینجا پیغمه‌مبهري خود او نه و جه‌نگاوه‌رانه‌ی له‌چیاکه له‌گهلى مابونه‌وه سه‌رکه‌وتنه سه‌ر
چیاکه و که‌یشتنه جی نه و کاشه‌بهردی، که‌هندیک له‌هاو‌للان هه‌لات‌بیون بولای.

جا یه که‌م که‌س له‌وانه‌ی پیغمه‌مبهري ناسی یه‌وه (کعب‌ی کوری مالک) بوو که په
به‌گرووی و به‌ده‌نگیکی به‌رز هاواری کرد: (هه موسلمانان مژده‌تاران لی بیت نه و پیغمه‌مبهري
خودایی)، موسلمانه‌کان به‌و هه‌واله زور خوشحال بیون و خم و خفه‌تیان له‌دل دانه‌ماو
به‌دیداری پیغمه‌مبهره‌که‌یان شاد‌بیونه‌وه دوای نه و هی گومانیان وابوو گوایه کوژراوه.

ئینجا نه و سه‌رکه‌وتنه‌ی سه‌رتای جه‌نگه‌که‌یان به‌برخویان هینایه‌وه که له‌دستیان داو،
همروه‌ها باسی نه و هاوه‌لأنه‌یان ده‌کرد، که کوژرابون.

له‌و کاتانه‌ش دا (نه‌بو سوفیان) و زماره‌یک له‌بی باوه‌ران به‌ره‌و پویان هاتن و موسلمانان
که بینیان نه و دۆخه‌ی پیشویان بیرچووه‌وه تاکه نیازو ئامانجیان به‌رگری له‌خو کردنیان بوو،
پیغمه‌ربیش فه‌رموی: {نه‌م جاره نه‌وان ناتوانن بینه سه‌رومانه‌وه و نه مسه‌رمان لی بگرن} .
دسه‌به‌جی له و ساته‌ش دا (عمر‌ی کوری خطاب) و کۆمەلیک له موهاجیران به‌رنگاریان
بوونه‌وه کوشتاریان کردن تاکو له‌چیاکه کرديانه خوارده.

دوای نه‌مه ئیتر کافران سوپاکه‌یان کۆکرده‌وه خویان سازکرد بۆ گه‌رانه‌وه به‌ره‌و (مه‌که)،
له‌کاتی خو‌سازدایان دا (نه‌بو سوفیان) هاواری له‌سوپای موسلمانان کدو له‌شوبینیکی به‌رزه‌وه
پی‌ی گوتن: {واده‌ی پیگه‌یشتنه‌وه‌مان سالی ئاینده‌یه له به‌در} .

پیغمه‌ربیش يه کیتک له‌هاو‌لانی را‌سپارد که له‌و‌لام دا پی‌ی بیت: (به‌لی له‌نیوان ئیمه‌وه
ئیو‌ددا واده‌یه کی تر هه‌یه). پاشان (نه‌بو سوفیان) و سوپاکه‌ی روختن.

پیغمه‌مبهري خوداش رووی کرده (علی‌ی کوری ابو طالب) و پی‌ی فه‌رموو: {هه‌سته و
دوايان که‌وه و بپنهانه‌یان چاودیزیان بکه و بزانه چى ده‌کمن و به‌تەمای چىن.. نه‌گه‌ر سواري
نه‌سپه کانیان نه‌بوون و جلّموی حوشتره‌کانیان گرتبوو نه‌وه دیاره به‌ره‌و (مه‌که) ده‌رۇن‌وه. خو
نه‌گه‌ر سواري نه‌سپه کانیان بیون و حوشتره‌کانیان لی ده‌خوری، نه‌وه مانای وايه به‌ره‌و
(مه‌دینه) ده‌رۇن. ده‌سا به‌و خودایه‌ی گیانی منی به‌دسته نه‌گه‌ر به‌ره‌و (مه‌دینه) بىرۇن نه‌وا
ده‌که‌وه شوینیان و به‌رنگاریان ده‌بمه‌وه شەپو کوشتاریان ده‌که‌م} .
(علی) پیش بۆ به‌جی هینانی نه و فه‌رمانه به‌وردی چاودیزی رۇشتى سوپای کافرانى کردو

بُوی دركهوت بهرهو (مهدينه) نارُون، بُويه هاته و هو به پيغه مبهري گوت: {بهنهانى دوايان كه وتم تا بازام کوييان مه بهسته، جا کاتيک ديتم به تهنيشت ته سپه کانيانه و ده رُون و جلموي حوشته کانيان گرتووه زانيم که ثهوان بهرهو (مه ككه) مل دهنين}.

موسلمانان کوزراوه کانيان کودهنه و

دواي ته او بونى جهنگ خهلك بواريان بُرده خسا، تا کوزراوه کانيان کو بکنه و هو بياننېش، که ژمارهيان پتر له حهفتا که سيلک دهبوو. هنهندىك لهوانه هى زورترين زامي پيوه بسو ئه و جنهنگا ودهه ثازاو دليرانه بون که بيرگرييان له پيغه مبهر كردو، بُونونه (طلحة) پتر له حهفتا زامي پيوه ببوو. كافران سووكا ياهتىيان به کوزراوانى موسلمانه کانه و كردو، تهنانهت (هيئندي) ژنى (أبو سفيان) سكى (حه مزه) اى هه لدرپى و جىگه رى دهريينا بُرئوه يىخوات، بهلام نهيتوانى هيچى لي قروت بادات کاتيک که پارچىيە کى لى خسته سەر دانه کانى و لە دەمى دا دەيگىپا. پيغه مبهريش ﷺ، که ديتى ئاوا سووكا ياهتى به ته رمه كەي (حه مزه) ده كريت ته او پهست و توره بسو و لە توره بىي دا فەرمۇسى: {تەگەر خودا بە سەر قوره يش دا سەرى خىستم لە جىگە يە کى تردا، دەبىت ئىمەش سووكا ياهتى بە (٣٠) سى تەرمى ئهوان بکەين}.

موسلمانه کانىش کاتيک ديتىيان پيغه مبهر چون پهست و توره بسوو له سەر ئه و کاره ناشيرينه، که بەمامى کراوه، خىرا گوتىيان: {وَهَلَّا هِيَ شَهْرُ رَضَاعَةٍ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ} به سەر ئهوان دا سەرمان خات دەبىت سووكا ياهتى يە كى وەها بە و تەرمانهيان بکەين کە هەرگىز لە مەھە پييش عەرەبىك واي نە كرد بىت} ...

بەلام خوداي مەزىن بەم ئايەتانه ئامۆزگارىيى كردن و فەرمۇسى:

﴿وَإِنَّ عَاقِبَتُمْ فَعَابِقُوا بِمِثْلِ مَا عَوَقَيْتُمْ يَهُ وَلَيْنَ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾١٦٣
وَاصْبِرْ وَمَا صَبَرْ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الظَّالِمِينَ أَتَقْوَا وَالظَّالِمُونَ هُمُ الْمُحْسِنُونَ ﴾النحل/١٢٨-١٢٦﴾ ١٦٧

واته: {تەگەر تۆلەتان كرده و هو سزاى تەواتنان دايي و هو تاوانه كەي ئهوان سزايان بدهن و تۆلەيان لى بىيئنه و. خۇ ئەگەر ئارام بىگرن و چاويان لى بېۋشن لە کاتى سەر كە وتن بە سەريان داوهه مان كرداريان بەرامبەر نە كەنە و هو تەوا بىيگومان ئە و بُرئى و باشتە و جوانتىشە لە ئاكارى تۆلە سەندنە و هو سووكا ياهتى پىشكىدى تەرمە کانىيان. هەروهە ئەي پيغه مبهر ئارام بىگره لە سەر ئازار و ئەشكەنجى گەلە كەت و لە سەر ئە و سووكا ياهتى يەي، کە

پیستان دهکن و پهست و خهمناکیش مهبو خوت مه خهه هله لویستی خه مباریو په شیمانی و سینه تهسکی یوه له ثاست فروفیل و به دره فتاریی یه شهوان دا. چونکه خودا هه له گهله ته قواکاران و له خواترسان دایه و له گهله شهوانه یه که کاری چاک شهنجام ددهن}. به راستی یهه فهرمایشته ش پاسپاردهو شاموزگاری یه کی کاریگهه ری و ههایه، که مرؤف بسوئیستیکی بالا به رزده کاته و هو له خهیال و شاره زورو توله سهندنه و هوه دهیبات بهره و لوتکه ههواری مرؤفایه تی. و هک گیرراوه تهه و دواه هاتنه خواره و هی یهه تانه پیغمه مبهر نه یهیشتلوه سووکایه تی به ته رمی کوزراوانی دوژمن بکریت.

چهند وینه یه کی پا الله وانیتی و قوربانیدان

پیغمه مبهری خودا زور په روشی زانینی هه والی هاوه لانی بسو و دهیویست بزانیت چیان به سه رهاتووه، بؤیه فرموموی: {کی ده تانیت هه والی (سعدی کورپ ریبع) م پیبغمه نیت و سوژراخی بزانیت، که ثایا ماوه یان مردووه} ؟ یه کیک له پشتیوانان (أنصار) به دهم دواکه یه وه چوو و گوتی: {نه پیغمه مبهری خودا من سوژراخی سعدت بسو ده که}.
تینجا چوو، تا بگهړیت به دواه داو دیتی له نیو کوزراوان دا که وتووهو بریندارهو هیشتا نه مردووه نه ختیک ګیانی تیا ماوه و له هناسه کانی کوتایی ی دایه. لی ی پرسی: (پیغمه مبهری خودا فهرمانی پی کردم سوژراخی تو بکه و بزالم له زیندووه کاندایت یان له مردووه کان)؟ (سعد) گوتی: {من له مردوام و سلامون بگه یه نه به پیغمه مبهری خودا پی ی بلی}: (سعد) کورپ ریبع - دیگوت: خودا له سفر نیمه باشترین پاداشت بداته وه که هه ر شایسته پاداشتی نهو پیغمه مبهره بیت، که له سه ره ههول دان بسو نه تموده که ی پی ی ده دریت). هه رووهها سلامون به گله که ت بگه یه نه (راته به موسلمانان) و پی یان بلی: (سعد) کورپ ریبع پی ی ده گوتن: بیگومان هیچ پاساویکتان نامینیت کاتیک دوژمنان توانای هه لکوتانه سه ر پیغمه مبهره که تانیان بسو ده ره خسیت و له نیو یه وش دا هیشتا چاواییک هه بن توانای بینینیان تیداییت).

نهو پیاوه نیرراوه ماوهی شهودی نه ما که قسمی تری له گهله دا بکات و ثیتر (سعد) گیانی سپارد. ئه ویش هاته وه بولای پیغمه مبهر و هه والی پی گهیاند.
به راستی یهه دیمه نه ش چهندین پهندو وانه ی کاریگهه ده به خسیت، به تایبه تی له خوشہ ویستی و قوربانی دان و مردن له پینناوی بیروبا و هردا.
دیمه نیکی تر لهم پووه وه (ابن اسحاق) گیراویتی یه ود، که (عه مرے کورپ جموج) که وا

پیاویکی تمواو شهل بیو و چوار کورپیشی ههبوون و لهتازایه‌تی دا ودک شیر وابسون و له‌گهمن پیغه‌مبه‌ردا نامااده‌ی جهنگه کان دهبوون. کاتیک موسلمانان سه‌رقالی خوّسازدان بیوون بتو جهنگی "ئوحود" کوره‌کانی ویستیان به‌ندی بکه‌ن و پیشیان گوتیوو: { خودا له‌تۆ بسواراوه‌و پاساوی نه‌چوون بتو جه‌نگت ههیه } . ئه‌ویش چوو بولای پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌پی بی گوت: { کوره‌کانم دهیانه‌ویت به‌ندم بکه‌ن و له‌م پوخساره (واته له‌پوخساری پیغه‌مبه‌ر) دوورم خمنه‌وهو ناهیلن له‌گه‌لت دا درچم بتو جه‌نگ و کوشتاری کافران... دهسا به‌خودا من ده‌مه‌ویت بهم شه‌لی یه‌مه‌وه بچمه به‌هه‌شت } . پیغه‌مبه‌ریش له‌ولامی دا فهرمومی: { تۆ هیچ گله‌بی‌ر یه‌کت لسهر نه‌ماوه‌وه خودا عوزری بتو داناویت و جیهادت لسهرنی یه } . هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر به‌کوره‌کانی‌یشی فه‌رمومو: { بوتان نی یه‌ری لیبکرگن، به‌لکه خودا پله‌ی شه‌هیدبیونی پی ببه‌خشیت } ... ئینجا ئه‌و پیاوه شله بتو جه‌نگ روشت له‌گه‌لیان داو له‌ویش کوژرا.

دیه‌نیکی دی (که دوا نفونه نی یه) ئه‌و بیوو زنیک له‌خیلی (بنو دینار) میزده‌که‌ی و برآکه‌ی و باوکیشی لمو جه‌نگدا کوژرا بیوون، کاتیک هه‌والی شه‌هیده‌کانیان پی‌گه‌یاند، تاکه پرسیاریکی ئه‌وه‌بیو گوتی: { ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا چی بس‌هه‌رهاتووه } ؟ له‌ولام دا پی‌یان گوت: (سوپاس بتو خودا ئه‌ی دایکی فلاان—ئه‌و—وهک تۆ حه‌زکه‌یت—سه‌لام‌ته)، ئینجا داواری کرد راستی ی ئه‌وه بس‌هه‌ملیین و گوتی: (ده پیغه‌مبه‌رم پیشان بدنه تاکو بی‌بی‌ن). ئیتر پیشانی دراو دهستیان بتو راکیشا که ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر خویه‌تیو ئه‌ویش به‌چاکی بی‌ر پوانی تا بتوی ده‌رکه‌وت خویه‌تی و پاشان گوتی: { کل مصیبة بعدک جلل } —واته: { هم‌کاره‌ساتیکم به‌سره‌ریت و هه‌رتق—ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر—تیای دا سه‌لام‌ت بیت —ئه‌وا به‌چوکی ده‌بی‌ن } ... موسلمانه پیشینه کان بهم باوده‌ر به‌رزو قوربانی دانه بی‌وینه‌یه‌وه سه‌رکه‌وتون و له‌ماوه‌یه‌کی که‌می ودک چاره که‌سهد‌دیه‌ک دا ئیمپراتوریه‌تە‌که‌یان بنیات ناو گهوره‌و سه‌رداری دنیابیون و پاریزه‌رانی دادو یه‌کسانی بیوون.

بەتین کردنەوهی ورەی موسلمانان

موسلمانان گه‌رانه‌وه بتو—مه‌دینه—و خەم و پەزاره‌یه‌کی زۆریشیان لە‌دل دابسو و ئه‌و تیشکانه‌ی دوای سه‌رکه‌وتونه کەی یه‌کم جاریشیان له‌هیزرو باززوی شکاندیبیون... لە‌و ساته وەختانه‌ش دا سرروشی خودایی یان بتو هاته‌خواره‌وه خودا بەو ئایه‌تانه دلنه‌وابی ده‌کردن و ورەی بتو بەتین ده‌کردنەوه گیانی ئازایه‌تی ی تىدا ده‌زیانه‌وه و ئاسه‌واری به‌زینه‌کەشی لە‌سەر سووک ده‌کردن، هه‌روه‌ک که بهم شیوه‌یه رووی فه‌رمایشی تى کردن:

(۱) ﴿ وَلَا تَهْمُوا وَلَا تَحْرَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴾۱۳۲﴿ إِنْ يَمْسِكُمْ قَوْحٌ فَقَدْ مَسَ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّنْ لَهٗ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ أَلَّذِي بَعْثَمْنَا وَإِنَّمَا يَعْلَمُ مِنْكُمْ شَهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴾۱۳۹﴾ آل عمران ۱۴۰-۱۳۹ واته: {له جیهادو روو به روو بوونه وهی کافران دا لاواز مهبن و خوتان بهبی هیز دامنهین و، خهم و پهزاره له سهر ئه و تیشکانه تهنگتان پی هله نه چنیت و چهدی نیگه ران مهبن بو کوشراوه کانتنان، چونکه بیکومان به هوی پشتگیری خوداوه هر ئیوه له سهروو شهوانه و ده بن و له ثا کام دا سه ردکهون به سه ریان دا. خو ئه گهر ئیوه له جهنگی - توحود - دا کوشتاریکی زور تان لی کراو زامیکی قول بەرۆکی گرتین ئه وا هه مان کاره سات به سه رهوانیش دا پیشتر له جهنگی (بەدر) دا هات. کاته کانی سه رکه و تیش خودا خوی له نیوان خەلکی دا دابه شی ده کات و همندیک جار سه رکه و تون بۇ شهوانه و بروادرانی پی هله لددسه نگیزیت و با وه ریان پی ای تاقی ده کریت و، هروهها خودا چەند کەسیکی تى دا به شه هید داده نیت و پله هی شه هید بون له پیتاناوی خودایان پی دە به خشیت. بەلام خودا ئه وسته مکارانه خوش ناویت، که به هوی سەرپیچی کردنی فەرمانه کانی پەروەرد گاریانه و سته میان له خویان کردو و دو خویان خستوتە بەر سزای سەختی خودا}.

قورئان ثاما زەدی بۇھۆکارو حېكمەتى ئه و تیشکانه کردو و گورى با وەری موسى مانانەو تاقیکردنە و یانە بهو نارەھەتى يە توندە تاکو (مرۆڤى بروادراری راستگو) و (مرۆڤى پاپا و باوەر لاواز) دەرکەون و لىتىك جىابكىرىنە و، هروهک خودا فەرمۇيە:

(۲) ﴿ وَلِيُمْحَصَ ﴿الَّهُ أَلَّذِينَ أَمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكُفَّارِينَ ﴾۱۴۱﴿ أَمْ حَسِبُّهُمْ أَنَّ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا عَلِمُرَ اللَّهُ أَلَّذِينَ جَهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ﴾۱۴۲﴾ آل عمران / ۱۴۱-۱۴۲

هەروهها خودا ئە وەشى بۇ موسى مانان رۇون کردو تە وە کەنە وە تووشيان بۇ وە به سەریان دا هاتو وە تۈوشى شويىنە و توانى پیغەمبەراني پىشوش بۇ وە به لام له پیتاناوی خودادا هەر جىهاديان کردو وە جەنگيون و ئە و کاره ساتانە نە بۆتە هۆزى لاواز بۇونيان و ھەست کردىيان بە بىھىزى و بى شومىدى و قايل بۇون به سەر شۆپى، بەلکو بىرۋاي تەوايان و ابسو وە کە ئە و کاره ساتى بى هىزى و تیشکانانە به سەریان دا هاتو وە دەگەرپىتە و بۇ کە متەر خەمى خویان و

(۱) قرح: (جرح وقتل): واته (زامدارى و کوشتنىش) دەگەمەنیت.

(۲) ليمحص: واته (بۇ ئە وە تاقىييان بى كاتە ود).

بُو گوناوه سه‌رپیچی یه کانیان.

بُویه دوای چه‌سپاندنی نه و بروایه‌یان له خودا پاراونمه‌وه که له گوناهه کانیان خوش بیت و له لایهن خویه‌وه هیزو خوراکگی و جیگیربورونیان پی بیه خشیت. خوداش نزاو پارانه‌وه‌ی گیراک درون و خیرو به خششی دنیاو تا خیره‌تیشی پی به خشیون... هه روهک له باره‌یانمه‌وه فرمومویه:

﴿ وَكَيْنَ مَنْ نَجَّيَ قَتْلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ ^(۱) كَيْرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابُهُمْ فِي سَيِّلِ اللَّهِ وَمَا ضَعَفُوا وَمَا أَسْتَكَانُوا ^(۲) وَاللَّهُ يُحِبُّ الظَّابِرِينَ ^(۳) ۱۶۱ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَأَضْرَبَنَا عَلَى الْفَوْرِ الْكَفَرِينَ ^(۴) ۱۶۲ فَأَنَّهُمُ اللَّهُ تَوَابُ الْذُّنُوبِيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ^(۵) ۱۶۳ آل عمران/۱۴۸-۱۴۶ .

قسه و باسی مردن

کاتیک پیغه‌مبهربی خودا له که‌لن هاودلانی دا گه‌یشننه ناو (مهدینه) گویی ی له گریانی مسلمانان و شین و واو‌هیلايان بیو، که بُو کوزراوه کانیان ده کرد... پیغه‌مبهرب خویشی به‌و حاله‌ته چاوی پریبو له فرمیسک و خه‌مباریبو بیویان، به‌لام جگه له گریان ریکی شیوه‌ن کیریان و شین و واو‌هیلاکردنی پی نهادن.

له ملاشه‌وه دورووه کانی (مهدینه) ئه و کاره‌ساتهی مسلمانانیان به‌هملیکی باش ده‌زانی بُو خویان تا پیلانی زده‌راوی دارپیش و مسلمانان له پیغه‌مبهربه که‌یان دور خمنه‌وه. جوله‌که کانیش که‌وتنه فیل و ته‌له‌که‌بازی و دوروویی ی ئه‌وانیش لمدیارتین شیوه‌دا ده‌رکه‌وت.

جوله‌که کان گوتیان (ئه‌گهر ئەم کابرایه پیغه‌مبهرب بوایه ئەوا کافره‌کان به‌سه‌ریا زال نه‌د بیوون و تووشی ئه و کاره‌ساته نه‌د بیو. به‌لام وادیاره ئه و به‌تە‌مای پاشایه‌تیو ده‌سە‌ل‌اتداریییه). هه‌لبه‌ته دوروووه کانیش به‌هه‌مان شیواز ده‌دون، وهک چۆن به‌مسلمانانیان گوتیبوو: (ئه‌گهر ئییوه گوی بیستی ئیمە بیونایه و نه‌چوونایه ئاواتان به‌سه‌ردانه‌دهات)... قورئانیش ئاماژه‌ی بُو پیلان و وته زده‌راوی یه کانیان کردووه خودا فرمومویه‌تی:

(۱) ریبون: واته (چند کۆمەلیکی خاودن باود).

(۲) ما استکانوا: واته (سریان بُو دوژمنان شۆپنگ کردووه).

﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لَا خُونَاهُمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا عُزَّزٰى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَانُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسَرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحِبُّ وَيُمِيلُ إِلَيْهِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ آل عمران/ ۱۵۶ .

جا له ولام دانوه‌ی شه و هراوه‌هوریاییه، که جوله‌که و دورووه کان به پایان کردبو سرووشی خودایی هاته خوارده بو پیغمه مبهرو هاوه‌لانی و حقیقه‌تی مردنی بو روون کردنوه‌ه پله‌پاییه شه‌هیدانی له‌لای پهرورد گاریان بو دیاری کردن تاکو شه و خم و په‌زاره زوره‌ی ناودلیان برده‌ینیته‌وه، چونکه مردینش کاتی خوی بو دیاری کراوه و نه‌پیش ده خریت بو هیچ که‌سیک و نه‌داش ده خریت بوی.

﴿ وَمَا كَانَ لِفَسِيسَ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا يَإِذْنِ اللَّهِ كَنَبًا مُّوجَلًا وَمَنْ يُرِدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدُ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَتَجْزِي اللَّهُكُرِينَ ﴾ آل عمران/ ۱۴۵ . واته: هیچ که‌سیک بوی نی یه بمریت و مردن به‌دست خوی بیت تمها به‌موله‌ت و فهرمانی خودا نه‌بیت، خوداش خوی شه‌مه‌ی له‌توماری تایبیت به‌دواسته کانی زیانی خه‌لکان دا نووسیوه. جا هر که‌سیک خوازیاری خوشیو ره‌شیو دوایی بیت و بو شوه ههول برات بیک‌گمان پیک ده‌هخشن، خوداش پاداشتی ته‌واوو راسته‌قینه شه و به‌نده بروادارو سوپاس‌گوزارانه ده‌داته‌وه که‌گوپرایله‌ی فهرمانی جیهادیان کردووه به‌سره‌رومآل له‌ههول و جیهادی ریکی خودابوون. ههودها قورئان شه و راستی یه‌شی دوپات کردوه و به‌سره‌رومآل له‌ههول و جیهادی که بو به‌دست هینانی ره‌جمی خودا لی خوشبوونی و، بیک‌گمان شه‌مه‌ش له‌دسه‌که‌وته کانی زیانه، وک خودا ده‌فرمومیت: ﴿ وَلَمَنْ قُتِلَتْمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتَمَّلِ لَمَعْفَرَهُ مِنْ اللَّهِ وَرَحْمَهُ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴾ آل عمران/ ۱۵۷ ..

پاشان قورئان لمبایسی حالتی دوای کوژرانی شه و شه‌هیدانه‌دا وايان و هسف ده‌کات که شهوان زیندون و له‌لای خودای خویان به‌ردوهام رزق و روزیان پی‌ددریت و شه و زیانه به‌ختیاره‌ی لای خوداشیان به شیوه‌یه ک باس ده‌کریت که خوش‌ویستی شه‌هیدبوون ده‌خاته دلانه وه ترسی مردنی تیادا ناهیلیت، وک خودا ده‌فرمومیت:

﴿ وَلَا تَحْسَبَنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمَوَاتًا بَلْ أَحْياءً عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴾ فَرَحِينَ ۱۱۶

بِمَا أَتَيْهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبِرُونَ إِلَيْهِنَّ لَمْ يَلْحَقُوْهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَجُونَ ﴿١٧﴾ يَسْتَبِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ آل عمران/۱۶۹

واته: {شئی موسلمانان وای داننهنین که ئهوانهی لهپیناواخ خودا کوزراون مردووبن بهلكو هەر زیندۇون و لهلاي پەروردگاريانه و رزق و رۆزىيان پى دەبەخشىت و بەباشتىن شىوه باسيان دەكىرىت و له ئاخىرەت دا بەھەشتى نەبراؤديان پى دەدرىيت، ئىنجا ئهوانىش زۆر شادمان و خوشحالىن بەو رېيزو كەرامەته بى وينەيمى كەخودا پى ئى خەلات كردوون. دلشا迪شىن بەو كەسانەي كەدواي ئهوان خودا پلهى شەھادەتىان پى دەبەخشىت و هېيج نىكەرانى و خەفتىيکىشيان لەسەر مال و سامانى دنيا نى يەو پەرۋىشى هېيج سامان و پلهو پايىيەكى دنيا نىن و ئاهى بۇ هەلناكىشىن. هەرودە دلخوشن بەو هەموو نىعەمت و بەخشاشانەي خودا، بەتايبەتىش نىعەمتى شەھىدى و خۆيەخت كردن لەپیناواي سەرخەستنى دينى خودا.. جا خوداش بىيگومان پاداشتى ئەو بپروادرانە ون ناكات، كە بەدەم بانگەوازى خودا پىغەمبەرە كەيەوه چۈون و بەتمواوى خۆيان يەك لاكردۇتەوه بۇ ئەھەر كە گەورەو گراناھى، كە پى يان سپىرراوه لەجيھادو رپو بە رپو بۇونووه دۇزمانى خودادا} ...

* * *

ئەم ئايەتانەو ھاوشىيەكانى ترييان دواي ئەو كارەساتەي جەنگى (توحود) هاتۇونە خوارەوە كەتىشكائيان لەجەنگەكەدا خەم و خەفتىيکى هيچگار زۆر ئاسەوارىتكى قۇولى ئى دلتەنگى دا، ئەرۇونىيان دا دروست كردىبوو، چ لەدەرۇونى پىغەمبەرە روچ لەدەرۇونى ھاوا لەنیشى دا، ئەۋىش دواي ئەھەي باشتىن و چاكتىن خۆشەويستانيان لە بپروادران لەدەست چۈوبۇو، لهوانەي خودا پالاًرتۇونى بۇ ئەھەي، كە (ئەو چىا سەركەش و بلندە) دوايىن نىشتگاي دنيايان بىت و باورى تەواوېشيان بەو مەسىھەلەيە ھەبۇو كە لهپیناوايدا شەھىيدىبوون و، رەزامەندىي خوداشيان بۇ خۆيان مسوڭەر كەد.

پىغەمبەرى خودا ھەميشه يادى زىيان و ھەلس و كەوتى ئەو پالەوانانەي دەكىردهو. كاتىيەك لەدواپۇزەكانى زىيانىشىبابو و بەرلەھەي مالئتاوابىي لەدەنەي بکات سەردانى گۆرەكانى ئەو پالەوانانەي كردو نزاى بۆكىردن و بۇ خەلکىش لەبارەيانەو دواو پەندو ثامۆزگارىي زىاترى پىگەيىندن، ھەرودك (عەقەبەي كورپى ساumar) كىپاۋىتىي يەھەو گوتۈوييە: {پىغەمبەرى خودا دواي هەشت سال نويىزى لەسەر ھەموو كوزراوانى (توحود) كردهو و دك نويىزىكى مالئتاوابىش

وابوو له زیندان و له مردان، پاشان چووه سهـر - مینبهـر - و فرمـوـی:-
 {بـیـگـوـمـانـ منـ پـیـشـ هـهـمـوـوـتـانـ واـ خـهـرـیـکـهـ مـالـثـاـوـیـیـ لـهـ دـنـیـاـبـکـهـ وـ،ـ شـایـهـتـیـشـ لـهـ سـهـرـتـانـ وـ
 وـاـدـهـمـانـ سـهـرـ حـهـوـزـهـ کـهـیـهـ^(۱) ... چـونـکـهـ منـ لـهـ جـیـگـمـهـیـهـ مـهـوـ بـوـیـ دـهـرـاـنـ ... بـیـگـوـمـانـ منـ
 سـهـبـارـهـتـ بـهـثـیـوـهـ تـرـسـمـ لـهـوـ نـیـ یـهـ توـشـیـ شـیرـ وـ هـاوـهـلـ بـوـ خـوـادـانـانـ بنـ،ـ بـهـلـکـوـ دـهـرـسـمـ باـوـهـشـ
 بـهـدـنـیـاـدـاـ بـکـهـنـ وـ پـیـشـبـرـکـیـیـ لـهـ سـهـرـ بـکـهـنـ}

(عقبه) گـوـتـوـیـهـ: (ئـیـتـ ئـهـوـهـ دـوـایـنـ جـارـبـوـوـ بـرـوـانـ بـوـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـداـ)^(۲) ...

چـهـنـدـ جـوـانـهـ فـهـرـمـوـوـدـهـ کـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـر~!! (دـهـرـسـمـ باـوـهـشـ بـهـدـنـیـاـدـاـ بـکـهـنـ وـ پـیـشـبـرـکـیـیـ
 لـهـ سـهـرـکـهـنـ) ... ئـمـ فـهـرـمـوـوـدـهـ بـهـلـگـهـیـهـ کـهـ لـهـوـ بـهـلـگـانـهـیـ،ـ کـهـ رـاـسـتـیـیـ بـیـغـهـمـبـهـرـایـهـتـیـیـ
 لـهـ چـاخـهـ کـانـیـ مـیـشـوـوـیـ مـوـسـلـمـانـانـ دـاـ سـمـلـانـدوـوـهـ.ـ شـهـوـهـبـوـ لـهـ رـاـسـتـیـیـشـ دـاـ تـرـسـنـاـکـتـرـیـنـ بـهـلـاـ،ـ کـهـ
 لـهـ دـوـایـ مـرـدـنـیـ پـیـغـهـمـبـهـر~ توـشـیـ مـوـسـلـمـانـانـ بـوـوـیـتـ هـتـاـ ئـهـ مـرـقـ پـیـشـبـرـکـیـ وـ کـیـیـهـرـکـیـ یـهـ
 لـهـ سـهـرـ دـنـیـاـوـ پـلـهـوـپـایـهـ وـ پـیـشـهـوـایـهـتـیـ.ـ هـهـرـ ئـمـ پـیـشـبـرـکـیـ یـهـشـ ئـهـوـ دـوـلـتـهـ گـهـورـهـ وـ فـرـاـوـانـهـیـ بـوـ
 تـیـکـ دـانـ کـهـ بـهـبـاـهـرـوـ قـوـرـیـانـ دـانـ بـنـیـاتـیـانـ نـابـوـوـ،ـ بـهـرـدـهـوـامـ،ـ تـاـ ئـهـ مـرـقـشـ هـهـرـ ئـهـوـ بـاـوـهـشـ
 بـهـدـنـیـاـدـکـرـدـنـ وـ پـیـشـبـرـکـیـ لـهـ سـهـرـ دـنـیـاـیـهـشـ کـهـ بـوـهـتـهـ سـیـمـاـیـ دـیـارـیـ پـهـرـتـهـوـازـهـیـ وـ لـاـواـزـیـانـ وـ
 کـهـوـتـنـهـ زـیـرـ چـهـپـوـکـیـ دـاـگـیـگـهـرـانـ وـ زـالـ بـوـونـیـ نـهـتـهـوـهـ کـانـیـ تـرـ بـهـسـهـرـیـانـ دـاـ.

(۱) حـهـوـزـهـ کـهـ / بـیـگـوـمـانـ ئـمـ حـهـوـزـهـ لـهـشـتـهـ نـادـیـارـهـ کـانـیـ رـوـزـیـ دـوـایـیـ یـهـ بـهـلـامـ وـ پـیـ دـهـچـیـتـ شـوـیـنـیـکـیـ بـهـهـشـتـ بـیـتـ.

(۲) بـخـارـیـ گـیـرـاوـیـهـتـیـهـوـهـ.

بهندی سی یه م

((په یماننامه‌ی - حوده‌بیبیه -))

(سمردانی "مسجد الحرام" - پیگرتن له سمردانه که دی پیغه‌مبهربی خودا -
 دان وستان له نیوان "قوره‌بیش" و "پیغه‌مبهربی خودا" - به عهته (رضوان) -
 په یماننامه‌ی پیکهاتن - کاریگه‌ربی ی په یماننامه که له سره مسلمانان -
 بدره‌جامی په یماننامه‌ی "حوده‌بیبیه")

سهرنجبیک :-

پیغه‌مبهربی خودا جگه له جیهادی سه‌ربازی، جیهادیکی سیاسیشی هه‌بووهو ئەم جیهادش
 (وەک ئەوی دى) به‌هاو بایه‌خى تەھواوی هه‌بووه، گرنگترین دەسکەوت و ئاكامى ئەم جۆره
 جیهادش بەدی هاتنى ئەو فەتحه كەوره‌دیه، كە (فتح كردنى مەككە) يە و ئىسلامى پى بەھىز
 بۇو و لە دورگەی عەرەببىش دا بۇوه تاکە مەنهجى دەسەلات و بالا دەستى.
 فەتح كردنى مەككە به‌كارىيکى سیاسى دەستى پى كرد، كە خودى پیغه‌مبهربەنجامى داو
 ئەو پەری دانايى و حىكمەتى تىيادا به‌كارهىينا، كاره‌سياسى يە كەش (په یماننامه‌ی - حوده‌بیبیه)
 بۇو، چونكە نيازو ئامانجى پیغه‌مبهربەر هەرگىز شەپو كوشتار نەبووه، بەلکو بلاو كردنەوەي
 بانگه‌وازى ئىسلامى بۇوه، بەلام ئەگەر كارى بلاو كردنەوەي بانگه‌وازە كەش رې ى لى بىگىرايە و
 ئاتاج هەر بە كوشتارو ناچاربۇون بە خواتى سه‌ربازى بوايە ئەملا پەنای دەبرەبەر. هەر
 كاتىكىش درفتى ئاشتى هەبوايە پەنای بۆ دەبرەدو له كارى سولح و ئاشتەوابى دا زۆر كارامە
 بۇو.. لەم بەندەش دا به‌كورتى باسى (په یماننامه‌ی - حوده‌بیبیه) بۆ خويىنەری بەرپىز دەكەين و
 ئامازەش بۆ بەرەنجام و ئاسەوارە نايابەكانى دەكەين...

سـهـرـدـانـی "مـسـجـدـ الـحـرـام"

لهـشارـی (مـهـکـهـ) دـا مـسـجـدـ الـحـرـامـ رـوـگـهـیـ عـهـرـبـهـ کـانـ بـوـ بـوـ عـیـبـادـتـیـانـ وـ هـمـموـ سـالـیـکـ لـهـمـانـگـهـ حـرـامـهـ کـانـ^(۱) دـا حـجـیـانـ تـیـادـا دـهـکـرـدـوـ هـهـرـ کـهـسـیـکـ بـچـوـایـتـهـ نـاوـیـهـوـ،ـ پـارـیـزـراـوـ دـهـبـوـ.ـ تـهـنـانـهـتـ کـهـرـ پـیـاوـیـکـ لـهـوـیـ دـا سـهـرـخـستـ تـرـیـنـ دـوـژـمـنـیـ خـوـیـ بـدـیـاـیـهـ جـوـرـئـتـیـ ئـهـوـدـیـ نـهـبـوـ شـمـشـیـرـهـ کـهـیـ بـهـرـوـدـاـ هـلـکـیـشـیـتـ یـانـ خـوـیـنـیـ بـرـیـتـیـتـ.ـ کـهـچـیـ قـوـرـهـیـشـیـ یـهـ کـانـ لـهـوـ رـوـژـهـوـدـیـ (مـحـمـدـ) وـ هـاـوـدـلـانـیـ کـوـچـیـانـ کـرـدـبـوـ بـپـیـارـیـانـ دـاـبـوـ نـهـهـیـلـانـ بـچـنـهـ نـاوـ (مـسـجـدـ الـحـرـامـ) دـوـهـوـ لـهـنـیـوـ هـمـموـ عـهـرـبـهـ کـانـیـشـ دـاـ ئـهـوـ مـافـهـیـانـ تـهـنـهـاـ لـهـمـوـسـلـمـانـانـ زـهـوـتـ کـرـدـبـوـوـ.

بـیـگـومـانـ مـوـسـلـمـانـهـ کـانـیـشـ ئـهـوـهـیـانـ زـوـرـ پـیـ نـاـخـوـشـ بـوـوـ،ـ چـونـکـهـ رـیـگـرـتـیـانـ بـوـ لـهـ بـهـجـیـهـیـنـانـیـ ئـهـوـ ئـهـرـکـهـ ئـایـنـیـیـهـیـ لـهـسـهـرـیـانـ فـهـرـزـ کـرـابـوـوـ.ـ تـاـ ئـهـوـ کـاتـهـشـ شـهـشـ سـالـ بـوـ هـیـجـرـهـیـانـ کـرـدـبـوـوـ وـ زـوـرـ پـهـرـوـشـ زـیـارـتـیـ (مـسـجـدـ الـحـرـامـ) بـوـونـ.

رـوـشـیـکـیـانـ مـوـسـلـمـانـانـ لـهـلـایـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـودـاـ کـوـبـوـبـوـنـهـوـهـوـ ئـهـوـیـشـ رـوـوـیـشـ تـیـ کـرـدنـ وـ پـوـخـتـهـیـ خـمـوـنـیـکـیـ ئـهـوـ شـمـوـهـیـ خـوـیـ بـوـ کـیـپـانـهـوـهـ کـهـ لـهـخـوـنـیـ دـا~ هـهـوـالـیـ پـیـ درـابـوـوـ ئـهـوـانـ بـهـپـارـیـزـراـوـیـ یـهـوـ دـهـچـنـهـ نـیـوـ (مـسـجـدـ الـحـرـامـ) دـوـهـوـ لـهـ کـاتـیـکـ دـا~ دـهـچـنـ کـهـسـهـرـیـانـ تـاشـیـوـهـوـ هـهـنـدـیـکـیـشـیـانـ قـثـیـانـ کـورـتـ کـرـدـتـهـوـ بـیـ ئـهـوـهـیـ لـهـکـهـسـ بـتـرـسـنـ.

ئـینـجـاـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـودـاـ دـاـنـیـشـتوـانـیـ (بـهـسـرـیـبـ) وـ خـهـلـکـیـ دـهـرـوـبـهـرـیـ لـهـدـیـهـاتـیـوـ دـهـشـتـهـ کـیـ یـهـ کـانـ کـوـکـرـدـهـوـ تـاـکـوـ لـهـ گـهـلـیـ دـا~ بـچـنـ بـوـ بـهـجـیـ هـیـنـانـیـ (عـوـمـرـ)^(۲) وـاتـهـ بـوـ سـهـرـدـانـیـ مـسـجـدـ الـحـرـامـ لـهـ مـهـکـهـ وـ لـهـهـمـانـ کـاتـیـشـ دـا~ پـیـغـهـمـبـرـ پـیـشـبـیـنـیـیـ ئـهـوـ ئـهـگـهـدـشـیـ دـهـکـرـدـ،ـ کـهـ قـوـرـهـیـشـ لـهـجـهـنـگـیـکـ دـا~ بـهـرـوـ رـوـوـیـانـ بـبـنـهـوـهـ یـانـ رـیـیـانـ بـیـنـهـدـهـنـ بـچـنـهـ نـاوـ (مـسـجـدـ الـحـرـامـ) دـوـهـ.ـ لـهـوـلـامـیـ دـاـوـاـکـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـدـا~ زـوـرـ کـهـسـ لـهـدـشـتـهـ کـیـیـهـ کـانـ (الـأـعـرـابـ) ثـامـادـهـ نـهـبـوـنـ ئـهـوـ سـهـرـدـانـهـیـ لـهـ گـهـلـ دـا~ بـکـمـنـ وـ هـمـروـهـ کـوـرـئـانـ لـهـزـارـیـ ئـهـوـانـهـوـ دـهـیـگـیـرـیـتـهـوـ گـوـتـیـانـ:ـ (شـعـائـرـ)ـ آـمـوـأـنـاـ وـأـهـلـوـنـاـ فـأـسـتـعـفـرـ لـنـاـ^(۳) الفـتـحـ/ـ ۱۱ـ.ـ هـوـکـارـیـ رـاـسـتـهـقـيـنـهـیـ نـهـچـوـونـیـ دـهـشـتـهـ کـیـ یـهـ کـانـ لـهـ گـهـلـ پـیـغـهـمـبـرـوـ هـاـوـدـلـانـیـ دـا~ ئـهـوـدـبـوـوـ وـایـانـ دـهـزـانـیـ گـوـایـهـ (مـحـمـدـ) وـ هـاـوـدـلـانـیـ هـهـرـگـیـزـ لـهـوـ سـهـفـهـرـیـانـ نـاـگـهـرـیـنـهـوـوـ کـافـرـانـ لـهـنـاوـیـانـ دـهـبـهـنـ..ـ

(۱) مـانـگـهـ حـرـامـهـ کـانـ ئـهـوـ چـوارـ مـانـگـهـبـوـ کـهـ شـهـرـوـکـوـشـتـارـ تـیـاـیـانـ دـا~ حـدـرـامـ بـوـ،ـ مـانـگـهـ کـانـیـشـ (ذـالـقـعـدـةـ)ـ وـ ذـالـحـجـةـ وـ حـرمـ وـ رـجـبـ(انـ).

(۲) عـوـمـرـ (عـمـرـةـ) فـهـرـزـیـ سـهـرـشـانـیـهـ هـهـرـ مـوـسـلـمـانـیـکـهـ یـدـکـ جـارـ لـهـ تـهـمـهـنـیـ دـاـ (فـرـضـ عـینـ) کـهـ سـیـ رـوـکـنـ وـ قـوـنـاغـیـ تـیـدـایـهـ:ـ (۱)ـ ئـیـحـرـامـ بـهـسـتـنــ .ـ (۲)ـ سـوـورـانـهـوـ بـهـدـوـرـیـ کـمـعـبـهـدـاـ .ـ (۳)ـ هـاتـ وـچـوـیـ نـیـوانـ صـفـاـ وـ مـرـوـةـ(ـ).

هه روک خوداش لهم ئايە تانهدا ده بارهيان ده فه رمويىت:

﴿ سَيَقُولُ لَكُمْ الْمُخْلَفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلُتُنَا أَمْوَالُنَا وَهَلُونَا فَاسْتَغْفِرُ لَنَا يَقُولُونَ بِالْأَسْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَعْلَمُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنَّ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴾ ١١ ﴿ أَبْدًا وَزِينَةً ذَلِيلَكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَطَنَنَتْ طَنَنَتْ السَّوَاءَ وَكَثُنَدَ قَوْمًا بُورًا ﴾ الفتح / ١١ - ١٢ ...

و اته: {ئه و خۆدواخهانه لە دەشتە كىيە كان بۇون و كە شەيتان رې ئى نەدان لە كەل پىيغەمبەردا دەرچن پىيەت دەلىن: (ئىيەم مال و حال و كارو كاسبى ئى رۆزىانو كەس و كارو مندال و خىراغان خەرىكىيان كەدووين بە خۆيانە وە بهەوئى ئەوانە وە ناتوانىن لە كەلتا دەرچىن و تۆش ئەي پىيغەمبەرى خودا داوايلىي خوشبوونمان لە خودا بۆيىكە). بەلام ئەوان و تەمى زمانيان و نيازى دلىان لىيڭ جودايە، چونكە خۆدواختىن و نەھانتىيان لە كەل تۆدا بەھۆى گومان كەدىيانە وە يە لە سەرگەتنى ئەو سەفەرە. تۆش پىي يان بلىي: (ئەي كىي دەتوانىت پارىزگارىي لە مال و سامانتان بکات كەر خودا خواتى زيانىكى بۆتان ھەبىت، كىي دەتوانىت شىيكتان بۆ دابىن كات كەر خودا ليitan قەددەغە بکات. بەلام لە راستى دا خودا خۆي ئاگادراي نيازو ئاكارو كەدارتانە دەزانىتت بۆچى لە كەلم نەھاتن و لە سەرئە وە ليitan دەپرسىتە وە. ئىيە گومانتان وابۇ گۇواهە شىدى بىقەمىسىرو بىرۋاداران ھەركىز بۇ - مەدىنە - ناگەرئە وە).

ئىنجا پىغەمبەرى خودا لەگەل كۆچكاران و پشتىوانان و هەندىك لەو عەرەبانەي بىدەم داواكىيە و چووبۇن لەشار دەرچۈون^(۱) و زىمارەيان ھەزار و چوارسىد كەس بىو و ھىچ چەكىكىان پى نەبۇ تەنها ئەو شىمىزىرانە نەيىت كە خىتابۇيياننە ئېيو كىلانە كاپىانە و ھۇ ئازەلە كانى دىيارى (المدى)^(۲) ش بۇ (بىت الحرام) يان لەپىش خۆيانە و لى دەخورى تاكو چ قورۇپىش و چ ھەر خەلکىنى دى بەچاڭى بىزانن، كە ئەوان بۇ سەرداران و زىبارەتى مالى خودا دەرىجۇون نەك بۇ جەنگ و كوشتار.

(۱) دهريونيان لهمانگي، (ذوالقعدة) دايوو، که لهمانگه هرامه کان بیوو:

(۲) هدی(المدی) شو نازهله مه که ده کریته دیاری بز (بیت الحرام) سائیتر حوشتبیت، یان مانگا، یان مه، جا پیغمه بری خوداش له و سمردانه دا حفتا حوشتری قهلهوی دابووه پیش خوی. شو نازهله ش دوای کوتایی هیتانی زیارت سردبرین و گوشته که هی به سر ههزاران دا دابوشن ده کریت.

ریگرتن له سه ردانه کهه پیغمه مبهر خودا

پیغمه مبهر گهیشته شوینیک پسی دلین (عصفان) و لهوی هه والیکی پسی کهیشت له مه رئه وهی، کهوا قورهیش ههستیان بههاتنی کردو وو بپیاریان داوه نه هیلن بچیته نیو مه ککه و خوشیان سازداوه بو جهنگ بهسمرکردایه تی (خالیدی کورپی - ودید) - که تا ئه و کاته هیشتا موسلمان نه بوبو وو.

پیغمه مبهر خودا کاتیک هه والی (خو سازدانی قورهیشی بو جهنگ) پیغماگه يانرا، فهرموموی: (ههی داخ بو قورهیش چهند شه رانین و شه رو کوشتار بیخی له بن ده رهیناون و کهچی ناهیلن من و خه لکی بههیک بگهین.. ئایا جگه له خیر چی پرو ده دات کمر ریگه بدنهن چاومان بهه لکی بکه ویت؟ ئه گهر کوشتیان یان تووشی شکستیان کردن ئه وا خواستی نهوان بهه دیت و ئه وه پرو ده دات که دهیانه ویت.. خو ئه گهر خوداش سه رخات بهسمریان دا ئه وا هه مویان بهپاریزراوی و سه ریه رزی یهود دینه نیو نیسلا مهوده. دهسا به خودا له کردو کوشی خوم و له جیهاد له گهلهيان دا بمرده وام دهیم و له پیتناوی ئه و دینه دا تیده کوشم، که خودا منی بهه ھیوه وه رهانه کردو وه هه تا ئه و کاتهی خودا بهه تامنجی ده گهیه نیت یان هه تا ئه و کاتهی مردن یه خهم پسی ده گریت).

پاشان پیغمه مبهر خودا له گهله ها وه لانی دا ریگه يان گزري و لای راستی ریگه که يان گرتمه بر له نزیک (حوده بیبیه) و لهوی حوشتره کهی پیغمه مبهر چوکی داداو خه لکه که گوتیان: (ئهوا حوشتره که چوکی دادا)، ئه ویش فهرموموی: (نه خیر له خویه وه دانه نیشتووه بهه لکو خودای راگری فیل ریگرتوروه (واته: مه به ستی ئه و له شکری ئه برهه یه)، که فیلیکی ززري له پیشمه و ببو و بهه ته مای داگیر کردنی مه ککه و پو خاندنی - کعبه - بون بهه لام خودا له جی یه ک دا بههندی کردن و ئه و کاره ساته بهه نابانگهی بهسمرهینان، که له میزه وودا تۆمار کراوه).

ھه روههها پیغمه مبهر فهرموموی: {ئه مېر قورهیش داواي هه ر کاریکم لى بکه، که مه به ستیان گهیاندنی په یوندی (صله سی رەحم) بیت و بهیلن خزم و کەس و کاري هه ردو ولا بهه کتر شادبن ئهوا ئه و کارانه يان بو ئاسان ده کهین}. پاشان حوشتره کهی بهلا یه کی تردا لى خوری و حوشتره کهش هه ستایه وه و که و تیری تا گهیشته ئه و سه ری (حوده بیبیه) و لهوی لايان داو خه لکه کهش زۆر تینو ویان ببو و سکالا لای بی ئاواي و تینو تیتیان لای پیغمه مبهر کرد. ئه ویش تیریکی له هه گبە کهی ده رهیناوا دایه دهست پیاویک له ها وه لانی و داواي لى کرد ئه و تیره بخته بیریکی ئه و ناوجە یه. ئه ویش هه لیدایه ناواي و ئیدی ئاوايکی زۆرى لیسوه هه لقولا و ئاوايکی سازگارو شیرینیش ببو و هه موو قاپ و که ره سه کانیان لى پر کردو له دهوری قەراغى بىرە که کۆبۈنە وه.

دانوستان له نیوان قورهیش و پیغه مبهه ری خوادا

لهو کاتانهدا، که موسلمانان له ناوچهيهو لای بیره که لایان دابوو، قورهیشي يه کان چهند نیرواييکيان يهك له دواي يهك رهوانه کرد بؤلای پیغه مبهه ری خداوه هاوهلانی و پرسیاري هوي هاتنه کهيان ده کردو گومانيشيان ههبوو لهو مه بهسته ي پیغه مبهه رو هاوهلانی ههيانه لهو سه فهه ددا. پیغه مبهه رهه والی پی دان که ئهه بو سهه درانی (مسجد الحرام) هاتووه. بهلام قورهیش له کاتى هاتنه ودي ههر نوييئريکيان و بيسننی ئهه ههه والددا کهوا بؤ زيارهت هاتونون گومانيان له دلن دا دروست ده بورووه باوهريان نه ده کرد. بؤيي دواجار نوييئريکي جىي متمانه تمواويان نارد که خاوهن پلهيي کي کومه لايه تيش بوبو، ئهه ويش (عروه) کورپي مسعودي شففي ي گهوره ه خهلىکي (طائف) بوبو، که چوو بؤ لاي پیغه مبهه ری خداوه پي ي گوت: (ئهه مي محمد، تو هه موو جوره خهلىکيكت تېكەل کردووه بهچاك و خراپوه هينماون و بهته مايسيت بېيت بؤلای بنهچه و باوانى خوت و بؤلای هوزو تيره كهت تاكو بهمانه ليکيان بترازيتنيت و پرهاته واژه يان كهيت. جا ئهه قورهیش سويينديان خواردووه لمسرهه ودي، که ناپيئت همرگيز تو به هيپرو ده سه لاتوه خوت بکهيت بمناويان دا. دهسا به خودا و ده بىنم که هه موو ئهه خهلىکه هه مه ره نگهى دوات که توون پشتت به رده دهن و ده بىزن).

لهوي دا خيّرا (ئه بوبه كر) قسهه کي به (عروه) بپري و به رېرهچي داييه وو گوتى (نه خيّر... هه رئيمه پشتگيرىبي لى ده کهين و به که لىکي دىيىن نهك نهوان... جا وريابه له گفتارت)... (عروه) کاتيک قسهه لى که لى پیغه مبهه ری خوادا ده کردن پیغه مبهه ری خه گرت و (مغىره ي کورپي شعبه) ش به دهستي دا دهدا هه ره جاريک بيويسيا يه رېشى بگرى. دواي ئهه ثاخاوتنه نیوانيان (عروه) گهرايه وو بھر له گهرا نه وش تېبىنىي ئهه حالتانه که کردوو، که هاوهلان چۈن رېز لە پیغه مبهه ده گرن و کاتيک ده سنوئيېك ده گريت خهرييکه لە پېشىپېرى كى خزمەت كردى دا يه كتري له سهه دەخەن و بە فەزلى و عىبادەتى بەھرەمەند دەبن و کاتيک له گەليشيا دە دويىن دەنگييان له ئاستى دا نزىم ده كەنمه و زۇريش بؤ ناوچهوانى نارپوان، تا پت رېزىو شكۈي بؤ دايىن.

(عروه)، که گهرايه وو هه موو ئهه دياردانه ي هەلس و كه وتنى نیوان پیغه مبهه رو هاوهله کانى بؤ گيئرانه وو گوتى: {ئهه کومهلى قورهیش به خودا من كه چووم بؤ لایان ودك ئهه ود (كيسرا) بېيىم له نیو مەملە كەتىداو - قەيسەر - بېيىم له رېزىو گهوره بىيى دا. به راستىش هيچ پاشا يه كم له نیو گەلە كەي دا ودك - محمد - له نیو هاوهلانى دا نه ديوه}. دىتم گەلىكىن له هه موو شتىك دا

ئه و سەركەدەيەيان دەپارىزىن و زۆر دلسوزىن بىزى و ناهىلىن ھەرگىز توشى ھېچ ناخۇشى يەك بىبىت. جا ئىيۇدەش بىرىكەنەوە راتان چى دەبىت لەسەر ئەو نيازە راستەقىنەيەي، كە خستۆيتى يە بەردەمتان و، كە بە راستى بۆ زيارەت دىت. جا ئىيۇدەش ئەمە خراوەتە بەرچاوتان پەسندى بکەن. مىニش لەسەرئەو ئامىزىڭارىتىان دەكەم و بەرژەوەندىي ئىيۇم لەلا مەبەستە. لە گەل ئەمەش دا من دەترىم ئىيۇ بەسىرىيا زال نەبن}.

لەو كاتەدا سەرانى قورەيش گوتىيان: {ئەم قىسىمە مەكمۇ واي بۆ مەچۇ، بەلام لەوەلامى مەبەستە كەى دا بېرىمارمان وايە ئەمسال يېگەرىنىنەوە با سالى ئايىنە بىت بۆ زيارەت}. دواى ئەمە پىغەمبەرى خودا واي بەچاك زانى، كە (عثمان-ى كۇپى- عفان) وەك نوينەرىكى خۆى بىنيرىت بۇلای - قورەيش - تاڭو لەنزايكەمەبەستى ھاتنە كەى بىگەيەيت پىييان. (عثمان) پەيامى پىغەمبەرى خوداى بە - قورەيش - كەياندو كاتىيىك لە وته و ئاخاوتىنى بۇوە، سەرانى قورەيش پىييان گوت: } ئەگەر تۆ خوت دەتەۋەيت بەددورى (بەيت) دا بسۇورىتىمەوە - طواف - بکەيت ئەوا رېت پىيىددەرىت و بۆخوت بەددورىيا بسۇورىتىمەوە}. (عثمان) گوتى: (من وا ناكەم هەتا پىغەمبەرى خودا بەددورىيا نەسۇورىتىمەوە).. دواى ئەم وەلامە قورەيشى يەكان (عثمان) يان لاي خۆيان بەندىرىد. بەلام ئەم ھەوالە بە جۆرىيەتكەن ئەنۇ مۇسلمانە كان دا بلاوكارىيەوە كە گوايىھ قورەيش (عثمان)، يان كوشتووە. كاتىيىك بەھەمان جۆرىش ئەم ھەوالە بەپىغەمبەر گەيىشت، فەرمۇسى: {ئەم جىنگەيە جى ناهىلىن هەتا رۇویەرۇويان دەبىنەوە كوشتارىيان دەكەين}.

بەيعەتى - رضوان - "بەللىنى رەزامەندبۇونى خودا"

كاتىيىك بارودۇخەكە بەو باردا شاكايەوە پىغەمبەرى خودا ھاوارەللىنى كۆكەددەوە داواى لى كردىن بەيعەت و بەللىنى لەسەر - مىردن - پىي بەدەن لە كاتىي جەنگ و كوشتارى بىي باوەرەن دا، ئەوانىش ھەمۇر تىكرا - تەنها يەك كەسيان نەبىت - بەيدك دلى ئەو بەللىنىييان پىي داو رى و رەسى بەيعەتە كەشيان لەزىزى درەختىيىك دابۇو. پرسىيار كرابسو لەيەكىيىك لەوانەي ئەو رۆزە ئامادەي بەيعەت دانەكە ببۇون: (لەسەر چ شتىك بەيعەت و بەللىنتان بەپىغەمبەردا بۇو لەپۇزى - حود دىيىيەدا - ؟). ئەويش لەوەلام دا گوتبووى: (لەسەر مىردن)..

لە گىرەنەوەيە كى تريش دا ھاتووە: (ئەوان بەيعەتىيان دابسوو بەپىغەمبەر لەسەرئەوەي لە جەنگ رانەكەن).. مەبەست لەمەش خۆراڭرتىن لە كوشتاردا بۇوھە تا سەركەوتىن بەدى دىت

سا ئیتر قوربانی‌دان ههر چوئنیک و ههر چهندیکیشی بويت و که سیان هله‌نه‌یهت له بهرامبهر دوزمن دا تهنانهت گهر تووشی ههر ناره‌حه‌تی و بارگرانی يه کیش بن. له قورتان دا وهسفی ئەم بهیعه‌ته کراوهو ستایشی ئهو برواداره پاله‌وانانه‌ش کراوه، که بهیعه‌تی مـرـدـنـیـانـ دـاـبـوـوـ بـهـپـیـغـهـمـبـهـرـدـکـهـیـ خـوـیـانـ،ـ هـهـرـوـهـکـ خـوـداـ لـهـبـارـهـیـانـهـوـهـ دـهـفـرـمـوـیـتـ: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ اللَّسْكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتَحًا فَرِيبًا﴾ (الفتح/۱۸) ... واته: {بـیـگـوـمـانـ خـوـداـ رـازـیـ بـوـوهـ لـهـ بـرـوـادـارـهـیـ بـهـیـعـهـتـیـانـ پـیـ دـایـتـ وـ نـامـادـهـیـ بـهـلـیـنـیـ (رـهـزـاـمـهـنـدـبـوـونـیـ خـوـداـ بـیـعـهـ الرـضـوـانـ)ـ لـهـ خـوـدـهـیـیـیـ بـوـونـ لـهـزـیـئـرـ درـهـخـتـهـکـهـدـاـوـ ثـاـگـاـدـارـیـ نـیـازـهـکـانـیـ نـیـوـ دـلـیـانـهـ،ـ کـهـ چـهـنـدـهـ رـاـسـتـگـوـوـ نـیـازـپـاـکـ بـوـونـ،ـ لـهـبـهـرـامـبـهـرـ ئـمـمـهـشـ دـاـوـ لـهـپـادـاشـتـیـ ئـهـوـ هـهـسـتـیـ ئـازـایـهـتـیـ وـ جـوـامـیـرـیـ يـهـ بـرـوـادـارـیـتـیـ يـمـیـانـ دـاـ خـوـدـاـشـ هـیـمـنـیـ وـ دـلـیـانـیـ وـ خـوـرـاـگـرـیـیـ زـیـاتـرـیـ پـیـ بـهـخـشـینـ وـ لـهـمـهـوـدـوـاـشـ بـهـمـ زـوـانـهـ فـهـتـیـکـیـ دـیـارـوـ سـهـرـکـهـوـتـنـیـکـیـ تـازـیـانـ پـیـ خـلـاتـ دـهـکـاتـ}.

په یماننامه‌ی پیکهاتن

له کاتیک دا موسلمانان له گهرمى ئاماده باشی و خوازدان بۆ جهنج دابوون، کست و پېر ههـوالـیـکـیـ نـوـیـ یـانـ بـوـهـاتـ لـهـسـرـ شـوـهـیـ،ـ کـهـ عـشـمـانـ نـهـ کـوـزـراـوـهـ دـوـاـیـ هـهـوـالـهـ کـهـشـ هـیـنـدـهـ نـهـبرـدـ کـهـ عـشـمـانـ خـوـیـشـ هـاـتـهـوـهـ بـوـلـایـانـ.ـ بـهـمـ هـوـیـهـوـهـ دـاـنـ وـسـتـانـ لـهـنـیـوـانـ هـهـرـدـوـوـلـاـ دـهـسـتـ پـیـکـارـیـهـوـهـوـ قـوـرـهـیـشـ نـوـیـنـهـرـیـکـیـ خـوـیـانـ نـارـدـ بـوـلـایـ مـوـسـلـمـانـهـ کـانـ کـهـ (سـهـیـلـیـ کـوـپـیـ عـمـرـوـ)ـ بـوـ تـاـکـوـ مـهـرـجـهـ کـانـیـ پـیـکـهـاتـنـ وـ رـیـکـهـوـتـنـیـانـ پـیـکـگـهـیـهـنـیـتـ،ـ وـاتـهـ ئـهـوـ چـوارـ مـهـرـجـهـیـ کـهـ قـوـرـهـیـشـ دـایـانـبـوـونـ وـ،ـ ئـهـمـانـهـ بـوـونـ:

یـهـکـهـمـ: بـرـیـارـدـانـیـ هـوـدـنـهـ (۱) یـهـکـ لـهـنـیـوـانـ (قوـرـهـیـشـ)ـ وـ (موـسـلـمـانـهـ کـانـ)ـ دـاـ بـوـ ماـوـهـیـ دـهـ سـالـ.
دوـوـهـمـ: ئـهـگـهـرـ کـهـسـیـکـ لـهـقـوـرـهـیـشـ پـهـنـایـ بـرـدـبـهـرـ مـوـسـلـمـانـهـ کـانـ وـ چـوـوهـ نـاوـیـانـ لـهـ وـ ماـوـهـیـهـ دـاـ،ـ دـهـبـیـتـ مـوـسـلـمـانـهـ کـانـ بـیـگـهـرـیـنـهـوـهـ بـوـلـایـ قـوـرـهـیـشـ.ـ بـهـلـامـ ئـهـگـهـرـ کـهـسـیـکـ لـهـمـوـسـلـمـانـهـ کـانـ رـاـیـکـرـدـهـ نـاوـ قـوـرـهـیـشـ،ـ ئـهـواـ نـایـیـتـ بـیـگـهـرـیـنـهـوـهـ بـوـلـایـ مـوـسـلـمـانـهـ کـانـ.

(۱) هـوـدـنـهـ لـهـزـمـانـیـ عـمـرـهـبـیـ دـاـ بـهـوـ ماـوـهـیـ دـوـایـ وـدـسـتـانـیـ جـهـنـگـ وـ ئـاـگـرـیـهـستـ دـهـگـوـتـرـیـتـ،ـ کـهـ هـهـرـدـوـوـ لـاـیـهـنـیـ نـاـکـوـکـ تـیـایـ دـاـ بـهـچـهـنـدـ مـهـرـجـیـکـ شـهـرـوـکـوـشـتـارـ رـاـدـهـگـرـنـ وـ خـوـیـانـ سـازـدـهـکـهـنـ بـوـ دـاـنـ وـسـتـانـ وـ گـفتـ وـ گـزـیـ تـایـیـتـ بـهـپـیـکـمـوـنـ وـ بـهـدـیـ هـیـنـانـیـ ئـاشـتـیـ وـ بـرـانـدـهـوـهـ کـیـشـهـ کـانـ.ـ (وـهـرـگـیـ)ـ..

سی یەم: دەبىت ئەم سالە موسىلمانە كان بىگەرىئىنەوە زىيارەتكە كە بۇ (مسجد الحرام) و ئەركى (عومرە) ياب ئەنجام نەدەن، بەلكو سالى ئايىنده بىيئنەوە بىچنە نىيۇ مەككە بۆ ماوهى تەنها سى رۆز، دواى ئەوهى قورەيش ئەو سى رۆزە بۆيان چۈل دەكەن و بەلام نابىت موسىلمانە كان هىچ چەكىشىيان پىّ بىت، تەنها ئەو شىشىرانە نابىت كە كرابىن بە كىلانە كاياندا.

چوارەم: هەر كەسىك لە — غەيرى قورەيش — بۇيىھە بچىتە نىيۇ رىزى (محمد) دوھ گەر خوازىارى ئەوبىت، هەر كەسىكىش (كەر بىيەوبىت) بۇيىھە بچىتە نىيۇ رىزى قورەيشەوە.

پىغەمبەريش ئەو مەرجانە "قورەيش" ئى پەسندىرىد.

كارىگەري پەيماننامەكە لەسەر موسىلمانان

موسىلمانان لەم پەيماننامەيدا كارىتكى قورسىي اۋيان رەچاو دەكىد كە نەتوانى شانى بىدەنەبەر، هەر بۆيىش تىكىرا رىكەوتىن لەسەر ئەمەدە لەم بۇوەوە لە گەل پىغەمبەردا بىدوين. يەكىن لەو قسانەش كە بۆيان كرد ئەوهبوو پىييان گوت: (ئەپىغەمبەرى خودا چۆن دەبىت ئىمەمە هەر كەسىك لە بىباوهەران بىگەرىئىنەوە بولالى قورەيش كاتىك دىت بۇلامان و موسىلمان دەبىت كەچى لەھەمان كات دا كەر كەسىك لە ئىمەمە هەلگەرىتىھەوە بچىتە ناو ئەوان نېيگەرىئىنەوە بۇلامان؟...)

لەوەلەميان دا پىغەمبەر فەرمۇسى: {كەر كەسىك لە ئىمەمە پاشگەزبىتىھەوە بچىتە نىيۇ ئەوانەوە ئەو بىڭىمان خودا خۆى دۇرۇي خستۇتىھە، هەر كەسىكىش لەوان بىتىھ نىيۇ ئىمەمەوە ئىمەمش بىگەرىئىنەوە بولالىان ئەو دىريازىيلىكى رېڭاربۇونى بۆ دەدەزىتىھە}.

بەراشتى پەنگدانەوە كاراپى ئەو پەيماننامەيە هيىنەدە تونىدو ناخوش بسو لەلاي موسىلمانە كان كە (عمرى كورى — خطاب) خۆى بىگەيەنېتىھ لاي (ئەبوبەكى) بەھىيەنى يەوه رۇوي تى ئازارى خۆى لەسەر پەيماننامە كە بۇ ئاشكراكات. بەلام (ئەبوبەكى) بەھىيەنى يەوه رۇوي تى كردو پىّ گوت: {ئەو خۆى پىغەمبەرى خودا يەو سەرپىچى لە فەرمانى خودا ناكات و هەر خوداش پېشىوان و سەرخەرىيەتى} ... كەچى (عومر) بە و تەيەي (ئەبوبەكى) قايل نەبوبۇ، بەلكو چو بولالى خودى پىغەمبەر و هەمان و تەشى بۆ دەربىرى و خەم و نىڭەرانى ئى خۆى بۇ باس كەد لەسەر ئەو پەيماننامەيە ... پىغەمبەريش پىّ فەرمۇسى: {من بەندەو پىغەمبەريش خودام و سەرپىچى لەھىچ فەرمانىيىكى ناكەم و خوداش فەراموش ناكات}.

پاشان پىغەمبەرى خودا — (عليـى كورى — أبو طالب) ئى بانگ كەد بۆ نۇوسىنەوەي مەرجه كان و فەرمانى پىّ كەد بنووسىت و دەقى پەيماننامە كە بەم رەنگە دارپىشىت: ﴿إِنَّمَا

الْرَّحْمَنُ الْجَيْحَمُ ﴿، بهلام خیرا (سهیل) ای نوینه‌ری قوره‌یش بهره‌لستی ی کرد، که ناییت وای دارپیشیت و پی‌ی گوت: (قوره‌یش تنه‌ها بِاسْمِكَ اللَّهُمْ – ده زانیت). لمه ساته‌دا مسلمانه کانیش هاواريان لی بهزبوبه‌دو بهو پیداگرتنه‌ی نوینه‌ره‌که‌ی (قوره‌یش) توروه‌بوون. بهلام پیغه‌مبه‌ر فهرمانی به (علی) کرد بنوسيت (بِاسْمِكَ اللَّهُمْ) و دواه شهودش پی‌ی فه‌رموده بنوسيت (شهم نوسراوه شهودیه که پیغه‌مبه‌ری خودا سول‌حی له‌سه‌ره‌کردوه له‌گه‌ل...)، دوباره (سهیل) بدره‌لستی له‌سه‌ره‌دهش کرد و گوتی: (کمربانزانیایه تو پیغه‌مبه‌ری خودایت شهرو کوشتارمان له‌گه‌ل دا نه‌ده‌کردیت و ریگه‌ی زیارتی (بهیت) مان لی نه‌ده‌گرتیت. به‌لکو دهیت له‌جیاتی شهود ناوی خوت و باوکت بنوسيت. پیغه‌مبه‌ریش به (عه‌لی) ای فه‌رموده: {شهی علی – وشهی (پیغه‌مبه‌ری خودا-که (رسول الله) بکژینه‌ره‌وه)}. دیاره (عه‌لی) ایش زورگران بمو له‌سه‌ره‌ی گهر شه و وشهیه بکژینه‌تیه‌وه. بویه پیغه‌مبه‌ر خوی نوسراوه‌که‌ی لی و درگرت و وشهی‌که‌ی (رسول الله) ای به‌دستی خوی سرپی یوه‌وه وئینجا به (عه‌لی) ای فه‌رموده: {بنووسه: شه نوسراوه شهودیه، که (محمد-کورپی -عبدالله) سول‌حی له‌سه‌ره‌کردوه له‌گه‌ل (سهیل-کورپی -عه‌مر) دا...}.

لهم باره‌یه شهود سروشی خودایی هاتزته خواره‌ده و شه جوزه مامه‌له و هملس و که‌وتیه (سهیل) ای به‌نابه‌جی داناوه و له‌هه‌مان کاتیش دا ستایشی شه و هله‌لیسته له‌خوبوردوانه‌یه پیغه‌مبه‌رو بروادارانیشی تیداکراوه، همروه خودا له‌باره‌یه و ده فه‌رمویت:

﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيمَةَ حَمِيمَةَ الْجَهَنَّمَةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ مِنْهُمْ كَلَمَةً أَنْقَوَى﴾ الفتح/٢٦ .. واته: (کاتیک کافران له‌توندره‌وه پیداگرتني کویانه‌ی خویان دا شه‌وه‌پری لوتیه‌رزو خوبه‌زل زان بموون و نه‌یانده‌هیشت مسلمانان بچنه نیو – مسجد‌الحرام‌ده، خوداش (تارامیو دل‌نیایی) ای له‌لایهن خویه‌وه بتو پیغه‌مبه‌رو برواداران ره‌خساندو فه‌رمانیشی پیدان پابهندبن به‌وهشی خوا به‌یه‌ک گرتن (توحید)‌ده که وشهی حقی (لا اله الا الله محمد رسول الله)‌یه و که بنه‌مای ته‌قوار له‌خواترسانه).

دوای نووسینه‌وهی شه و مه‌رجانه که هه‌ردوولا پی‌سوهی پابهندبوبون و کاریان پی‌ده‌کرد، پیاویکی مسلمان که‌ناوی (آبا جندل) بمو و له‌وه‌پیش قوره‌یش نه‌یه‌یشت‌بوبو هیجره‌ت بکات، په‌نای برده لای مسلمانان و، پیغه‌مبه‌ریش پی‌ی فه‌رموده: {تیمه ریکه و تتننامه‌یه کمان له‌گه‌ل شه و قه‌ومه‌دا به‌ستوره و په‌یانیک له‌نیواغان دایه و ناییت بیشکینین. جا توش بگه‌ریه‌ده و شارام بگه‌ره دل‌نیایه له‌پاداشت لای خودا، چونکه بیگومان خودا ده‌ربازی بزرگاریوونی بتو تو و هه‌موو بی‌چاره و چه‌وساوانی شه‌وهی داناوه}.

دروستیی عهقلى هاوسمه‌ری پیغمه‌مبهر

دوای ته او بیونی مه‌سنه‌له‌ی سوچ و ریکه‌وتتننامه‌که، پیغمه‌مبهره‌ی خودا فه‌رمانی به‌موسلمانه کان کرد کوتایی به (ئیحرام‌سی عومره) که‌یان بیینن و سه‌ریان بتاشن و ئه‌و ئازه‌لآنی بقورباني دوای عومره‌یان هینابو سه‌رپن.

بهلام موسلمانان تووشی خم و خهفه‌تیکی زوربیون و دهستیان نده‌چووه سه‌ر هیج کاریک، ئەممه‌ش واي لى كردبیون دهست نه‌کەن به به‌جي هینانی ئەم فه‌رمانه‌ی دوايی و واقیان ورمابو.

لەو ساته‌وهخته ناسك و حه‌سساهه‌ش دا پیغمه‌مبهر چووه‌وه نیو شوینی حه‌وانه‌وهی خۆی له‌و چادرده‌دا که‌بۆی ئاماده‌کرابوو و يەکیک لە‌هاوسه‌رانیشی (که ام سلمه – بوبو) له‌گەل خۆی دا برببوو. جا که چوودلای (ام سلمه)، فه‌رمووی: (موسلمانان تیاچوون. فه‌رمانیان پىچدکەم کەچی جیبەجی ئاکەن). (ام سلمه) ش پى ئى گوت: (ئەی پیغمه‌مبهره‌ی خودا ئایا تو حەزدە‌کەيت ئه‌وان تیابچن؟ تو خوت سه‌رەتا ئه‌و کارانه‌ی فه‌رمانیان پى دە‌کەيت جى به‌جي بکە، بېز دەرەوه بۇلايان و بى ئەوهی له‌گەل كەسيان دا بدویت به‌رانی قورباني خوت سه‌رپرەو سەرتاشە‌کەت بانگ بکە با سه‌رت بقوربانتاشیت ...

پیغمه‌مبهری خودائو رايیه‌ی هاوسمه‌رکەی به‌چاك زانی و چووه ددرەوه بى ئەوهی له‌گەل هیج موسلمانیک دا بدویت هەتا قورباني يەکەی سه‌رپرەو سەرتاشیشی بانگ كرد سه‌ری بوتاشی. موسلمانانیش هەر ئەوھیان لى بىنى، خىرا هەستان و قورباني يەکانیان سه‌رپرەو دهستیان كرد به‌سەرتاشینى يەكتو ئىدى گرفتى پابەندنەبۈون بەو فه‌رمانه‌وه له‌ثارادا نەما.

بەم رەنگەش (أم سلمه) نۇونەيەكى زيندۇوي له‌پاستى ي بىرپراو دووربىنى و دروستى ي عەقل پیشان دا.

لابىدنى مەرجىيکى پەيماننامەكە

ھەر لەو ماوھيەي کار بە پەيماننامەكە دەكرا، موسلمانىيکى دى له‌لای قوره‌يشەوه راي کرد بۇلای پیغمه‌مبهر كە (أبو بصير – عتبه‌سی كورى - أسيد) بوبو.

قوره‌يشى يەکانىش دوپىياویان ناردبۇو بەدواتي داو داواي تەسلیم كردنەوهیان دەكىد. پیغمه‌مبهری خوداش فه‌رمانى بە (أبو بصير) كرد له‌گەلیان دا بگەرپىته‌وه. ئەويش له‌گەلیان دا گەپايەوه. بهلام له‌پىگەدا كاتىكى نزىكى جىيگەيەك بۇونەوه پىرى دەگوترا (ذا الحليفة) پەلامارى

یه کیک له و دوپاسه وانه‌ی داو کوشتی و نه‌وی تریشیان له دستی هلات. بهم چه‌شنه بُو دووهم جار گهرايه وه بولای پیغه‌مبهرو پی‌ی گوت (بیگومان تو به‌په‌یان‌نامه که‌ته‌وه پا به‌ند بوویت و منت بولایان گهرا‌ند وه نی‌دی قوره‌یش گله‌ییت لی ناکه‌ن).
به‌لام پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رموی: (نه‌خیز، لیره مبه، به‌لکو به‌ثاره‌زووی خوت بِرَّ بُو جینگه‌یه کی دی و له —مه‌دینه—دا مه‌مینه‌رده).

ئینجا (ابو بصیر) به‌ره ناوچه‌یه کی نزیک له ریگه‌ی شام —که‌وته‌ری که کاروانی بازرگانی قوره‌یشی پیادا تی ده‌په‌ری و له‌وی جینگی‌بوو. بیگومان چه‌ند مسلمانیکی تریش له‌وانه‌ی له —مه‌که— وه له‌و ماوهیدا هه‌لات‌تبون له و شوینه لایان دابوو. جا هه‌موویان له‌وی به‌یه‌ک گه‌یشت و (ابو جندل) یه که‌م په‌نابه‌ری هه‌لات‌تووش گه‌یشت‌تله لایان و هه‌موان پیکه‌وه ریگه‌یان له کاروانی بازرگانی قوره‌یش ده‌گرت تا دوخه که گه‌یشت‌تله و راده‌یه (قوره‌یش) ناچارین نوینه‌ریان بنیرن بولای پیغه‌مبه‌ری خودا و تکای لابردنی نه و مه‌رجه‌ی په‌یان‌نامه‌که‌ی لع‌بکهن و هه‌ردوولا بیسرن‌نوه و به‌تالی که‌نه‌وه، واته نه و مه‌رجه‌ی که دووه‌مین خالی په‌یان‌نامه‌که‌یان بwoo و تایبیت بwoo به‌کیران‌وه‌هی هه‌ر مسلمانیک گهر له‌مه‌که‌وه رابکات بُو —مه‌دینه— و یان هه‌ر مسلمانیک پاشگه‌زیت‌وه‌هه‌هه‌لیت بُو ناو قوره‌یش و له‌مه‌ولا ته‌سلیمی بکه‌نه‌وه.

پیغه‌مبه‌ریش نه و تکایه‌ی لی په‌سنندکدن و بهم جوړه‌ش نه و مه‌رجه‌ی سه‌خته‌ی نیسو په‌یان‌نامه‌که هه‌لودشایه‌وه که ئازاریکی توندی به‌موسلمانان گهیانبوو.

به‌ره نجامی په‌یمان‌نامه‌ی — حوده‌ییبیه -

له (جمع‌ی کورپی — حارثة) کیپراوه‌ته‌وه که گوت‌وویه: (به‌شداری‌ی — حوده‌ییبیه — مان کردو کاتیک نه و جینگه‌یه‌مان به‌جی هیشت دیتمان پیغه‌مبه‌ری خودا له‌شوینیک دا، که‌پی‌ی ده‌گوت‌ریت (کراع الغمیم) راوه‌ستاوه و خه‌لکی کوزکردت‌تله وه نه وهی له‌سرروش (وحی) بُوی هاتبووه خواروه ده‌یخویندده بُویان، که نه نایه‌تانه‌بوون:

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَعْفُرَ لَكَ اللَّهُ مَا قَدَّمَ مِنْ ذَنِيْكَ وَمَا تَأْخَرَ وَيُتَمَّنَ عَمَّتَهُ، عَلَيْكَ وَيَهْدِيْكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا﴾ الفتح / ۳-۱

واته: {ئیمه نه‌ی پیغه‌مبه‌ر — برپارمان دا به — فه‌تحی — مه‌که — و فه‌تحی شوینانی تریش له‌داهات‌وودا، نه و فه‌تحه‌ش روون و ناشکرایه. هه‌تا خودا به‌گشتی له‌هه مسو شتیکی پیش‌سو و

دواييشت ببورويت (بيگومان خودا ئم فەتحو - مغفرة - شى پىكەو بەستۆته وە مەبەست لە ليخۆشبوونىكى رەھاي گشتىگىرو رېزنانە، چونكە پىغەمبەر پارىزراو بۇوه لە گوناھو سەرىپىچى) ... هەروەها بۆ شەوهى خودا بەچەندىن سەركەوتىن و فەتحىتى نىعەمەتى خۆى تەواو كات بۇتان و جىيگىرتان كات لە سەرەرپى ئى راست و، سەركەوتتىكى بالادەستى و سەرىدەرزانەتان پى بىدەخشىت كەئاين بەھەموو لايمەك دا بلاۋەنە وە هەموو شۇينىكى سەرزەسى بەرپوئى بەرتامە خودادا بىكەنە وە (واتە - فەتحى بىكەن) ...

كاتىك پىغەمبەر ئەم ئايەتanhى لەو جىنگەيدا بۆ موسىمانان دەخوينىدە وە، پياوېكلى ئى پرسى: (ئەرى ئەى پىغەمبەرى خودا ئەم - فەفتح - بۇ؟ فەرمۇسى: (بەلىنى بە خودايەي گيانى - محمدى بە دەستە ئەمە فەتحىكە) ^(۱) .

بيگومان خويىنەرى بەرپىش سەرى سۈرەدىمىنەت لەم وەسفەي قورئان كەوا ئەو رېنگەوتتەنەي (خودەبىيە) بە فەتحى رۇون و دىيار (الفتح المبين) دادەنیت لە كاتىك دا سوپايانە كى وەك سوپاكمى موسىمانان هەموويان ئەو رېنگەوتتەنەيان بەلاۋازى و بى دەسەلاتى و خۆبە دەستە و دان لە قەلەم دەدا تەنها يەك پياويان نەيت، كە (ئەبوبەكى) بۇ - خودا لى ئى راپىزى بىت - .

لەدواييش دا موسىمانان بەرپوومى ئەو رېنگەوتتەنامەي يان بىنۇ بۇيان رۇون بۇوه وە كە هەر ئەو رېنگە چارەيە باشتىپووه بىزىيان و سۈرۈدى زۆرۇ كەورەتلىشى لەھەر فەتحىكى پىشىووتر هەبۇوه بۇيان. بەلکو تەنائەت زىياتىر بۇيان دەركەوت كە دەبوايە ئەمە ھەۋىنەيە ھەبىت تاكو رېنگە خۆش بىت لە بەرددەم ئىسلام دا بۆ فەتحى دلان لەپى ئى قەناعەت پى ھەنەن و بەلگەمى سەلىئەرەوە نەك ھەر لەپى ئى شەپۇر كوشتارادە. دەبوايە ھەۋىنەيەك ھەبىت كە ماۋەيەك چەك بخىتىه لاوه بوار بۆ عەقلە كان بېھە خسېنەت بەشىۋەيە كى ھېمەنە بېرىكەنە وە لە رېساو بنەماكانى ئەم ئايىنە نوئىيە شارەزابىن و پاشان لەپى ئى قايل بۇون و قەناعەت پىھەنەنامە وەرپى بىگەن نەك لەپى ئى ترسانىن و سام پىدانە وە.

زەمەن ھېنەنە درېتەي نەكىشىا كە ئەوانەي ئە سولاحەيان بەدلەن نەبۇو ھەموو حىكمەتىكى سولاحە كەيان لە پەشىتىن روالەت دا بەدى كرد، ئەمەش تەنها دراي دووسال لە سولاحە كە و لە كاتى فەفتح كەدنى (مەككە) دا.

جا يەكىك لەو موسىمانانە ئاماھى رېنگەوتتەنامە كە - خودەبىيە - بىسون ئەو ۋە دەداوە كەنگە مىۋەۋىيى يەو بەرەنچام و ئاسەوارەكاني بەم چەشىنە وەسف دەكتات، كە دەلىت: {دواي ئەوهى دۆخى - ھەۋىنە - ئاڭرىبەست داھات و جەنگ و شەپۇر كوشتار پاڭىراو دەنگى

(۱) - امام احمد - گىپاۋىتىي يەوه.

چهك نه ماو خه لکي له يه کتر بی خهم و پاريزراو بعون و بهيمك ده گهشتن و خهريکي دان وستان و ئاشته‌وايي بعون و دهرباره‌ي ئاکام و نالهباري يه کانى كوشتار دهداوان و موسلمانانيش زياتر بواريان بۆ ره خسابوو كه په یوهندىي به كەس و كارو هۆزۈ تىرە کانى ترو چىن و توپىزە جۆربە جۆرە کانى خه لکي يه و بىخەن و چەندىن بەرهەمى شىرىنى بۆ ئىسلام و موسلمانان تىيدابوو... نەودبۇو ھەر كەسييکى خاودەن عەقل و ژىرى بدوئىزرايە لەو ماوەيەدا خىرا باوەپى دەھينتا موسلمان دەبۇو.

بىيگومان لەو دووساللەدا ژمارەي نەو خه لکي موسلمان دەبۇن ھيندەي ژمارەي ۋە چەند ساللەي پىشۇو بعون و تەنانەت زياتريش بعون لەو ژمارەيەي سالانى تر. بەلگەش لەم رپووه دەھەيدىي كاتىيەك پىغەمبېرى خودا بۆ (حودەبىيە) رۆشتەزارو چوارسەد كەسى لە گەل دا بۇ، بەلام دواي دووسال لەرىيەكە وتىنە كەو كاتىيەك بەرەو فەتح كردنى — مەككە — رۆيشت دە ھەزار كەسى لە گەل دابۇو...

لە (ابن مسعود) يىشەو گىرراوەتەوە، كە گوتۈرۈيەتى: {ئىيۆ (فەتحى مەككە) بە فەتح دادەنیئن و ئىيەش رېيەكە وتىنە كەمى حودەبىيە بە فەتح دادەنیئن}.

بەراسىتى جورئەت و چاول قايىيى پىغەمبەر لە بە جى ھينان و بەستىنى نەو جۈرە پەياننامەيەداو قايل بسوونى بەو مەرجە قورئانش سەرەرای پى ناخۆشبوونى زۆرىيە ھاودلائىيىشى و، وەسف و پىناسەي قورئان بۆ نەم سولج و پەياننامەيە بەھەي فەتحىيىكى رۇون و ديارە لە كاتىيەك دا هيىشتا ئەنجامە کانى دەرنە كەوتبوون و، پاشان شايەتى دانى نەو رۆژانەي دوايى لە سەر راستى و دروستى ي نەنگاوه بە جورئەت و چاونە ترسانەيە پىغەمبەر... هەمۇو ئەمانە چەندىن بەلگەمى بەھىزىن لە سەر راستى ي پىغەمبەرىيەتى ي (محمد) و لە سەرئەودى، كە قورئان — سرووشىيکى خودايىي يەو لە خوداوه بۆي ھاتۇوه.

بهندی چواردهم

(نامه‌کانی پیغه‌مبه‌ر بُو پادشاو سه‌رکرده‌کان)

دوای گهربانی مسلمانان له (په یاننامه‌ی خوده‌بیبیه) پیغه‌مبه‌ری خودا وای به چاک زانی که شیدی کاتی شهود هاتووه ثه و په یامه‌ی پیشی رهوانه کراوه، به سه‌رجهم خه‌لکی جیهان بگه‌یه‌نیت، هه‌روهک خوداش له و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: «**وَمَا أَرْسَانَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**» سبا ۲۸

له‌وهو پیغه‌مبه‌ر چهند نوینه‌ریکی خوی به‌چهند نامه‌یه که‌وه نارد بولای شه و پادشايانه‌ی حوكمی ولاته کانی خویان له و سه‌ردده‌مهدا ده‌کردو له‌نامه کان دا بانگه‌وازی بولای تیسلام ده‌کردن و هر نامه‌یه کیش به‌موزریک ئیمزاکابوو که تازه دروست کرابوو و پسته‌ی (محمد رسول الله) لمه‌سر هه‌لکه‌ندرابوو.

نامه‌ی پیغه‌مبه‌ر بُو پادشاو - روم -

پیغه‌مبه‌ر نامه‌یه کی به (دحیة الكلبی) دا بُو ئیمپراتوری ریشم کان ناردو تیای دا هاتبوو: {بهناوی خودای به‌خشنده‌ی میهربان... له - محمد-سی پیغه‌مبه‌ری خوداووه، بُو - هیرقل - سی گه‌وره‌ی روم - سلاو لسه و که‌سی دوای پیبازی راست ده‌که‌وهیت. دوای شه‌مه.. من به‌بانگه‌وازی تیسلام بانگت ده‌کم بُو سفر شه‌م ریبازه.. توش گهر مسلمان بیت سه‌لامه‌ت و پاریزراو ده‌بیت و خودا دووجار پاداشت ده‌دانه‌وه. خو شه‌گهر به‌ددم شه‌م بانگه‌وازه‌وه نه‌یه‌یت و پرووت و درگی‌پیت شه‌وا گوناهی جوتیارانی دیهاته کانت له‌ئه‌ست‌وایه، جا وهک خوداش پیستان ده‌فه‌رمویت: «**يَأَهْلَ الْكِنَبِ تَعَالَوْ إِلَى كَلِمَةٍ سَوَّمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِلَّا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا شَرِيكَ لِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوْلُوا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِإِنَّ** مُسْلِمُونَ» آل عمران/۶۴.^(۱)

(۱) واتای شه‌م نایه‌ته له بهندیکی دا هاتووه شه‌م به‌شهدا لینکدراو دته‌وه.

نامه‌ی پیغه‌مبه‌ربو پادشای - فارس -

ههرودها پیغه‌مبه نامه‌یه کی به (عبدالله‌ی کوری - حذافه) دا نارد بـ (کیسرا-ی کوری - هورمز) ی پادشای فارسه کان و تـی ی دا هاتبوو: { بهناوی خودای بهخشنده‌ی میهربان.. لـه - محمد-ی پیغه‌مبه‌ی خوداده بـ - کیسرا-ی گهوره‌ی فارس - ... سـلـاوـلـهـوـ کـهـسـهـهـ دـوـاـتـ رـیـبـازـیـ رـاـسـتـ دـهـ کـهـوـیـتـ وـ باـوـهـرـ بـهـ خـوـدـاـوـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ دـیـنـیـتـ وـ شـایـهـتـیـ بـهـ دـلـ وـ زـمـانـ دـهـ دـاـتـ لـهـسـهـرـهـ وـهـیـ کـهـ هـیـچـ پـهـرـسـتـاوـیـکـ نـیـ یـهـ تـهـنـهـاـ خـوـدـاـیـ تـاـکـ وـ تـهـنـیـاـیـ بـیـ هـاوـهـشـ نـهـبـیـتـ،ـ کـهـ مـحـمـدـیـشـ بـهـنـدـهـوـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ نـهـمـ خـوـدـاـیـهـیـ ... جـاـ وـ مـنـ بـهـبـانـگـهـ وـازـیـ خـوـدـاـ بـانـگـتـ دـهـ کـهـمـ بـ

نهـمـ رـیـبـازـ،ـ چـونـکـهـ بـیـگـومـانـ منـ پـیـغـهـ مـبـهـرـوـ رـهـوـانـهـ کـرـاوـیـ خـوـدـاـمـ بـوـلـایـ سـهـرـجـمـ خـدـلـکـیـ یـ دـنـیـاـ تـاـ ظـهـوـرـهـیـ زـینـدـوـوـهـ لـهـزـیـانـ دـایـهـ تـاـگـادـرـاـوـ وـرـیـاـکـهـ مـهـوـهـ بـرـیـارـیـ سـزـایـ خـوـدـاـشـ لـهـسـهـرـ کـافـانـ جـیـگـیـبـیـتـ وـ شـایـسـتـهـیـ سـزاـبـنـ ... جـاـ تـوـشـ مـوـسـلـمـانـ بـبـهـ تـاـ سـهـلـامـهـ وـ پـارـیـزـرـاوـیـتـ،ـ بـهـلـامـ کـهـرـ وـانـهـ کـهـیـتـ وـ نـهـیـیـتـهـ سـهـرـ نـهـمـ دـینـهـ نـهـواـ گـونـاهـیـ هـهـمـوـ نـاـگـرـپـهـرـستانـ وـ جـادـوـگـهـرـانـتـ لـهـئـسـتـوـدـایـهـ } ..

نامه‌ی پیغه‌مبه‌ربو پادشای - حـهـبـهـشـ -

ههرودها پیغه‌مبه نامه‌یه کی به (عـعـفـرـیـ کـورـیـ اـبـوـ طـالـبـ) دـاـ نـارد~ بـ پـادـشـای~ - حـهـبـهـشـ - وـ تـیـیدـاـ هـاتـبوـوـ: { بـهـنـاـوـیـ خـوـدـاـیـ بـهـخـشـنـدـهـیـ مـیـهـرـبـانـ،ـ لـهـ - مـحـمـدـیـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ خـوـدـاـهـ بـ (نـجـاشـیـ الـأـصـحـمـ) یـ پـادـشـایـ حـهـبـهـشـ .. تـوـ مـوـسـلـمـانـ بـبـهـ وـ پـهـیرـهـوـیـ ئـائـیـنـیـ ئـیـسـلـامـ بـکـهـ،ـ مـنـیـشـ سـوـپـاـسـیـ خـوـدـاـتـ لـهـسـهـرـ دـهـ کـهـمـ،ـ خـوـدـاـیـ (الـمـلـکـ الـقـدـوـسـ السـلـامـ الـمـؤـمـنـ الـمـهـیـمـ)ـ^(۱)ـ.ـ شـایـهـتـیـشـ دـهـدـهـمـ،ـ کـهـ عـیـسـاـ - لـهـخـوـدـاـهـ رـوـحـیـ پـیـرـدـارـاـوـهـ هـهـرـ بـهـ وـ وـشـهـ (کـلـمـةـ)ـیـ خـوـدـاـ خـوـیـ (کـهـپـیـیـ فـهـرـمـوـ بـبـهـ،ـ بـوـهـ)ـ وـ لـهـ (مـهـرـیـمـیـ کـچـیـزـهـ وـ دـاوـیـنـ پـاـکـهـهـ)ـ لـهـدـاـیـکـ بـوـهـ خـوـدـاـیـ پـهـرـوـهـدـ کـارـ لـهـرـوـحـیـ خـوـیـ درـوـسـتـیـ کـرـدوـوـهـ وـ فـوـوـیـ ژـیـانـیـ پـیـ دـاـکـرـدوـوـهـ وـهـکـ چـوـنـ بـهـدـهـستـ وـ فـوـوـیـ خـوـیـ نـادـهـمـیـ خـمـلـقـ کـرـدـ.ـ هـهـرـوـهـاـ مـنـ بـانـگـتـ دـهـ کـهـمـ بـوـلـایـ بـهـرـنـامـهـیـ خـوـدـاـیـ تـاـکـ وـ تـهـنـیـاـیـ بـیـهـاـوـهـشـ وـ بـهـرـدـوـامـیـ لـهـسـهـرـ گـوـیـرـاـیـهـلـیـ کـرـدـ وـ پـهـرـسـتـنـیـوـ پـهـیرـهـوـیـ کـرـدنـیـ مـنـ وـ

(۱) بـهـپـیـوـسـتـ زـانـیـ کـهـ رـاـقـوـ شـیـکـارـیـ نـهـوـ نـاوـهـ بـیـرـزـانـهـیـ خـوـدـاـ بـهـتـایـهـتـیـ لـهـمـ پـهـرـاـیـزـهـداـ بـنـوـسـمـ: (الـمـلـکـ):ـ وـاتـهـ خـاـوـهـنـیـ هـهـمـوـ شـتـیـنـیـ کـهـ توـانـایـ هـهـلـسـ وـ کـهـوتـ کـرـدـنـیـشـیـ تـیـبـیـانـ دـاـ هـهـیـهـ .. (الـقـدـوـسـ):ـ وـاتـهـ زـرـ پـاـکـ وـ دـوـوـرـ لـهـهـرـ کـهـمـ وـکـوـرـپـیـهـیـ .. (الـسـلـامـ):ـ وـاتـهـ سـهـلـامـهـ وـ پـارـیـزـرـاوـهـ لـهـهـرـ خـهـوـشـ وـ نـهـنـگـیـهـیـ .. (الـمـؤـمـنـ):ـ وـاتـهـ رـهـخـسـیـنـهـرـیـ بـاـوـهـرـوـ بـهـرـاستـ دـانـهـرـیـ پـهـیـامـیـ پـیـغـهـ مـبـهـرـانـیـهـتـیـ بـهـهـوـیـ مـوـعـجـیـزـهـ کـانـهـهـوـهـ .. (الـمـهـیـمـ):ـ وـاتـهـ خـاـوـهـنـیـ هـهـزـمـوـنـ وـ دـهـلـلـاتـهـ لـهـسـهـرـ هـهـمـوـ شـتـیـنـیـ .. (وـدرـگـیـرـ).

با ورده‌یینانت بهو پهیامه‌ی که بومن هاتوروه. چونکه من پیغامبهری خودام و له گهله‌یه تم نامه‌یدا کوری مامم (جعفر) و چهند که سیکم له موسلمانان بولات ناردووه، جا ثه‌گه‌ر (جه‌عفر) هات بولات دانی پی دانی و با ورده‌یه بهم پهیامه بینه له لای و، له خوبوردو بهو خوت به‌زل مه‌گره، چونکه من توش و سربازه کانیشت بوقه برنامه‌ی خودا بانگ ده‌کهم. جا وا ئیتر من بانگه‌وازه کهم پی گهیاندن و ثاموژگاریم کردن. ئیوهش ئاموژگاری و رینمایم و درگرن... سلاو له و که سه‌ش که دوای ریازی راست ده‌که‌ویت.}

هه‌روهها پیغامبهر بهه‌مان و اتاو مه‌بست چهند نامه‌ید کی تری ناردووه بوقه‌ریه که له (مقه‌وقس‌ی) گهوره‌ی قیبته‌یه کان) و حاکمی میسر و نه‌سرانی یه کانی (نه‌جران) و پادشاه (عومان) او - هه‌موو ئه و سه‌رۆك و سه‌کردانه‌ی که‌ولات و میرنشینی یه کانیان نزیک و هاوی‌سی دورگه‌ی عه‌رەب بون له و سه‌ردمه‌دا.

دلنیابوونی پیغامبهر له سه‌رکه‌وتنی ئیسلام

ئه‌وهی شایانی سه‌رنج و تیبینی کردنی ئه‌وهی پیغامبهر له کاتیک دا ئه و نامانه‌ی بوقه‌هه و پادشاو سه‌رۆکانه ناردبوبو که‌هیشتا ده سه‌لاته‌ی له ناوچه‌ی دورگه‌ی عه‌رەبی دا په‌یدانه‌کردبوبو. به‌لام به‌متمانه‌کردن و دلنیابوونی ته‌واوی له و سه‌رکه‌وتنه‌ی که‌خودای په‌وره‌دکار به‌لینی پی دابوبو و که‌ئیسلام بسهره‌ی هه‌موو ئاینه‌کانی ئه و سه‌ردمه‌دا سه‌ردخات گرنگترين هۆکارو پالن‌نەربوبو بوقه‌ستونانی ئه و ئەركه قورسه. به‌لینی خوداش له و ئایته‌ی سوره‌تی (فتح) دا ره‌نگی ددایه‌وه که‌دوای ئیمزا کردنی (په‌یانتمامه‌ی حوده‌بییه) هاته خواره‌وه: «**هُوَ الَّذِي سَرَّ عَلَى اللَّهِ رَسُولُهُ، يَأْلَهُدَى وَدِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ، عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا**» الفتح/٢٨..

بینگومان ئایینی ئیسلام سه‌رکه‌وت و گهیشته هه‌موو ئه و مه‌مله‌که‌ت و میرنشینیانه‌ی که‌پیغامبهر نوینه‌رانی خۆی بەنامه‌کانیه‌وه ناردبوبو بۆیان، هه‌روهها له ماده‌یه کی که‌می دوای و دفاتی پیغامبهری خودا، ئیسلام بسهره‌ی هه‌موو ریچکه‌و ئاینه‌کانی تردا سه‌رکه‌وت.. له راستی دا به‌دی هاتنى ئه و به‌لینه‌یه له‌گه‌وره‌تینی ئه و به‌لگانیه‌یه له سه‌رئه‌وهی که‌قورئان سرووشیکی خوداییه‌وه له سه‌ر راستی ی پیغامبهریتی ی (محمد) یش.

ئیسلام بانگه واژیکی چاکسازی يه

ئیسلام ثایینیکی جیهانی يه نهك ثایینیکی ناسیونالی و نهتهوهی... ئیسلام بۇ چاکسازی يه کى كشتى هاتوره دواي نهودى ثاینه كانى ترى خودا پېپکران لەبىدۇھو شتى سەپروسەمەرە. هەر بۇيە دەبىنین پېغەمبەر لەنامەكمى دا بۇ (ھيرقل) پادشاي رۆم بەم ئایەتە قورئانى يه ئەركى ئیسلام دىيارى دەكتات: ﴿يَأَهْلُ الْكِتَابُ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا تَبْدِيلَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ عَبْدُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِنَا اللَّهُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/٤٦.. واتە: {ئەي پېغەمبەر بلىڭ: ئەي ئەھلى -كتىپ - (واتە: ئەي شوينىكەوتوانى تەورات و ئىنجىل)، ئەي جوولەكەو گاورەكان، وەرن با هەموومان لەسەر شوشەيەكى دادپەرەرەيىتى و يەكسانىخواز رېيك كەوين سەبارەت بەھودى شوينىكەوتتورى يەك خوداي بىي ھاولەن و تاك و تەنيابىن و هىچ ھاوېھش و شت و مەكىيکى ترى بۇ دانەتاشىن و كەسىش نەكەين بەگەورەو بەدانەرى حەرام و حەلآل و نەلەين (عوزىزى)، يان (مەسيح) كورپى خودايى)، خۇ ئەگەر ئەوان -واتە: جوولەكەو گاروھەكان بەددەم ئەم بانگكەوازەتەوه نەھاتىن و بىسىھەر ئامۆزگارى يەكانت نەبۇون ئەۋا توش خۆت و ئەھ بپوادارانەي لەگەلتان پى يان بلىن: (دە ئىتە خۆتان شايەت بن لەسەرئەوهى، كە ئىيە مۇسلمانىن و چۈونىتە سەر ئە و ئاینهى كە ئىيە بۇ بانگ دەكەين و كەچى پۇرى لى وەردەگىرەن}.

بەراستى لەم ئایەتەدا بانگه واژىك بەدى دەكرىت بۇ شوينىكەوتوانى ئاینه كانى تر، كە بە (أهل الكتاب) دادەنرىيەن واتە: (جوولەكەو مەسيحى يەكان) كە هەردوو كىتىبى (تەورات و ئىنجىل) يان بۇ رەوانە كرابوو و، بەلام دەسكارىيەن كردىبوو و، رېيسا دروستەكانيان شىۋاندېبىوو، لەم ئایەتەدا بانگ كراون بۇ يە كخواپەرسى (تەوحيد) كە بېرىباوەرېيکى ھاوېھشى نېوان ھەموو ئاینه كانە، ئەم يە كخواپەرسى يەش وشەيەكى دادپەرەرەي و راستى خوازى يەو، يەكسانىي دەخاتە نېوان بپوادارانەوه. هەر ئەم وشەيەش زامنى پاڭىزكەرنەوهى عەقىدەي ھەمانە لە ئەفسانە و گومپاپىي، چونكە هىچ خالق و كەرگارېيك نى يە تەنها خودا (الله) نەبىت، مافى خوايەتىو (پەرەردەكارىتى) يېش جىڭە لە خودا بۇ هىچ كەسىكى دى نى يە، سا ئىتە پادشا بىت يان پېغەمبەرېيك، ياخود زانايەك بىت... ئا ئەمەيە عەقىدەي رەھاو بەرلاڭدى يەك خواپەرسى كە خەللىكى رېزگاردەكتات لەعىيادەت و پەرسنلىنى يەكدى و پى نادات ھەندىتكى كەس ھەندىتكى دى پېرسن و، خۆيان بەسەر ئەوانى تردا بەرزو پېرۇز بىگىن، چونكە خەللىكى ھەموويان بەندە خودايەكى تاك و بىي ھاولەن و جىڭە لە و هىچ پەرسىراوېيکى تريان نى يە.

بهم ردنگه ش عهقیده‌ی یه کخواپه‌رسنی و خوا بهمیک گرتن بو رزگارکردنی گرزوی به‌شمروی بووه له‌ههه کویله‌یه‌تی و به‌ندایه‌تی یهه. به‌ندایه‌تی کردنسنیش بو یه کیتکی دی (له مه‌خلوقات) به‌هاویه‌ش بو خودانان له‌قمه‌لهم دراوه. جا نه‌کهه (نه‌هله کیتاب) به‌دهم ئهه بانگه‌وازه‌وه هاتبن ئهه دیاره ئهوان له‌ئیسلام نزیک بونه‌تهوه، خز نه‌گهه ملیان به‌مه نه‌دابیت ئهوا پیغه‌مبهرو ئهه بروادارانه شوینی که‌وتون ده‌بیت به‌فرمانی خودا پی‌یان بلیین (ده ئیتر خوتان به‌شاپیت بن ئهوا ئیممه موسلمانین و به‌دهم ئهه بانگه‌وازه‌وه هاتووین) ﴿فَقُولُوا أَشَهَدُوا إِنَّا مُسْلِمُونَ﴾. چونکه پیغه‌مبهرا نه موویان خوا بهمیک گرو یه کخواپه‌رسنی بوون. بو نمونه له‌یه که‌مین بنه‌مای شه‌ریعه‌تی سموسا-دا فرمایشتنی کی خودا ههیه (هه‌رودک له کتیبه‌کانی جووله‌کهش دا هاتووه) که‌خودا پی‌ی فه‌رمووه: {منی - خودا - په‌ستراوتم، نایتیت هیچ په‌ستراویکی ترت له‌بهرده‌ما هه‌بیت}.

ئهه (۱۰) راسپارده‌یه‌ش، که هیچ شتیکیان بو لی (نه‌سخ) نه کراوه‌تهوه ناواخن و کرزوکی ههه له‌سهر یه کخواپه‌رسنی یه، (عیسا) ش ده‌لیت: {وا تی مه‌گمن من بو دانانی شه‌ریعه‌ت و ئایین هاتیم بـلکو منیش و پیغه‌مبهرا نیش بـتوواوکردنی په‌یامی یه کدی هاتووین، من بـو حرام و حلال دانان نه‌هاتووم، بـلکو بـو جیبه‌جی کردنسنیان}.

له (عهد القديم) یش دا له -مه‌سیح-وه دووباتی ئهه راستی یه کراوه‌تهوه... (دنا أحد الکتبه... فساله ایة الوصایا هی اول الكل؟ اجابه یسوع: ان اول الوصایا کلها، اسمع یا اسرائیل: ان الرب اهنا رب واحد).

ئیستاش با بیینه سه‌ر شیکاری به‌شی دووه‌می ئایه‌ته که ﴿قُلْ يَأَهْلَ الْكِتَابِ...﴾، که برپیار له‌سهر یه کیتیی ی په‌رودردگاریتی ی خودا ده‌دات: ﴿وَلَا يَجْزِدُ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مَنْ دُونَ اللَّهِ﴾ قورئان ته‌فسیرو راشه‌ی ئهه په‌رودردگاریتی یهی خودای به ئایه‌تیکی دی کردووه: ﴿أَنَّتُ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغْدًا حَيَثُ﴾ التوبه/۳۱.. واته: {جووله‌کهه دیانه کان زاناو خواپه‌رسنی خله‌لوه‌تچی یه کانیان کردبوون بـچهند په‌رودردگاریتی ودها بـو خویان که وده خودا گویی‌ایله‌لیان ده‌کردن}.

کاتیک پیغه‌مبهه ئهه ئایه‌تمه دوایی ی بـو خه‌لکی ده‌خویندده، پی‌ی گوترا: {ئهه کاتیک پیغه‌مبهه ئهه ئایه‌تمه دوایی ی بـو خه‌لکی ده‌خویندده، پی‌ی گوترا: {ئهه

(۱) - متی - (۵:۱۷).

(۲) - مرقس - (۱۲:۲۸ - ۲۹).

پیغامه‌های خودا نهادن (واته جووله که و دیانه کان) ئەو زاناو راهیبانیان نەدەپەرسەت. ئەویش فەرمۇسى: (مەگەر هەر ئەو زاناو راهیبانیان نەبۇو كە ئەوهى خودا بەحەلائى دانابۇو نەوان حەرامىيان دەکرد بۇيان و ئەمەش كەخودا حەرامى كىرىبۇو بەحەلائىان دادەنا)؟.. كەوابۇو گۆيىرايمەتى كىرىنى سەرانى ئايىنى لەپىارەكانىيان داو دانانى بېپىارەكانىشىيان لەپىلەتى ئەو حۆكم و فەرمانانەدا، كەخودا بەشەرع و دەستتۈر ناردوونىيە خوارەوە بى خۆبەستنەوە بەسرووشى خودا يەوه، دەرچۈونە لەواتاوا رۆحى ئايىن.

يىنگومان هەر ئەو حالەتەش بۇوه ھۆى دەسکارى كىرىنى ئايىن و پەيدابۇونى ناكۆكىو خىلافات لەھەر ئايىنىڭ دا كە واي بەسەر ھاتىت.

کاریگه ری نامه کانی پیغمه مبهور

با بیینه و سه ریاسی ثو نامانه پیغمه مهر ناردبوونی بو سه رهگ و پادشایانی ئه و سه دهمه و گهر ئاماژه يك بو کاريي نامه کان بکهين ده بینين هره چه نده ئه گهر سه ره و تنييکي وايان بهدى نه هيئايت، بلام هر جي بايه خ بعون، بمتاييشهش كه هنه دىك ليو پادشایانه نامه کانيان پىگەيشت به باشي مامه لەيان له گەل داكردبوو، ودك (نه جاشى)ي پادشاي - حىبه شه - و، -(مقوقسى گەورەي قىبطىيەكان - كە ئەم پادشاي، واتە (مقوقس) دىاي، ئە بىغە مە، نا دە دىاي، بە كەش دە كەننە دە جەند بەشك و ئىستە تىك بەنن).

سه باره دت به (قیسے‌ری رُوم) یش کاتیک نامه‌کهی پیغه‌مبهربی به دهست گهیشت داوای له دارو دهسته‌کهی کرد چهند پیاوینکی عه‌رهبی گه‌شتیاری ناو ولاته‌کهی خوی بُونگ کهن تاکو درباره‌ی پیغه‌مبهربه پرسیاریان لی بکات. نه‌وانیش له‌ولات دا ده‌گه‌رَان به‌دوای خله‌کی عه‌رهب داوا، تا دواجار وا رینکه‌وت (ابو سفیان‌ی کوری - حرب) یان له شام - دوزی یهوه که له گه‌ل کۆمەلیک له‌خله‌کی - قوره‌یش - دا بُونگ کاری بازگانی له‌وی بُون و بانگیان کردن بُون دیداری یئیپراتور. نه‌وانیش چونه‌لای و لی ی پرسین (کامتان به رهچه‌لەک نزیکترن له و کابرایه‌ی، که خوی و ناساندوروه گوایه پیغه‌مبهربیکه و له خوداوه رهوانه کراوه)؟ نه‌بو سوفیان - گوتی: (من له هه مسویان نزیکترم لیوه‌ی). قیسے‌ری پیشی گوت: (نزیک بـه‌رهو دلیم). پاشان لی ی پرسی: (پله‌وئاستی کۆمەلایتی و خانه‌دانی ی نه‌بو پیاوه له‌ناوتان دا چونه)؟ گوتی: (نه و له‌نیومان دا خاوه‌نی بـه‌ماله‌یه). هه‌روها له لی ی پرسی: (ثایا بهر له و هیچ که‌سیتیکی ترتان ئیددیعای نه‌هم کاری پیغه‌مبهربیتی یهی بُون خوی راگه‌یاندوروه)؟ (نه‌بو سوفیان) گوتی: (نه‌خیز). ئینجا

(قەیسەر) گوتى: (ئەي ئايى ئىيۇه له دەپىش تاوانى درۆكىدنتان دەدایه پالى بەرلەوەي ئەم جارپه بۇ خۆى بىدات)!؟ گوتى: (نە خىر)^(۱). دۇوباره لىنى پرسى: (ئەي ئايى لەباب و باپىرانىيە و هېچ مولۇك و دەسەلاتىيکى بۇ به جى مساوه؟) - ابۇ سەفيان - گوتى: (نە خىر). ئىمپراتورى رۇم لەپرسىيارىيکى ترى دا گوتى: (ئايى لەتىيۇ خەلتكى دا گەورە پىاوا دەست پەۋىشتوان دواي رېيازەكەمى كەتوون، يان ھەزارو چەوساوان؟). لەدەلام دا گوتى: (تمەنها ھەزارو چەوساوان كەن). ئىنجا پادشا لۇنى پرسى: (ئەي ئايى ئەو ھەزارو چەوساوانە ژمارەيان زىاد دەكەت يان كەم دەكەت؟ ئەويش گوتى: (لەزىاببۇون دان). ئىمپراتور^(۲) گوتى: (ئايى ھېچ كەسىكىيان لە ناقالىي دا لەدىنەكەي ھەلددەگەرپىته و؟ گوتى (نە خىر)... قەيىسەر گوتى (ئايى محمد ئەگەر پەيان بىدات پېتىشىلى دەكەت؟) گوتى: (نە خىر، ئىستاش لەتىوان ئىمە و ئەمودا پەياننامەيەك ھەيە و نازانىن چىرى تىيدا دەكەت؟). پاشان قەيىسەر گوتى: (جەنگى ئىوان ئىيۇه ئەوان چۈنە و كام لا بەتونا سەركەوتوون؟) (ئەبو سەفيان) گوتى: (جەنگى ئىوانغان بەنۇرەيە جارىك سەركەوتن بۇ ئىمەيەو جارىك بۇ ئەوانە). قەيىسەر گوتى: (- محمد - چ فەرمانىكتان پى دەكەت؟) گوتى: {پىمان دەلىت: (تمەنها خوداي تاك و بىرى ھاولە پېرسەن و ھېچ شتىك مەكەن بەھاوبەش (شرييک) بۇي)، داواي قەدەغە كەرنى ئەو بتانەشان لى دەكەت، كە باب و باپىرغانان پەرسەنۋىيان، فەرمانىشمان پى دەكەت بەنۇيىز كەرن و راستگۆيى و داوىن پاكى و رەشتىبەرزى و پەيان بىردنەسەر و گەياندىنى سپارەد}.
 كېرراوېشەتمەد كەدواي ئەو وەت و وېيىھ ئىمپراتورى رۇمەكان لەھەمۇر ئەو وەلامانەوە ئەو دەرەخىامەي دەست كەوتۇوە كە بىيگومان (محمد) بەپاستى پېغەمبەرلى خودايە. ھەر بۇيەش لەدوا وتمى دا بە (ئەبو سەفيان) گوتىبۇو: {ئەو قسانەي بۇت كەرم پاست بن، رۇزىتىك دى ئەو پىاوا - (محمد) - دەبىتىخاودن و سەردارى ئەم جىيڭەيەي كە لەسەرى وەستاوم}.

(۱) وا گېرراوەتمەد، كە (ھيرقل) لەبەرامبەر ئەم وەلامەي دوايى دا گوتۇويەتى (كەوابۇ ئەو - واتە: محمد - ئەگەر درۆ لە گەل خەلتكى دا نەكەت چۈن درۆ لە گەل خودا دەكەت؟

(۲) وشە كانى (قەيىسەر و ئىمپراتور) يىش ھەر بۇ پادشاى رۇمەكان (ھيرقل) بەكارھېيىراوە.

بهندی پینجهم

(فتح کردنی - مهکه -)

(" قورهیش " په یمانه که دهشکینن - بهری خستنی له شکریک به نهیتی بز " مهکه " - له ریگادا بدردو " مهکه " - مسلمان بونی سه رکرده " قورهیش " - پیغمه مبهر ده چیته نیو " مهکه " و - لیبوردنه گهوره که - یه کسانی له نیوان خلکخدا - هیمنترین مرق)

" قورهیش " په یمانه که دهشکینن

له سالی هه شته می کوچی (هیجری) دا رووداویکی وا هاته ثاراوه که هملو شاندنه وهی په یاننامه کهی (خوده بیبیه) پیویست و شیاوکردو بهم پس یه ش جاپی جه نگی له دژی قورهیشیش رووا کرد . رووا که ش بهم شیوه ده به ریابوو :

هوژی (خزاعه) په یانیان له گهلو پیغمه مبهرا به ستبوو . رذیکیان پیاویک له هوژی (بنوبکر) له به رچاوی پیاویکی (خزاعی) قسمی نابه جی ی به شه خصی پیغمه مبهری خودا ده گوت ، ثه ویش (اوهه پیاوه - خزاعی - یه که) هه ستایه سه رپیتو لی ی دا . ئینجا هوژی (بنوبکر) به پله خویان سازدا بز توله سه ندنه وه له (خزاعه) و بریاری هملکیساندی جه نگیان له سه ردان . له ملاوه قورهیشی یه کانیش به نهیتی یارمه تی ی ئه و هوژه شه رانگیزه (بنوبکر) یان داو چهندان جه نگا درو چهک و کمره سهی جه نگیشیان بز ناردن و پتل له (۲۰) پیاوی هوژی (خزاعه) ی هاو په یانی پیغمه مبهریان کوشت . دیاره تاکه ریگه چاره (خزاعی) یه کانیش ئه و دبوو وه فدیکیان نارد بولای پیغمه مبهرو هه والی ئه و رووداویان پس گهیاند .

قورهیشی یه کانیش کاتیک بؤیان ددرکه وتن ئه و کاره یان پیچمه وانهی په یاننامه ریکه وتنه کمیه خیرا سه رکرده خویان (ابو سفیان - کوری - حرب) یان نارد بز (مه دینه) بز تازه کردنه وهی ریکه وتن له گهلو پیغمه مبهرد او دریز کردنه وهی ماوه که . ئه ویش چوو هلای پیغمه مبهرو ده رباره هی ئه و کاره بزی ده دوا که قورهیش پیشی سپاردو وه و که ریکه وتننامه که نیوان هه رو دولا تازه بکریتنه وه خویشی وا ده رده خست کوایه ئاگای له و هه رایه هی نیوان (بنوبکر) و (خزاعه) نی یه و نهیش زانی بیوو ، که وه فدی (خزاعه) پیش خوی گهیش توونه لای

پیغامبهر و هموالی نهود سدریزی یهی قوره یشیان پی گهیاندووه. جا دوای نهودی (ابو سفیان) کوتایی به قسه کانی هینا، پیغامبهر لی ی پرسی: {ثایا هیچ شتیکی وا روی داوه که نهود بخوازیت تو بگهیته نیره؟} ؟ نهویش لمه لام دا نکولی ای لهمر رپوداویک ده کرد. پیغامبهر خیرا پی ی فرمود: {که وابو نیمه پابهندین به کات و په یانا نامه که نیوانه نهود} ئیتر هیچی دیکهی بُز زیاد نه کرد، مانای دهسته واژه ده فرموده بیهی پیغامبهر پیش ئامزاده بُز نهودی که نه گهر نه وان په یانا نامه که پیشیل بکمن نهوا مسلمانه کان مافی هیرش بردن سه ریان ههیه.. نه وسا (ابو سفیان) بُزی ده رکهوت که نه له و ت وویزه دا سه رکهوت تو نه بوده. همراه بُزیه ش خوی گهیانده لای چهند پیاویکی دیاری مسلمانان و تکای لی کردن که بچنه لای پیغامبهر رو داوه ای بکمن نهودی، که (ابو سفیان) له پیناوی دا هاتووه بُزی جیبه جی بکات، واته نه و په یانا نامه یی نیوانیان بُز ماوه یه کی تر در پیش نوی بکریمه وه. به لام هیچ که سینک له و پیاوه مسلمانانه به ددم داوا کهیوه نه چون و نهودی په ناثوم میدی گهرا یه و بُز - مه که -.

- به ریختنی له شکریک به نهینی بو - مه که -

کاردانه و هو هله لویستی پیغمه مبه ریش له به رام به ر شه و ده سدریزی و په یانش کینی یه
قوره یش دا ئه و ببو فه رمانی دا به پریک خستنی سوپا و کوکردن هه و هو هه موو ئه و خه لکه
موسelmanه که له دیهات و ناوچه کانی دهور و به ری -مه دینه- دا ده زیان. به لام باسی نیازو
ئامانخی له ساز کردن و به پری خستنی ئه و سوپایه بی مه ککه لای که س نه کرد تا کو ئه م
هه واله بلاونه بیته و نه بادا قوره یش پی بزان و خویان ناما ده بکهن بز جه نگ. پیغمه مبه ریش
به دته مای جه نگ و کوشتار له -مه ککه- نه ببو و حه زی به خوین رشتنيش نه ده کرد، له به ر
ئه مه ش له خودا پارایه و هو ئه م نزایه ای له لا کرد: (خودایه هه موو هه وال و نهینی و ده نگ و
باسین کمان له قوره یش بشاره وه تا کو له ولا تی خویشیان دا پیمان نه زانن و سه رخه رمان بیت).
یه کیک له ها وه لانی پیغمه مبه ر که ناوی (حاطب-ی کوری -ابو بلتعه) ببو و چهند که س و
کاریکی نزیکی له (مه ککه) دا مابو و له پینا وی ئه وان دا ویستی کاریکی چاک بز قوره یش
ئه نجام دا تا کو ثازاري قوره یش له سمر که س و کاری هه لگریت. کاره که شی ئه و ببو نامه یه کی
بزو قوره یش نوسیبیو ده رباره هه والی ده رچونی پیغمه مبه ر به و سوپایه وه به نهینی بزو لایان له
-مه ککه-. پاشان نامه که ه دایه ده ست ئافره تیک، که ئه ویش به کری بزو بگه یه نیت.
ئافره ته که ش نامه که ه لی و در گرت و له نیو قرشی دا شاردي یه و هو که و ته بزو گه یاندنی
به سه رانی قوره یش.

بەلام خودای میهرهبان لەئاسانەوە ھەوالى ئەم كەين و بەينەي بەپىغەمبەرەكەي گەياند دەربارە ئەو ھەولە نالەبارە (حاطب). پىغەمبەريش دەسبەجى (علىـى كورىـى -ابو طالب) و (زېرىـى كورىـى -عوام) ئى بەدواي ئەو ئاڤرەتەدا ناردو پىيىشى فەرمۇن (خىرا بىگەنەوە بەو ئاڤرەتەي كە حاطب - ناردو يەتى بەنامەيە كەوه بىولاي قورەيش و ورييان دەكتەوه لەو نەخشەيدى كە بەرامبەر ئەوان گىرتۇومانەتىبەر.

(علىـى) و (زېرىـى) بەپەلە دەرچوون و گەيشتنەسەر ئەو رېيگەيەي، كە ژنەكەي پىادا دەرۋشت و لەسەرپىـى ئى (مەككە) گىتىانەوە نامەكەشيان پىـىنى و لىـى يان سەندەوە ھىنەيانەوە بىولاي پىغەمبەر نەيانھېشىت بىگەيەنېت بەقۇردىش.

پىغەمبەريش (حاطب) ئى بانگ كردو لىـى پرسى: {ئەـى حاطب - چى واي لىـى كردىت ئەم كارە بکەيت؟ ئەويش لەلام دا گوتى: {ئەـى پىغەمبەرى خودا سەبارەت بە خۆم و دللاھى باوەپىـى تەواوم بە خودا و پىغەمبەرەكەي ھىنەواو خۆم بە ئىمماندار دەزانم.. نە كۈپرۈم و نە خۇيىش لىـى كۆررەوە. بەلام كابرايەك ھىچ بنهچەو تىرىدەيەك نىيە، تەنها كورىيکم لەگەل خىزانەكەم لەلایان بە جىـى ماوەو منىش لەپىتىاپيان دا چاكەيەكى ئاۋام لەگەل قورەيش داكرد}.

لەو كاتەدا (عمرـى كورىـى - خطاب) گوتى: {ئەـى پىغەمبەرى خودا رېم بە ملى بېپەرىنىم چونكە ئەم كابرايە دوورۇو دەرچوو}.. پىغەمبەريش فەرمۇسى: {ئەـى - عومەر - توـز چۈرۈزىنىت وايە، بەشكى خودا لەرۋىزى جەنگى - بەدرـدا رۇوى كردىتىنە ھاولە بەشداربۇوە كانى ئەـى جەنگەو پىـى ئى فەرمۇوبىن: (بەثارەزۇوى خۆتان ھەموو شىتىك بکەن، چونكە وا ليتىان خۆشىبۇوم)} ...

بىنگومان (حاطب) يش لەو ھاولە جوامىزانەبوو، كە بەشدارىي جەنگى - بەدرـيان كردىبوو. جا ھەر دواي ئەـى مەسەلەيەش خودا دەربارە (حاطب) ئەـى ئايىتەن نارده خوارەوە فەرمۇسى: ﴿يَا أَيُّهُمَا الَّذِينَ إِيمَنُوا لَا تَنْجِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوكُمْ أُولَيَاءُ الْقُرْبَانِ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ ... تا كۆتاىىي ئى ئايىتەكە، كە ئايىتى ژمارە(۱) ئى سورەتى (المتحنە) يە. واتە: {ئەـى ئەـوانەي باوەرتان ھىنەوا دوزمىنى من و دوزمىنى خۆتان مەكەنە پالپىشت و ھاوكار و خۆشەويسىنەو ھاوكارىييان بۇ بنوينىن} ...

پىغەمبەريش بەتىپاوتىنى كاروبارو وەرگەتنى پاساو لە كابراي بەھەلەدا چىو وانەيە كى كارىگەري خستۇتە بەرچاوى خەلکى، بەتاپەتى كاتىك بارى راستى و حەقيقتى مەترىسى يەكەي بۇ رۇون كەرۋەتەوە ئەويش لەو ھەلەيە خۆى پاشگەز بۇوەتەوە.

که چی زدر که س لد بر پرسان و دسه لاتداران کاروباری خویان لی تیکه ل و پیکه ل دهیت و ناتوانن چاپوشی له هله لیه کی بچوک بکمن گمر (ئمو کسه به هله ل داچووه) هم ر چهندیک رذلی گه وره و گرنگیشی گیراییت.

قرئانیش مه سله که بهم فهرمایشته خودا روون کرد ته وده: «إِنَّ الْحَسَنَةَ يُذَكَّرُ^۱ إِنَّ الْسَّيْئَاتِ هُوَدٌ» ۱۱۴ .. بیگومان پیغمه مبه ریش کیشی شو هاو له به هله ل داچووه بمه ته رازووه هله نگاندو به هزی (مهینه تبار بونی پیشتری له خزمت کردنی نیسلام) و به شداریی له یه که م جیهاد) دا له و هله کت و پری یه خوشبوو.

له ریگادا به رو - ۴۵ که

پاشان پیغمه مبه ر بس مر کرد ایه تی ده هه زار جه نگا و در له نا وه راستی مانگی - ره مه زان دا به رو - مه که - بمه یکه وتن. له ریگادا مامی خزی (عباسی کوری - عبدالمطلب) پیگه یشت که له گه ل منالله کانی دا هیجره تی بز - مه دینه - ده کرد به مه بستی مسلمان برون و هر له ویش دا چووه پال مسلمانان.

هه رو ها له ریگادا (ابو سفیانی کوری - حارثی کوری - عبدالمطلب) و (عبداللهی کوری - أبي أمیہ) به کو مه لی مسلمانان کیشتن و دهیانویست چاویان به پیغمه مبه ر بکه ویت. ئم داوا کاریه ش به هاو سه ری پیغمه مبه ر (ام سلمه) گهینرا، که له گه لی دابوو له و سه فه ره دا، ئویش بز شو مه بسته له گه ل پیغمه مبه ر دا او پی ای گوت: {ئهی پیغمه مبه ری خودا ئاموزا که ت و پورزاو زاو اکه ت هاتون و دهیانویت دا وای لیبور دنت لی بکمن}. پیغمه مبه ری خودا ش لمه لامیان دا فه رموموی: {نامه ویت بیان بینم و هیچ ثاتا جیکم پی ایان نی یه، ئاموزا که م ثاب پروی پیشیل کردم و پورزا که م قسه هی خزی له - مه که - پی گوتم}.

ئه و قسه یه ش، که پورزا که م به رام به ری کرد بوبوی ئه و بوبو زور بی با کانه پی ای گوت بسوو: {وَهَلَّا هِيَ بَاوِدِرْتُ بِي نَاهِيْنِ هَتَّا پِيْزِدِيْكَ بَهْرَوْ نَاسِانْ هَلَّنِه بِرِيْوْ بِيْهِدا سَهْرَكَهِيْتَ وَ مَنِيْشَ بُوْتَ بِرِوْانِمْ، پَاشَانْ كَتِبِيْكَ وَ چَوارْ مَهَلَّا ئِيْكَهَتَ بِيَنِيَتَهَ خَوارَهَوْ شَايَهَتِيْتَ بُوْ بَدَهَنْ لَهَسَهَرَ ئَهَوَهَيَ كَهَخُودَا رَهَوَانَهَيَ كَرَدَوَويَتَ وَ كَرَدَوَويَتَ بِهِپِيْغَهَ مَبَهَرَ}.

کاتیک (ام سلمه) ئه و دلا مهی پیغمه مبه ری به و خزمانه گهیاند، (ابو سفیانی کوری - حارثی کوری عبدالمطلب) ئاموزا ش لمه لام دا گوتی: {وَهَلَّا هِيَ يَانْ دَهِيَتَ پِيْغَهَ مَبَهَرَ}

پیمان پی بdat به (چونهای و داوای لیبوردن لیکردنی) یاخود دهستی ئەم کورەم دەگرم و سەرى خۆمان هەلەگرین و هەر دەرۆین و دەرۆین تاکو لهبرسان و لهتیوان دا دەمرين). جا كە ئەم وته يە به پیغەمبەر كەيەنرا دلى نەرم بسو و رېى بەھویش و بەھاوريكەشى دا بچەنلای، ئەوانىش چونەن زۇرەدە بولاي و موسىلمان بۇون. بەم پى يەش بۆمان دەردە كەويىت چۈن پیغەمبەرەن خۇدا له خۇبۇردو بۇودو لهەلەوتاوانى ئەوانەش بۇرداوه كەخراپەيان دەرەق كردووە، ئەم لیبوردنەش بەھەستى رەجمەت و مىھەبانى يەوه بۇوە.

موسىلمان بونى سەركىرەتى - قورەيش

لەشكەرە كەي پیغەمبەر لەرۋىشتەن بەرەدەواام بۇو تا گەيىشتنە جىنگەيمەك پىيىت دەگۈترىت (مرالظەران) و لهوى لایان دا. دىيارە ئەم هەوالەش لەقورەيش شارراوەبۇو و بەجم وجۇولى ئەو لەشكەريان نەزانىبۇو و هىچ ھەوالىكىيان لەبارەي پیغەمبەرەدە پىيىت نەكەيىشتبۇو و نەشىاندەزانى پیغەمبەر چى دەكات بەرامبەريان...

لەشەۋىك لە شەوانى ئەم ماوەيدەش دا (ابو سفيانى كورپى حرب) كە سەركەدەو پىشەوابى قورەيش بۇو لە گەل(حكىمى كورپى-حزام) و (بۇيىلىكى كورپى-ورقا) دا لە-مەككە- دەرچۈون بۇ زانىنى چەندەھەوال و دەنگ و باسىكى تازە. لەپىگاش دا ئاڭرىكى رېشىنیان بەدى كەدە، كە لەدەبەر ئاڭرى لەو چەشىنەيان لەسەر بازگەكانى موسىلمانانەدە نەكەدەبۇو. بەلام لەھەمان كات دا نەياندەزانى كى لەھەن يەو بۆچى ئەم ئاڭرانەيان ھەلگىرىساندۇوە.

(عباس)ى مامى پیغەمبەريش بۇ قورەيش نىڭەران بسو و دەتسا لەھەنگارى پیغەمبەر بىنەدەو بەھۆى ئەدەشەدە لەناوچەن و تەفروتوونا بىن. بۆئە خىرا سوارى ھىستەرە كەي پیغەمبەر بۇو و لەسىرىيازگە كە موسىلمانان دەرچۇو هەتا كەسىكى و ابىينىت لەوانەمى بۆز- مەككە- دەچن و نامەيە كى پىيىت بۇيان و تىيى دا فەرمانىان پىيىت بکات كە تازۇوە دەرچەن و بىن بۆلەپىغەمبەر داۋاي ھىمنىو سەلامەتى خۆيانى لى بىكەن پىش ئەدە پیغەمبەر بەو لەشكەرەدە بەتوندى ھەلەمەت بەرىيەت سەريان.

جا كاتىك (عباس) بەرىيەبۇو گەيىشتە بە (ابو سفيان) و ھەردوو ھاوريكەي و ھەوالى كەيىشتنى سوپا كەورەدە بەرفدا ونە كە موسىلمانانى پىرلاكەيىاندن و ئامۆزگارىي (ابو سفيان)ى سەركەدە قورەيشى كرد كە پەنا بباتەبەر پیغەمبەر، چونكە بەھە رېزگارى دەبىت، دىيارە (عباس) بەلىنى ئەدەشى بە (ابو سفيان)دا كە داۋاي دەنلىيابى و سەلامەتى بۆكەت، ئەدەش

ئامۆژگاری يەکە پەسندکردو ئىنجا (عباس) دەسبەجى (ابو سفيان) لەدواي خۆيە وە سوارى هىستەرە كەپىغە مېھر كردۇ پىنگە كەپىغە مېھر بەرە سەربازگى موسىلمانە كان بەرىيەكتەن. كاتىك گەيشتنە لاي چادرە كەپىغە مېھر، پىغە مېھر فەرمانى كرد، كە (ئەبو سوفيان) بۇ خىوتە كەپىغە مېھر سەر لەبەيانى يى سبىئىنى بېھىنېت بۇلاي. ئىنجا سەر لەبەيانى يى ئەو رۆزە (ئەبو سوفيان) برا بۇلاي پىغە مېھر و ئەم وت ووئىزە لەنیوانيان دا ھاتە كايە و... پىغە مېھر فەرمۇسى: {ئەي ھاوار ئەبو سوفيان، ئەرى كاتى ئەمە نەھاتووه ورىيابىتە وە بزانىت كەھىچ پەرسىتراوېتكى نى يە تەنها خودا (الله) نەبىت؟} ئەبو سوفيانىش گوتى: {باوکم دايىكم فيدات بىت.. چەند هيىمن و بەرىزىو لېبوردوویت... من ھەر دەم ئەمە لەدروونم دا جىڭىرىبوو گەر لە گەمل خوادا پەرسىتراوېتكى تەھبوا يەنۋا ھىشتا شتىكى لى دوورە خىستە وە}. دووبارە پىغە مېھرى پىغە مېھرى خودام؟ بزانىت من پىغە مېھرى خودام؟ ئەويش گوتى: (باوک و دايىكم بەفيادات بىت چەند لە سەرخۇو بەرىزىو لېبوردوویت. بەلام سەبارەت بەمە بە خودا ھىشتا شتىكىم لە دل دا ھەرمماوە)... لە ساتەدا (عباس) بە (ابو سفيان) گوت: {كۈرە قۇرۇپ سەرت شايەتمان بىتىنە بە دل وزمان لە سەرئە وە كەھىچ خودايىكى نى يە -الله- نەبىت و، كە -محمد- يىش بەندەو پىغە مېھرى خودايى، شايەتمان بىتىنە، دەنا قەسم بە خودا بەم حالەتى كافرييە وە تىيا دەچىت}. ئىنجا (ئەبو سوفيان) بە راستى شايەتمانى ھەقى هيىناو موسىلمان بۇو و گوتى: (لا الله الا الله محمد رسول الله).

دواي ئەمە - عباس - بەپىغە مېھرى گوت: {ئەي پىغە مېھرى خودا تۆ خۆت زانىوته، كە لە مەھوبەر (ابو سفيان) چ پلەوپايىيە كى ھەبوبەر لە چ ناستىكى بە خۇنازىن و گەورەدىي دا بۇوە، جا ئىيىش باپىيارى شتىكى واي بىزىدە كە دەلالەت لەرىزىو شانازى يەك بکات بىزى}. پىغە مېھرىش فەرمۇسى: {بەللىٰ وايەو ئىيمەش بپىار دەدەين ھەر كەسىك لە خەلکى مە كە بچىتە نىومالى -ئەبو سوفيان- دوھ ئەوا پارىزراوە ھەر كەسىك دەركاى مالى خۆي داخات ھەر پارىزراوە ھەر كەسىك يىش بچىتە نىyo (مسجد الحرام) دوھ ھەر پارىزراوە}. واتە كاتىك لەشكىرى موسىلمانان دەچىتە نىyo شارى -مەككە- وە ھەر كەسىك لە دانىشتowanى -مەككە- بەرىيەرە كانى نە كات و بچىتە يە كىك لە و سى جىڭايانە وە، ئەوا پارىزراوە. بە راستى ئەمەش گەورەترين لېبوردنە و داخۇچ لېبوردنىك و چ بپىيارىكى دى لەمە گەورە تېرىت.. ئەبو سوفيانى سەركەدە قورۇپ يىش كە تەمواو دلى موسىلمانانى بىرىندار كردى بۇو

له جهنگی (ئوحود) داو که هەر ئەویش ھەردشە ریشه کیشکردنی موسلمانانی له خاکی خۆیان دا دەکرد تیستا پیغەمبەر ئەتی خوش دەبیت و جگە لەمۇش ھەر ریزو پلەی شیاولى بۆ دادەتتە تاکو شانا زیبی پیوه بکات، ئەمە له کاتیک دا ھەمو توکایە کی (ئەبو سوفیان) بۆ مانەوەی بۇوە له زیان داو کەچى پیغەمبەر مافی زیان و پلەو پایەش بۇو دوزمەنە بەزیوە دەدات.

پیغەمبەر دەچیتە نیو - مەکە - وە

دانیشتوانی (مەکە) بىینيان ئەوا ھیزەکانى موسلمانان لېیان نزىك دەبنەوە، تا ئە و ساتەش ھیشتا بپاریتىکى يە كجارييان دەربارە كوشتارو بەرەنگاربۇونەوە ئەو له شکرە نەدابۇو، ئىنچا له ناكاودا گوئیان له دەنگى (أبو سفيان) ئى پیشەوايان بۇو، كە پىر بەگەر رووی ھاوارى دەکردو پىتى دەگوتىن: {ھۆ كۆمەلى قۇرۇش ئەوا (محمد) ھات و ئىسوش تواناي ۋۇۋەرۇبۇونە دەيتان نىيە.. ھەر كەسىكىش دەرگائى مالەكە خۆى دابخات و ھىچ جم و جوولىتىك نەنوييەت ئەویش ھەر سەلامەتە، ھەر كەسىكى دىكەش بچىتە نیو (مسجد الحرام) دوھ ھەر سەلامەت و پارىزراوە} ...

ئىدى - مەکە - چاودپىتى هاتتنە ناوهوە موسلمانانى دەکرد، پیاوانى قورۇشىش خۆیان لەپشت دەرگا داخراوه کانەوە حەشاردابۇو، ھەندىكىشيان لە - مسجد الحرام - دا خېبۇونەوە، چەند توندرەوەتىكىش ھەر سوربۇون لەسەر جەنگ و بەرەنگاربۇونەوە له شکرى موسلمانان. پیغەمبەر له شکرە كەى كردىبو بە دووبەشەوە "بەشىكىانى خستبۇوە ژىر سەركاردا يەتىمى (خالدىسى كورى - ولید) دوھ فەرمانى پىتدابۇو لە قۇزىلەكەو بچىتە ناو شارەوە كە بە (كۈدى) ناودەپىت و چىايەك بۇو لە خواروو (مەكە) دوھ. بەشى دووهمى له شکرە كەش پیغەمبەر خۆى سەرپەرشتى ئى دەکردو لە قۇزىلە چىای (كىاء) دوھ چووه نیو شارەوە كە ئەویش چىايەك بۇو لەسەر رووی مەكە دوھ.

(خالد) لە قۆلە كەى خۆيەوە تۇوشى چەند پیاۋىك لە ھاپە يانانى قورۇش بۇو و بەرىئەرە كانىيان دەکردن و جەنگىك لە نىوانىيان دا رۇوی داو لەئاکام دا دووكەس لە موسلمانە كان و بىست و ھەشت كەس لە بى باودپانە كۆزرا، بەمەش ترسىكى زۆريان لىنىشت و ھەمۇويان بەزىن و رايان كرد. بەلام پیغەمبەر لە قۆلە كەى خۆيەوە ھىچ بەرھە لىستكارىيە تۇوش نەبۇو و سوارپىشىتى حوشترە كەى ببۇو و خۆى بەسەر بەشى پىشەوە كۆپانى سەرپىشىتى حوشترە كەدا چەماندېبۇو دوھ

خدریک بُو رو پیشی بُه ری ده که وت، و اته هینده خوی دانه واندبوو، که له خوبوردوویی و بی فیزی و ساده بیی ی پیوه ده بیترا، ته مهش له ملکه چی ی دابوو بُو تمو خودایه که تمو فتح و سه رکه و تنه بی وینه یهی پی به خشی و سه ریه رزی کرد پی ی.

بینگومان ئهو ساده و ساکاری یه له پیغمه مبه رهود له کاتی بدی نهاتنى ئهو فتحه گهوره یه و له ناوار دپاستی ئهو سوپا گهوره به هیزدا ره فتاریکی بی وینه یه و غونه هی له هیچ فتوحات و سه رکه و تنيکی دیکه دا نی یه و هیچ سه رکرده یه که له جوړه کاتانه دا ئمودنده له خوبوردوو و ساکارنه بُووه هه رهه که له میژوش دا دیومانه. خو ئه گهه هه ره ئهو ساده و ساکاری یه و پیغمه مبه ره کاتی فه تحی مه ککه دا بډاورد کهین له ګهله همه موو ئهو هه لویستی به خونازین و خو بېل زانینانه، که سه رجهم فه رمانده و سه رکرده له شکر کانی تر له سه رکه وتن و فتوحاتیان دا نواند وویانه ئهوا زیاترو چه ندان هیندهش نرخی ئه و پو شته به رزه له خوبوردنی پیغمه مبه ره مان بُو درده که ویت، له کاتیک دا نرخ و بهه های هه ره سه رکه و تنيکی دیکه ی گشت فه رماندیه یک زور که متره له تاست فتح کردنی (مه ککه) دا.

جا دوای ئهودی پیغمه مبه ره بهو شیوه یه ده چیتہ نیو شاری (مه ککه) وه رووده کاته مالی پیروزی خودا (بیت الله الحرام) که سی سه دو شهست بتی به چوار دهورا دانزابوو. پیغمه مبه ره داریک به دسته وه ده گریت و دست به شکاندیان ده کات و له کاتی شکان و که وتنی بتی کانیش دا ده یفه رمومو: «جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَطْلُ إِنَّ الْبَطْلَ كَانَ رَهْوًا»، که ئایه تیکی قورئانیشه له سوره دتی (اسراء) داو ئایه تی زماره (۸۱) ئی سوره ده که یه.

پاشان پیغمه مبه ره فرمانی دا به شکاندی همه موو جوړه بتیکی گهوره بهو بچووکی قورو دیش (۱) له هه ره جی یمک دا هه بن.

کاری شکاندی بتنه کان که (قوره یشی یه کان ده یانپه رستن) بی ئهودی (هه ره خودی ئهو بتانه ش تو انای به رگری له خوکردنیان بُو بیت)، یان (توانای ئازار گهیاندن به و که سهی

(۱) بینگومان پیغمه مبه ره ره تنهها ئهو بتانه ئی نیومالی خودای تیک نه شکاند، به لکو له پیتجمه ره ره زی دوای فه تحی - مه ککه - فرمانی دا هه رجی بت هه یه له ده رهه رهی مه ککه ش بشکنیزین. ئه و بُو (خالد-ی کوری) - ولید ی به سی (۳۰) پیاووه نارد بُو شکاندی په یکه رهی گهوره بتیکی قورو دیش، که ناوي (عوززا) ای لی نرابوو و له سر قه دی دارخوره یک بُو له نزیک شاری - مه ککه -. هه رهه ها پیغمه مبه ره (عه مر-ی کوری) - عاصی یشی نارد بُو شکاندی بتنه گهوره کهی تیره (بنو هذیل)، په یکه رهی ئه و بتیشان (سی میل) له مه ککوه دووربوو و شکاندیان. له هه مان کات دا (سعدي زید الاشل) ی به بیست سوارچا گکوه نارد بُو شکاندی ئه و بتنه و بانگه که ناوي (مه نات) ای لی نرابوو و په یکه ره کهی له (مشلل) بُو له سه ره ره خی ده ریای سوره و ته ویشیان شکاند.

دیانشکنیت) بو له پیغمه مبهر دیارده بته رستی بسو له دورگهی عهرب داو پاشان بسو
بنه بر کردنه که شی له هزری بی باوهاران و هاو بهش بسو خودانه ران دا.

له دوای ئه مه پیغمه مبهر حهوت جار به وشتله که شیوه بهه دری مالی خودا سورایه ووه
بهه داره که دهستی ئه رکی روکنه که شی به جی هینا و دهستی پی گهیاند. ئینجا دای سورانه ووه
(طوف) دکو به جی هینانی ثهرکه عیبادی يه کانی، بانگی (عثمان) سی کوری طلحه ای کردو
کلیلی - که عبه ای لی و درگرت. ئیتر ده رگاهی که عبه بی بوكارایه ووه نویشی تیدا کرد، به لام
دیتی وینه پیغمه مبهرانی له سره کیشراوه خیرا فرمانی دا، که ئه و جو ره وینه و نه خش و
نیگارانه ش بسررینه ووه، هاو له لایش فه رمانه کهيان به جی گهیاندو وینه کانیان سپی يهوده.

لیبوردنه گهوره که

پاشان پیغمه مبهر له بهد رگای که عبه دا و هستاو خه لکیش چوارده ریان ته نیبوو و،
فرموموی: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، صَدَقَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحزَابَ
وَحْدَهُ)) .. واته: {هیچ خوداییک نییه ته نهها الله - نهیت و، هیچ هاویه شیکی نییه
به لینی خوی برد سه رو به ندهی خوی سه رخست و هه ر خویشی هه موو دهسته و کومه لانی
دوژمنانی به زاند } ...

دوای ئه مه هندیک حومکی شه رعی ی بسو روون کردنده ووه باسی ره چله کی بنه رهتی ی
ئیسلامی بوكردن که بونیادی نه تو ویه کی گهوره جیهانی له سره راگیر دهیت و ئه
نه تو ویه ش به هیچ ره گه زتکی تایبته تی یوه بهند نی یه، به لکو خاونی ئایینیکی حقه. له م
نه تو ویه دا به سامان و پله و پایه خله لکی له یه ک جیانانکیتی ووه که س به هوی ئه و شتانه و
له که س چاکترو به ریزتر نی یه، به لکو (به ته قواو خواپه رستی) خله لکی له یه ک جیاده کرینه ووه
هه لدسه نگینرین.

هر لهم رو ووه پیغمه مبهر به خله لکی قوره یشی فرمومو: {ئه کومه لی قوره یش، ئه ووا
خدادا لو تبه رزبی نه فاما ی تیدا نه هیشتنون و هه موو ریزو گهوره بی یه کتان بسو باب و بایپره
پیشینه کاتنان ده گیپیتیه و، خله لکی هه موونیان له ئاده من و ئاده میش لس خول دروست
کراوه } ... پاشان ئه مه ئایه تهی خودای بسو خویندنه ووه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مَنْ ذَكَرْ وَأَنْثَى﴾

﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَّقَبَّيلَاتٍ تَعَارُفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتُمْ﴾ الحجرات ۱۳

دوای ئه ووه پیغمه مبهر روی کرده قوره یش، که له خانه می تاوان بارو گوناه کارو
ده سدریز کاردا بون و چهنده ها جار موسلمانانیان به توندی سزادابوو له - مه که - و نه شکه نجهی

دەروونى و جەستەبىي ى سەختيان دابۇن و تەنانەت ھەولى كوشتنى پىغەمبەريشيان دابۇو و جار لەدواي جاريش هېرىشيان كردىبووه سەر (مەدينە) تاكو زالى بن بەسىريان داو موسىلمانەكان رېشەكىش بىكەن و، چەندىن كەسيشيانلى كوشتبۇون. بىكۈمان بەگۈرەدى سوروك ترىن و بەبەزىمى تەرىپىن ياساى تۆلەسەندىن دەبوايە سەرى زورىيەسى سەركەدە گەورەكائىان بېرىنزايرە و ھەندىنىكى تريشيان بەندكرايانىيە و پاشماوەدى خەلکە كەش ملکەچ و ژىزىدەستە بىكرايانىيە و چەندىن سزاي داراييان بەسەردا بىسەپىنزايرە، وەك چۈن ئەمۇرۇ دەولەتاناپىشىكەوتتوو ئەم جۆرە ياسايانە پىادەدەكەن، ياخود دەبوايە ھەموو خەلکى قورەيش دواي لەناوبىرىنى سەركەدەكائىان بىكرايانىيە بەكۆيىلە وەك چۈن نەتەو دېرىينەكائى ئەم سەرەدەمە پەنایان بۆ ئەم جۆرە ياساوا نەرتىنانە دەبرد لە كاتى سەركەوتىيان بەسەر نەتقەدەيە كى تردا.

بەلام خۇ پىغەمبەر هيچ جۆرە ياساوا پىتو شويىنىكى تۆلەسەينى ئاواي نەگىتەبەر، بەلەتكو پروى گفتارى كەدە ئەم كەله تاوانبارە قورەيش -لىنى پرسىيەن: {ھۆ گەلى قورەيش... ئىيا ئىيە بەرپاى خۆزان و دەزانن ئىستا من چىتانلى ئەدەكم؟}.

دىيارە قورەيش بەئاسانى دەيازنانى كەپىغەمبەر بەتوندى لە كەلەيان ناجوللىيەتە وە تۆلەيانلى ناسىيەتە وە، بەلەتكو بەپىچەوانە وە تەواو دەنلىباون لەپەدۋىشتى بەرزاپىغەمبەر وە ھەلس و كەوتى ناياب و بىھاوتى.. ھەر بۆيەش و دەلەميان بۆ پرسىيارە كەي پىغەمبەر ئەمەبۇو، گوتىيان: {ئىيمە ھەر خىرو چاڭەتلى چاۋاھەرپۇان دەكەين... تو برايە كى دەلەردا و لە خۆبۇردۇويت و، كورى برايە كى بەرىزمانىت}.

ئىيت لېرەدا پىغەمبەر وە بېرىيارى لىخۇشبوونى بۆدرەكەنەن. ئەم وەتەنپەيارە ھەرە گەورەدەيە، كە بەدرىزىايى مېزۇرى بەشەرى و ھەتاھەتايە شايەتى لەسەر ئەم رەوشىت و ھەلس و كەوتە بىھەنە بىلەنە مەرقىيە يەمە پىغەمبەر دەدەن، ئەم و ئاكارو رەفتارە كەخۇى پىزازاندېبۇو، ئەمەبۇو لەبېرىيارى لىبۇردنى دا لەقورەيش پىھەن فەرمۇن: ((اذھبوا فَإِنْتُمُ الظَّلَقَاء)).. واتە: {ئىيت ئىيە ھەمووتان ئازادن و گەردىتان ئازادبىت لەھەر خاپە و گوناھىيەك كە بەرامبەر ئىيمە كردووتانە}.

لەنېیوان خەلکىدا

دواي ئەمە پىغەمبەر لەمالى خودا (مسجد الحرام) دانىشت و - (علىى كورى - أبوا طالب) كە كورى مامى بۇو و نزىكتىن كەسيش بۇولىنى، چووه لاى سوپىسى گوت: {ئەمە پىغەمبەرى خودا پلەم و ئەركەكائى (دەرگاوانى) و (تاوگىرپى) و (خزمەتگۈزارىيەكائى مالى خودا) مان بۆ مەيسەركە}.

به‌لام پیغمه مبهر پی‌ی چاک نهبوو، که ئەمو ئەرك و پلە بەرزانە خزمەتگوزارى له خاودنه کانى پیشوبیان بسیننیتە وە بیدات بە خزم و کەس و کارە نزىكە کانى خۆی وەك چۈن حاکم و کارىبەدستانى تر له کاتى چونونە سەر حوكىميان دا ئەو رەفتارە دەنۋىيەن و هەرچى خزم و كەسە نزىكە کانىيانە دىيانكەن بە سەر کارو بەرپىوه بەر... دىيارە پیغەمبەرى خوداش زۆر دورە له و رەفتارەو هەر بۆيىش بەو پیشنىيارە (على) ئامۇزاو دەستەراستى خۆى قايىل نەبوو، بەلکو فەرمۇسى: {عثمانى كورى طلاحة} له كوى يەو بۆم بانگ كەن}، واتە: {ئەو پیاوهى، كە له وەبەر و لە کاتى بالادەستى قورەيش دا دەرگاوانى كەعبە بۇو)، کاتىيەك عثمانى دەرگاوانى پیشۇرى بۆ بانگ كراو كەيشتەلائى، پیغەمبەر فەرمۇسى: {ئەو كلىلە كەتمۇ خۆت دەرگاوانى كەعبەيت، ئەمەرۇش رۇزى چاكەو ئەممە كەدارىو وەفایە}.

ھەرودە پیغەمبەر بۆ چەسپاندىنى يەكسانى نېیوان ھەمۇ موسىلمانان و دەرخستنى ئەو راستى يەى كەھيچ جىياوازى يەك لەنېیوان مەرۋىش پەش پىست و سېي پىست دا نى يە فەرمانى بە (بىلال) يى بەندە حەبەشى— كەد، كە لهو رۇزى ھەفتح كەدنى— مەكە— دا لە سەرەيانى— كەعبە— بانگ بىدات.

بىنگومان ئەمەش رېزلىنانيكى وەها گەورەو بىنۇينە بۇو بۆ (بىلال) كە ھەمۇ موسىلمانىك شاگەشكەپىدەبردو حەزى دەكەد (وەك ئەو) ھەمان رېزى لى بىنارايە، چونكە (كەعبە) پېرۇزىتىنى شۇينە بەھادارو پېرۇزە کانى موسىلمانان بۇو. ھەر بۆيىش لەمۇ ساتەدا پىاۋىتكى قورەيش زۆر سەرى سۈرمەو بەھاوارى يەكى خۆى گوت: {ئەرى دەبىنەت ئەو عەبدە رەشە بۆ كوى سەركوت؟}

ھەرودە (بخارى) لە (عروەتى كورى زېير) دوھ گىرپاۋىتىنى يەوه، كە لە کاتى فەتحى— مەكە— دا ئافەدتىك دىزى كەدبۇو، كەس و کارە كەشمى پەنایان بىردىبۇوە لاي (أسامەتى كورى زەيد) تاڭو ھەولىتكى بۆيدات و نەھىيلەت سزاي دزى كەرنە كەپى بىرىت. جا كاتىيەك (أسامەتى) شەلە بارەيەوە قىسەى لە گەل پیغەمبەرى خودا كەد، پیغەمبەر رۇوي تىك چوو و پەست بۇو و فەرمۇسى: (چۈن لە سەر سۈوك كەدنى ياسايدىك لمىسا كانى خودا قىسم لە گەل دا دەكەيت؟ خىرا (أسامەتى) شەداوای لە پیغەمبەر كەد لى ئى بىبورىت و گوتى: (ئەي پیغەمبەرى خودا داوايلىپىورەنم لە خودا بۆيىكە لە سەر ئەم ھەلۋىستە ناراستەم).

بۆ سەر لەنئىوارەت ئەو رۇزى ھەفتح پیغەمبەر و تارىتكى لەو رۇوەدە بۆ خەللىكى داو تىيى دا دواي سوپايس و ستايىشى خودا لە سەرئەودى پىسى سپاردوو، فەرمۇسى: {خەللىكىنە، ھۆزو نەتەوە کانى پىش ئىيە بەھۆى ئەوەدە خودا لەناوى بىردوون كە ئەگەر كەسىكى خانەدان و

پایه‌داریان دزی بکردا به سزا ایان ندادا، به لام نه گهر که سیکی ساده و بی‌کهس و عهش رهت دزی بکردا به سزا تهاویان دادا. دهسا بهو خودایی که گیان و دروونی - محمدی لهدست دایه نه گهر (فاطیمه‌سی کچی - محمد) دزی بکات نهوا دهستی دهبرم... (دهست برینیش سزا دزه)... پاشان فهرمانی کرد سزا نهوا نافره‌ته دزه بدربیت و نیدی دهستیان بپری، نهوش دوای نهوا کاره نابه‌جی به توبه‌یه کی چاک و تمواوی کرد و توبه‌ی خوی برد هسرو، دوای نهوهش خوازی‌نی کراو شوویشی کرد.

بیگومان رهفتارو هه‌لس و کهوتی به‌رزو مرؤیانه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌رژی فه‌تح کردنی - مه‌ککه - دا شوینه‌واریکی گه‌ورهی هه‌بو لهدلی نهوا خله‌لکانه‌ی که‌شهیدای رهونه‌ق و گه‌وره‌بی ئیسلام ببیون و له‌ماناو کرۆکی نهوبه‌رنامه جوانه تیگه‌یشتبوون. هه‌ر بوبیه‌ش هاتنه‌لای پیغه‌مبه‌رو به‌یعهت و په‌یانیان له‌سهر ئیسلام پی دا. پیغه‌مبه‌ریش په‌یانی لی و هرگرتن بهو چه‌شنیه‌ی بیسسه‌رو گویرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی خوداو پیغه‌مبه‌ر که‌ی بن هه‌تا له‌توانیان دا بیست. جاکاتیک پیاوان هه‌موویان به‌یعه‌تیان پیدا، ئینجا نافره‌تان هاتن و ودک نهوان به‌یعه‌تیان پیدا. لهو باره‌یه‌شوه سرووشی خودایی لهم ئایه‌تانه‌دا هاته‌خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر که‌خودا فه‌رمانی پی کردوو و پیکی فه‌رمسو: ﴿يَأَيُّهَا النَّٰئِذُ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمَنَثُ يَبَايعُنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّٰهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرُقَ وَلَا يَنْهَىٰنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَ بِمُهَمَّةٍ يَفْتَرِيْنَهُ، يَنَّ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَاعِهِنَّ وَاسْتَغْفِرْهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ﴾ رَحِيمٌ (المتحنة ۱۲).

واته: {نهی پیغه‌مبه‌ر نه گهر نافره‌تان هاتنه‌لات بۆ په‌یان و به‌یعهت پیدانت له‌سهر نهوهی که: هیچ که‌سیکیان شتیک نه کات به‌هاویه‌شی خوداو، دزی نه کات و، زینا و بهدره‌وشتی نه کات و، مندالله‌کانی خوی نه کوژیت^(۱) و بوختان و درۆ هه‌لنه‌به‌ستیت به و ره‌نگه‌ی له‌حاله‌تی منالبیونی دا مندالله‌که بخاته پاژ میزده‌که‌ی له‌کاتیک دا گهر لهو میزده‌ی نهبو بوبو^(۲) و،

(۱) له‌سهرده‌می جاهیلی دا له‌بهر چمند هوییک مندالیان ده‌کوشت، کچیان زینده‌به‌چال ده‌کرد له‌ترسی نهوهی گوایه عهیب و عاریان به‌سهردا دینیت. کوریشیان له‌ترسی هه‌زاری ده‌کوشت له‌هندیک جاردا. (و درگیپ)
 (۲) نهم جۆره بوختان و درۆ هه‌لبه‌ستنه‌ی هه‌ندیک ژن له‌ترسی کیانی خویان بورو، له‌تایه‌تکه‌دا هاتوره (ولا یاتین ببهتان یفترينه بین ایدیهین و ارجلهین) لیزدا و شهی (بین ایدیهین و ارجلهین) مه‌به‌ست له‌وهی نه و مندالله‌ی کاتیک له‌دایک ده‌بیت و ددکه‌ویته نیوان هه‌ردوو دهست و هه‌ردوو پی‌ی دایکه‌که‌یه و هو میزده‌ی دایکه‌که‌ش باوکی نه و مندالله‌نی یه، واته پیاوایکی تر دهستی تیکمل کردوو له‌گەل ژنه‌کمی داو نهو مندالله‌ش بورو. جا له‌وکاته‌دا نایتت ژنه‌که مندالله‌که‌ی بداته پاژ میزده‌که‌ی. ژنه‌کان ده‌باویه به‌یعهت له‌سهر نهوهش بدهن. (و درگیپ)

سه‌رپیچیش له (نه مر و نه هی) یه کانی تو نه کهن و اته له (کار به چاکه و ریگرن له خراپه) دا، نه گهر نافره‌تاني موسلمان له سمر نهو کاروبارانه به یعه‌تیان پی دایت نهوا تو ش به یعه‌تیان لی و درگرهو دا اوی لیخوشبوونیان له سه‌ر گوناهه کانی له و پیشیان بوبکه و خوداش لی بان ده بوریت، بیکومان خودا زدر لیبورده‌یه، به زدیشی زوره بیان گهر نهوان په بیان و به یعه‌تی خویان بدرنه سه‌ر}.

هیمنترین مرؤوف

بیکومان پیشتر پیغامبر خوینی چهند که می‌لهمیاوان حه لالن کردبوو و بپیاري کوشتنیانی دابوو لهوانه که بهدنده توانکاری خه‌ترناک ناسرابوون و دژایه‌تی یه کی توندی موسلمانانیان ده کردو دوايش (له‌دواي فتحی -مه‌که) هه‌لاتبونن له‌دهستی و هه‌ندیکیان لئکوزایه‌وهو هه‌ندیکی تريشيان موسلمان بعون و که‌وتنه‌به‌ر لیبوردن پیغامبر. لهوانه که موسلمان بعون و که‌وتبونه به‌ر لیخوشبوون: (هباری کورپی -اسود)، بسو هم پیاوه خوی شاردبووه، کاتیک پیغامبر گه‌شته نه شوینه که به (جعرانه) ناوده‌بریت هاته‌لایو موسلمان بسو و پیشی گوت: (نه پیغامبر خودا بیکومان من له‌دهستت رام کردو و یستم خوم بگه‌یه‌غه لای عه‌جه‌مه کان و پاشان چاکه و لیبورده‌یی توم بیرکه‌وته‌وه که‌چند به‌سوزو می‌هربانیت به‌رام‌مبه‌ر بمو که‌سمی خراپه‌ی ده‌همق کردویت. جا ثایا یئستاش نه پیغامبری خودا نیمه شوینکه‌وتتوی کفرو شیرک نه‌بووین و دوايسی خودا به‌هه‌ی تووه پینمايی کردين بسو سه‌ری ی راست و رزگاری کردين له‌تی‌چوون؟ جا تو ش به‌چاکی لیمان ببوره)...

پیغامبریش فرمومی: (وا لیت خوشبووم).

هه‌روه‌ها یه کیکی تر لهوانه که‌وتنه‌به‌ر لیبوردن و موسلمان بعون: (صفوانی کورپی - امیه) بسو که‌هه‌موو خاکی سه‌رزه‌یی له‌برچاو ته‌نگ بسو و له‌خوی ناثومی‌دبوو بسو و ته‌نانه‌ت رویشت تا خوی بحاته ده‌ریاوه، بدهام ثاموزاکه‌ی خوی (عمیری کورپی - وهب) چوو بولای پیغامبری پیشی گوت: {نه پیغامبر خودا (صفوانی کورپی - امیه) - که گه‌وره‌ی تیره‌که‌ی خویه‌تی -، رای کردووه ده‌یه‌ویت خوی فری بداته ده‌ریاوه، جا تو ش دلنيای که‌و لی ی ببوره و دک چون‌ردهش و سورت دلنيا کردووه له‌هه‌موان ببورا ویت}. پیغامبریش ده‌فرمومیت: {بگه به‌ثاموزاکه‌ت، نه دلنياکراوو پاریزراوه}. ئینجا (عمیر) گوتی: {نه پیغامبری خودا نیشانه‌یه کم پیشانی بدهم}. پیغامبریش

میزدهره کهی خوی پی دا، تاکو ودک نیشانه یه ک پیشانی (صفوان) ای برات له سه ر بپیاری
لیبوردنی پیغه مبه ر لی ی.

(عمر) خیرا میزدهره کهی لی و درگرت و رؤیشت، تا گهی شته و به (صفوان) و پی ی گوت:
 {باوک و دایکم به فیدات بیت دلنبابه من له لای باشتین و چاکه خوازترین و هیمنتین که سه و
 هاتوم که چاکترين که سی نیو خملکی یه و که کوری مامیشه، بیکومان سه ربهر زیبی یه و
 سه ربهر زیبی توشه و تابرومهندی یه و هی توشه و مولک و ده سه لاتی یه و هی توشه}،
 (صفوان) گوتی: (من ههر لی ی ده ترسم)، -عمر- دوباره پی ی گوت: {یه و زور هیمنته
 له ودی که تو وای لی را ده بینیت و زور دلقرابون و لیبوردنیه) له گهله نه قسانه ش دا -
 عومهیر - میزدهره کهی پیغه مبه ری و دک نیشانه یه کی دلنيا کردن پیشان دا. بینجا -صفوان-
 گه رایه وه بولای پیغه مبه رو پی ی گوت: (نهم پیاوه وای پی را کیاندووم که تو منت
 دلنيا کردوه). پیغه مبه ریش فه رمووی: (یه و راست ده کات). نیت (صفوان) یش گوتی:
 (دو و مانگ موله تم بدہ). پیغه مبه ره فه رمووی: (تمه نانهت با چوار مانگیش بیت). دوای یه وه -
 صفوان - مسلمان بسو و به چاکی پهیزه وی نیسلامی ده کرد.

پیاویکی تر له وانه که وتنه بهر لیبوردن و تاوانی گهورهشیان یه نجام دابسو، یه و بکوشی
 (حه مزه) ای مامی پیغه مبه ره بسو که ناوی (وه حشی) بسو، یه و بسو ناوبر او هات بولای
 پیغه مبه ره مسلمان بسوو مسلمان بونیشی لی په سندکرا.

جگه له مان، شاعیر (کعبی کوری - زهیر) بسو که هات بولای پیغه مبه ره مسلمان بسو و
 قه سیده یه کی له ستایش و ریز لینانی پیغه مبه ره دا هونی یه وه و تیای دا گتوویه تی:

والغفو عند رسول الله مأمول	انبيت ان رسول الله أوعدني
قرآن فيها مواعيظ وتفصيل ^(۱)	مهلاً هداك الذى اعطاك نافلة ال

کاتیک له دواین دیبری دا گوتی:

ان الرسول نور يستضاء به مهند من سیوف الله مسلول^(۲)

ئیت پیغه مبه ریش که واکهی خوی دا کهندو پیشکه شی ی کرد و دک پیغزشحالی یه ک به و
 شیعره که بوی خوینده و.

(۱) وانه بیستم پیغه مبه ری خودا به لینی لیبوردنی پی داوم.. ئی خو بیکومان یه و لیبوردنی له لایه ن
 پیغه مبه ری خوداوه چاودروان کراوو جوی ی نومیدبووه.. تو نهی پیغه مبه ره لسوزو خوشویستی خوتمه ویه
 که خودا بدبه خشش و نیعمه تی قورثان هه موو پهندو ری و شوین و شیکاری کی کاروباری بز تیاداناوه.
 (۲) وانه: (بیکومان پیغه مبه ره پوناکی یه که و پی ی پی رؤشن دهیت و... شمشیری کی پولاینه
 له مشیره کانی خودا به روی ناحزان دا هله کیشراوه).

بهم ردنگه له فتح کردنی —مه که—دا که سیتی بی پیغمه مبهرمان و دک گهوره ترین فهرماندهی میزتوو بۆ دردەکه ویت، ئەو فەرماندە نموونە بی بیهی بە دلقارا افەو چاپوشیو رەحمەت بۆ ھەمۇو کەسیتک بەرامبەر ناحەزان و دوزمنانی جوولاؤەتموە، ئەوانەی بەشیوه یە کى درېدانە ئازاریان دەداو خزى بۆ لایەنگارانیان دەچەوساندەوە کەچى لەھەمۇویان خۆشبوو.

بىيگومان ئارەزوو له تۈلەسەندنەوە کاردا نەوەی رەفتار بەھەمان جۆر لە دلى ھەندىك لەھاودەلائىدا ھەبۇو. بەلام پیغمه مبهر ئەو ئارەزووی تۈلەسەندنەوە یە لە دەليان دا دامرکاندەوە لە جىياتى ئەو چاپوشىو ئاشتىو تەبايىتى لە دەليان دا ناشت.

پیغمه بەرى خودا بەھە ئاكارە بەرزە (چاپوشى) و (لە دۇزمۇن خۆشبوونە) دەيويست رووی راستى ئىسلام پىشان دات كە سەردرای ئەھە شۆرپشىكى بە سەر بىرپا وەرە چەوت و تەقلیدىيە كان و سىستەمە شىۋاوه كۆمەللايەتىيە كان دا كردووه، بەلام بەرزو پىرۆزترە لەھەمۇو ئەو شۆرپش و كودەتايانە لەرەوتى كاروانى بە شهرى يدا بەرپا كراون. چونكە تاكە نيازى شۆرپشى سەرتاپاگىرى ئىسلام يە كخستانى كۆمەلگەي ئىنسانى و چاڭىرىنى يە بەتىن كردىنى پەيوەندىيە كانى خۆشە ويستىيە لە نىيوان ئەفرادو چىن و توپىزە كانى كۆمەل دا، نەك قورخ كردىنى چەند دەسکەوت و پلەو ئىمتىازاتىك بۆ خودى شۆرپشە كەو هەلسۇورپىنەر و شوينكە وتوانىو پاشان بەيدەست كردىنى تەواوى خەلکى لە زىر حوكىمى چىنېكى حوكى بەدەستى خۆپەرسە دا..

بەندى شەشەم

((كۆتا رۇزەكانى ژيانى پىغەمبەر))

(حەجى مائناناوابىي - كۆچى دوالىي پىغەمبەر)

حەجى مائناناوابىي

لە سالى دەھى هيجرى دا پىغەمبەر لە مەدینەوە دەرچوو بەرەو مەككە بۆ حەج كردن، ئەوهش لەرۇزى (۲۵) ئى مانگى ذو القعدة-سى ئەو سالەدا بۇو و كۆمەلەنلىكى هيچىگار زۇرۇ گەورەي موسىلمانانىشى لەگەلن دابۇو، كە لەوەوبەر لەۋلاتى عەرەب دا دىيارەدى سەفرى ئاوابايان بۆ حەج بەخۇرۇ نەديبۇو. ھەمووشىيان بە ورەو تىنى بپەدادارىو دلى پې لەشەوق و شادىيەوە دەرۋەشتەن بۆ بەجى ھىستانى فەرزى حەج، تا گەيشتنە -مەككە- و لەوئى پىغەمبەر سەرمەشقى خەلکى بۇو بۆ حەج و فيئرەكتى بەجى ھىستانى ئەركە عىيادىيەكانى حەجكىرىنىان و پىشان دانى رېساو شىۋازەكانى ئەو فەرزە گەورەيەيان.

لە (مونا) لەرۇزى دوودەمى قوربانى كردى دا پىغەمبەر وتارىيەكى گشتى و ھەممەلايەنەي بۆ خويىندەنەوە و تىتاي دا مافەكانى مەرقۇي دىيارى كرد... لېرەش دا چەند بېرگەيە كى ئەو و تارە بەناوبانگ و مىتۈرۈپىيەپىغەمبەر دىيارى دەكەين، ئەوهبۇو فەرمۇسى:

{ئەي خەلکىنە ئايا دەزانىن ئىۋوھ ئىستا لە چ مانگىيەك و لە چ رۇزىيەك دان و لە چ ولاتىنەكىش دان} ؟ خەلکە كەش گوتىيان: {لەرۇزىنەكى بەحورمەت گىراوو، ولاتىنەكى بەحورمەت گىراوو، مانگىيەكى بەحورمەت گىراوادايىن} ئىنجا فەرمۇسى: {جا ئىتەر خوين و مال و گيانيشتان ھەمان حورمەت و رېزى ھەيەو ھەمۇوتان سەرۇمال و خويىستان لەيە كەن حەرامە و دەك حورمەتدارىي ئەم رۇزەتان لەم مانگەتان و لەم ولاتەتان دا، تا ئەو رۇزەدى بەخوداي خۇتان دەكەنەوە} .

پاشان فەرمۇسى: {گويم لى بىگەن و تى بىگەن و وريابن لەوەي كە سەتمە بىكەن، سەتمە نەكەن... مال و سامانى هيچ مەرقۇيەكى موسىلمان بۇ موسىلمانانىكى دى رەدا نى يە تەنها بەقايل بۇون و پىيختۇشبوونى خۆى نەبىت. جا دواى خۆم پاشگەزمەبنەوە بۇ كفرو مەبنەوە

به کۆمەلی کافران و دوایش لە ملی یەکتى بەن. بىگومان شەيتان بى ۋۆمىدبووه لەوەى كە موسىلمانان وا لى بکات بىپەرسن، بەلام دەتونىيەت نیواتسان تىك بىدات. دەبىت بەچاڭى بجۇولىنىھەو لەگەل ئافرەتانيش داو مافى خودا پىارىزىن لەئاستىيان دا، چونكە وەك دىل^(۱) وان لەلاتان و تا ئەمپۇش خاودىنى ھېيج شتىك نىن بۇ خۆيان. بەلام بەپاستى ئەوان ھەقىان لەسەر ئىيۇدى پىاوان ھەيىه، دىيارە ئىيۇدش ھەقتان لەسەر ئەوان ھەيىه، وەك ئەوەى نايىت كەسىكىدى پى بختەسەر پىخەفتان و رېگەش نەدرىت بەو كەسەرى رقتان لى يەتى بىتە مالىتانەوە. خۆ ئەگەر ترس و نىيگەرانيتان لەسەرپىچىي ھەندىتكەن ئافرەتانا ھەبۇو ئەمازىڭارىيان بىكەن و ئاشەوارى سەرپىچىو خۇرى ناثاسايىو نارەسەننیان بۇ رۇن بىكەنەوە، گەر ئەوەش سوودى نەبۇو ئەوا لەقۇناغىيىكى ترى راپست كەردنەوەيان دا پىخەفيان لى جىابىكەنەوە لەگەلىان دا مەخەن، گەر ھەر ئەوەش سوودى نەبۇو ئەوا لەقۇناغىيىكى دواتردا بەسۈوكى ئىييان بىدەن^(۲). بەلام لەمەموو ئەو حالەت و قۇناغانەش دا دەبىت خۆراك و پوشاشىكى پىيىستيان بەباشى بۆدادىن بىكىت و بىبەرگ و بىتەن نەكىرىن. ئىيۇ ئافرەتتان وەك سپارادەي خودا لەئەستۆدايە و بەبىيارو و تەھى خودا بۆتان حەللان كراون. جا ھەر كەسىك سپارادەيەكى لەلاپىت دەبىت بىپارىزىت و بىگەيەنیتەوە بەو خاونەي كە ئەمە پى راسپاردووە بەدەستپاڭى دانساوەو مەتمانەي پىكىرىدووە...^(۳)

دواي ئەمە پىيغەمبەرى خودا ھەردوو دەستى بلاۋىرىدەوە فەرمۇسى: {ئايا راپاسپارادە خودام پىنگەيەندىن؟} پاشان فەرمۇسى: {ئەو كەسەرى لىرە ئامادەبۇوە با ئەم راپاسپارادەم بىگەيەنیت بەبىرەكان، چونكە لەوانەيە كەيەنەرېك بەختىيارىتىت لەگۆيىگەرىكى}^(۴) ... ھەروەها فەرمۇسى: {ھۆ خەلکىنە بىگومان خوداتان يەكە، باوکىشتان يەك كەس بۇوە، كە ئادەمە - بىگومان رېزۇگەورەي بۇ ھېيج عەرەبىك لەسەر كەسىكى غەيرى عەرەب و بۇ

(۱) ئەمەش ئامازىيەكە بۆحالى ئافرەتانا لەو سەردەمدا، بەلام لەزېرسايدى شەرىعەتى ئىسلامى دا ھەركىز ئافرەتانا مامەلەي دىل و كۆزىلەيان لەگەلدا نەكراوه، بەلكو ئەو مافە ھەواو ماقۇولانەي كە بەئافرەتانا دراوه لەئىسلام دا، تا ئەمپۇش ئافرەتانا سەددەي بىست و سەددەي كە زايىنىشى لى بى بەشنى ئافرەتانا عەربىش لەپىش ئىسلام دا لەئىانىكى سەرشۇرى و كۆزىلەيەتى دابۇون. تەنانەت ژن لەدوابى مردەنى مېزىدەكە بەميرات دادەنرا دەشفرۇشرا وەك چۈن ئاژەللان دەفرۇشان و كەمتىن مافى لەسەرمىزىدەكە نەبۇو و نەياندەھىشت بەو مافانەي خۆى بەختە و درېبىت و وەك مەرقۇيىك بىزى.

(۲) سۈوك لىيەنلى ئافرەت ئەو لىيەنەيە كە ئازارى پىنەنە كەيەنرېت و لەشۈئە ناساك و ترسناكە كانى جەستەي نەدرىت. ئەم لىيەنەش بۇ ئەجۇزە زانەيە كە لەسۇورى شەرم و رېتى ئاسايى دەرەچن، نەك ئەم زانەيە كە پىزۇۋاتاپۇرى خۆيان دەپارىزىن.

(۳) (امام احمد) گېپاۋىتى يەوە.

که سینکی غهیری عمره‌بیش له سه رعه‌بیک و بـو ره‌شپیستیک له سه ر سورپیستیک و بـو سورپیستیکیش له سه ره‌شپیستیک نی يه تمدنها به خواپه‌رسنی ته‌قاو له خواترسان نه‌بیت... ئایا پـیم گـهیاندن؟ هـمو گـوتیان: (بـهـلـی...) پـیغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ گـهـیـانـدـیـ^(۱).

(طبرانی) يش کـیـرـاـوـیـتـیـ یـهـوـهـ، کـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ لـهـوـتـارـیـ حـمـجـیـ مـالـشـاوـایـ دـاـ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ: {ئـایـاـ پـیـتـانـ بـلـیـمـ مـوـسـلـمـانـ کـیـ یـهـ؟ مـوـسـلـمـانـ ئـهـوـ کـمـسـهـیـهـ کـهـ مـوـسـلـمـانـانـ لـهـزـمانـ وـ دـهـسـتـیـ پـارـیـزـراـوـیـنـ. ئـهـیـ پـیـتـانـ بـلـیـمـ بـرـوـادـارـ کـیـیـهـ؟ ئـهـوـ کـمـسـهـیـهـ، کـهـ جـیـیـ بـاـوـهـرـوـ مـتـمـانـهـ خـلـکـیـ بـیـتـ وـ دـلـنـیـابـنـ لـهـمـالـ وـسـامـانـ وـ نـهـفـسـیـانـ لـیـیـ. ئـهـیـ پـیـتـانـ بـلـیـمـ کـوـچـکـارـ (مـهـاجـرـ) کـیـیـهـ؟ ئـهـوـ کـمـسـهـیـهـ کـوـچـجـیـ کـرـدـیـتـ لـهـخـراـپـهـوـگـونـاـوـ وـازـیـ لـیـیـ يـانـ هـیـنـایـیـتـ. مـرـقـشـیـ بـرـوـادـارـ خـوـیـنـ وـ نـهـفـسـیـ حـمـرـامـهـ لـهـبـرـوـادـارـانـ وـدـکـ حـمـرـامـ بـوـونـیـ ئـهـمـ رـوـزـهـ بـوـ شـهـرـوـکـوـشـتـارـ. کـوـشـتـیـ مـوـسـلـمـانـ حـمـرـامـهـ وـ نـایـتـ مـوـسـلـمـانـیـ تـرـ (بـهـغـیـبـهـتـ کـرـدـنـیـ) گـوـشـتـیـ بـخـوـاتـ، (وـاتـهـ نـایـتـ مـوـسـلـمـانـ غـهـیـهـتـیـ بـرـایـ مـوـسـلـمـانـیـ بـکـاتـ). هـرـوـهـاـ دـهـرـوـنـیـ مـوـسـلـمـانـ حـمـرـامـهـ وـ نـایـتـ سـتـهـ مـیـ لـیـبـکـرـیـتـ وـ ثـازـارـ بـدـرـیـتـ. ئـازـارـدـانـیـشـیـ حـمـرـامـهـ...}*

پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ ئـهـوـ وـشـانـهـیـ ئـارـاسـتـهـیـ کـوـمـهـلـانـیـ ئـامـادـهـبـوـوـیـ مـوـسـلـمـانـانـ کـرـدـوـ ئـهـمـ وـشـانـهـشـ چـهـنـدـینـ رـیـسـایـ بـنـچـینـهـیـیـ وـ گـرـنـگـیـانـ لـهـ خـوـگـرـتـبـوـوـ کـهـ لـهـوـهـوـپـیـشـ هـیـجـ وـتـارـیـشـیـکـ لـهـوـلـاتـیـ عـهـرـهـ دـاـ نـهـیدـرـکـانـدـبـوـوـ.. لـهـ وـرـیـسـاـ بـنـچـینـهـیـیـ يـانـهـشـ:

* قـهـدـغـهـ کـرـدـنـیـ خـوارـدـنـیـ مـالـ وـسـامـانـ بـهـنـارـهـوـایـیـوـ، قـهـدـغـهـ کـرـدـنـیـ کـوـشـتـنـ وـ پـیـشـیـلـ کـرـدـنـیـ ئـابـرـوـوـوـ سـهـرـوـدـرـیـیـ مـرـقـهـ کـانـ، بـیـگـوـمـانـ خـلـکـیـ لـهـوـدـپـیـشـ بـوـ پـهـیدـاـکـرـدـنـیـ بـهـشـیـ زـرـیـ بـئـیـوـیـیـانـ پـهـنـایـانـ دـهـبـرـدـهـبـرـ دـزـیـ وـجـهـدـیـیـ وـ کـوـشـتـنـیـ کـمـسـانـیـ دـیـ بـهـنـاهـقـ.

* بـزـگـارـکـرـدـنـیـ ئـافـرـهـتـ دـوـایـ ئـهـوـهـیـ لـهـلـایـ عـهـرـهـ وـ سـهـرـجـمـ گـهـلـانـیـ ئـهـوـ نـاـوـچـانـهـ بـهـکـیـلـهـ دـادـنـراـ. رـزـگـارـکـرـدـنـیـشـیـانـ بـهـبـرـیـارـیـ رـاـشـکـاـوـانـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـ بـوـ لـهـسـهـرـئـهـوـهـیـ کـهـوـاـ ئـافـرـهـتـانـ حـدـقـیـانـ لـهـسـهـرـ پـیـاـوـانـ هـیـهـ وـ دـبـیـتـ پـیـاـوـانـ بـهـچـاـکـیـ لـهـگـهـلـیـانـ دـاـ رـهـفـتـارـبـکـهـنـ.

* ئـهـوـهـیـ شـایـانـیـ باـسـیـشـ بـیـتـ هـرـ ئـیـسـلـامـ مـافـیـ مـیرـاـتـگـیرـیـیـ بـوـ ئـافـرـهـتـانـ چـهـسـپـانـدوـ جـیـنـگـیـکـرـدـ دـوـایـ ئـهـوـهـیـ لـهـ وـ مـافـهـ سـرـوـشـتـیـیـهـیـ خـوـیـانـ بـیـبـهـشـ کـرـاـبـوـوـ. هـرـوـهـاـ ئـیـسـلـامـ مـافـیـ سـهـرـبـهـسـتـیـیـ پـیـدانـ لـهـبـرـیـوـهـبـرـدـنـیـ مـالـوـ سـامـانـیـانـ دـاـ لـهـپـهـسـنـدـکـرـدـنـیـ شـایـهـتـیـ دـانـیـشـیـانـ دـاـ. ئـهـمـهـشـ لـهـنـیـوـ گـهـلـ وـ نـهـتـهـوـهـکـانـیـ ئـهـوـ سـهـرـدـمـهـدـاـ دـانـیـ پـیـدانـهـنـراـبـوـ.

(۱) (امـامـ اـحـمـدـ) گـیـرـاـوـیـتـیـ یـهـوـ

* چه سپاندنی بنه مای یه کسانی له نیوان سه رجم تاکه کانی کۆمەل و ئەفرادی رەگەزى بە شەرى دا بە چاونو قان لە زمان و رەنگ و رەگەزیان و، شوئین و پیوەرى بە چاکتدا نانی هەندىك كەس و خەلکى لە هەندىيەكى ترييان بەپى ي سيفەتە دەرۇنى يە کانى تايىھەت بە تەقواو خواپەرسى بىت و لە سەر كارى چاكە بىت.

لەپىش ئىسلامىش دا هيچ كەسىك ئەم بنه مایەي نەدر كاندبوو و نەكەوت بۇوه سەر زارى كەس، چونكە خەلکى بەپى ي رەنگ و رەگەزە كانيان هەلددە نېڭىنرا و لەبە كتر بە چاکت دادەنرا. تەنانەت ئەم رەفتارە ناپەسىنده فەيلە سووفە گەورە كانىشى گرت بۇوه دە كەم:

- ١- لە بەرئەودى بە مرۆڤ دروستى كردووم و نېي كردووم بە ئازىز.
- ٢- كردوومى بە رەگەزى - يۈناني - و بە رەگەزى يىكى ترى دانەناوەم.
- ٣- لە بەرئەودى لە سەردەممى - سوكرات - دا دايىام) ..

◆ جا دواي ئەوهى پىغەمبەر ئەركە بەندايەتى و خواپەرسى يە کانى ئە و حەجەمى تەواوكىد كەپايەوە بۆ (مەدينە). هەر كەشارى (مەدينە) شى بەدى كردووه سى جار بىزەي (الله اكىرى) گوتەوەو پاشان فەرمۇسى: {لا الله الا الله وحده لا شريك له، له الحمد وله الحمد وهو على كل شيء قدير، آبيون، نائيون، عابدون، ساجدون، لربنا حامدون، صدق الله وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده} ^(١).

(١) - بخارى - گىپاۋىتى يەوه.

کوچی دوايي پيغمه‌مبهر

سنه‌تاي نه خوشبي و په‌رسنه‌ندني:

پيغمه‌مبهر چمند مانگيک دواي حجه‌جي مالثا‌وابي، هه‌ستي به‌تووشبوونى نه خوشى يه‌ك ده‌کرد كه ورده‌ورده ئازاره‌كانى زياتر ده‌بۇون و سه‌رئيشەيە كى تونديان بۆ‌په‌يداده‌کرد. جا كاتيک تېش و ئازار په‌ري سنه‌ند پيغمه‌مبەرى خودا دواي له‌هاوسه‌ره‌كانى كرد رىزى بىدەن لە‌مالىي عائيشە‌دا بکەويت لە‌جياتى ئە‌وهى وەك نه‌ريتى جارانى لە‌نىوان مالانى هاوسه‌ره‌كانى دا بگەريت. ئەوانىش (خودا لىيان رازى بىت) مۆلەتىيان پىدا.

ئىدى نه خوشى و ئازاره‌كانى ئەو نه خوشى يه‌ي رۇژبەرۇز توندتر ده‌بۇون لە‌سەرى. لەم باره‌يەوه (عبدالله - ئى كورى مسعود) دەلىت: (لەو كاتانه‌دا چۈرم بولاي پيغمه‌مبەرە ئازارىكى توندى لە‌ئەنچامى زۆر ماندوو بۇون و نه خوشى يەوه ھەبۇو، دەستم لىرى داو پىيم گوت: ئەم پيغمه‌مبەرى خودا خۆ تو ئازارىكى زۆرت ھەيە زۆر ناساغىت). ئەويش فەرمۇسى: (بەلىي وايى من وەك ھەر پياوېيك لە‌ئىوه نه خوش دەكەم و ئازارم دەيىت)... ئىنجا پىيم گوت: (يىكۈمان تو دوو پاداشت ھەيە)، فەرمۇسى: (بەلىي، بەخودا يەي گيانى منى بە‌دەسته ھەر موسىلمانىك لە‌سەرزەوى دا بىشى و توشى ئازارى نه خوشى يەك بىت، يان ھەر ئازارىكى دى، ئەوا خودا لە‌بەرامبەردا گوناھە‌كانى دەسپىتىهە وەك چىزنى كەللاي درەخت دەورىت).

ئەو ھەموو ئازاراندش، كە پيغمه‌مبەر لەو نه خوشى يەي دا چەشتىبوو واي لە عائيشە-ى هاوسه‌رە كى دەبۇو كەنەريتى حەز لە‌ئازار چەشتىنى لە‌دل دا بچەسپىت و لە‌وباره‌يەشە‌وە بلىت: (ھەميسە حەزم دە‌کرد چەتكۆسى و شاگەشكە بە‌ھەر بروادارىك بېبىم لە‌توندى و سەختىي مردنى دا دواي ئەو توندى يەي لە‌سەر پيغمه‌مبەرى خودا بىنیم).

وتاري بۇ موسىلمانان:

گەرمى ئى تاو دەرددە كە هيىنندە لە‌جەستەي پيغمه‌مبەردا تىيىنى سەند واي لىيھات دوايى ئەوه بىكەت كە ئاۋىتىكى زۆرى بۆ بەھىنن تا خۇزى پىفيتىك بىكەتەوه.. فەرمۇسى پىيان: (حەموت جەوهندە ئاوم لە‌ئاواي چەند بېرىتىكى ھەمە جۆرەوە پىادا كەن).

(عائيشە) لەم باره‌يەوه گوتۈۋەتى: (ئىمەش لە‌تەشتىكى - حفصة-ى هاوسه‌رە دا دامانىشاندو ئاۋەكەمان بەخەشىۋە كەن بەسەر لە‌شىيا تا واي لۇھات بە‌فەرمۇيەت: بەسە، بەسە، چىيەت ئاوم پىامە كەن). دواي ئەم خۇشتىنە پيغمه‌مبەر ھەستى بە‌ھەۋەنەوەيەك دە‌کەدو چالاكى ئى بە‌بەرداھاتەوه، بۆئە سەرە بەست و چۈرم دەرەوە بۆ نىتو خەلکى و پىشىنۈشىنى.

بُوکردن، دوای ته او بیونی نویشو سه لام دانه وه، چووه سه ره مینبه رو دهستی کرد به وتار دان بُو خد لکه بُو سه دتا دوای لیخوش بیونی خودای بُو شه هیدانی جه نگی (نوحود) کرد و بیان پارایه وه. پاشان را سپارد هی خوی له مه پشتیوانان (أنصار) ده بیری سو پوی کرده کوچکاران (مهاجرین) و فهرمومی:

{شهی کو مهله کوچکاران نیو له زیاد بیون دان، به لام پشتیوانان له سه ره و شیوازهی شه مرو له سه ره ده رون له زیاد بیون دا نین. پشتیوانان هه رد هم جی سی متمانه هی من و دالدده درمان. جا نیو دش ده بیت ریز له کاره جو امیری سو چاکانه بیان بسین و چاکه له گهله چاکه کاریان دا بکمن}.

ئینجا پویی کرده و مسلمانان و له بشیکی ترى وتاره که دافه رمومی: {بهنده یه کله بهنده کانی خودا گهر له نیوان دنیاو بهشی خودا سه پیشک بکریت هه بهشی لای خواه هه بشاردووه}. له کاته دا (نه بوبه کر) تیگه یشت و زانی هی مه بهستی پیغه مبهه له سه پیشک کردنه خویه تی، بوبه گریا و گوتی: {به لکه خومن و مال و مندالمان ده که بین بد فیدای توق}... پیغه مبهه پی سی فرمومو: {له سه رخوبه شهی نه بوبه کر}،

ئینجا پویی کرده و مسلمانان و له بشیکی ترى وتاره که دافه رمومی: {همه ده رگایه کله مزگه و تدا همیه داده خریت تمها ده رگای نه بوبه کر - نه بیت. چونکه نابینم که سیکی دی له (نه بوبه کر) با شتر بوبیت له هاوله لیتی کردنه من داو گهوره ترین رؤلی هه بیووه. جا شه گهر من یه که مین هاواریتی دل سوز بُو خوم دیاری که م شهوا هه ره نه بوبه کر - له پیش هه مه مو که سیک دا دیاری ده که م. به لام جاری هه ره (هاواری یه تی و برا یه تی و یئمانداری) تاکو خودا لای خوی بهیه کمان ده گه یه نیتته وه}.

پیغه مبهه ری خودا سه بارت به داهاتووی نه تمده که هی لوهه ش ده ترسا، که کاری خودا په رستی یه که یان ههندیک خلتی هاوبه ش بُو خودانان (شیرک) ای تی بکویت و خه لکی دلیان به مه زارو گوری پیغه مبهه ران و پیاوچا کانه وه بیستن له جیاتی شه وه دل و ده رونیان تمها به خوداوه په بیوست کهن.. هه ر بوبه له م پووه شه وه له بشیکی ترى وتاره که دا فهرمومی: {ههندیک له گه لانی پیش نیو سه گوره کانی پیغه مبهه ران و پیاوچا کانیان ده کرده مزگه و ت و شوینی نویشتیا کردن. جا نیو دش ناییت گوره کان بکنه چهند مزگه و تیک و مزگه و تی شه سه بنیات بینن چونکه من نه وه تان لی قه ددغه ده که م}.

را سپاردنی - نه بوبه کر - بُو پیشنویزی مسلمانان:

له کاتیک دا پیغه مبهه نهیده تواني پیشنویزی بکات، فهرمومی: {فهرمانم بگه یه نهن به - نه بوبه کر - با نه و پیشنویزی یه که بُو خه لکی بکات. له و ساته دا (عائیشه) هاوسه ری، پیکی گوت: (نهی پیغه مبهه ری خودا نه بوبه کر - پیاویکی به سوزو ده نگ کزه و زوریش ده گری

له کاتی قورئان خویندن دا)، بهلام پیغمه مبهر ههر مرسومی: {فَهَرْمَانِيَّ بَعْيَدَكِيهِنَّ بِچِيت
پیشنویشی بۆ خەلکی بکات}. (عائیشه) دەلتیت: (ھەمان وتهی پیشوم پی گوتهوه). ئینجا
پیغمه مبهر له وەلامی من دا فەرمۇسى: (ئیوهی ثافرەت زۆر عاطیفی و ھەست ناسکن، بىرۇن
فەرمانم بگەیەن بەئبوبەر با خۆی پیشنویشی يە كە بۆ موسىلمانان بکات).

ھەر لەم بارەيەوە (عائیشه) گوتۈريتى: {دەسا بە خودامن تاكە مەبەستىيەم لە و تانەم دا
بۆ پیغەمبەر ئەوەبوو، كە ئەو بە رېرسىيارىتى يە لە سەر باوکم (ئبوبەر كى) لاببات و
ئىنگە يشتىبۇمكە خەلک حەز ناكەن ھەركىز كەس شوينى پیغەمبەر بىگرىتىوە، لەو حالەتەش
خەلکى لەھەر رۇودا ويىكى لەناكاوادا رەشىن دەبۇن پىيىدى، بۆزىيە حەزم دەكەد ئەوە لە ئەبوبەر
دۇور كەويىتەوە}.

ئینجا پیغەمبەر ھەندىيەك وزىدی لە خۆى دا بەدى دەكەد، كە بتوانىت بېرات بۆ نویش، بۆ ئەم
مەبەستە بەيارمەتى دووپىياو گەيشتە مزگەوت، كە خۆى لە سەرشانىيان راگىر كەربوو. جا كە
گەيشتە مزگەوت (ئبوبەر كى) سەرقالى پیشنویزى كەردن بۆ خەلکى بوبۇ، بەلام ويسىتى خۆى
لە كارەكە دواجات، پیغەمبەريش ئاماژەي بۆكەد، كە لە جىنگاى خۆى دا بىنیتىوە. ئینجا چووه
تەنیشتىيەوە دانىشت و نویشى كەد، (ئبوبەر كى) يش لە دواي پیغەمبەر نویشى دەكەد و خەلکىش
لە دواي ئەبوبەر كەر دەنەنەن نویشيان دەكەد.

دوا وەسيەت:

جا كە ورددەر دەزىيانى پیغەمبەر بەرەو كۆتابىي دەچوو، ھاودا لە كانى لە مالى (عائیشه)
كۆكەد وەو بۆي روانىن و سەرنجى لە سەر راگىتن و فرمىسىك كەوتە چاودا كانى و فەرمۇسى:
{بە خىيرىيەن.. خودا بىنانھىلىت.. خودا رەھمتان پىي بکات... خودا باتاخە وينىتەوە... خودا
بىنانپارىزىت.. خودا بەرزتان بکاتەوە... خودا سەركەھ و تووتان كات. خودا ساغ و سەلامەتتان
كات... خودا قبۇلتان بکات... من وەسيەت و راسپارادەم بۆ ئىيەو ئەوەيە خودا بېرستى و
بەتەقواب پارىزىكارىن... لە خوداش دەخوازم ئاگاى ليستان بىت و كاروبارتان ھەلسۇرۇنىت و
ئىيەوە پىي دەسپىئىرم. بىنگومان من ترسىنەر و مزگىكىنى دەرم لە لايمەن خودا و بۆ ئىيە
لە سەرئەوەي سەرپىچى لە فەرمانى خودا دەرەق بەندە كانى و ولاتە كەيان نە كەن. خوداش
خۆى بەمنىش و ئىيەشى فەرمۇسى: ﴿تَلَكَ الْدَّارُ الْآخِرَةُ بَعْدَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي
الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُنَقِّيِّنَ﴾ (القصص/٨٣)

پاشان وەسيەتى بۆكەدن كە چىن كفنى بۆ بېن و چۈن بىنېشىن و ھىچ ھاوارو شىن و
رۇرۇزىيە كەنە كەن.

له جابریشهوه کیپراودتهوه گویی له پیغمه مبهه ری خودابوروه له پیش مردنی دا فرمومویه:
کومانی باشتان به خودا هه ربیت.

پیغمه مبهر دهشترسا لهوهی، که لهپاش خوی نهتهوه کهی دوای ههواو تارهزوو بکهون، دیاره
ئهمهش دهیتله هوی واژهینان لهنویژو خواپهرسنی، ههروهدا دهترسا لهوهش، که نهريتنه کانی
لوبتبه رزی و خوبه زل دانان بهسریان دا زال بن، ههر بزیهش دیارتین و دسیهتنی لهپیش کوچی
دوایی دا ئوههبوو دواای له موسلمانه کان دهکرد، که پابهندبن بهنویژکردندهوهو بەردەواام لهنویژو
زیکری خودابن و شان بەشانی ئهمهش زۆرنەرم و نیان و بەرەحم بن له گەن کەسانی
خزمەتكارو کارگوزارو بەنددا.

لهم بارديه وه (أنس) - خودا لی ای رازی بیت - دهليت: {به گشتی را پسرده هی پیغمه به ری خودا بهره له کیان ده رچونی، شه و بیو ههر ده یفره رمرو: ((الصلوة وما ملکت ایمانکم...)} و اته: (بعد ده اه بن له سه رتویز کردن و شاگاتان له زننه کانتان بیت و نه رم و نیان بن له گله لیان دا).

کوتا ساتھ کانی ڈیانی یونیورسٹی

(ئەبوبەر) پىشىنۇيىتىسى بۆ موسىلمانان دەكىدو بەمەش گۈپىرایەللىرى خۇى بىز فەرمانە كەمى پىغەمبەرى خودا دەردەپىرى و لىھەدا بەردەۋام بسو، تا رېڭىز دووشەمە (واتە ئەو رېڭىزەدى پىغەمبەر تىيادا وەفات دەكەت)، لەو رېڭىزدا پىغەمبەر پەردى زۇورەكەمى لادا، كە دەپىروانى بەسەر مزگەوتەكەداو موسىلمانانى بىىنى لەنۇيىزدابۇون و زەردەخەنەيمك گىرتى، موسىلمانە كانىش گەللىك دلشاپىبۇون و تەنانەت و ايانلى هات خەرەيك ببو دەست بەنۇيىز نەكەن لەبەر زۆرىسى و جۆش سەندىنى شادى لەدلەيان دا بەدىتنى پىغەمبەرەكەيان، تەنانەت (ئەبوبەر) ويسىتى خۇى دوايىخت تاكو بىگاتە رېزى دواوه بوار بۆ پىغەمبەر بىكاتە و تاكو پىشىنۇيىتىسان بۆ بىكەت. بەلام پىغەمبەرى خودا نىشارەتى بۆكىردن، كە نۇيىزەكەيان دەست پى بکەن و پەردى كەشى دادايە وەدە كەردايە و سەرىتىخەفە كەمى.

نهادهش دوا دیدارو چاپیکه وتنی بتو له گهله موسلمانان دا.
کاتیک ههستی کرد نهاده ماردنی لی نزیک ده بیتهوه نه ختیک ثاوی له بهره دهستی دا دانابورو
دهستی بی ته رده کردو دیهینا به سه رگونای داو دهیفرمومو: {ثای خهم و نازاری ماردن چهند
گهوره دیه }، (فاطیمه) کچیشی دهیگوت: (ههی بابه رفچ کاره ساتیکه ... خه می تو هه مسوبی
بو من بیت نهی بابه گیان ... پیغمه مبهمری خوداش پیشی فهرمومو: (له میزوه خهم و کاره سات
له سه ر باوکت نامینیت)، به لام پیغمه مبهر که بینی (فاطیمه) چهند بی شارام و دلته نگه

له خوی نزیک کرد و هو سه‌ری خسته‌تر قوایی یادو و تهیه کی به‌گویی دا چرپاند، فاطیمہش به‌و
تهیه کیا، پاشان بُو جاری دووه و تهیه کی تری به‌گویی دا چرپاند (فاطیمہ) پیکه‌نی.
(دوای و هفاتی پیغمه مبهر، عائیشه درباره‌ی ثهو دوو و تهیه له فاطیمہ‌ی پرسی بسو،)
ثه‌ویش گوتبوی: (له‌یه کم و تهدا که باوکم به‌گویی دا چرپاندم فه‌رمومو پیم که ثه‌و کوچی
دوایی ده‌کات و منیش گریام. پاشان له دووه و تهیدا هه‌والی ثه‌وی پسی راگه‌یاندم که من
یه کم که‌سم له که‌سه نزیکه‌کانی که دوای مردنی خوی پسی ده‌گه، ئیتر به‌و مژده‌یه
پیکه‌نیم).

هه‌روها (عائیشه) هاووسه‌ری له‌وه‌سفی کوتا ساته‌کانی به‌ر له‌وه‌فاتی پیغمه مبهرا
گوتبویه‌تی: (له‌بهر دهستی پیغمه مبهردا قوتبویه‌ک ثاو هه‌بورو دهستی تی ده‌خست و ده‌م و چاوی
پسی ده‌سپری و ده‌یفرمومو: ((في الرفيق الأعلى، في الرفيق الأعلى)) هه‌تا گیانی کیشراو
وهفاتی کرد.

وهفات کردنیشی له‌رۆژی دووشمه‌مده (۱۲)ی ربیع‌الاول دا و له‌تمه‌منی (۶۳) سالی دابوو.
بیک‌گومان هه‌ر که‌سیک به‌وردی سه‌رنجی فه‌رموموده‌کانی پیغمه مبهر بذات (له‌پیش له‌دنیا
دەرچونی داو له و چركه ساتانه‌ی کوتایی دا) به‌تمه‌واوی قه‌ناعه‌ت به‌و راستی يه پروونه
دینیت، که ثه‌و به‌راستی و به‌حه‌ق پیغمه مبهری خودا بورو. چونکه ود‌سیه‌ت کردنی به‌نویش‌زو
پاریزکاری و له‌خواتسان و به‌رگرتن له‌بهدکاری، له‌دوایین پاسپاراده‌کانی بورو. ثه‌و ساته‌ی
په‌رده‌ی زوره‌که‌شی لا داوه و موسلمانانی له‌نويش‌که‌یان دا بینیسو و که ثه‌وانیش هه‌ستیان
بے‌بینی‌نی ثه‌و کردووه، له‌جوانتینی ثه‌و دیمه‌نانه بورو که شادی و خوشی ده‌هروونی
گه‌یاندووه و له‌هه‌مان کاتیش دا زانیویه‌تی که کاتی له‌دنیا ده‌رچونی هاتوته پیشوه.

بەلام گریان گەر پیغمه مبهر نه‌بوايی و دەک خەلکی دی تووشی ثه‌و سه‌رەمەرگ بوايیه ئه‌وا
له و چركه ساتانه‌ی دوایی دا، که مرۆڤه‌هه‌ست به‌نزیک بونه‌وهی مردنی ده‌کات تاکه (ھیساو
خەم و خەیالیکی) بیکردن‌وه بورو (له‌کەس و کاری خوی به‌تاییه‌تی)، که چۆن دوای خوی دەزین
و بیکردن‌وه بورو له‌خوشیو ثاره‌زوجه‌کانی دنیا له مان و سامان و شت و مه‌کانه‌ی به‌جیيان
دیلیت.

ته‌نانه‌ت هه‌ندیک که‌س له‌وانه‌ی که‌هه‌میشە له‌ژیانیان دا فِرْوَیلیان کردووه له‌کاتی
سه‌رەمەرگ و کوتا ساته ترسناک و به‌سامه‌کانی له‌دنیا ده‌رچونیان دا لىٰ یان بینراوه و
بیستراوه، که دانیان به‌هه‌مو تاوانه‌کانیان دانواوه و خیان له‌گومراپی بی‌بەری کردووه.
بەلام ئه‌وهی، که خەلکی له (محمد) پیغمه مبهریان بینیوه له‌کاتی سه‌رەمەرگ و
کوتا ساته‌کانی به‌خوا گەیشتنه‌وه دا پیچه‌وانه‌ی ئه‌و حالته زانراوه‌ی سه‌رەمەرگی

جادوگران و تهلهکه بازان بوده. چونکه خودا هاوسوژی بوده و پالاً و تنویه‌تی بُو ئه و ریزه‌ی، که پلی (خلیل) ای پی ببه خشیت. تاکه هیواو داواکاری ای پیغه‌مبهر گهیشنده به خودای پهروه ردگاری بود، که به (رفیق الأعلی) ای وهسف کرد بعده لبهر ئه و هه مورو سوژو ره جمهت و هاوخره می‌یهی خودا بُوی، ئه و (رفیق الأعلی) یهی، که همتأ دواهه‌ناسه‌ی لهس‌ر زمانی بودو به‌چاکی دهید کاند.

بیگمان پیغه‌مبهری خودا کوچی دوایی کرد و لهدوای خویشی ئه و بمنامه‌یهی بُو موسلمانان به‌جی هیشت، که (قرئانه‌کهی خودا) و (سوننه‌تی خوی) بسو ئه‌گهه موسلمانان په‌یره‌ویی بکهن هه رگیز گومراو سه‌رگه‌ردن نابن، هه روها لهدوای خوی ئه و هاوه‌له پیگه‌یشنو و تیگه‌یشنوانه‌ی به‌جی هیشت، که به‌چاکی ئیسلامیان رون ده‌کرد و ده کاری فه‌تح کردنی شارو ولاستانی تریان پی ته‌واوده کرد و رینگه راسته‌کهی ئیسلامیان به‌جیهان ده‌گه‌یاند.

ئیمەش لە خودا ده‌پاریشینه‌وه، که خودا پاداشتی (محمد) ای پیغه‌مبهری بداته‌وه (بهو پاداشتە خیبره‌ی، که بُو پیغه‌مبهرانی دیاری کرد و ده، لە سه‌ر ئه و هه مورو هه‌ول و جیهاده‌ی، که بُو نه‌تموھ کهی گیپراویتی. هه روها لە خودا ده‌پاریشینه‌وه کارمان بُو مهیسرکات لە په‌یره‌وی کردنی ریبازه راسته‌کهی، تاکو به‌ختیاری و ئاسوده‌بیی ای دنیا و رۆژی دواشمان دهست که‌ویت..

لله نی سی یم

بو خسته یک لر زیانی شه خسی دکون مر فلا یه نه سیفه ببر

- ۱- لئا گاره ببر زه گنی سیفه ببر
- ۲- هاده رانی سیفه ببر
- ۳- چه ند وانه دره ندریک
- ۴- گوره ی هه مرو گه دره سیادان

بهندی یه‌که‌م

((له‌ئاکاره به‌رزه‌کانی پیغمه‌مبهر))

"محمد" نمونه‌ی ته‌واو- شیوه‌ی پوشارو جسته‌ی - له خوبه‌دویی ی -
ره‌حم و بدهی ی - لیخوشبوون و له سفرخوبی ی - زوهدو دنیانه‌ویستی ی -
خواپه‌رسنی یو عیبادتی - ره‌وانیتی ی و دانایی ی)

"محمد" نمونه‌ی ته‌واو

ژیاننامه‌ی (محمد) پرده‌له‌ئاکاری هه‌ر به‌رزی مرؤیی و ره‌وشتی نایاب و بی‌وینه‌و، هه‌موو
نه‌و هه‌لوبیسته نه‌مرانه‌ش که ثاماًزه بۆ خانه‌دانی و گه‌وره‌ی یه ره‌سنه‌که‌ی و خونه‌ریتی
جوان و دره‌شاوه‌د که‌ن. به‌راستی (نه) هه‌ر خودای په‌روه‌ردکار ئه‌دبه‌پی به‌خشیوو
باشترين ئاداب و هه‌لس و که‌وتیشی فیزکردووه پاراستوویشیه‌تی له خراپه‌و به‌دکاری یه‌کانی
نه‌و ژینگکه‌ی یه‌تیایدا گه‌شه‌ی کردووه، هیچ ره‌وشتیکی جوان نه‌مابوو، که پیغمه‌مبهر خاوه‌نی
نه‌بوویت. هه‌موو ره‌وشت و ره‌فتاریتکی جوان هه‌ر له‌وه‌وه بینراوه زانراوه. هه‌ر بۆیه‌ش خودا
له‌قورئاندا ئاوا و دسفي ره‌وشتمندی یه‌که‌ی ده‌کات و ده‌فره‌رمویت: «وَإِذَاكَ لَعَنْ حُطُّقٍ
عَظِيمٍ» (القلم / ۴).

بهم ره‌نگه - محمد - نمونه‌ی بالائی پیگه‌یشتوانه و کاملی ی مرؤفایتی و، پیشنه‌نگی
هه‌رچاکی موسلمانان ببووه، خوداش فهرمانی پیکردووین که بیکهین به سه‌رمەشقی خۆمان
له‌هه‌موو کاروکرداریکدا هه‌مان ره‌فتارو نه‌ریتی نه‌و په‌یره‌وبکهین و دواي ئاکارو خه‌سله‌ته‌کانی
بکه‌وین تاکو ره‌زامنه‌ندی خودامان ده‌ست که‌ویت، هه‌روهک خودا پیمان ده‌فره‌رمویت:
﴿لَفَدَ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَأَ حَسَنَةً لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا﴾ (الأحزاب / ۲۱).

هر تویژه‌رده و لیکۆلیاریک گه‌ر بیه‌ویت له و ره‌وشته به‌رزانه‌ی پیغمه‌مبهری خودا
بکۆلیتیه‌و ده‌بیت شاره‌زاوی ی ته‌واوی له‌قورئان هه‌بیت و بۆ نه‌و مه‌به‌سته زیاتر سوود

له قورئان و دریگریت. چونکه هر رهشته‌ی کی بهرز، که قورئان بانگه‌وازی پهپاده کرد و هر دو و (حمد) پیش همه مسو کس له خوی دا به رجه‌سته و پیاده کرد و هر دو و

لهم رو و هر دو و دایکی برواداران (عائیشه) که نزیکترین که س بووه له پیغه مبهه ره و هر دو و ده لیت: {ره و شت و ثاکاری پیغه مبهه ری خودا (قورئان) بووه} و اته همه مسو ره و شتیکی به رینمای قورئان بووه. جگه له قورئانیش، کتبه پیرۆزه کانی فه رموده ش (أحادیث)^(۱) دهیان هزار له گفتاره ره فتاره به رزه کانی پیغه مبهه ره و هه و دسیه و راسپاردانه شیانمان بو ده گیرنده، که بانگه‌واز بو همه مسو ره و شت و خویه کی جوانی تینسانی ده کهن و هر خودی هه و کتبه بانه هی له سه ره فه رموده کانی نوسراون و دانراون به هیزترین به لگه و گوره ترین شایه‌تی دانن له سه ر پابهندی و تایه تهندی پیغه مبهه به هئه خلاقی نمونه‌یی و به رزی به شهربی یه و هه.

تیمهش لهم به شهی کتبه که مان و لهم چهند لایه ره که مه دا، پوخته‌یه ک له سیفات و ره و شت به رزه کانی پیغه مبهه بو خویه ران دیاری ده کهین تاکو رینمایی ی زیانی لیوهرگرن و له سه ره و شیوازه راست و دروسته شه هنگاوبنیین و بهم پی یه ش به ره زامه‌ندی خودا به خته و دربن.

به لام پیش همه دیاری سیفه و ره و شت جوانه کانی دیاری بکهین و چاکه ثاماژدیه ک بو رو خسارو شیوه‌ی جه‌سته‌یی ی پیغه میه بکهین، که هاو لانی باسیان لیوہ کرد و هه.

شیوه‌ی روخسارو جه‌سته

پیغه مبهه له نیو خله کی دا جوانترین پو و روخساری هه بو و هه که سیکیش و دسفی کردیت به مانگی شه وی چوارده (شه وی به در) ی چواندووه. روخساری سپی و تیکه نه به ردنگیکی سور بووه، هه دو و چاوی گهوره و گلینه کانی ره شی توخ بون، هه روهها چاوه کانی و ده چاوی کلیزکه او ده رکه توون بی همه دیشی تی کردن. پیلووی چاوه کانیشی نه ختیک دریت بون، برکانیشی دریت بون و وردہ کاری یه کی جوان له هه ردوه لای برؤکانی دا هه بووه، تا هه ملاولای چاوه کانی دریت بونه ته وه. ناچه وانی پان بووه لووتی ریک بووه، ده می فراوان بووه. جوانترین دولیتی هه بووه، له نیوان دانه کانی دا ماوه هه بووه، هه ردوه پو و مه تی که م گوشت و مام ناوه‌ندی بون، مل و گه دنی له هی همه مسو که س جوانتر بون، ملی نه کورت بووه نه دریت بیووه، سینه‌ی پان و فراوان بووه، دو و شانی ریک و دو و پی ی پت و بیووه، بالای

(۱) کتبه کانی فه رموده به کتبه کانی سوونه‌تیش (كتب السنّة) ناوده بیت و گرنگتینیان هه مانه: صحیح البخاری- صحیح مسلم- و- ترمذی- و- نسائي- و- ابو داود- و- ابن ماجه- و- (موطأی امام مالک) و (مسندی امام احمد) ..

بهرز بوروه به لام هیندهش دریز نهبووه، که زیاد له را دهی مهلهوف بورو بیت، دیاره هیندهش کورته بالا نهبووه، که بالای نزم بیت.

ورگ و سکی زلی نهبووه، سک و سنگی له ئاستی یه کتردا بون. هه روها له ش ولا ریشی نه قله و بووه نه زور لاواز بوروه. پشتی راست و گهوره بوروه. له نیوان هه ردود شانی دا نیشانهی پیغمه مبهریتی هه بوروه که له لای شانی راستیا بوروه، که بریتی بوروه له خالیکی رهش به سه ر زه ردا روانیویه تی و چهند تالله موویه ک دهوری داوه، قژیشی نه لولول بوروه نه خاویووه، به لکو له نیوان ثمو دووجوره دا بوروه گهیشتotte سه رنیوه هه ردود گویی، یان سه رنه رمایی ی هه ردود گویکانی، له بروشتن و هنگاونانیشی دا گورج و گول بوروه گهه به پیگه دا بروشتایه هینده چالاکانه ده رشت و هک نهودی به پیگه یه کی سه ردولیتدا بروشتایه. گهر ئاورپی به لایه ک دا بدابایه و هه مهو له شی پینکه و ده سوراند. دهنگیکی ساف و زولالی نهبووه. له خه و نهندیشی نه ترازا او به ردواام دابووه، هه ردم لمبیر کردن و دو تیفکرین دابووه. زور بی دنگ بوروه بو پیویستی یه ک نه بیت قسیه نه کردوده، هه ره بهناوی خودای گهوره و ته کانی دهست پیکر دووه و کوتایی پی هینناوه. له وته ئاخاوتني دا به پروونی باسی نیعمه تی خودای کردوده نیعمه ته کانی به گهوره گرنگ داناوه و گهه که میش بوبیت به بی بایه خ بی نه روانیوه. نه گهه توووه و پهست بوبیت رپوی به لایه کی تردا و در گیڑاوه، نه گهه دلشاپیش بوبیت چاوی داختستوه، له پیکه نین دا تنهها بزه و زه ده خنهی نهبووه. هه ره که سیک یه که م جار دیبیتی شهرمی لیکردووه و به پیاویکی بمهه بیهت و سه نگیینی ی بینیوه. هه ره که سیکیش تیکه لی بوبیت و ناسیبیتی خوشی ویستووه. نه وهی و دسفی کربیت هه ره گوتوویه تی: (هه رگیز پیش نه و دواي نه پیاوی ئاوم نه دیوه) ...

پیغمه مبهر هه ردم حه زی له بون و بهرامهی خوش بوروه له زورترينی کاته کانی دا به کاري هینناوه بو به دیدار گهیشتني مهلا تیکه ته کان و دانیشتنه له گهله موسلمانان و له به ره خه ریک بونی بهزوریه نه دیدارو کۆزو کۆبونه و انه وه هه رگیز پیازو سیری نه ده خوارد. سیریشی به (پاقلهی پیس) ناوده برد.

له خوپوردوویی ی

سیفه تی له خوپوردوویی (تواضع) له ژماره یه کی که می ثمو حاکم و ده سه لاتدارانه دا هه یه که جله وی حوكیان ده که ویتھ ژیره دست و حوكیانی ده کمن، نه خاسمه له و زده نه را بردوانهی که لووت به رزیو گهوره بی تاکه بنه ماو سیما دیاری حاکمانی سه رزه وی بوروه.

(محمد)ی پیغه‌مبهرو (حاکم بهئ مری خودا)ش پیچه‌وانهی ئه و بنه‌ماو سیما باوو زانراوانه رهفتاری کردووه.. له خوبوردوویو خوبه‌کم گریش لهدیارتینی سیفه‌ته کانی بوروه، یه کتیک له تامانجه کانی په‌یامی خوی له ناوبردنی نه‌ریتی خو بهزل زانین بوروه که نه‌ریتیکی ناهه‌موار بوروه لو سره رانسنه‌ری دنیادا بلاویوه.

پیغه‌مبهرو زۆرجار له‌پندو تامۆژگاریی یه کانی دا بۆ نه‌تهوه که‌ی دهیفه‌رموو: {هه‌ر که‌سیک توْزقالیک له نه‌ریتی خو بهزل زانیی له‌دل داییت ئه‌وا ناچیت‌به‌هه‌شت} ^(۱). پیغه‌مبهرو له‌ژیانی خوی دا له‌په‌پی ساده‌و ساکاریو له خوبوردوویو دا بسو. هه‌روههک له‌ژیان‌نامه‌که‌یدا باس کراوه که له‌نیتو کوْرُو کۆمەلیک دا دانیشتایه له‌کۆتاوی و خوارووی مه‌جلیسه‌کددا داده‌نیشت. هه‌روههها له کوْرُو دانیشتنه کانی دا مافی هه‌ریه که له‌هاؤنشیمانی له جیگه‌و مه‌وقیع دا پی دهدا تاکو هیچ که‌سینکیان وای دانه‌نین گوایه ئه‌وی تر له و به‌ریزتره..

جاریکیان پیغه‌مبهرو، که خوی دابوو به‌سر دارده‌سته که‌ی داو ده‌چوو بولای هه‌ندیک له هاوه‌لائیو هه‌ر که گه‌یشته لایان هه‌موویان هه‌ستانه سه‌ربی (واته له‌به‌ری هه‌ستان). ئه‌ویش فه‌رمووی: (هه‌لەمەستن بۆم وده کچون عه‌جم و بیانی یه‌کان بۆ هه‌ندیک که‌سی تاییه‌تییان هه‌لەدستن و به‌نابه‌جی به‌گه‌وره‌یان ده‌گرن)، واته زیاد لم‌راده‌پیویست و بۆ هه‌ندیک مه‌به‌ست له‌به‌ریان هه‌لەدستن و به‌گه‌وره‌یان ده‌گرن...

هه‌ر لەم باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: (زیاده‌رده له‌مەدح و ستایش کردنی من دا مه‌کمن وده چون مه‌سیحی یه کان هیینده ستایشی عیسا-یان کردو زیاده‌رۆیان تیاداکرد تاکو کرديانه کوری خودا، بی‌گومان منیش به‌نده‌یه کی خودام، جا که‌وابوو بلیئن: به‌نده و پیغه‌مبهرو خودا) ^(۲).

هه‌ندیک له‌دیارده کانی له خوبوردوویو و رواله‌ته کانی ساده‌و ساکاریی پیغه‌مبهرو ئه‌و ببو خوی پیلاوه‌کانی خوی ده‌دوروی یه‌وه و جله‌کانی پینه‌ده‌کرد، له‌ناومالیش دا یارمه‌تیی هاوسه‌مری ده‌داو خزمەتی خەلکى ی ده‌کرد، گوشتى له‌گەل هاوسه‌ری دا له‌ت ده‌کردو کاروباری‌تری له‌گەل دا راده‌پیراند.

له‌هه‌موو که‌سیش زیاتر به‌شەرم و شکۆبۇو و زۇر بۆ خەلکى نه‌دەرۋانىو سەرنخى له‌سەررووی به‌رامبەره که‌ی پانه‌ده‌گرت. به‌دەم داواکارىو پیویستىی هه‌موو جۆرە چىن و توییزىکى خەلکىيە‌وه دەچوو سا ئىتىز به‌نده (عەبد) بۇنايىه يان ئازاد (حرّ) بۇنايىه. لەنیيو

(۱) - مسلم - گېپاوتىی یه‌وه.

(۲) - بخارى - گېپاوتىی یه‌وه.

هاوەلآنی دا دادنیشت و تیکەلی هەموویان دەبۇو و له دواجىگەی مەجلیسە كەش دا ستارى دەگرت. ھەر كەسيتىك له گەللى دا دابنىشتىبايە ياخود له گەللىا بۇ پىيوىستىيەك ھەلبىستايە خۆزى را دەگرت تا كۇ ئەو كەسە پىشى كەويىت. ھەر كەسيكىش داواي يارمەتى و پىداويسىتى يەكى لى بىكىدایە نائومىدى نەدە كەدو شتىكى ھەر بى دەبەخشى، گەر نەيشيتوانىيە و نەبىوابە شتىكى بۇ دابىن كات ئەوا بەوتەيە كى جوان بەرى دەگرد.

له رەزى فەتح كەدنى مەككەدا پىاپىك بە دلەپاوكى و شلەزاوى يەوه ھاتەلائى و لەبەر دەمى دا ھەلەلەر زى، بەلام پىغەمبەرى خودا بىتى گوت: (لە سەر خۆبەو مەترسە، خۆ من پادشاھىك نىم، من كۈپى زىنېكى قورپايشم، كە گۆشتى وشك بۇوهوھى دەخوارد).

گەر ئەو كەسەي داواي بەلگەي بنەبر (قاطع) لە سەر پىغەمبەرىتى يەكەي دەكات و لەم فەرمۇرۇدەيەي وردىتەوە (من كۈپى زىنېكى قورپايشم كە گۆشتى وشك بۇوهوھى دەخوارد) ئەوا بەھىزىتىرىن بەلگەي لە سەر راستىقى پىغەمبەرىتى يەكەي بۇ دەرە كەويىت، چونكە فەرماندەيەك سەرتاپاپى ولا تىكى كەوتىپەتى زىرە دەست و ھەر خۆي بۇوبىتە خاودانى بېپارو دەسەلات و كەچى خۆي لەھەمۇ ناوا نازناناۋىكى گەورەيىو دەسەلەتدارى دابېت، بەراستى جىگە له (وەسفى پىغەمبەرىتى) ھىچ وەسفىكى تىشاييانى نى يە.

رەحم و بەزدەيى

ئەگەر بەراوردىك بکەين لە نىيowan ئەو تايىەتمەندىتى يە جوانانەي كە مرۆڤ پى ئى ناسراوەو ئەو سىفەت و رەوشتانەش كە خۆي بى را زاندۇتەوە ئەوا دەيىنин ھىچ سىفەتىك بە قەد (رەحم و بەزدەيى ئى) چاك و بەھادار نى يە.

رەجمەت و بەزدەيى سىفەتىكى ديارى ئىسلامە، خوداش يەكىك لە سىفەتە كانى كە ھەر دەم موسىلمان پى ئى دەپاپىنەوە لى ئى (سىفەتى رەجمەتە) خودا خۆي بەرەحم و مىھەربانەو لەناوا پىرۆزە كانىشى (الرحمن الرحيم) دو فەرمۇوشىيەتى: «وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ»^١ الأعراف / ١٥٦ ..

خودا پىغەمبەرە كەي خۆي (محمد) يشى بەو سىفەتە گۆش كەدووھو ديارتىرىن ئاكارى بە سۆزى و مىھەربانىي پى بهەخشىو، ھەوالى ئەوهى بۇ موسىلمانانىش دوپيات كەدوتەوەو فەرمۇرۇيە: «قَدْ جَاءُكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ

رَحِيمٌ التوبه/ ۱۲۸..

ئەم ئايىتە شايىتى داتىيىكە بۇ پىغەمبەر، كە چەندە دلتەنگ و بارگاران بۇوە بۇ ناپەھەتى و بارگارانى يى موسىلمانان و چەند سووبۇوە لەسەر رېنمايى و دلشاد كردىيان و پاشان چەند بەسۋزۇ بەپەھمىش بۇوە بۆيان.

سوزۇ بەزەيى يى پىغەمبەر بۇ موسىلمانان لەوەدا رەنگى داۋەتەوە كەشتى زيانبەخش و زەدرەمەندىيانلى دورىدەخاتەوە شتى سوودبەخشيان بۇ دىنىتەت.

ئايىتە كە ستايىشى پىغەمبەر دەكەت ھەروەك ستايىشىشە بۇ ئەو خودايىە كە فەرمانزەوايى كى بەرەحم و دلوقانى داناوه بۇ موسىلمانەكان و بەھۆي مىھەربانى و بەزەيى يە كەيەوە بى ئازام و دلتەنگ دەبىت كاتىيىك گەلە كە دلتەنگ و خەمباربىن و توشى زەدرەزو زيان بن.

جىڭ لەو ئايىتە، خودايى پەروردگار و دەسفىيەكى رەحم و نەرم و ئىانىي پىغەمبەر لە جى يە كى ترى قورئاندا دەكەت و دەفەرمۇيىت: ﴿فِيمَا رَحْمَةً مِّنَ اللَّهِ لِنَتَ لَهُمْ وَلَوْكُنْتَ فَطَّا عَلَيْظَ الْقَلْبِ لَا تَفَضُّلُ مِنْ حَوْلَكَ﴾ (آل عمران ۹/۱۵) ... خودايى مەزىن لەم فەرمایىتەش دا ئاوا و دەسفىي پىغەمبەرە كە دەكەت كە بىنگومان ئەو نەرم و ئىان بۇوە بۇ گەلە كەي، ئەم نەرم و ئىانى يەش لەرەجمەتىيىكى خوداوەيە كە بەپىغەمبەرە كەي بەخشىيە، چونكە گەر تۈورەو مۇن و وشك بوايە لە كەل خەلکى داو ھىچ كەسىك لە كەلەيى نەكرايدىو، پاشان گەر دلرەق و بى رەحم و بەزەيى بوايە ئەوا ھەمو خەلکى رېقىانلى دەبۇوەوە لى ئى دەتەكىنەوە. بەلام پىغەمبەر ھەموو ئىانىي كەپارچە رەجمەت و سۋزۇ بەزەيى بۇوە، ج لەھەلس و كەوتى لە كەل خەلکى داو چ لەرېنمايى يە كانى دا بۇ نەتەوە كەي... .

ھەر پىغەمبەر بۇو، كە بەم فەرمۇودە زېرىينانە نەتموە كەي راسپاردووو فەرمۇويەتى: ((ارحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء)) .. واتە: {تَيَوْ رَهْمَم بَهْلَكِي سَهْرَزَهْوِي بَكْهَن، ئَهْوا خُودا شَلَهْتَامَان دا رِهْمَتَان پَى دَهْكَات}، ھەروەها دەفەرمۇيىت: ((لايرحم الله من لايرحم الناس)) .. واتە {خُودا رِهْمَم بَهْو كَهْسَه نَاكَات كَه رِهْمَم بَهْلَكِي نَاكَات} .. ھەروەها پىغەمبەر فەرمۇويە: ((لاتنزع الرحمة إلا من شقي)) ... واتە: {رِهْمَم تَهْنَهَا لَهْئِنْسَانِي كُومِرَاو بَهْدَبَخْت دَدَسَهْنَرِيَتَهْوِه}}.

رەحم و بەزەيى كاتىيىك بەرۇونى لە مرۆف دا دەبىنرىت كە مامەلەي باش بىت لە كەل كەسانى خوارو خزىيەوە كە لە خزى بى هېبىز توناناترن... سەرنج بىدە مامەلەي پىغەمبەر لە كەل

کارگوزاران و خزمەتکارانی دا چوں بسوه، هەروەك يەكىك لەھاۋەللىنى گىپراویتى يەوهۇ گوتۈويەتى: {ھەرگىز نەمدىيە پېغەمبەرى خودا لەخزمەتکارىتىكى دايىت} ^(۱). (أنس) يش - خودا لى ئى راپىز بىت - گوتۈويەتى: {ماوهى دەسان خزمەتى پېغەمبەرى خودام كردووه ھەرگىز ساخىتىكى لەددەست دەرنەبېرم گەر كارىتىكى وام كردىت كە بەدلى نەبوبىت نەيفەرمۇوه (بۆچى وات كرد)، گەر كارىتىكىش فەرامؤش كردىت نەيفەرمۇوه (بۆچى ئەو كارەت نەكىد) ^(۲)، لەو راسپارداڭەش كە دەريارەدى (سەودا و مامەلەى باشىن لە گەل كۆيلە بەندەكان دا) ئەوهىيە كە فەرمۇويەتى: {ئەوان (واته بەندە كۆيلە كان - براو خوشكانى خۆتىنان، خودا خىستۇنىيە بەرددەستان، ئىۋەش مامەلەى باشىان لە گەل دا بىمەن، لەو خۆراكەيان پىبەدن كە خۆتان دەيغۇن، لەو بەرگەيان پى بەدن كە خۆتان دەيپۈشىن، زىياد لە توانىي خۆيان ئەركىيان بەسەردا مەددەن، گەر كاروبارتان بەسەردا دان يارمەتىييان بەدن} ^(۳).

رەجمەت و بەزەيى و دلىمەرى ي پېغەمبەر ھىينىدە زۆرۇ فراوان بسوه تا ئەو راپەيەمى كە ئازەللىنىشى گرتۇتەوه، ئەو خۆى رەجمى زۆربۇو بەرامبەر ئازەللان و وەسييەتىشى بۆ خەللىكى ئەوبۇو كە ئەوانىش وابن لە گەللىيان دا. ھەروەك لەم بارەيەشەوه فەرمۇويەتى: {ھەر موسىلمانىك درەختىك بىنېتىت يان رۇوهك و دانەویلەيەك بچىنېت و پاشان بالىدەيەك، يان مۇرقۇشىك، يان ئازەللىك، لى ئى بخوات، ئەوا چاكەو (صدقە) يەكى بۆ دەنۇرسىت و خودا پاداشتى دەداتەوه} ^(۴).

ئەممەش ستايىش و هاندانىتكە بۆ ئەو كەسمەي خۆراكى ئازەل دەدات و بەكارىتىكى چاكە بۆ مەرقۇ دادەنرىت لەو كارانى كە بەھۆيەوه لە خودا نزىك دەبىتەوه. ھەروەها پېغەمبەر دەريارەدى پاداشتى ئەو كەسمەي رەحىم بەئازەل دەكەت فەرمۇويەتى: {كاتىيەك پىياوېك بەرىيگادا بىرات و تىينوپەتى زۆرى بۆ بىنېت و پاشان بىرىيەك بەدى بىكەت و بچىتە خوارەوه بۆ ناوېيەوه تىيرئاوى لى بخواتەوه دوايىش لە كاتى هاتنەدەرەوهىدا سەگىكى كە تىينو بىنېت كە لە تىينوپەتى دا زمانى دەرىھىنابىت و زەوي بلىيسىتەوه، بەمەش پىاوه كە بىزانېت كە ئەو سەگە ھىينىدە تىينوپەتى بسوه وەك چوڭ خۆيىشى بەو راپەيەتىنۇرى بىسوو بەھانايەوه بىت و دابەزىتەوه خوارەوه بۆ ناوېيەكەو چىنگى بۆ پېركات لە ئاورو دەمىسى سەگە كە بخاتە بەرددەستى و ئاواي بىدات، ئەوا خوداش سوپاسى دەكەت و پاداشتى دەداتەوه

(۱) - مسلم - گىپراویتى يەوهۇ.

(۲) - مسلم - گىپراویتى يەوهۇ.

(۳) - مسلم - گىپراویتى يەوهۇ.

(۴) - بخارى - گىپراویتى يەوهۇ.

له گوناهه کانی دهبوریت^(۱)

هم رهبری ردهم کردن به ناژدلان، پیغمه مبهور ده فرمومیت: {نافره تیک که وته بهر سزای خودا له سه رئه وهی پشیله یه کی بهند کرد بهو و هیچ خوارک و خواردن وهیه کی پینه دابو و بره لاشی نه کرد ببو، تا پشیله که خوی له چو جانه و هری سه رزوی بخوات^(۲).

سه باره دت به کوشتنی ناژدلانی زیان به خش و سه ربپینی مهربانی و مالاتیش بینگومان نیسلام ریی داوه که ناژدلای زیان به خش (و هک سه گئی هارو گازگر) بکوشتنین بدلام فهرمانی کرد و ده به شیوازی کی چاکی شه رعیانه کاری کوشتنه که هنخام بدریت، هه رو و ها نیسلام پیی داوه هه و ناژدلا نه که گوشتیان حه لال کراوه سه ربپرین و دبیت هه و ایش به شیوازی کی دروست سه ربپرین، هه رو و هک پیغمه مبهريش فرمومويه تی: ((ان الله كتب الأحسان على كل شيء فإذا قتلت فـ أحسنـوا القـتـلـةـ، إـذـا ذـبـحـتـ فـ أـحـسـنـوا الـذـبـحـةـ، وـلـيـحـدـ أـحـدـكـمـ شـفـرـتـهـ وـلـيـحـ ذـبـحـتـهـ))^(۳) ... واته: {بینگومان خودا فهرمانی به چاکه کاری له هه مسو و شتیک دا کرد و ... جا هه گهر ناژدلای زیان به خشتان کوشت خیراو به شیوازی دروست بیکوژن و با زو گیانی ده رچیت، هه گهر ناژدلای حه لال کراویشتان سه ربپی به چاکی سه ری بپن و تیغه که تان تیز کهن و جی و پیی سه ربپینه که سازو له باریت و چاکه له گهله سه ربپراوه که دا بکهن}.

خوی هه گهر له بهر که میی ماوه نه بواهی هه وا چهنده ها نهونه و به سه رهاتی ترمان له مهرب زدی هاتنه وهی پیغمه مبهور به لاوازو بی هیزه کان دا دیاری ده کرد.

لیخوشبوون و له سه رخوی

پیغمه مبهري خودا هه رد هم خوی گرتبوو به دان به خودا گرتون و لیخوشبوون له هه ر که سیک هه لهی به رام بهر کرد بیت سه ره رای هه و هی تو نای توله کرد نه و هشی هه ببو. بهم خونه ریته ش پا به ندیی ته اوی به فه رمانه کانی په ره درد کاریه وه لو دبینرا، هه رو و هک خودا ش فه رمانی په کردو و هو فرمومويه: ((خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْمُعْرُفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجُنُاحِ))^(۴) الأعراف / ۹۹ .. واته: {ههی پیغمه مبهر شه و پیگاسان او ساکاره لیبوردن و بهرنی، که هیچ ناره حه نه و تالوزی یه کی تی دا نی یه و فه رمان بهو کاره چاکه و جو امیریانه بکه که خه لکی عورف و

(۱) - بخاری - گیپاویتی یه وه.

(۲) - بخاری - و - مسلم - گیپاویانه ته وه.

(۳) - بخاری - گیپاویتی یه وه.

نه ریتیان پیوه گرتودو، پو و درگیره له و کسه گه مژه و بی عه قلاته که به برده کانیان
کرد دویت}.

هه رودها له مهه ته فسیرو شیکاری ئەم ئایته گوتراوه: {واته: ئەی پیغمه مبهر گەرهات
بچوی ئەو کەسانه بکەیت، که پسی یان لی بپیویت و پەیوندی سۆز (صلە) ی پەحم
بگەینیبیت و، بەخشندەو دەست بلاویت لە گەل ئەوانەش دا کە بیچەشیان کردویت و،
ببوریت لەوانەش کە سته میان لە کردویت، ئەو مانای وايە توچاپوشیت کردووه له و
کەسەی سەردانی نەدەکرديت و، چاکەت کردووه له گەل ئەوهی بیچەشی دەکرديت و گەمارى
دەخستیتەسەرو، ببورا ویشیت له ووهی کە زولم و سته می لی دەکرديت}.

هە مدیسان ھەر لە قورئان دا بۇھاندان له سەر لېپوردەبىي، خودا دەفرمۇیت: ﴿وَلَا سَتُورٍ
الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ أَدْفَعُ بِالْقَيْمَانَ هِيَ أَحَسَنُ فَإِذَا أَلَّدَى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَّوْهُ كَانَهُ وَلِيُّ
حَمِيمٌ﴾ فصلت/ ۳۴.. واته: {چاکەو خراپە، باودپو ھاودل بۇ خادانان، وەك يەك نىن و
ناخىئىنەيك پلەو ئاستى ھاوشىپەو ھاوتاي يەکەمە، توش بەو رېتىازە ھەرەجوان و جوانەردى يە
لە گەل بى باودپان و خراپە کاران دا رەفتارىكە، کە ھەميشە چاپوشى لەنەقام و ھەرزەکوپان
بکەیت و بەثارام بىت لە گەل ئەوانەھەملەت بەرامبەر دەکەن و دووعاى خىر بۇ گومپاۋ
سەرلىق تېکدراویان بکەیت و لە سەر ئازارو خراپەيان دان بە خۇداڭرو ھىيەن بىت، گەر شاوا
رەفتار بکەیت لە گەل ئەوانەھەملەت بەرامبەر دەکەن و دووعاى خىر بۇ گومپاۋ
بە دۆست و ناحەز دەبىت بە خۆشەويىت و ياخى دەبىت بە گۈپايەل و ھەموان دەبنە ئەو ھاپرى
پارىزگارو نزىكەي کە بايەخ بە کاروبارت بەدن}.

لە راستى بە کرددووشت خودى پیغەمبەر ھەر ئاوا رەفتارى کرددوودو چەندىن ریوایات و
(ئەخبار) ھەيە لە سەرئەوهى کە ھەممو ئەو سیفەتە قەشەنگ و نایابانە تىدا ھەبۈن.
ھەرودەك لەم بارەيەوە گىپراوەتەوەو گوتۈويانە: {ھەرگىز پیغەمبەرى خودا تاكە جارىك تۆلەمى
بۇ نەفسى خۆي لە كەس نە كردىتەوەو لە سەر بەرژەونلى شە خصىي خىزى تۈرپە دە مارگىز
نەبۈوە، بىلکو تەنها لەو كاتانەدا پەست بۈوه کە ياسايىھى كى خودا و پىرۇزى يەكى ئىسلام
پىشىيل كرايىت و، ئىتە تۆلەى لە پىشىيلكاران كردىتەوە}.

ھەرودەلا له و رەشتە بەرزاھى تر کە پیغەمبەرى پىنناسراوه: خۆرگەرنى بۈوه لە بەرددەم
كەسانى نامۆى تۈرپە دىلەق دا، ھەرودەك لەم رۇوەشەوە (أنس) بە سەرھاتىيەكى دە گىپرىتەوەو

(۱) - بخارى - گىپراوەتىيەوە.

دلهیت: { من له گهله پیغه مبهدا به ریگادا ده ریشتن و شه ویش به ریکی (نه جرانی) ای له به ردا بورو، که کراسیکی زور زبرو ردق بورو، له ریگه پیاویکی ده شته کی خوی گیانده لای پیغه مبهدا به توندی شه و کراسه زبره به سرهشان و ملی دا را کیشاو له ناکام دا شه و به شهی سه رمل و گهه ردنه پروشاندو سورکردده، پاشان کابرا به تووره یی یهود به پیغه مبهدا گوت: (شهی - محمد - فهرمان بده له مو مالهی خودا به شی منیش بدهن، که له لای تویه)، پیغه مبهدا پیش به پیکه نینه و بز کابرای روانی و سه رنجیکی لی داو پاشان فهرمانی دا نه ختیکی پی بدهن } .

به سه رهاتیکی تر، که پیغه مبهدا لیخوشبوونی خوی تیدا نواندووه، که بد لگه یه کی دیاریشه له سه رهارمیو له سه رخویی یه بی نمونه کمی، شهوده گی اویانه تهوده: { جاریکیان ههشتا پیاوی چه کدار له -مه ککه- و له ناکاو به پنهانی ههلمه تیان برده سه ر پیغه مبهدا و ها و لانی له جیای (تنعیم) وده، تا به یه ک جار بدهن به سه ریان داو له ناویان بهرن، به لام هه رزو گشتیان به دلیل گیران و شکستیان توش بورو. پاشان پیغه مبهدا له هه مو ویان خوش بورو } .^(۱)

پیاویکی تریش که پیغه مبهدا له و پیش زور دلتهنگ کرد بورو و گریاند بورو خفه تیکی زوریشی به مسلمانه کان دابوو: شه و عه بده حه بشیه بورو که ناوی ((وه حشی)) بورو، بکوشی (حه مزه) ای مامی پیغه مبهدا بورو. (وه حشی) در بارهی چونیه تی مسلمان بعونی خوی سو گدیشنده لای پیغه مبهدا دلهیت:

{ دوای فه تحی ((مه ککه)) و ((طائیف)) له شوینی خوم در چووم تا بگه مه لای پیغه مبهدا خودا که زور حزم بهدیتنی ده کرد، کاتیک گهی شتمه لای له ناکاویک دا بورو که بهوردی سه رنجی له شیوه رو خسارم نه دابوو و منیش له برد همی دا و هستام و شایه تمانی هه قم هینا، هه ر که بینیمی پرسی: (شه ری تؤ -وه حشی- یت)? گوتم: (به لی شهی پیغه مبهدا خودا)، فرموموی: (ده دانیشه و بوم باس بکه چون حه مزه ت کوشت)? منیش کاره ساته که ده که خوی بز گی رایه و ده کاتیک کوتاییم به قسه کانم هینا زور دلتهنگ بورو و فرموموی: (ههی مالویان، ون به له به رچاوم با نه تبینم) ...

(وه حشی) هه ر له و باره یه و دلهیت: (تیدی منیش خوم له پیغه مبهدا به دو ورد گرت تا کو نه مبینیت و بهدیتنم دلتهنگ نه بیت).

به راستی زور گهوره و گرنگه، پیغه مبهدا له عه بدهیکی حه بشی ی بی که س و بی عه شرعت

(۱) - بخاری - گی اویتی یهود.

ببوریت که پیشتر بکوژی مامی بوده، له کاتیک دا همه مسو مسلمانانیش تاکه ئومیدو خوشه ویسترن کار له لایان ئه و ببو به چاوی خویان کوشتنه وی ئه و (عهدده حبهشی یه بکوژه) بیینن ودک چون کوشتنی حه مزهیان له و پیش به چاوی خویان بینیبوب.

بپاستی ئه و لیبوردنیکه له کاتی تو ان او دسه لات دا، ئه و سیغه تیک ببو له و سیغه ته جوانانه پیغمه مبهور که (پیروزیی ثامانج) و (جوانی ی رهفتار) و (سهرکه وتن به سه ر شاره زوی ده رون) ی تی دا دره شاوه ته وه.

زوهدو دنیا نه ویستی

ئه مرۆز دیارتین عادهت له جیهانی هاچرخان دا: ((سورو بونه له سه ر دنیا و که ره سه و خوشی یه همه چه شنه کانی)). هه ره ئه م سورو بون و دنیا په رستی یه شه چهندین هه را و ناکوکی له نیوان کۆمەلگە کان و تاکه کانی کۆمەلگە دا ناوه ته وه مرۆفیشی وا لى کرد ووه هه رد دم له کیشمە کیشی به رد دام و بد دای مداد ده دایت تاکو به هه ر شیوازیک بیت په یه دای کات. بهم پیشیش دنیا و ماد ده مرۆفیان شپرزو ماندو و کرد ووه کردو شیانه به دیلی خه م و دلھرا و کوکو ئیدی هه ر بد دای به ختیاری دا ده کمپریت و که چی نایشی دۆزیتەم وه.

لديدو تپروانیني ئیسلام دا نایت ماد ده به جو ریک باوهشی پیتاب کریت که مرۆف بیتنا گا بکات له ئه رکه بنه ده تی یه کانی به رام بمه خودای خالقۇ، بدرام بمه خوشك و برايان له کۆمەلگەمی ئینسانی دا. جا ئیت چهندیک له که ره سه و شت و مه که جوانه کانی زیانی چنگ که و تبیت و کۆزی کرد بنه وه، بەلام سه ره نجام و چاره نووسی هه ر مرد نه و هه ر به جو پیشتنی ئه و که ره سه هه مه جۆره کۆکراوانه یه تی. خودا ش مرۆفی لە و چاره نووسه حه تی یه ئاگادر کرد و ته وه پیشی فه رمووه: ﴿أَلَّهُمَّ كُمُّ الْتَّكَاثُرُ ۖ حَقَّ رُتُمِ الْمَقَابِرِ﴾ التکاثر / ۱-۲ .. و اته: {زوریي مال و دنیا و پیشبرکی و کیشمە کیش له سه ر دنیا و پیوه نازینی، واى لى کردوون که له په رستن و گویی ایله لی خودای دوور خستونه وه، تا کوتایی به ته مه نتان دیت و ده مرن و ده چنہ نیو گۆره کانتانه وه ئه و کاته ش ناتوانن سوود به خوتان بگئیه نن}.

بیگومان خودا له مرۆف ده پرستی وه - ماسه به سی ده کات له سه ر ئه و هه مسو نیعمه تهی که تیای دا ده زی و که ئه گمر ببنه هوی ئه وه خودای خالقی له بیر بچیتە وه، ياخود ئه گمر

بەناره او بمناهق دهستی که وتن، ودک ده فرمولیت: ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ الْتَّعْبِ﴾.

هروهها خودا بانگهواز بُو (زوهدو دنيا نه ويستي) دهکات و دهفرمويت: ﴿وَلَا تَمَدَّنَ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَرْوَجًا مِّنْهُمْ رَهْرَةً لِّحِيَّةً الْدُّنْيَا لِنَفَتَهُمْ فِيهِ وَرِزْقٌ رِّيَّاكَ حَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ طه ۱۳۱ .. واته: {خوت خريک مه که بهسرنج دان و پوانين بُو ثو نيعمهت و ددهسنهلات و دارييو شت ومهکهی که بهخشيومانه بهچهنددها کهس لهبيباوهدران و لهبهنده کانیتر، چونکه هه موو ثه و نيعمهته جوربه جورانه زينهت و جوانی زيانی دنيان و بهزوروبي و خيرابي تی په دهبن و لمناوده چن، ئيمه بزیه ئاوا نيعمهتمان بهسردا رژاندون تاكو تاقیيان بکهينهوده همر خويان نهفس و ئاکاري خويان بُو روون بيتههوده بُو خملکوي سهرزه مينيش دهركهويت که ئايا ئهوانه سوپاسي خودا دهکن لهسره ثه و نيعمهتمانه ياخود همر سپله و پی نهزان و پی باوه دهده چن، بهلام دلنيابه ثه بنهدي بروادر همر ثه و رزق و روزييه خودا بُو تو چاكترو بهردواام و نهبر او دهی که بههشتی نه مری يه}.

خدای مهزن لم ئايتهدا پيغه مبهرو يه که بهيه کهی بروادرانيش ئاگادار دهکاته وله و هی، که ناييچه چاوبيرنه دنياوه هر هيوابي جوانيو شادييە کانى بخوازن و خۆزگە بهههبوونى ثه و که رسه وشت ومه که ههمه جۆرانه بهرن که كافران همييانه، چونکه هه موو ثه و شتنه بُو تافقى كردنوه يانه، ثه و رېگه راستهش که خودا بهئيمانداراني بهخشيوه و ثه و پاداشتهش که له رۆزى دوایي دا بُوي پاشه که ووت كردون باشترو نهبر او دهی بُو ئهوان.

يىگومان ثه رېساييهش (بانگاشهي گوشە كىرى) و (فراموش كردنى ئامرازه کانى زيان) و (پهنا بردن بىر سستى و تەمهلى) يش نى يه، بەلكو مەبەست لەمە قوربانى دان بەو هه موو نيعمهت و خۆشى يانه يه لهپىناوى سەرخىستنى هەق و بُو بههاناوه چۈونى لاواز چەوساوانه. هەر بۆيىش يە كىيڭ لە وسىيەتە كانى پيغە مبهرى خودا زوهدو دنيانه ويستىي بسوه تاكو بارى تەماع و سووربۇون لەسر دنيا سووك بىكىيەت، هەورەك فرمۇويي: {ئەگەر لە دنیادا زاهىدو خۆنە ويست بىت ئهوا خوداش خۆشى دهويت، كەر لە نىيۇ خەلکىش دا ئەوهى ئهوان حەزيان لى يەتى تو خوازىيارى نېبىت، ئهوا سەرجەمى خەلکى خۆشيان دهويت}.^(۱)

پيغە مبهرى خودا لە زيانىدا غۇونە زوهدو دنيا نه ويستىي و رو وەرگىران لە تام و خۆشى يە کانى بوده. هەر ئه و زوھدە يىشى، يە كىيڭ لە بەلگە کانى راستى ي پيغە مبهرىيى يى بسووه، چونکه دنيا بەھەموو خىرو خۆشىو پلەوپاپا يە كىيەو خرابووه رووی (بە تايىەتىيىش دواي فەتحى مەككە) و كەچى لەو شىۋاواز نەرىتە خۆرى لاي نەدا، كە لە جۆزى بەرگ پوشىن و خۆراك و

شت ومه کی ناومالی دا لی ای بینرا بوو. با لهم باره‌یه وه زیاتر گوئ راگرین له (عائیشه) ای هاوسری که چون وه‌سی ژیانه ساده‌وساکاره که‌ی پیغمه‌مبهر ده کات، (عائیشه) ده‌لیت: {شـهـو پـیـغـهـفـهـیـ کـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ لـهـسـهـرـیـ دـهـنوـوـسـتـ لـهـ (پـیـسـتـهـیـ خـوـشـ کـراـوـ)ـ وـ (تـوـیـکـلـیـ دـارـ خـورـماـ)ـ پـیـکـهـاـتـبـوـوـ} ^(۱) .. هـهـرـ چـهـنـدـهـ ئـیـمـهـ کـهـسـ وـکـارـوـ بـنـهـمـالـهـیـ مـحـمـدـ بـوـوـینـ، بـهـلـامـ جـارـیـ وـاـ هـهـبـوـوـ بـوـ مـاوـهـیـ مـانـگـیـکـیـ رـهـبـقـ ئـاـگـرـ لـهـمـالـمـانـ دـاـ بـوـ چـیـشـتـ لـیـانـ نـهـ کـراـوـهـتـهـوـوـ خـوـرـاـکـمـانـ هـهـرـ ئـاـوـوـ خـوـرـمـابـوـوـ} ^(۲) ...

دیسان (عائیشه) لهم رپوهه گوتولویه: {خـانـهـوـادـهـیـ (مـحـمـدـ)ـ هـهـتـاـ ئـهـوـ رـوـزـهـیـ کـوـچـیـ دـوـایـیـ کـرـدوـوـهـ دـوـرـوـزـیـ لـهـسـهـرـیـکـ لـهـنـانـیـ جـوـتـیـرـنـهـبـوـونـ} ^(۳).

له (ابن عباس) ایشه وه کیپراوه‌تله وه، گوتولویه: {پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ چـهـنـدـهـاـ شـهـوـیـ بـهـبـرـیـتـیـ بـهـسـهـرـ دـهـبـرـوـ نـهـخـوـیـ نـهـمـالـ وـمـنـدـاـلـ وـهـاوـسـهـرـیـ هـیـجـ خـوـرـاـکـیـکـیـ ئـیـوارـهـیـانـ شـکـ نـهـدـبـرـ، زـوـرـجـارـ نـانـهـ کـهـشـیـانـ هـهـرـنـانـیـ جـوـبـوـوـ} ^(۴).

مه بهست لهم رپویايات و قسه‌وباس و بسنه‌رهاتانه شـهـوـهـنـیـ يـهـ، کـهـ لـهـهـمـوـ ژـیـانـیـ دـاـ هـهـ
ئـهـ وـخـوـرـاـکـهـ سـادـهـ وـشـکـانـهـیـ خـوـارـدـیـتـیـتـ، بـهـلـکـوـ هـهـرـوـهـ رـپـوـیـاهـتـیـشـ کـرـاوـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـ حـمـزـیـ
لـهـشـیرـیـنـهـوـ هـهـنـگـوـیـنـ بـوـوـهـ خـوـارـدـوـشـیـهـنـهـوـ، کـوـشـتـ وـ سـهـوـزـهـ مـیـوـشـیـ خـوـارـدـوـوـهـ، بـهـلـامـ
هـهـنـدـیـکـ جـارـیـشـ خـوـیـ لـیـ بـیـ بـهـشـ کـرـدوـوـنـ وـ نـهـبـخـوـارـدـوـوـنـ، ئـهـمـهـشـ لـهـپـیـنـاـوـیـ هـهـزارـانـیـ
نـهـتـهـوـهـ کـهـیـ دـاـ. گـهـرـ خـوـرـاـکـیـکـیـشـ خـوـارـدـیـتـ هـهـرـ هـیـنـدـهـیـ لـیـ خـوـارـدـوـوـهـ، کـهـ تـهـنـگـهـتـاوـیـ وـ
برـسـیـتـیـ یـهـکـهـیـ بـوـ سـوـوـکـ بـکـاتـ.

خواپه‌رسی و عیباده‌تی

پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ لـهـهـمـوـ کـهـسـ زـیـاتـرـ بـهـتـنـگـ خـوـاـپـهـرـسـتـیـ وـ عـیـبـادـهـتـ کـرـدنـیـ خـوـداـهـبـوـهـ.
خـوـشـهـوـیـسـتـیـیـ عـیـبـادـهـتـ چـوـوـیـوـ نـیـوـ قـوـوـلـایـ نـاخـ وـ دـلـیـهـوـوـ تـهـنـهـاـوـتـنـهـاـ بـهـخـوـداـوـهـ پـهـبـوـهـتـ
بـوـوـهـهـرـ لـهـپـیـنـاـوـیـ خـوـداـشـ دـاـ ژـیـاـوـ خـوـیـ بـوـ دـابـینـ کـرـدـوـ لـهـپـیـنـاـوـیـ خـوـاشـ دـاـ مـرـدـ.
بـهـکـورـتـیـ (عـیـبـادـهـتـ)ـ بـهـشـیـکـیـ هـهـرـگـهـوـرـهـ وـهـرـدـیـارـیـ قـهـوارـهـ جـهـسـتـمـیـوـ رـوـحـیـیـهـ کـهـیـ
بـوـوـ. گـهـوـرـتـیـنـ سـیـمـاـیـ خـوـاـپـهـرـسـتـیـ یـهـکـهـیـ ئـهـمـوـبـوـوـ لـهـهـمـوـ لـهـجـوـنـتـیـنـ دـاـ خـوـسـپـیـرـ (مـسـلـمـ)ـ وـ
رـپـوـ لـهـ خـوـدـاـبـوـوـ، خـوـسـپـارـدـنـ وـ رـپـوـ لـهـخـواـ کـرـدـنـیـشـیـ لـهـ جـوـانـتـیـنـ وـ باـشـتـرـیـنـیـ دـیـارـدـهـکـانـیـ

(۱) - مـسـلـمـ وـ تـرـمـذـیـ - (اـخـرـاجـ - يـانـ کـرـدوـوـهـ).

(۲) - مـسـلـمـ - (اـخـرـاجـ - کـرـدوـوـهـ).

(۳) - تـرـمـذـیـ - (اـخـرـاجـ - کـرـدوـوـهـ).

(۴) - تـرـمـذـیـ - (اـخـرـاجـ - کـرـدوـوـهـ).

دینداری و تایینپهروزی بود. خوداش فرمومویه: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنْ دِينًا مَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ الْمُحْسِنُ وَاتَّبَعَ مَلَةً إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَأَخْذَ اللَّهَ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلًا ﴾ النسا / ۲۵ .
لهنیو همو کتبه ئاسانیيە کاندا تەنها ئەم دەقه بى وئينه شیلاھييە بەدى دەكەين كە تەويش لمۇرتان دايەو (چۈنیيەتى پوکىرىنە خودا خۆبەخوداسپاردن) پۇون دەكتە وە تىايىدا خودا پۇوى فەرمایشت دەكتە پېغەمبەرى خۆى (محمد) و دەفرمومىت: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَشَكِي وَحَيَّا يَ وَمَمَاقِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ۱۳۲ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِذَاكَ أَمْرَتَ وَأَنَا أَوْلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾
الأنعام / ۱۶۲-۱۶۳ . واتە: {ئەم پېغەمبەر بلى: هەمو نویزۇ عىيادەت و ژيان و مردنم تەنها بۇ خوداى پەروردگارى جىھانىيانە، ئەم خوداىيە هيچ ھاویەش و ھاودەنیكى نى يەو بەوه فەرمانم پى كراوهە من بىگومان يە كەمىنى خۆبەخودا سېپارام} ... واتە يە كەمىنى ئەم كەسانەم، كە پەيرەوی ئەم رىيازە دەكەن لەئىسلام بۇون و مۇسلمانىتى دا.

بەراستى ئەم دەقه ئىلاھى يە بى وئينەيە هەمو له خۆپان و دلسۇزى يە كى بۇ خودا تىيدا يە.
ھەرودە پېغەمبەرى خودا لهەمو حاڭ و بارودۇخىكى دا له خودا دەتساوا ھەمېشە زىكرويادى دەكردو داواى ليخۆشبوونلى لى دەكردو رۆژانە دەيان جار نزاي دەكرد. ھەرودە خۆى لەم بارەيەوە فەرمومۇيەتى: (دەسا به خودا من رۆژانە پىر لە حەفتا جار داواى ليخۆشبوون له خودا دەكەم و تۆبەي لە لا دەكەم).^(۱)

پېغەمبەرى خودا ھەمېشە بەنۇيىزۇ رۆزۈمى زىياترو قورئان خويىندن خۆى له خودا نزىك دەكردەوە. بەشەو خواپەرسىتو شەنۇيىزى دەكردو سىيازىدە رەكەت نۇيىزى لەشمودا دەكرد^(۲)، ھەرودە كەنگىيەت زىيادە (وەك فەرزىيەتى زىياترى تايىيەت بەخۆت) بىك بۇ ئەوهى خودا بەرز ھەلت سەنگىيەت و اشت زىندۇوت كاتەمە كە ھەمو خەلکى سوپاسى تو بکات و له پلەي بەرزى شەفاعەتكاردا دات بىنن}.^(۳)

پېغەمبەرى خودا له شەنۇيىزدا ھىيندە بەپىوه دەۋەستا تا ھەردوو پىسى دەئاوسان و له و پۇوهەوە پىشى گۇتراوه: (ئەم پېغەمبەرى خودا تو ئاوا له خۆت دەكتەيت و كەچى بىگومان

(۱) - بخاري - گىپراوېتى يەوه.

(۲) - بخاري - و - مسلم - (- اخراج يان كردووه).

خوداش له گوناهی یه کم و دوایست خوش بوده^(۱). بهلام پیغمه مبهور له وله‌امی شه و تهیه‌دا فهرمومویه: (نهی ثایا نایبیت بهنددیه کی سوپاس‌گوزارم له سهره شه و به خششه‌ی خودا؟!)^(۲) سهباره‌ت به رُّؤژوو گرتني زیاده‌شی (رُّؤژووی سوننه‌ت)، مانگی وا هه‌بووه (واته له‌غه‌یری په‌مه‌زان) دا تیک‌پای مانگه که به‌رُّؤژوو بوده وايان زانیوو هیچی لی ناخوات، له‌مانگی واش دا هه‌بووه که هه‌ر لیکی خواردووه وا زانراوه که نایه‌وتیت له‌هیچ رُّؤژیکیان دا به‌رُّؤژوویت. رُّؤژانی دوشمه‌مه و پینچ شه‌مانیش به‌رُّؤژوو بوده له باره‌یه وه فهرمومویه: {رُّؤژانی دوشمه‌مان و پینچ شه‌مان کردده کانی بهنده ده‌خریتیه به‌ردده خودا، منیش حمز ده‌کم که به‌رُّؤژوو بم له کاتی پیشان دانی کردده‌کانم دا}.

هه‌روهه شه‌وهی زیاتر جی سه‌رنج و لیوردوونه و بیت له‌عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی کردنی پیغمه مبهور دا شه و پیکه‌وه گری دانه نوازه‌یه نیوان (به‌زترین پله‌کانی خواپه‌رستی) و (به‌جی هینانی ثدرکه کانی سه‌رکردایه‌تی کردنی نه‌ته‌وه‌که‌ی) بوده. خو شه‌گه‌ر پیغمه مبهور خودا ته‌نها له‌و عاییده ئاساییانه بوایه که خویان بۆ گوشه‌گیری و خەلۆه‌تگیری داده‌برن و خویان له‌خەلکی دوورده‌خنه‌نه‌وه شه‌وا له‌کاری به‌ندایه‌تی و عیباده‌تی دا شتیکی جی سه‌رنج و تیپامان به‌مدي نه‌ده‌کرا.

جا شه و به‌یه‌ک گهیاندنیه نیوان {بلندترین پله‌ی خواپه‌رستی} و {رایه‌راندنی شه‌رکه کانی ژیان} لهدیارترینی سیفه‌ته کانی پیغمه مبهور بوده.

له (أنسـى كوريـ مـالـكـ) دـهـ گـيـرـاـوـهـ دـهـ، گـوـتـوـيـهـتـيـ: {سـىـ پـيـاـ هـاتـنـ بـۆـ مـالـىـ} هـاـوـسـهـرـانـىـ پـيـغـهـمـبـهـرـ بـۆـتـهـوهـ دـهـ پـرـسـيـارـ دـهـرـيـارـهـ چـۆـنـيـهـتـيـ عـيـبـادـهـ وـ خـواـپـهـرـسـتـيـ پـيـغـهـمـبـهـرـ بـكـهـنـ. كـاتـيـكـ بـۆـيـانـ باـسـ كـراـوـ چـۆـنـيـهـتـيـ شـهـوـ خـواـپـهـرـسـتـيـ يـهـيـانـ بـۆـ روـونـ كـرـدـنـهـوهـ وـ دـيـارـيـوـوـ كـهـ بـهـ كـهـمـيـانـ زـانـيـبـيـتـ. هـمـ بـۆـيـهـشـ گـوـتـيـانـ: (نهـيـ تـيـمـهـ لـهـ كـوـيـ يـنـ لـهـنـاستـ پـيـغـهـمـبـهـرـداـ كـهـ خـودـاـ لـهـ گـونـاهـيـ یـهـ كـهـمـ وـ دـوـايـيـ خـوشـ بـوـوـهـ). ثـينـجـاـ يـهـ كـيـكـيـانـ گـوـتـيـ: (منـ بـهـ دـرـيـثـابـيـ شـهـوـگـارـ تـاـ بـهـيـانـيـ شـمـونـيـثـ دـهـكـمـ وـ پـشـوـ نـادـهـمـ). يـهـ كـيـكـيـ تـريـشـيـانـ گـوـتـيـ: (منـ بـهـ دـرـيـثـابـيـ سـالـ هـمـموـ رـُـؤـزـيـكـ بـهـرـُـؤـزـوـومـ وـ هـيـچـ رـُـؤـزـيـكـيـ لـيـ نـاخـوـمـ). سـىـ هـمـيـشـيـانـ گـوـتـيـ: (منـ خـۆـمـ لـهـژـنـ بـهـ دـوـورـدـهـ گـرمـ وـ هـهـرـگـيـزـ ژـنـ نـاهـيـنـ).

(۱) تاماژه‌یه بۆ تایه‌تی (لِيَغْفِرْ لَكَ اللَّهُ مَا تَقْدَمْ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأْخَرْ) که خودا تیای دا مژده‌ی لیبوردنی له گوناهی یه کم و دوایی (له‌هه مسوو گوناهه‌کانی) پی گهیاندووه. دیاره گوناهه‌کانی پیغمه مبهور شیکی شه‌وتو نه‌بوون و وەک گوناهی مرۆفه‌کانی دی نه‌بوون.

(۲) (بخاری) و (نسانی) – اخراج – یان کردووه.

دوای ئەوە پىيغەمبەرى خودا هاتەوە بۆ مالەوە چاوى پى يان كەوت و قىسە كانىيانى پى گەيمەنراپور و پىتى فەرمۇون: {ئاتىا ئېيە ئەو جۇرە قسانەتانا كىدووە؟ دەسا بەخودا من كە لەھەمۇرتان زىاتەر لەخواترس و پارىزىكارم، بەلام كاتىيەك رۆژۈمى سوننەت دەگرم رۆژى وا ھەيم بەپەرەزۈوم، رۆژى واش ھەيم بەپەرەزۈمى تىدا ناگرم. ھەروەها بۆ شەونوپەزىش نوپەز دەكەم و پشۇوشى تىيا دەدەم و دەخەوم، سەبارەت بەزىيانى ھاوسەرييىش من ژىن دىئىنم و خۆم لەھەن و ھاوسەر دانابىرم... جا ھەر كەسىك رپو لەم پىساو سوننەتهى من و درگىرپەت ئەوە لەنەتهەوەي من نى يە}.^(۱)

رۇوبەندىيەكى ترى خواپەرنىتى ي پىيغەمبەر ئەوەيدە ھەمېشە دلىبەستەي خودا خۆبەندىكار بەخوداوه بۇوەو لەھەمۇو حال و بارودۇخىك دا ھەر بۇلای خودا گەراۋەتەوە. لەم بارەيدەوە چەند زىكىرىنىكى لەحالەتە جۇرەجۇرەكان دا دىيارى دەكەين، كە بەندايەتى ي خۆى بۆ خودا پىشان دەدات، بۆ نۇونەتى:

* لە كاتى بىستانى ھەوالىنىكى خۆش دا فەرمۇويەتى: {الحمد لله الذى بنعمته تتم الصالحات}.^(۲)

* لە كاتى بەتەما بۇونى شتىك دا فەرمۇويەتى: {اللهم خُرْ لِي وَاخْتَرْ لِي}.^(۳)

* لە كاتى نۇوستن دا فەرمۇويەتى: {اللهم بِاسْمِكَ وَضَعْتَ جَنِيَّ، وَبِأَسْمِكَ ارْفَعْتَهُ}.^(۴)

* لە كاتى لەخەوھەستان دا فەرمۇويەتى: {الحمد لله الذى أحياناً بعدما أماتنا وآلها النشور}.^(۵)

* لە كاتى پۇشىنى بەرگىتكى نۇيىدا فەرمۇويەتى: {الحمد لله الذى رزقنى ما اتجمل به في حيائى}.^(۶)

* دواي نان خواردىنىش فەرمۇويەتى: {الحمد لله الذى اطعمنا وسقانا وجعلنا مسلمين}.^(۷)

* لە كاتى روانىنى دا بۆ ئاسمان فەرمۇويەتى: {يا مصرف القلوب ثبت قلبى على

(۱) واتە: (سوپاس بۆ ئەو خودايىي كە بەنيعەمەتەكانى ئەو ھەمۇ كارىيەكى چاك سەردەگەرىت).

(۲) واتە: (خودايى خىتىر چاكەم بۆ دىيارى بکەو باشتىرييام بۆ ھەللىپەزىرە).

(۳) خودايى بەناوى تۆۋە خۆم پال خستۇدۇ و ھەر بەناوى تۆزۈدە ھەلدىستەمەدە).

(۴) واتە: (سوپاس بۆ ئەو خودايىي، كە ئىتىمەتى زىندۇوكىدۇدە دواي ئەمەدە ماندبووينىو رۆزى زىندۇوكىدۇدەش ھەر بەدەست خۆيەتى).

(۵) واتە: (سوپاس بۆ ئەو خودايىي، كە لەو پۇشاڭەي پى يەخشىم تا خۆمى پى پىتىك كەم لەزىيام دا).

(۶) واتە: (سوپاس بۆ ئەو خودايىي كە خۇراك و خواردىنهەدى پى داوابىن و كردووينى بەمۇسلمانان).

طاعتک})۱).

* له کاتی له مال ده چوونیشی دا فه رمومویه تی: {بسم الله توكلت على الله ولا حول ولا قوة إلا بالله، اللهم إني أعوذ بك أن أضل أو أضل، أو أذل أو أذلل، أو أظلم أو أظلم، أو أجهل أو يجهل علیي})۲).

جگه له چند ها نزاو دووعای تر، که له کتیبه کانی (سوننهت) دا دیاری کراون و به لام ئیمه لیزهدا هر هیندهمان لی ده سیشان کرد.

رهوانبیژتی و دانایی

پیغمه بری خودا له نیتو عهربه کان دا پار او ترین زمانی ثاخاوتنی هه بورو و بهوشی هه مه گیرو پهندی دانایانه ده دواو و ته کانیشی لمبیژدیه کی روون و دهسته و ازهی پرته دارو رؤشنایی به خش دا ده در کاند بیشه و دی خوی تیدا شپر زه بکات، یان بتو و شهیه کی ناسک زور له خوی بکات و خوی پی ماندو کات، فه رموده و ته شیرینه کانیشی زور روون و ناشکرا بعون و هیچ کم و زیاده یه کیان تیدانه بورو هر که سیکیش لای دانیشتایه و کویی لی بکرتایه و ته کانی له بردہ کرد. همیشه هر بانگه وازی بتو هم ق ده کرد، به دانایی و حیکمہت نبوایه زاری نده جو ولاند. نه و ته جوانی که به شیوازی کی رهوانبیژتیش بد رکیزتیت زووتر ده گاته نیو دلان و دک نه و ته جوانی که ببی شیوازی رهوانبیژتی ده در کیزتیت.

بهم هزیشه و پیغمه بر کاریگه ربی یه کی هینده به هیزی له سهر گله که هه بورو که هیچ که سیکی دی کاریگه ربی ثوابی نه بوروه.

لیزهش دا چهند نوونه یه ک لمه و ته و فه رمودانه دیاری ده کهین که سه ره پای کورتییه کانیان به لکه زمان پاراوی و نیشانه دانایی و دلیلی ریشمونینین:

♦ {اگا الأعمال بالیات، واغا لکل امری ما نوی})۳). (رواه البخاری و مسلم).

(۱) واته: {خودایه نهی هله لکیزه ره و دلان دلم لمه ر (گویی ایه لی و بهندایه تی کردن بتو ته) جیگیر که}.

(۲) واته: (بمناوی خودا، پشتمندی به خودا بهست، هیچ هیزه بزوو تینیک نی یه ته نهها به یارمه تی خودا نه بیت، خودایه من پهنا ده کرم به ته لوهی که: (سر له خله لکی تیک دهم یان سهدم لی تیک بدرت)، (یان خه لکی بچه و سینه و ده، یاخود بچه و سینه و ده)، یان (سته له خله لکی بکم یاخود سته مم لی بکریت)، (یان خه لکی گه مژه و نادان بکم یاخود گه مژه و نادان بکریم) خودایه له هه ممو نه مانه په نات پی دد کرم.

(۳) واته: (کاروباره کان و کرده و کان به پیشی نیازه کانه.. پاداشتی کاری هر که سیکیش له قه ده نیازه که یه تی).

- ◆ {لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه} ^(۱). (رواہ البخاری و مسلم).
- ◆ {الدين النصيحة} ^(۲). (رواہ مسلم).
- ◆ {لا إيمان لمن لا أمانة له} ^(۳).
- ◆ {كلكم راع وكلكم مسؤول عن رعيته} ^(۴).
- ◆ {إذا لم تستح فاصنع ما شئت} ^(۵). (رواہ البخاری).
- ◆ {من حسن اسلام المرأة تركه مala يعنيه} ^(۶). (رواہ الترمذی و ابن ماجه).
- ◆ {دع ما يربيك الى ما لا يربيك فان الخير طمأنينة وان الشر ريبة} ^(۷). (رواہ الترمذی).
- ◆ {خصلتان لا تجتمعان في مؤمن: البخل وسوء الخلق} ^(۸).
- ◆ {اتق الله حيثما كنت وأتبع المسيرة الحسنة تمحها وخالف الناس بخلق حسن} ^(۹).
- ◆ {آية المنافق ثالث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤمن خان} ^(۱۰).
- ◆ {رحم الله عبداً قال خيراً فنعم أو سكت فسلم} ^(۱۱).
- ◆ {اما الصبر عند الصدمة الأولى} ^(۱۲).
- ◆ {الغنى غنى النفس} ^(۱۳).

(۱) واته: (کهستان باودری ناچه سپیت ههتا نهودی که بُو خُوی پُعی خُوش بُو خُوش بیت).

(۲) واته: (نایین ناموزگاری و رینمایی یه).

(۳) واته: (نهودی دستپاک نه بیت نیمانیشی نی یه).

(۴) واته: (هریه کهستان سهربه رشتیاری که و هریه کهستان بهربرسن له سهربه رشتکراوانتن).

(۵) واته: (گر شرمت نه کرد ههرچی ثاره زووت لی بُو بیکه).

(۶) واته: (به لگمی موسلمان بونی کسیک به چاکی، نهودیه واز لممهسه له یهک بینیت که په یوندیبی بهوده نی یه).

(۷) واته: (نهودی گومانت لی یه وازی لی بینه بونهودی گومانت لی نی یه، چونکه خیرچاکه له دلیابی دایه و شهر خراپهش له گومان بردنایه).

(۸) واته: {دو روشنی نایه جی نایت له بروادارا هه بیت: (چاچنزوکی) و (به دخوبی)}.

(۹) واته: (له هر جیگه یهک بویت له خوابترسه و پاریزکاریمه، له دوای خراپهش چاکه بکه، چونکه ده سپریته و، به رهفتاری چاکیش له گهمل خملکی دا هملس و کووت بکه).

(۱۰) واته: (نیشانهی مرؤژی ناپاک و دوپروو سی شته: ۱ - نه گهه قسه بکات دروی تیا ده کات. ۲ - نه گهه بدلين بادات نایباته سه ر. ۳ - نه گهه متمانهی پیکراو به ده سپاک دانرا خیانه ده کات).

(۱۱) واته: (رده جمیتی خودا لبه ندیده کی خودابیت که به وتهی باش و سوودمهند دددویت و پاداشتی ده بیت، یان که بیهدهنگ ده بیت و له نه نجامی بیه دهنگی یه که دا ساغ و سلامه ده بیت).

(۱۲) واته: (خوارگرتن له یه که محاله تی زانینی کاره سات و له لگرمه می ناخوشی دایه).

(۱۳) واته: (دوله مهندیبی، دوله مهندیبی دوروونه).

- ◆ {ذو الوجهين لا يكون عند الله وحيها}.^(۱)
- ◆ {الليلغ المؤمن من جحر مرتين}.^(۲)
- ◆ {السعيد من عظ بغره}.^(۳)
- ◆ {من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو ليصمت، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم جاره، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه}.^(۴) (روايه البخاري ومسلم).
- ◆ {البرحسن الخلق، والأثم ما حاك في نفسك وكرهت أن يطلع عليه الناس}.^(۵) (روايه البخاري ومسلم).
- ◆ {من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فقلبه وذلك أضعف الأيمان}.^(۶) (روايه مسلم).
- ◆ {أربع من كُنَّ فيه كان منافقاً، ومن كانت فيه خصلة منها نكانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا خاصم فجر، وإذا عاهد غدر}.^(۷) (روايه البخاري ومسلم).

خوئه گهر له بهر که می ی ماوهو له ترسی دریزه دان به باسه که نه بوایه ئهوا سه دان

(۱) واته: (تینسانی دورو رو له لای خودا پیاماقوول و رووسپی نی یه).

(۲) واته: مرؤشی پروادار دووجار له کوئنکه و پیوه نادریت).

(۳) واته: (مرؤشی به خته و در ئه و کمه سیه که پهندو عیبرهت له که سانی تر و درده گریت).

(۴) واته: (هر کسیک با واره پر به خود او روزی دوابی هینناوه با قسمه باش بکات یان بی دهنگ بیت، همراه کسیکیش با واره ری به خود او روزی دوابی هینناوه با ریز له هاویی بگریت، هر کسیکیش با واره ری به خود او روزی دوابی هینناوه با ریز لمیوانی بگریت).

(۵) واته: (چاکه کردن ناکاری جوانه، خراپه کردنیش ئه و دیه لە دروونتا رېک خرابیت و ھۇزرا بیتە دو تووش حەز نە کەیت خلکی پی ئی بزانن).

(۶) واته: (هر کسیک له تیتو بە دکاری یە کی بینی با بە دەست و بازو رو له ناوی بە ریت و بیگریت بە چاکه گهر بە هەیز و دەست و بازو رو ش نە یتوانی، با يە زمان بیگریت، خوئه گهر بە زمانیش نە یتوانی با بە دەل دزی بیت و پشتگیری نە کات هر چەندە ئەمە دوابی لە لازاترینی با واره دە دیه).

(۷) چوار دیاردە ناشیرین ھە یو له هر کسیک دا ھە بن ئەمە کەسە بە دورو رو (منافق) داده نرین، گەر کسیک بە شینکیشی له وانه تیدایتى تەوا لە سفر بە شینکى دورو رو یو يە تا ئە و کاتە دەستى لى ھە لىدە گریت، چوار دیاردە کە دورو رو یش ئە مانەن: ۱) ئە گەر قسە بکات درۆی تیادا دە کات.. ۲) ئە گەر بە لەنین بە دات نایبات سەر.. ۳) ئە گەر دزايەتى لى له گەل خەلک دا ھە بىو بە دە کدارى دە کات.. ۴) ئە گەر پە یانى تە بايىچو دۆستايەتى بې بە ستىت سەممى تى دا دە کات و پە یان شکىن دە بىت.

فه رموده ترمان لهم بارهیه و دهینایه و، که ئەوپەری زمانپهوانى و شیوازى رینمايى
کورت و کاریگەريان تیدايىو گەلilik چەمك و واتاي قۇولىش دەبەخشن.

بهندی ۵۹۹۶

(هاوشه رانی پیغمه بر)

(یاسای فرهنگی لهئیسلام دا - نمونه زیندوو لهسهر داوتن پاکی ی پیغمه بر - هۆیه کانی فرهنگی لهژیانی پیغمه بردا - پوخته یه ک لهژیانی هاوشه رانی پیغمه بر - هاوشه رانی پیغمه بر و بارگرانی ی زیان)

یاسای فرهنگی لهئیسلام دا

لهم باسه دا درباره شهود نادوین، که چون تیسلام ثافرته تی رزگار کردو و چهنده مافی پسی داوه لهو مافانه، که ثافرته تی سهده بیسته میش پی ی نه گهشتبوو، به لکو لیرددا تنهها باسی فرهنگی ده کهین له گهل باسی شهود هۆیه هەردپیویست و گرنگانه که هانی پیغمه بری بەرپیمان دا بۆهینانی چەند ژنیک و پیاده کردنی سیستمی فرهنگی ی.

بىگومان فرهنگیش له زوریه شەریعت و پیساکانی پیشتوو له لای گه لانی دېرین باسو زانراوبو و. عمره بکان خۆیشیان له پیش تیسلام دا له هەموو نەتەوە کانی تر زیاتر فرهنگیان پەیپەو دەکرد. بەلام تیسلام هات و سنوریکی بۆ پیاو دانا که نابیت لى ی دەرچیت، ئەویش سنوری تا چوار ژن له حالتی هەردپیویست و شیاوی خۆی داو بەچەند مەرجیکی گەورەو گرانیش، وەک: رەچاوکردنی دادگھری له نیوان هاوشه رانی داو پیزو بەهای هیچ کەسیکیان له اوی تر بەزیاتر نەزانینیت و پاشان دلىاکردنیان له هەر سەتم و زولم لىکردنیکیان، سائیت سەتم کردنە کە له ترکی دارایی و مەسرەفی ناومال و نیشتگەدا دەبیت، يان له چۈنیتەتی و چەندیتەتی و شیاپۇونى شوینى نیشته جى كردن دابیت، هەروەها دەبیت بەچاکى و بەخۆشى مامەلە لە گەلیان دا بکات و خۆی بە دور بىگریت له هەر خونەریتىکى وا، کە بىبىتە هۆی نەبۇونى يەكسانىو ھاویەشى له نیوان هاوشه رانی دا.

بىگومان (فرهنگی) شیوازىکى زۆر پیویستى كۆمەلایەتى يە بۆ رى گرتەن له پیاو کە گوناھى زیناکردن ئەنجام نەدات و مندالانى بى گەس و کار (زۆل) بۆ كۆمەل بە جى نەھىلەت. لە بنەرەت دا ئەم پیساي فرهنگی يەش بۆ پاراستنى زنان دانزاوە پاشان بۆ دامرکاندە وەي ئارەزووی پیاوان و، دوايسىش بۆ پاراستنى ھەموو مافیکى ژن و منالە کانی.

ئەم رېگەچارەي فەرەذنى يەش زىياتىر لە حالەتە نا ئاسايى يە كان دا پەنای بۆ دەبرىت، بە تايىھەتى كاتىك گەل و نەتە و كان لە دواي جەنگ و تىياچۇنى ژمارەيە كى زۆرى پىاوان ئافرەتىكى هيچگار زۆريان تىيدا دەمەننەتە و ژمارەيان چەندان ھىننەدە پىاوه ماوه كان دەبن و ھەمووشيان بىۋەذن و بى كەس دەمەننەن. جا ئە گەر ھەر پىاوېتكى رىزگاربوو چەنگ يە كېتكى لە و بىۋەذنانە بخوازىت ئەوا بارتىايى كاردەسات و بى ئومىتى، تا رادەيە كى باش كەم دەكەرىتە و. ياخود جاري وا ھەيە پىاوېتكى ژنە كەي تووشى نە خۆشى يە كى ھەميشەيى بى چارەسەر دەبىت و ناتوانىت پىيوسىتى يە كانى مىرددە كەي بە جىيېتتى، جا ئايىلا لەو حالەتەدا پىاوه كە تەلاقى بىدات باشتە يان ژىننەتكى تىرىپەتتى و ھەمان ماف و ئاتاجى ژنى يە كەميشى بىپارىزىت و هىچ جىاوازى يەك نە خاتە نىوانىيەنەوە؟!

ھەرودەها پىاوي واش ھەيە ژنە كەي نەزۆكەو ئە ويش بۆيە ژنى ھىنناوه تاكو مندالى ھەبىت، جا ئە گەر ژىننەتكى دى بەھىنېت ئەوا باشتە بىزى بە و مەرجەي ھەمان ژنى نەزۆكىشى بە ھەمو رېزرو ماف و ئەركىننەتكى بەھىللىتە و. جىگە لە چەندان ھۆى تر كە دىياردە فەرەذنى دەسمەلىنن. بىنگومان ھەر فەرەذنى يە كەش باشتە لە تەلاق دان و گەر ئەو رەوا نە كارا يە ئەو دىيارە مەرۆڤ بە ژن و پىاويشەوە پەنایان دەبىدە بەر كارى نارەداو گوناھكارى.

(حمد) ي پىغەمبەريش لە ژيانى دا يازدە ژنى لە حالەت و ئاستە جىاجىا كان دا خواستوو و ئەم كارەش تەنھا پەيىدەست بۇوە بە خۆيەوە لەننۇ قەم و نەتە و كەشى دا ھەر خۆى لە لا يەن خوداوه ئەو كارەي پى سپىرراوه واتە (خواستىنى يازدە ژن). دىارە دوزمنانى ئىسلام، كە ھەرگىز درېغيييان نە كردووە لەناشىرین كەدنى بىرپاداران و شەخصى پىغەمبەر و ھېرىش كەدەن سەر بەرnamە خودا، درېغيييشيان نە كردووە لە تىرو توانج دانە ئەو لا يەنەي ژيان و سىيرەتى پىغەمبەر و دروست كەدنى ھەراو ھوريماو پىروپاگەندە لە سەرئەوەي گوایە (پىغەمبەر ژيانى بە ئارەزووبازى بىردووەتە سەر و ئەمەش ھەرگىز ناگۇنچىت لە گەل ئەو شان و شکۆر رېزە گەورەيە كە دەبوايە پىوهى دەركەوتايە.

نمۇونەي زىندۇو لە سەرداوىن پاكى ي پىغەمبەر

بۆ وەلامى پىروپاگەندە دوزمنان، كە گوایە (پىغەمبەرى ئىسلام ژيانى بە ئارەزووبازى بىردوتەسەر) زۆر بەسانايى ئامازە بۆ ئەو نۇونە زىندۇوەي ژيانى دەكىين و دەلىن: (ھەر خودى ئەو ژيانەي ـ حمـدـ لە منـدالـيـوـهـ تـاـ پـىـرىـيـ بـاشـتـرـىـنـ غـۇـنـوـمـيـهـ، كـەـ بـەـمـرـقـقـىـكـىـ بـەـھـمـيـاـوـ دـاوـىـنـ پـاكـ نـاسـرـابـوـوـ وـ هـىـچـ كـەـسـىـكـ لـىـ ئـىـ نـەـ بـىـنـيـوـهـ كـەـ ئـەـوـ رـۆـزـىـكـ لـەـ رـۆـزـانـ لـەـھـەـرـەـتـىـ لـاوـىـ ئـىـ دـاـ خـۆـىـ)

به دهم ثاره زوروی جنسی یه وه دابیت، هموهها لیشی نه بیستراوه که نه و حه زی له به زمی
گورانی و مهی خواردنده و می بازی و ها پری یه تی کردنی شافر هتان بوبیت. ته نامه هیچ
که سیکیش له دوژمنانی سه رد همی خزی تومه تیکی له و جوزانه هی نه خستوته پال، له کاتیک دا
نه و دوژمنانه هی زور سور بیون له سه ر دوژینه و هی هر خوش و شور هی یه ک تیای دا تاکو
زیاتر زلی کهن بیو و جاربدن له دزی و گومان له دلی خه لکی دا له سه ر پیغه مبهریتی یه که هی
دروست که ن.

خاتم (خەدەجەي كچى خۇوهەلىد) :

(خاتمه خمديجه) يه که مين هاوسمه ری پيغام به ربوروه که خواسته وریه تکو بیوه زنیک بورو له نه مهنه نی چل سالی دا. به لام ته مهنه نی (محمد) - سال بورو، تا خمديجه-ش مابو زنی تري نه هيئنا... (خدميجه)^(۱) پيش هيجره کوچی دوایی کرد... واته له پيش هيجره تیان دا بو (يه سریب) که ته مهنه نی له شهست سال زیاتر بورو و به لام (محمد) هيشتا ته مهنه نی له په نجا سالی نزیک نه بورو و بوده.

بم رنهنگه پيغه مبهر نزيكه‌ي بيست و پيچ سالى له گهله (خديجه) تاکه هاوسيه‌ريدا به‌سهر برد. سه‌هاراي نهودش له ولاتي عدره به کاني نه و سه‌ردمه‌دا وا باوبوو که پياو چه‌ند زنیکي هه‌بيت، که‌چي پيغه مبهر نزني ترى به‌سهر (خديجه) دا نه‌هيينا. بهم خوراگ‌ترنه‌ش په‌پيره‌ويي داب و نه‌ريتي خه‌لکي ي لاه‌فره‌زنني يه‌که‌ي نه و کاته‌دا نه‌دکدو نه و نهونه ساکاره‌شی به‌رجه‌سته ده‌کرد، که ريسای بنچينه‌بي له‌ثيانی هاوسيه‌ري دا بونی يه‌ك نه به بژ پياو له‌حالته ثايساي، به‌كان دا.

(خندیجه) له گمل شهوددا، که به تهمه ن و به سالاچو بwoo، به لام خوش ویستتین هاوشه ربوو لای پیغمه مبهرو هر دهدم یادو باس و خواسی (خندیجه) لی همسه رزمان بwoo ته نانه ت له لای ئهو هاوشه رانه شی باسی ده کرد که دواتر خواستبوونی و که ئه وانیش جو زه (غیره) و دده مارگیری بیه کیان له دلن دا بیو دروست ده بیو له کاتنه، یاس کردنی، (خندیجه) دا بیو را دده.

(عائیشه) ی هاوسری پیغه مبهر دهليت: (پيغه مبهري خودا زورجار له کاتي له مال ده چونه یدا همراه باسي خهديجه ی ده کدو ستايشي باشي ده کرد. روز شيك لهرؤزان له کاتي

(۱) خاتوو خەدیجە -خودا لى ئەزى بىت- پىش ئەمەدى شۇوبىكەت بەپېغەمبەر ھاوسمەرى (عىتىقى)
کورپى -عائىزى كورپى -عبداللهى كورپى -خزۇم(بۇوه كاتىك) -عىتىقى- مەددووه(ابو ھالەى كورپى) -زىراۋەسى
كورى -نباش التىمىمى) خواستوتىتى و پاشان دواي ئەم و ئېنچا شۇوى كەرددووه بەپېغەمبەر.

باسکردنی دا به جو ریک توشی ده مارگیری بسووم، که گوتم به پیغمه مبهر: (تهری ئه و هر پیره زیک نبubo که رؤشت و خوداش لهو باشتري گرد به هاو سهرت؟) (عائيشه لیزهدا مه به ستي خوی بوبو). پیغمه مبهر يش پهست بوبو و ئینجا گوتى: {نوهه للا، خودا لهو باشتري پى نه ده هيئنام، ئه و چونکه خديجه ئه و ئافره ته خواړا ګر بوبو، که له کاتيک دا خله لکي باوړي پى نه ده هيئنام، ئه و باوړي پى هيئنام و له کاتيکيش دا خله لکي به درؤيان ده خستمهوه ئه و برپای به هه موو و ته يه کم ده کردو پاشان له دوختنک دا که خله لکي کومهک و یارمهه تي یان لى ده گرمهوه ئه و به هه موو مال و سامانی خوی دلنه وايی ی ده کردم. هه رو ها خودا لهو هوه کورپيکي پې به خشيم که له هاو سهه رانی دواييمهوه کورپ نه بوبو}.^(۱)

بيکومان هۆکاري ئه و هه موو خوشه ويستي يهی پیغمه مبهر بو (خديجه) له تاره زو وبالزى يه و نه بوبو، هه رو دا که له جوان بيشيه و يان له بېر ګهنجي و کم ته مهنه نى ی (خه ديجه) ش نه بوبو، به لکو هۆکارو سه رچاوه که ی (ئه و خوشه ويستي يه) چاکه خوازى و ره و شتبه رزى و وه فاداري خه ديجه و زوو باوړه هينان يشى به په ياماھ که ی بوبو.

هویه کانی فرهنگی له ژیانی پیغمه مبهر دا

خویه گهر هۆکارو فاكته مری فرهنگی ی پیغمه مبهر له تاره زو ووی جنسی یه و سه رچاوه دی بکرتايه ئه وا بيکومان جوان ترين کچي دور ګهی عه ره بې ی هه لددې بزار ده هه موو هۆزو تيره کانيش شانازیيان پیووه کرد، که کچانی خویانی پى بدنه و پیشى را زى ده بون. به لام ئه و خوی خوازیاري ئه و جو ره کارانه نه بوبو و له هه موو هاو سهه ره کانیشى دا تنه نهها (عائيشه) کچ بور که خواستي، دهنا هه موو هاو سهه ره کانی ترى پیووه زن بون مه به ستیشى له و فرهنگی یه بو را په راندنهها کاروباري (فېرکاري) و (یاسادانان) و (کومه لایه تي) و (سیاسي) بوبو.

بو غموونه ويستويه تى چهند ماموستا يه کي زن پى بگه يه نيت تاکو ئافره تانى تر فيئري حوكمه شه رعى يه کان بکهن، ئى خوی ئافره تانىش نيوهی کومه لان و له ئسلام دا هه مان ئه رک و فه رمان که به سهه رپیا وان دا دراوه، به سهه شهوان يش دا دراوه. بيکومان له و سهه ده مهدا زور بې ئافره تان شه رمييان ده کرد ګهر ده باره ده چهند مه سهه لاهي کي تايي به خویان پرسيا ر له پیغمه مبهر بکهن، نه خاسمه ئه و مه سهه له و حاله تانه، که ته او په یوه ستن به ژنان خویانه ووه و هك سورې مانگانه (حيض) و زهستانى و له شگرانى (جنابة) و کاروباري ترى هاو سهه رى و زن و

(۱) بروانه كتيبه (الأصابة - في تمييز الصحابة) (ابن حجر).

میردایه‌تی. لبه‌رئوه باشت و ابسو ئه و پرسیارانه به‌هاوسه‌ره کانی بگهیه‌ن و ئه‌وانیش ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ری هاوسه‌ریان بکن و پاشان دلله‌مه کانیان به‌تافه‌تان بگهیه‌ن‌وه.

لەلایه‌کی تریشه‌وه کاروباری یاسادانان لەسەر بنچینه‌ی قورئان و سوننه‌ت بسووه. سوننه‌تیش پیک هاتووه لفه‌رموده‌و کردارو بپیاردانی پیغه‌مبه‌ر (قولهُ فعلهُ و تقریره). جا ئایا جگه له‌هاوسه‌رانی، کی‌ئی تر توانيویه‌تی هەلس و کەوتی پیغه‌مبه‌ر له‌ناومال دا به‌ره‌فتارو گفتاری‌بیه‌وه به‌موسلمانان بگهیه‌نیت^(۱)؟ ئەو بۇ دواى ماوەیک ھەندیک له‌هاوسه‌رانی بۇونە چەند مامۆستايیه‌کی لیهاتوو و به‌هەمۆ ئەمانەت و دەسپاکى یەکیانه‌وه یاساو ریبازى پیغه‌مبه‌ریان به‌موسلمانان دەگەياند.

ھەروه‌ها جگه له‌م لاینه‌ش چەندین حیکمه‌تی دیکه له‌کاری ھینانی چەند ژنیک له‌ژیانی پیغه‌مبه‌ردا ھەبۇوه سوودى به‌کاروباری ((یاسارپیشى و کۆمەلاییتى و سیاسى)) گەياندووه له‌کاتى باسکردنى پوخته‌یک له‌ژیانى ھەر يە كە له‌هاوسه‌رانی دا ئاماژەی بۆدەكەين.

(۱) یەکیک له‌سەرچاوه کانی ئەم باسەمان (محاضرة) يەكى مامۆستا (محمد علي الصابوني) يە كە له (ندوة المخاضرات لرابطة العالم الإسلامي) له‌سالى (۱۹۷۱) دا بلاوکراوه‌ته‌وه.

پوخته‌یه ک له ژیانی هاوشه‌رانی پیغامبر

خاتوو (سوده‌ی کچی زمعه) :

دوای کوچی دوایی (خهدیجه)، پیغامبر خاستویه‌تی، که بیودزنیک بوده و یه کتیک بود لهوانه‌ی کوچیان کرد بۆ (حبهشة) و بهلام میرده‌کهی^(۱) له حبهشة بوده به‌گاوره هر لەویش مردووه^(۲). ئەم زندهش بی‌کەس و بی‌سەرپەرشتیار ماوته‌وو ئەگەر بولای خزم و ماله‌بابی بهاتاییوه (لەمەکه) ئەوا بەزۆر ناچاریان دەکرد له نیسلام پاشگەزبیتەوە یان ئازاریکی زۆربیان دەدا. پیغامبریش ئەوی له خۆگرت و خواستى بۆئەوەی ریزى لى بنيت له سەر راستوو پابەندیی بەباوره کەیموده.

خاتوو (عائیشە‌ی کچی ئەبویه‌کری صدیق) :

کاتیک پیغامبر خازینیی کردووه، ئەو کچینک بوده له تەمهنی نو سالى داو خۆیشى له تەمهنی پەنجاپینچ سالى نزیک بوتەوە. هەر تمنها (عائیشە) له نیو ھەموو هاوسمەرد کانى ترى دا كچ بوده کاتیک داخوازیی کردووه. ئىتىر كه پیغامبر بوتە زاواي (ئەبویه‌کر) باوكى (عائیشە)، ئەو گەورەتىrin خەلات بوده بۆ (ئەبویه‌کر) له ژیانی دا، ھەرودك چۆن باشتىن شیوازیش بوده بۆ بلاوکردنەوە سوننەت و فەرمان و حوكىم شەرعىي يەكان، بەتاپىتەتىش ئەو سوننەت و حوكىمانە، كە پەيوهست بون بەكاروبارى ژیانى ئافرەتانەوە. چونكە (عائیشە) زىرەكتىنى دايكانى بپاداران بودو له ھەمووشيان زياتر زانستى شەرعىي له بەرپووه. هەر بۆیەش زۆر كەس له گەورەهاوەلآن دەربارەی ھەندىتىك لەو حوكىم شەرعىيانه پرسىياريان لى دەکرد، كە ئالۆزۇ گران دەببۇ لەسىريان. پیغامبریش شايەتى ئى زانين و له بەركدنى ئەو ھەموو زانستە بۆ (عائیشە) داودو فەرمۇويە: {خىدا شطر دىنكم عن هذه الهميراء} ... واتە: {نىيەدى فەرمان و حوكىم كانى ئايىنە كەتان لهم ئافرەتە سورىكەلەيە وەرگەن}.

ھەندىتىك كەس له رۆزھەلاتتسان (مستشرقىن) تىرو تواغىيان داوه له و زن و مىردايەتىيەي نىوان بەسالاچۈويەك و كچە عازىزىك، واتە نىوان (پیغامبرو عائیشە). بهلام هەر لەنیو بىيانىيە كان خۇيان دا كەسانى بەويىدان و دادپەرور وەلەمى درۇو دەلەسەو تىرو تواغىجە كانى داونەوەو راستىيە كەيان رۇون كەردىتەوە.

(۱) مىرددەکەی (سوده) ناوی (سکرانى كورى سەمرونى كورى عبدشمس) بود.

(۲) بپوانە (تأريخ الطبرى) - ج ۲ - .

بُو نمودنے (بُودلی)‌ای رُزْهه لاتناس دهليت: {عائيشه- و پيراي بچووکي و كمه اي تهمهنى، بهلام ئافرەتىكى پىنگەيشتوو و بالغ بورو، چونكە ئافرەتى عەرەب لەو سەردەم و زىنگەيەدا زوو پىدەگەيشتن و لەدواى بىست سالى و سەرهەتاي سى سالىيىانەو بەرەو پېربۇون دەچۈن.

ئەم حالەتى زىن و مىردايەتى يەش (واتە لەنیوان پىغەمبەر و عائيشەدا) ھەندىك لە مىزۇنوسانى بەخۆيەو خەرىك كردووەو تەنھا لەدەلاقەمى كۆمەلگەمى ھاواچەرخەو بۆى دەرۋانى، بى ئەوهى بەوردى سەرنج لەم رەوشە بەدن، كە ھەتا ئەمۇرش لە (ئاسيا)دا بەداب و نەريتىكى كۆمەللايەتى ماوەتەوە، يان بى ئەوهى بېرىكەنەوەو ناگاداربىن لەوهى، كە لە خۆرەللتى ئەورۇپا-ش دا ئەم داب و نەريتە هەيمە پىاوى بەسالاچۇرى وا ھەيء، كە ھىشتا ھاوسمەر كەى لەتەمەنەتكى كەنلىرى دايە. تەنانەت، تا چەند سالىكى كەم لەمەوبەر لە (ئىسپانيا) و (پورتوكال) حالتىكى ئاسايى بۇ لەلای خەللىكى. ئەمۇرش لەھەندىك ناوخچە دوورى شاخاوېسى يە كەگرتۇوه كانى ئەمەرىكادا بەدىاردەيەكى ئاسايى دېبىنرېت}.^(۱)

خاتمو (حفصە كچى عمرى كورى خطاب):

ئەويش بىيۇزىن بۇو كاتىكى پىغەمبەر خواستىمى. مىرداكەى (حفصە)^(۲) مۇسلمانىكى چاك بۇو و لەجهنگى (بەدر)دا شەھيدبۇو، دواى ئەوهى رۈلۈكى كەورەتىيادا كېپابۇو. (حفصە) ش پاش شەھيدبۇونى مىرداكەى دواى تەماوبۇونى ماوەتى (عدة) ئى ماتەمىي يەكەي، باوکى (واتە عومەر) حەزى كرد مارەتى بکات لە (ئەبوبەر كر) و بۇ ئەمەسەلەيە چۈرۈ لاي (ئەبوبەر كر)، بهلام ئەم بىيەنگ بۇو (واتە نەيويىست). پاشان حەزى دەكەد بىدات بە (عثمان) بەتايىتىش كە لەم ماوەيدا ھاوسمەر كەى (ع Osman)، كە (رقىيە) كچى (پىغەمبەر) بۇ كۆچى دوايىسى كردىبۇو. بهلام (ع Osman) يىش نەيويىست و پىيىتى كوت (جارى لەم ماوەيدا نامەۋىت زىن بىيىنم).

ئىدى (عمرى كورى خطاب) ئەم باس خواستە خۆي بۇ پىغەمبەر خودا كېپايەوه، ئەويش فەرمۇرى: {حفصە شۇو بەپىاونىكى چاكتى لە ع Osman دەكات و، (ع Osman) يىش ئافرەتىكى چاكتى لە حفصە دەخوازىت}.^(۳) دواى ئەوهى پىغەمبەر (حفصە) لە عومەر خواست و كچەكەى خۆيىشى (ام كلشوم) دا بە (ع Osman).⁽⁴⁾

(۱) بپوانە كتىيى (الرسول)‌اي (بودلى) ص ۱۲۹ - لەتەر جەممە عەرەبىيە كەيەوه.

(۲) مىرداكەى (حفصە) ناوى (خنيس-سى كورى- حذافة السهمي) بۇوە.

(۳) بپوانە كتىيى (الأصابة في تمييز الصحابة).

(۴) بەم شىيۆدەيەش بەعەمەلى ماناي فەرمۇدەكە بەدى ھات و - حفصە - شۇرى كرد بەپىاونىكى چاكتى لە

بهم رهنه‌گهش پیغمه مبهر همان پلهی خزمایه‌تیشی به عمر داو بمو بهزواوی، و دک چون ثه و پلهیهی به (تهبویه کر)یش لهوه پیش دابوو. کوابوو ئهه ژن هینانه و پیاده کردنی فرهنگی لهه رووه‌دهش بتو به تین کردنی پهیوه‌ندییی نیوان خۆی و هاوه‌لائی بووه و دک خەلاتیک بۆیان له سهه به جی هینانی ئه رکه قورسە کانی جیهاد لەپری ئیسلام دا. ئامەش خۆی لەخۆی دا حیكمه‌تیکی ترو هوییه کی ترى فرهنگی بووه له زیانی پیغمه مبهرا.

خاتوو (أم حبیبہ) واته (رمله کچی ابوسفیان):

ئه ویش ههر بیوژن بوو کاتیک پیغمه مبهر خواستى. میزدەکەشی^(۱) لهه موسلمانانه بوو که کۆچیان کرببوو بتو (حەبەشە) و (رمله) ش له گەلیا کۆچی کرببوو، بەلام ئه ویش و دک میزدەکەی (سوده) ببوي به گاوار (نصرانی) و هەولی دابوو که ژنه کەشی (رمله) بخاتە سەر ئەه ئایینه، ئه ویش گوپرایه‌لیی ناکات و ئارام دەگریت و لەسەر ئایینه کەی خۆی (ئیسلام) دەمینیتەه و دوايی میزدەکەی لەسەر ئایینی (نه سرانی) و به (گاواری) دەمریت. کاتیک پیغمه مبهر بسەه دەزانیت نیزراویکی خۆی بولای (نه جاشی) ی پادشاھی حەبەشە—رەوانه دەکات تاکو ئه و ژنه بتو بخوازیت. ئه ویش بتوی داوا دەکات و دەبیتە هاوسەری پیغمه مبهرا.

ئه وەی به رەونى لهه ژن هینانە دا دیاريیت ئه و نيازه جوانە پیغمه مبهرا کە ویستوویەتى ئه و ژنه خاوند باودە قايل کات و پیزى لە بنيت به و خواستەنی لە بهرامبەر خۆراگرتنى پابەندبۇونى بەئیسلامەه. هەرودەها بتو راکیشانى دللى (ابوسفیان) ی باوکىشى ببوي کە سەرکردەي قورپیش بوو تاکو لە پادھى دوژمنايەتى يە کەی كەم کاتەوە بهرامبەر بە موسلمانان و سۆزە خوشە ویستى بخاتە جی ی.

خاتوو (أم سلمه) واته (هندى کچی ابى امیة):

لەنیو خەلکى دا ئەم ژنه بەتىنتىن باودەو جیهادى هەبوبو، ئەمېش له گەل میزدەکەی دا کۆچیان کرببوو بتو (حەبەشە) تاکو بە ئایینه کەيانە و لە دەست ئازارو درنەدییی قورپیشى يە كان دەربازىن، دواي ئەه بتو مەدينەش کۆچی کردووه. لە جەنگى (توحود) دا میزدەکەی (ھيند) کەناوى (ابوسلمەتى كورپى عبدالأسد) ببوي بە سەختى برىنداربۇوه بەھۆی ئە برىنەيەوه کۆچى

—عوسمان— و هەرودەها —عوسمان— يش ئافرەتىكى چاکتر لە —حفصە— هینتا، کە کچە کەی پیغمه مبهري خودا ببوي (واته—ام کلشوم) ببوي.

(۱) میزدەکەی (رمله) ناوى (عبدالله) کورپى —جەش— کورپى —خزیمە— ببوي.

دوايیی کردووه. پیغه‌مبه رئم هاوسه‌ردشی کاتیک خواستووه که بیوه‌ژنیکی بهته مهن بسووه له‌و‌لامی داخوازی يه‌کهی پیغه‌مبه‌ردا پیتی گوتووه: (من زنیکی بهته مهن و منداله زوره دهیت به خیوبیان که‌م و پاشان من ئافره‌تیکی زور ده‌مارگیرم)... پیغه‌مبه‌ریش ده‌فرمومیت: (من له‌تۆ بهته مهن ترم و، منداله کانیشت خودا سه‌په‌رشتیان ده‌کات و ده‌باره‌ی نه‌ریتی ده‌مارگیریشت له‌خودا ده‌پاریمهوه له‌دلتا نه‌یهیلیت).^(۱)

جا ئایا ئئم جۆره زن هینانه به‌مه‌بەستى خۆشى و راپواردن بوروه؟ نه خیز هەرگیز كەسیک نى يه وا بیلیت، بەلکو ئئم زن هینانه به‌مه‌بەستى (رېزسان لەو ئافره‌تە بهته مهن) و (له‌ئەستۆگرتنى شەركى منداله کانى) و (قايل کردنى دل و ده‌روونى) و (خەلات کردنىشى له‌سەر ئەو هەموو جىهادو ئارام گرتنه) بوروه.

خاتوو (زەينه‌بى كچى جىش):

پیغه‌مبه‌ری خودا بۆيە ئئم بیوه‌ژنەشى خواستووه تاکو ھەندىك داب و نه‌ریتى سەرددەمى نەفامى ھەلۇشىنیتەوە، چونكە (زەينه‌ب) ئافره‌تیکى قورەيشى و لەبنەمالەيە كى گەورەو ناسراویوو و لەھەمان کات دا كچى پورى پیغه‌مبه‌ریش بوروه، وانه كچى (تومەيمەي كچى عبدالمطلب) بوروه لەو پېيىش ژنى (زېيدى كورپى حارىسى) بوروه. (زېيدى كورپى حارثە) شەنەنده (عبد) يېك بورو لەمالى پیغه‌مبه‌رداو لەلائى خۆى و (خدەيجە) ھاوسەرى بوروه بەپېيى داب و نه‌ریتە نەفامى يەكەي ئەو سەرددەمش ھەر كەسیک (يەكىكى دى خاودەنى بوايەو بەندەي نیومالىيان بوايە) بەکورى (کابراى خاودەن مال) دادەنزا. ھەربۇيە عمرەبەكان (زېيد) يېشىيان بە (زېيدى كورپى محمد) ناودەبرد.

خوداي پەروردگار سەرەتا خواستى وابوو (زەينه‌ب) ي خانەدان و خاودەن پلەوپايمەي دىيارى كۆمەلایەتى بىدرىت بە (زېيد). ئەمەش تاقىكىردنەوهى خودا بسووه بىز (زەينه‌ب) بىز تىكشەكاندىنى ھەستى شانازى بە (ده‌مارگىرى ي تىرەپەرسى) و (خۆھەلتان بەبنەمالە و خانەمادەي ناوداروه) كەدىاردەيە كى ناللبارى نىيۇ دورگەي عەرەبى بورو. ثىت پیغه‌مبه‌ری خودا له‌باره‌يوه له‌گەل (زېيد) دا دەدۋىت و باسى خواستنى زەينه‌بى بۆدەکات و کاتىك زەينه‌بىش بەوه دەزانىيەت قايل نابىت و ئەو جۆره شۇوكىنە رەت دەكتەوه بەھۆى ئەو شانازى كەدە بەبنەمالە و پلەوپايمەي بەرزى كۆمەلایەتى يەوه...

(۱) بپوانە كتىبىي (الأصابة في تمييز الصحابة) دانراوى (ابن حجر).

خوداش لمو باره‌یه و هم فهرمایشته خوی له چهند ثایه‌تیک دا ده‌نیریتنه خواره‌دو ده‌فرمومیت:

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةً إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴾ (الأحزاب/۳۶) واته: {هیچ پیاوایکی برپاداری وک برآکه‌ی زهینه‌ب (عبدالله‌ی کوری جحش) و هیچ برپاداریکی ٹافره‌تیش وک (زهینه‌ب) خوی بیویان نی یه سه‌ربه‌ست بن له فه‌رمانیک دا، که خوداو پیغمه‌مبه‌ره که‌ی بیاریان له‌سمر دابیت و به‌ثاره‌زوی خویان هله‌س وکه‌وت کهن، جا ههر که‌سیک له‌برپاداران (پیاو بیت یان ژن) سه‌رپیچی له فه‌رمانه کانی خوداو پیغمه‌مبه‌ره که‌ی بکات شهود بیکوگمان تووشی گومرایی‌یه کی ئاشکرابووه } ... کاتیک هم ثایه‌تانه هاتنه خواره‌وه ئیدی (زهینه‌ب)ی برپادار ملکه‌چی فه‌رمانه که‌ی پیغمه‌مبه‌ربو و قایلیش بتو بهو شوکردن، به‌لام هیشتا ئیش و تازاری ده‌مارگیریبو له‌ناخ دا مابوو، چونکه ناچار کرابوو به‌کاریک، به‌لام به‌هه‌یه ئوه‌هی هینده ده‌مارگیریبو به‌خونازینی تیره‌گه‌ریتی تیدابوو، هه‌روا به‌ثانانی نه‌یده‌تونانی به‌سهرخوی دا زال بیت.

(زهینه‌ب) شوی به (زید) کردو ماوه‌یه‌ک له گه‌لی دا ده‌زیا، به‌لام دوایی په‌یوندی‌ی نیوانیان به‌هه و خراپی و ناته‌بایی ده‌چوو، چونکه هه میشه قسه‌ی ردقی به‌میرده بی که‌س و عه‌شیره‌ته که‌ی ده‌گوت و خزی به‌سه‌ردا باده‌داو شانازی بی پله‌وپایه کوئه‌لایه‌تی یه که‌هه و ده‌کرد تا کار گه‌یشتنه ئوه‌هی (زید) نه‌تونانیت له‌گه‌لیا بشی و ناچاربوو ته‌لاقی بیات.^(۱)

دوای ئوه‌هی (زهینه‌ب) ته‌لاق درا خودا فه‌رمانی به‌پیغمه‌مبه‌ره که‌ی کرد، که (زهینه‌ب) بخوازیت و بیکات به‌هاوسه‌رینکی خوی تاکو ئه‌و بیدعه‌و داب و نه‌ریته شیواوه‌ی نه‌فامی بسپریته‌وه که بیدعه‌ی به‌کوردانان (بدعة التبني) بتو، چونکه لوه‌وبه‌ر به‌پیکی شه‌و داب و نه‌ریته کوئرانیه که (زید) به‌کوری (محمد) دائزابوو (محمد) بئو نه‌بتو هاوسه‌ری ته‌لاق دراوی (زید) ماره‌کاته‌وه، له‌برئه‌وه‌ی گوایه (ژنی کوره‌که‌ی خوی ده‌خوازیت‌وه)، به‌راستی ئه‌و داب و نه‌ریته‌ی ئه‌وسای عه‌رده‌کان زور نابه‌جی بتو، جا بچو ریشه‌کیش کدنی ئه و جوره داب و نه‌ریت و بیدعه ناشیرینه‌ش ده‌بوایه پیغمه‌مبه‌ری خودا سه‌ره‌تا له خویه‌وه ده‌ست پیکات، تاکو

(۱) بیکومن له ماوه‌یه‌دا که (زهینه‌ب) زور په‌ستی ده‌کرد، (زید) هه‌ردام ده‌چووه لای پیغمه‌مبه‌رو سکالاًی حالي خوی له‌داده کرد و پیغمه‌مبه‌ریش هه میشه تاموزگاری ده‌کرد که به‌ثارام بیت و هاوسه‌ره که‌ی بیهیت‌وه، وک له‌ثایه‌که‌ش داهاتوره: ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمْنَا اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسَكَ عَلَيْكَ رَزْجَكَ وَأَنْقَعَ اللَّهَ ... تا کوتایی ثایه‌ته که ﴾ – (الأحزاب/۳۷)..

ئه و عاده ته نه فامى يه هله لوه شينييته و هو ريسا كانى ئىسلامىش بمو جوره جيگىرو پەيرهوكات،
كە خودا دەيموېت و فەرمانى پى كردوو.

دياره گومانىشى تىدا نى يه، كە پىغەمبەر لەبەردەم كارىيکى وەها قورس دا لەزمان و
قسەوقسەلۆكى خەلتكى نەفام و دۇرۇرۇھ كانىش دەترساو سلى دەكردەدە لەوهى پىيىتىن:
(ئهوا مەند ھاوسەرى كورەكەي خۆي دەخوازىتە و بۇ خۆي). هەر بۇيەش نەختىك سىستى
دەكەد لەبەجى ھينانى كاروبارى ئەمۇ ژىن ھينانەش دا. لەبەر ئەم سىستى يەش خودا گەلەبىي
لەكىردو لەم فەرمایىتەدا پىيىتىن: ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّهِ أَنَّعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمَتْ عَلَيْهِ
أَمْسِكٌ عَالِيَّكَ زَوْجَكَ وَأَنِّي اللَّهُ وَتَحْفَى فِي نَقْسِلَكَ مَا أَلَّهُ مُبِدِّيَهُ وَتَحْشِى أَنَّاسٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
أَنْ تَخَشَّلَهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَا زَوْجَهُنَّكَهَا لَكَى لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرْجٌ فِي أَرْزَاقِ
أَدْعِيَّا بِهِمْ ﴾^(۱) إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴾^(۲) (الأحزاب/۳۷). واتە: {ئەمى
پىغەمبەر ئايا تۆ لەخەلتكى دەترسىت، بەلام خودا ھەر خۆي شايىتە ئەوهىيە لىنىي
فەرمانى جىبەجى كەيت. جا كاتىيىك (زىيد) ئاتاجە گرنگەكەي خۆي لييە دەسکەوت و
لۇتھات نەيەويت و بەھۆي مامەلەي توندى زەينەبەوە ھاوسەرى خۆي (واتە - زەينەب) يى
تەلاق دا، ئىمە بېرىماران دا تۆ بىخوازىت و كەرددۇرمانە بەھاوسەرەي تۆ تاكو ئىدى هيچ عەيب و
شهرمەزارى يەك نەمييىت لەسەرئەوانەي كە كورپى تىراوە بە كورپىان بەپىيىت داب و نەريتە
نه فامى يەك كەنەتىدى گوناھ نەبىت لەسەريان گەر ھاوسەرە تەلاق دراوه كانى ئەمە كورپە
(بە كورپى دانراوانەي خۇيان) مارە كەنەوهە}.

يىگومان (محمد) يى پىغەمبەر، ھەر لەمندالىي يەوه (زەينەب) يى دەناسى، چونكە كېچى
پورى بۇو (واتە كېچى خوشكى باوکى بۇو) و كەسيش بۇيى نەبubo پىيىتىن كەر
بىويسىتايە ھەر لەسەرتاوه (زەينەب) بۇ خۆي بخوازىت و كەر بەتەماي خۇشىو را بىواردن و
چىزى دنیايى بوايە لىنىي.

دياره (زەينەب) يىش ئەمە خالقىزايەي خۆي (واتە محمد) يى لەھەمۇو پىياوېتىكى تىر بەباشتىر
دەزانى. كەوابۇو چۈن كەسيك ئەمە كەر خۆي كېچىكى خزمى بويت، داواي كات بۇ پىياوېتىكى تىر و

(۱) عادەتى جىگىرو بەچاوا كراوى عمرەب تا ئەمە كاتەش ئەمە بۇو ھاوسەرى تەلاق دراوى كەسىكى
بە كورپى دانراوى پىياوېتىك بۇيى نەبubo شوبىكەتامە بەو پىياوەدى كە بەباوکى ئەمە مىيىدە پىشىوو دانراپۇو. (زىيد) يىش
كورپى (حارىسە) بۇوە نەك كورپى (محمد) يى پىغەمبەر.

(۲) أَزْوَاجٌ أَدْعِيَّا بِهِمْ واتە: (ھاوسەرانى بە كورپى دانراوانىي).

(۳) (قَصَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَا) واتە: (كاتىيىك تەلاقى داوه)...

دواييش، که دهبيت بهزن بهته مای بیت و بۆخويي مارهی بکاته وه؟
بەم رەنگه بۆمان دردەكەويت که ئەم زن هيئانەشى (واته خواستنه وەي زەينەب) تەنها بۆ
پەيرەوكىدى فەرمانەكەي خودابو وە بەمەبەستى پوچەل كەنەوەي ھەندىتكى داب و نەريتى
نەفامىو بۆ راپەراندى كەردىي (عەمەلى) يانەي رېساكانى ئىسلام بۇوه تاكو لەعەقل و هوشى
بپواداران دا رەگ داکوتىن.

خاتوو (جوهيرىيەي كچى حارتى كورى ابوضرار):

پىغەمبەر بۆيە ئەم ژنهشى خواستووه تاكو ھۆزەكەي راکىشىت بەلاي ئىسلام داو پاشان
ئەو سەربەستىيەشيان پىنبدات کە لەدەستيان داببو، واتە (ئازاديان كات لەدىلى دواي شەوهى
لەجەنگ دا بەزىبۇون). چونكە (جوهيرىيە) لەھۆزى (بنو المصطلق) بۇو، واتە (ئەو ھۆزەي
لەدەپىش خۆيان سازدابو بۆ ھېرىش بردەن سەر پىغەمبەر بەسەركەدايەتى سەرەك ھۆزەكەيان
(حارتى كورى ابوضرار)ي باوکى (جوهيرىيە).

كەتىك ئەم ھەوالە بەپىغەمبەر دەگەيەنىت، خىرا ئەو دەسىپىشىكەرى دەكەت و ھېرش
دەكەتە سەر ئەو ھۆزە لەناوجەكەي خۆيان دا دەيانبەزىن و ژمارەيەكى زۇرىشيان لى بەدىل و
كۆيلە دەگەرىت چ لەپياوانيان و چ لەئافەتان و وەچەو مال و منالىيان و سامان و دارايىيەكى
زۇرىشيان بەدەسكەوت دەگەرىت.

يەكىن لەئافەتە كۆيلە كراوه كانىش: {خاتوو (جوهيرىيەي كچى حارتى كورى ابوضرار)ي سەرەك ھۆزەكە
بۇو} كە كەوتىبۇو بەرددەستى يەكىن لە موسىلمانە كان (واته بەر ئەو موسىلمانە كەوتىبۇو وەك
كۆيلە كەنۈزىدەك).

ئەم ئافەتەش دەيە ويت بەپارە خۆى لى رىزگاركەت و لە كۆيلەيەتى ئازادبىيەت. بۇئەم
مەبەستە دىت بۇلاي پىغەمبەر و پى دەلىت: {ئەي پىغەمبەرى خودا من (جوهيرىيەي كچى
حارتى كورى ابوضرار)ي گەورەي ھۆزەكەم. وەك لەتۆش پەنھان نى يە دوچارى مەينەتىي
كۆيلەيەتى بۇوم و كەتۈرمەتە بەرددەستى موسىلمانىتىكەناؤ (ثابتى كورى قىيس) و بېرىمار
داوه لە گەلى دا رېيك كەم لە سەركارى ئازادبۇونم (واتە: لە بەرامبەر چەردەيەك پارەدا كە
بە كۆيلە كەنۈزىدە دەيدات بەخاونەكەي)، جا ئىستاش هاتۇوم بىلەلات و داوابى يارمەتىي و
دەسگۈرۈيەت لى دەكمە لە كارى ئازادبۇونم دا}.

لېرىش دا حىكمەتى پىغەمبەر بەپۇنى دردەكەويت لە بەرژەوندىيى (بنو المصطلق) دا، كە
لە دىارتىن و بەھىزىتىنى ھۆزەكەنى عەرەب بۇون و بەدىل كىرانى ئەمە موو ئافەت و

پیاویدیان بهو ژماره زوری یهش حالتیکی توندو ناخوشی له لای کسانی جوامیرو ماف خواز ده خولقاند، جگه له ودی که گرفتیکی گهورهی کومهلایه‌تی ی ده نایموده چاره‌سریشی همروا ئاسان نهبوو.

حیکمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا به‌ره‌فتاریکی جوان و دروست ددرکه‌وت که‌بووه هوی ئازادبوونی سره‌جهم دیل و به‌کویله‌گیراوه‌کان، شه‌هبوو پیغه‌مبه‌ر له‌هلا‌می قسه‌کانی (جویریه) دا فه‌رمووی: {ئایا ده‌ته‌ویت له‌هش باشتات ده‌ست که‌ویت؟} واته (باشتار له‌ئازادبوونی خوی به‌ته‌نیا). ئه‌ویش گوتی: {له‌وه باشتار چی یه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا؟} فه‌رمووی: {من ریکه‌وتنی ئازادبوونه‌که‌ت له‌هستو ده‌گرم (واته کری‌ئی ئازادی‌یه‌که‌ت بزو ده‌دهم) و ئینجا دهت خوازم} ...

ئیدی (جویریه) ش به‌وه‌پری شادی‌بو خوشحالی‌یه‌وه گوتی: (زورباشه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، منیش ئاماده‌م) ...

جا هر که ئه‌م هه‌واله به‌موسلمانه کان گهیشت و بیستیان پیغه‌مبه‌ری خودا (جویریه) کچی حارت‌ای خواستووه گوتیان (که‌وابوو ناییت خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر به‌نه‌ده و کویله به‌یلینه‌وه)، هر بؤییش ده‌سبه‌جی گشت دیل و گیراوه‌کانی به‌ردستیان به‌پیاو و زن و منداش مال و سامانیانه‌وه ئازاد کرد.

لهم باره‌یه‌وه (عائیشه) گوتوریه‌تی: (پیغه‌مبه‌ری خودا به‌خواستنی ئه‌و زن‌ه سه‌د خیزانی له بنو المصطلق) ئازاد کرد. به‌راستی نه‌مدیوه ئافرده‌تیک به‌قهه (جووہ‌یریه) سوودو خیرو به‌ره‌که‌تی بهو راده‌یه بژه‌زه‌که‌ی خوی بوبیت).

خاتوو (صفیه‌تی کچی خی کوری اخطب):

باوکی صفیه‌گهورهی هوزی بنو‌النضری سه‌ریه‌خیلی (بنو اسرائیل) بورو. ئه‌م زن‌ه له‌دوای کوشتنی میرده‌که‌ی له‌جه‌نگی (خیبیر) دا به‌دلیل ده‌گیریت^(۱). پیغه‌مبه‌ریش دوای ته‌هواویونی جه‌نگ بانگی ده‌کات و پی‌ی فه‌رمویت: {گه‌ر له‌سهر دینی خوت (که جووله‌که بسوه) بیینیت‌هه‌وه ئه‌وا به‌زور ناچارت ناکه‌ین بزو سه‌ر ئه‌م دینه تازه‌یه‌ی خۆمان. خو‌ئه‌گه‌ر باوهدیش بیینیت و خوداو پیغه‌مبه‌رکه‌ی هله‌لبثیریت ئه‌وا ده‌تکه‌مه هاوسه‌ری خۆم}. ئه‌ویش ده‌لیت: {من هه‌ر خوداو پیغه‌مبه‌رکه‌ی هله‌لدبه‌زیریم} واته باوهدیتیم و موسلمان ده‌م. ئینجا پیغه‌مبه‌ریش له‌کویلایه‌تی ئازادی کردو خواستی و کری‌ئی ئازادکردنکه‌ی بۆکرده ماره‌بیم}.

(۱) میرده‌که‌ی (صفیه) ناوی (کنانه سی کورپی‌ریبع سی کورپی‌ابوالحقیق) بورو.

بیگومان پیغه مبهر مهرجی له سره شه و زنه داناو شه ویش په‌سندی کرد. بهم ره‌نگه خواستنی شهم زنه‌ش بز ریزیلینان و خلاات کردنی زنه‌که خزی بوده، چونکه شه و زنه خانی هه‌ره‌گهوره‌ی هوزه‌که‌ی بوده. شه هوزه‌ش سرسه‌ختیرینی دوژمنانی موسلمانان بعون له سره‌ده‌ده‌دا. که‌وابو پیغه مبهر بهم زن هینانه‌شی ویستویتی شه و هوزه به‌لای تیسلام دا راکیشیت و وانه‌یه کیان فیرکات له سره پینکه‌وه هه‌لکردنی ثاشتیانه و به‌لاوه‌نانی دوژمنانیتی و ناکوکی.

خاتو (میمونه‌ی کچی حارثی هلالی):

دواین هاوسری پیغه مبهر بوده بیوه‌زن بوده کاتیک خاستویتی و^(۱) کاری خاسته که‌شی وهک ریزیلینان و پیزانینیک بوده بوقولی جوامیرانه‌ی تیره‌که‌ی، که به‌راستی هه‌ردهم هاوکاری پیغه مبهریان کردوهه و یارمه‌تهو پشتکریگیان کردوهه.

مناله‌کانی

هه‌موو مناله‌کانی پیغه مبهر له (خه‌دیجه) ای يه‌که‌م هاوسری بعون، ته‌نها (تیبراهم) نه‌بیت، که له (ماریه‌ی قبیطی) بوده، مناله‌کانیشی شه‌مانه‌ن: (قاسم، طیب، طاهر، عبدالله، زینب، رقیه، ام کلشوم، فاطمة). له‌نیو مناله‌کانی دا کوره‌کان هه‌ر زوو و به‌مندالی مرسدون، کچه‌کانیشی شویان کردوهه مندالیان بوده.

هاوسرانی پیغه مبهرو بارگرانی ژیان

کوتایی شه بنده‌ش به‌دیاری کردنی لاپنیکی شه و ژیان و گوزه‌رانه دینین، که پیغه مبهرو هاوسره‌کانی تیای دا ژیاون، ژیانیک که‌هه‌م مسوی هه‌ر نه‌داریو بارگرانی و بی‌به‌ش بعون و دوری له‌خوشی و ئاره‌زووه‌کانی دنیابووه و هه‌رگیز ژیان به‌دهم ئاره‌زووه‌کانی ده‌رuron و نه‌ریتی خۆد‌هوله‌مه‌ندکردن و کۆکردنوه‌ی مال و سامانه‌وه نه‌داوه.

پیغه مبهری خودا چه‌نده‌ها شه و خزی و خیزانی به‌رسیتی ماونه‌وه خواردنی ئیواره‌یان نه‌بووه و بی‌شیو سه‌ریان ناوه‌تموه، زۆرجار نانه‌که‌شیان هه‌ر له‌نانی جۆ بوده.

(۱) خاتو (میمونه) پیشتر هاوسری (ابارهم – ی کورپی – عبدالعزی) بوده.

(عائیشه)ی هاوسری پیغه‌مبهر دلیت: (خانه‌واده‌ی محمد—بوسی رژی لمه‌ریه کتیریان لهنانی جو نه خواردووه تا ئمو رژیه کوچی دوایی کردو به خودای خزی گهشتده). خانووه کانی هاوسرانی پیغه‌مبهر به ساده‌ترین شیوه دروست کرابوون، له قورو داری بپراوهی دارخورما بنیات نرابوون، له سه‌ردد رگا کانیشیان چهند په‌رده‌یه ک له توکی بزن، یان له پیستی حوشتر هملوسرابوون، (واته له جیاتی ده‌گا).

ئاوا بورو دیاردە و روالله‌ته کانی ئەو زیانەی که پیغه‌مبهری خوداو هاوسرانی به‌سەریان دەبرد. بەلام خۆ ئەگەر پیغه‌مبهر نارهزووی له‌زیانی فەنتازی و باق و بريقى دنيا بکردايە ئەوا دەيتوانی له قاپ و پیالله‌ی ثالتوونی دا خۆراك و خواردنەوەی بۇ دايبریت و، گەر خوازیاري کۆشك و تەلاريش بوايە ئەوا بەئاسانی بۇی بنیات دنراو بەتەنها ئىشارەتیك ھەممو خەلکى ی دەخستە خزمەتی خۆيەوە، بەتاپیه‌تیش دواي ئەوهەی له‌ولات و ناوجە‌کانی دورگەی عەرەبی دا خەلکى ھەممو کەوتنه‌بەر ساپاچى ھەمەوەو ھەر خۆيشى تاکە گەرەو دەسەلاتداریان بۇو و ئەو گەلەش يەکپارچە ھەممويان گوپرایەلیيان دەکردو خۆشیان دەويست. بىنگومان هاوسرانی پیغه‌مبهر بەپەرە لە خۆبۈردنەوە ھاوبەشى پیغه‌مبهریان دەکردى لەو زیانى بارگارانیو مەحرۇم بۇونەدا بى ئەوهەی ساخ و ئۆفیکیان لى بىبىستىت، یان بىزازىن و داواکاریيان ھەبىت، تەنها ئەوهەنە نەبىت، کە يەك جار مەسەلەمەیەکى تايىه‌تىيان باس کردووەو قورئانىش و دەک بەسمەرەتاتىك تۆمارى کردووە بۇوەتسە بەلگەنامەمە کى وەلام دەرەوەی ھەممو ئەو تاوان و تۆمەتە ھەلبەستراوانەی کە لەو پووەوە دراونەتە پالىان.

ئەو بۇو جارىتىكىان هاوسرانی پیغه‌مبهر (بەھۆى شانازىو خۆنازىنیان بەوهەی کەوا خېزان و خانه‌واده‌ی ئەون) سکالايان له‌لای دەرىپى له‌سەرئەوەی بۆچى بەشى پىۋىست و ئاسايان لەئەركى دارايى و شت و مەکى ناومال و پوشاك بۆدايان بۆدايان ؟! لەبەرئەمە داواي زياد كەرنى بى خەرجى و ئارايىشى نىيۆمال و كەل و پەلى پىۋىستتىيان كرد و دەك چۆن ئافەرتانى ترى خەلکى بۆيان دايىن كراوه.

وەلامى پیغه‌مبهر بۇ ئەو داواکارى و سکالايان ئەو بۇو ماوەيەک بەجى ی هيىشتن و لى یان زوپىبۇو و نەھاتەوە بۆلايان تاکو سرووشى خودايىي لەم ئايەتاندا بۇ هاتە خواردوو خودا ئەم نەخشەو پلانەی بۆدان او فرمۇسى:

﴿يَأَيُّهَا النَّٰٓيُّ قُلْ لَاَزُوْجٍ إِنْ كُتْنَ تُرِدَنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِبْنَتَهَا فَنَعَالَيْنَ أَمْتَعَكَنَ وَأَسْرِحَكَنَ سَرَّلَهَا جِبِيلًا ﴾٢٨﴾ وَلِنْ كُتْنَ تُرِدَنَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب / ۲۸-۲۹ .. واته: {ئەی پیغه‌مبهر بەهاوسەرەكانت

بلی؛ ئەگەر ئیوه پەرۆشى زيانى دنياو ئارەزوو و خۇشى يەكانى بۇون و حەز لەنیعەمەتە جۇزبەجۇزەكانى دەكەن و ھۆگرى جوانىو نېڭكارە سەرنىج راکىشە كانى بۇون نەوا ھەرگىز من ئەو شتاتەم بۇ ئیوه دەست ناكەمۈيت و ناتواتىم ئەو چەشىنە داواكاريانەتانا بۇ پەسندو جىبەجى بىكمەم، خۇ ئەگەر ھەر لەسەرئەوە سورىن ئەوا وەرن با مافى خۆتان پى بدەم و تەلاققان بەدم و بەجانى دەسبەردارتان بەم. بەلام ئەگەر خوازىيارى پەزامەندىيى ى خوداوا مانەوە له گەل پىغەمبەرەكى و پاداشتى رۆژى دوايى (آخرة)^(۱) بن ئەوا دەبىت ئارام بىگىن لەسەر ئەو زيانى بارگانى و دەسكورتى يەمى كە له گەل من دا دەيىنه سەرەت ئىدى خوداش لەپەرامەبىرى ئەم ئارامى يەدا پاداشتىنىكى گەورەو نەبىراوە لەقيامەت دا بۇ ئافرەتانى چاکەكارى نىيۇ خۆتان ئاماھەدەر دەدۋوھ، واتە: (ئەو ئافرەتانى كە له گارو كەر دەدۋوھى زيانىان له گەل من دا بەئەممەك و چاکەخوازو بەئارامن).

كاتىيەك ئەو دۇۋئايەتى سورىدەتى (ئەحزاب) هاتنەخوارەوە، پىغەمبەر بۇ پەيرەو كەردنى ئەم فەرمانە تازىدەي خودا يە كە بەسەر ھاوسەرانى دا گەراو سەرەتا له —عائىشە— و دەستى پىشكەدو پىيىتى فەرمۇو: {من ئەمۇ مەسىھەلەيەك دەخەمە بەرچاوت تۆش پەلە مەكە ھەتا پرس ورپا بەدایك و باوكىشىت دەكەيت}، ئىنجا ھەر دوو ئايەتە كەمى بۇ خويىنەدەوە (عائىشە) ش دەسبەجى گوتى: {ئەرى من لەم مەسىھەلە پۇنەدا پرس ورپا بەدایك و باوكىم بىكمە؟ من بىنگومان ئىتەر ھەر خوداو پىغەمبەرەكەىو رۆژى دوايىيم دەۋىت}. پاشان دواي (عائىشە) پىغەمبەر ئەو مەسىھەلەيە خستە بەرچاوى ھاوسەرەكانى ترى و ئەوانىش ھەمان خواتى (عائىشە) يىان دەربىرىو تەنها خوداو پىغەمبەرەو رۆژى دوايىان ھەلبىزارد لەجيانتى دنياو خۇشىو ئارەزوو و جوانى يە —كاتىي— و بەسەرچووەكانى.

جائىيا ئەو زيانى كەسيتىك بۇوە كە بەدواي ئارەزوو خۆتىرەكەن و خواتىنى چەند ژىتىك دا وىئەل بىت بەمەبەستى ھەوەس پەرسىتى؟ ئاييا ئەو نەريتى پىغەمبەرەتىك بۇوە؟ بەراسلىي ھەرگىز كەسيتىكى دادگەرەو بەۋىزدان قىسەي واي لەزار دەرناجىت كەر بەچاڭى و بەم شىۋىيە لەو ھۆكارو پالنەرانە تىيگەيشتىت كەپىغەمبەرەيان والى كەر دووھ ئەو چەند ژىنە بخوازىت لە كاتىيەك دا تەمەنیشى لەپەنخا سالى تىپەپى كەدبۇو و دواي ئەوەش، كە زورىي ھەر دۆزىري و دختە كائىشى بۇ پىتىخ خستىنى كاروبارى موسىلمانان و رېنمايى كەردىنيان و، بۇ خوابەرسىتى و عىيادەت تەرخان كەر دبۇو.

(۱) تاخىرەت (الآخرە) ئەم دەقە قورئانى يە بەلگەيەكى روونە لەسەرئەوە كە ھەر كەسيتىخوازىيارى بىت دەبىت رېتىگەي (بارگانى و دەسكورتى و خۆمەحرۇم كەن لەخۇشى يەكانى دنيا) ھەلبىزىت. واتە رېتىگەي خۆگۈرنەوە لەدنيا تاكە رېتىگەي گەيشتنە بەپاداشتى رۆژى دوايى و بەبەھەشت وەك پىغەمبەرەش فەرمۇيەتى: ((حفت الجنة بالملکارة و حفت النار بالشهوات)).

بهندی سلیمانیه

((چهند پهندو وانه یه ک))

(چهند وانه یه ک له هیجره ته وه - چهند وانه یه ک له جهادی پیغام به رو بپردازانه وه -
 ژیانی پیغام به ر شایه تی له سه ر پاستی ی پیغام به ریتی ی ده دات -
 ناهمنگ گیزان بمیادی له دایک بونی پیغام به رو وه)

چهند وانه یه ک له هیجره ته وه

هیجره تی پیغام به رو ئه و بپردازانه له گه لی دابون له - مه ککه - و بـو - یه سریب -
 را کردن و ترسنۆکی و بـی ژومیندی نه بـو، هـروهـا گـشتـیـکـی خـوشـیـو سـهـیرـانـکـارـیـشـ نـهـ بـوـ کـهـ
 ماوهـیـهـکـ خـوـیـانـ لـهـ ثـمـرـکـ گـرـانـهـ کـانـیـ بـانـگـهـ واـزـوـ ئـازـارـدانـیـ قـوـرـهـیـشـ دـوـورـخـنـهـ وـهـ تـاـکـوـ وـچـانـیـکـ
 بدـهـنـ..ـ بـهـ لـکـوـ ئـهـ وـهـ هـیـجـرـهـ تـهـ هـیـلـیـکـیـ جـیـاـکـهـ رـهـوـهـ نـیـوانـ (ـهـقـیـ لـاـواـزـکـراـوـ)ـ وـ (ـهـقـیـ سـهـرـبـستـ
 شـوـرـشـکـیـرـ)ـ بـوـ،ـ کـهـ دـهـرـؤـیـشـتـ (ـبـوـبـنـیـاتـ نـانـیـ هـیـزـهـکـهـ)ـ تـاـکـوـ رـیـشـهـیـ سـتـهـ وـ مـلـهـوـرـانـ لـهـ بـنـ
 دـهـرـیـنـیـتـ.ـ لـهـ وـهـ هـیـجـرـهـ تـهـ دـاـ پـیـغـامـبـرـیـ خـودـاـ بـپـرـداـزـهـ شـوـیـنـکـهـ وـتـوـوـهـ کـانـیـ بـهـ رـبـرـهـ کـانـیـ یـهـ کـیـ
 کـارـاـوـ فـیـعـلـیـ یـهـ دـهـسـهـ لـاـتـهـ درـنـدـانـهـ یـهـ قـوـرـهـیـشـیـانـ کـرـدـوـ بـهـ کـوـچـکـرـدـنـیـانـ لـهـ مـهـ کـکـهـ وـ بـوـ -
 یـهـ سـرـیـبـ - ئـهـ نـیـشـتـمـانـهـ خـوـیـانـ بـهـ جـیـ دـهـیـشـتـ،ـ کـهـ تـیـاـیـ دـاـ پـیـگـهـیـشـتـبـوـونـ،ـ ئـهـ مـالـ وـ
 سـامـانـ وـ خـانـوـبـهـ رـهـیـشـیـانـ جـیـ دـهـیـشـتـ،ـ کـهـ لـهـ مـاوـهـیـ ژـیـنـیـ نـارـهـ حـهـ تـیـاـنـ دـاـ بـهـ دـهـسـتـیـانـ
 هـیـتـنـابـوـنـ...ـ ئـهـ مـهـشـ هـمـوـوـیـ لـهـ خـوـبـرـانـ وـ خـوـفـیدـاـکـرـدـنـ بـوـوـ بـوـ ئـهـ وـ عـقـیدـهـیـ کـهـ خـوـیـانـ لـهـ
 پـیـناـوـاـ (ـنـهـزـرـ)ـ کـرـدـبـوـوـ.

لهـوـیـشـ لـهـ (ـیـهـ سـرـیـبـ)ـ پـیـغـامـبـرـ سـیـسـتـیـکـیـ کـیـ نـوـ وـ کـوـمـهـلـگـمـیـهـ کـیـ ئـیـسـلـامـیـ بـنـیـاتـ دـهـنـیـتـ
 کـهـ هـمـوـوـ جـوـرـهـ فـهـرـقـ وـ جـیـاـواـزـیـ یـهـ کـیـ تـیـداـ هـهـلـدـهـ گـیـرـیـتـ وـ چـینـ وـتـوـیـژـهـ کـانـ وـهـ کـیـانـ لـیـ
 دـیـتـ وـ دـادـپـهـ رـوـهـرـیـیـ یـهـ تـیـداـ دـهـچـهـسـپـیـتـ...ـ هـهـرـ لـهـ - یـهـ سـرـیـبـ یـشـ دـاـ پـیـغـامـبـرـ سـوـپـایـ
 ئـیـسـلـامـیـ لـهـ کـوـچـکـارـانـ وـ پـشـتـیـوـانـانـ (ـالـهـاجـرـینـ وـالـأـنـصـارـ)ـ پـیـکـ هـیـنـاـ،ـ ئـهـ سـوـپـایـهـیـ
 کـهـبـیـرـبـاـوـهـرـپـیـ ئـیـسـلـامـیـ یـ بـلـاـوـکـرـدـهـوـ دـهـسـهـ لـاـتـیـ وـهـشـیـانـهـیـ قـوـرـهـیـشـیـ رـیـشـهـ کـیـشـ کـرـدـوـ
 بـتـپـهـ رـسـتـیـشـیـ لـهـ دـورـکـمـیـ عـهـرـبـیـ دـاـ لـهـنـاـوـبـرـدـ.

هر بُویهش هیجرهت رُووداویکی ترسناک بُوو له میژزوی بانگهوازی ئیسلامی داو شورشیکی جوانه ردیو دلیرانه بُوو، چونکه سه رهاتایه ک بُوو بُز سه رکه وتنی پیغمه مبهوری خودا له جیهادیدا بُز کمیاندنی بانگهواز. یه کیک له کاره دانایی بیه کانی کموره مان (عمری کورپی - خطاب) یش نه و بُوو هیجرهت هق و ناهه قی له میک جیا کرده، جا نیووهش بیکن به به روارو میژزوی گوتولویه تی: {هیجرهت هق و ناهه قی له میک جیا کرده، جا نیووهش بیکن به به روارو میژزوی خوتان} .. جوانترین هیماما ئاماژه دیکیش بُز واتای هیجرهت له ئیسلام داو بُز نه خامدرا نی کاره که ش نه و دیه (میژزوی ئیسلام) نه و موسلمانانه بیه (پهنا به ران) ناونه بردووه که مه کمیان جی پیشتبُو به ره - یه سریب -. نه وان شایسته دی ریزو پیزانیسی خودابُون که ستایشی کردون و دک چون ستایشی پشتیوانان (أنصار) یشی کردووه، که به په پری سنگ فراوانی و گیانی برایه تی ی بی وینه و پیشوازیان لی کردن .. و دک خودا خوی ستایشی هه موویان ده کات و ده فرمومیت: **﴿وَالْأَنْتُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾** (التوبه/ ۱۰۰) ... واته: {خودا رازی بُووه له و کوچکاره پیشینانه که یه که مین جار هیجرهتیان کرد، رازی بُووه له و پشتیوان و (أنصارانه ش) که بهو ره فتاره به رزه بی وینه یه پیشوازیان کردن و هاو خهم و هاو ئازارو هاو ریبازیان بُون، هه رووهها خودا رازی بُووه له هه موو نه و که سانه ش که شوین بی ی نه و بروادارانه یان هه لگرتوروه چ له (تابعین) و (تابعینی تابعین) و سه رجمه رُوله خواهیسته کانی نه ته و دی ئیسلام، خودا له هه موویان رازی بُووه، که بیه (احسان) و چاکه کاری و دلسوژی ی ته واوهه دوای ری بازی راستی خودا ده کهون و نه وانیش به پاداشتی خودا قایل و سه رکه و تونوون} .

هیجرهت له ری بازو نه ریتی هه موو نه و موسلمانه چاکسازی خوازنه بیه که خودی کوچکرنده که ده کنه پیگه یه کی نوی بانگهواز دکه یان. له میژزوش دا باسی هیجرهتی باو کی پیغمه مبهوران (تیرا اهیم) کراوه که بُز پاراستنی دینه که می له - عیراق - دک به ره (شام) هه لاتوروه دوای نه و دی فارسنه کان به ریه ره کانی بیه کی زوریان کردووه هه ولی سووتاندنیشیان داوه، هه له میژزو دا باسی هیجرهتی (مووسا) ش کراوه، که چون له (میسر) ده خوی و نه و بروادارانه دی له گهلى دابوون کوچیان کردووه ده ری بازوون له ده دست فیرعنه و سوپاکه می، هه رووهها باسی هیجرهتی (عیسا) کراوه له شاری (بیت لحم) ده و بُز (ثورشلیم) - واته بُز (قدوس). که او بُوو هیجرهت سرووشی گه و ره ترین وانه مان ده خاتمه دل و ده رونه و ده، چ له ره رووه خواراگتن له سه ره ناره حه تی، چ له ره رووه قوربانی دان و خوبه خت کردنده و ده، چ له ره رووه جینگید بُون له سه ره بیروباوه ره، پاشان له ره رووه متمانه به سه رکه و تنه و ده.

هیجره‌ت و مه‌رجه‌کانی

هیجره‌ت چهند مهرج و نه رکیکی گرنگی تیدایه و دبیت مرؤثی بپوادر جگه‌له و درس و پهندانه‌ی له‌مه‌وپیش دیاریان کرد رهچاویان بکات، ودک: (نه‌لاتن به‌رهو لای خودا)^(۱) ... هه‌لاتنیش به‌رهو لای خودا سه‌رکوهونه به‌سه‌رماده و همه‌مو پیداویستیه ماددیو شت و مه‌که فریود درو سه‌پیرو سه‌مه‌ره کانی دا...

هر بوبیش خودا له‌مه‌ر به‌سه‌رهاتی هیجره‌تی پیغه‌مبه‌رهو فرمویه:

﴿٢٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمُلْكِ كَيْفَ أَسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَأَسْتَكَبَ وَكَانَ مِنَ الْكَفَّارِينَ ﴿٢٤﴾ وَقُلْنَا يَتَأَدَّمُ أَسْكُنْ أَنَّ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكَلَّا مِنْهَا رَاغِدًا حَيْثُ شِئْنَا وَلَا نَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَنَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَرْلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مَمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا

اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِيَعْضِ ﴿التوبه/٤٠﴾. واته: {نه‌گهر شیوه یارمه‌تی پیغه‌مبه‌ره ندهدن و هیجره‌تی له‌گه‌ل دا نه‌کهن و ههر باوهش بکمن به‌دنیا‌ومال و سامان و شت ومه که فریوده‌ره کانتان داو یاریده‌دان و سه‌رخستنی فراموش بکمن، به‌لام خودا خوی نه‌رکی سه‌رخستنی له‌هستو ناوه و کاری هیجره‌تیشی بو مه‌یسه‌رکرد له‌کاتیک دا خوی و هاوه‌له‌که‌ی (که نه‌بوبیه‌کره) له‌هشکه‌وته‌که لایان دابوو، دوزمنانیش ویرای زوریو به‌هیزی و هملکوتانه سه‌ریان و درپه‌راندیان له (مه‌که)، به‌لام خودا همرخوی هم‌دوکیانی لمو نه‌شکه‌وته‌دا پاراست، نه‌هبو پیغه‌مبه‌ره به‌هاوه‌له‌که‌ی راگه‌یاند که نه‌ترسیت، چونکه خودامان له‌گه‌ل دایه. خوداش هیمنی و دلیایی پی‌به‌خشین و دلی هاوه‌له‌که‌شی هیورکده‌هو متمانه‌ی سه‌رکه‌وته‌شی پی‌گه‌یاند و چه‌ندین سه‌ریازی له‌مه‌لاییکمت بوناردن، که پاریزگاریان لی بکمن و، هیچ که‌سیکیش توانای بینینی نه سه‌ریازانه‌ی نه‌ببو. بهم چه‌شنه خودا چاوی موشیریکان و کافرانی له‌ناستیان دا و درکیه‌را شیرکی هله‌لته‌کاندو (بانگاشه و پوپاگه‌نده‌ی هاوه‌ل بو خودانان و بی‌باوه‌ری و گوم‌ایانی خسته نزمتین ناسته‌و) و له‌چینی هم‌هواروودا سه‌رنگومی کرد، له‌هه‌رامبه‌ردا (وشو فه‌رمایشتی خوداو بانگه‌واز بو یسی‌سلام) ای به‌رزکده‌هو به‌یداخی دین و بی‌رباوه‌ری خواپه‌رستی ای به‌رز شه‌کانده‌وه. بین‌گومان خوداش ههر خوی به‌هیزرو دانایه... به‌هیزه له‌کاروباری داو هیچ کسیک توانای روو به روو بونه‌وهی نی‌یه، دانашه له‌پشتگیری

(۱) سه‌چاوه‌ی نهم باسه کتیبی (القرآن والنیّی) ای دکتور (عبدالحليم محمود).د.

کردنی بپواداران و موجاهیدانی دلسوژو سه رخستنیان دا}. لم نایتهدا خودا وینهه رووداویک ده گریت، که تیای دا کافران پیغمه مبهور له -مه ککه- ده ردکهمن و ئه ویش بەپەنهانی له تاریکایی شەودا بەرهە شاریکی تى ده ردەچیت تا لھوی بەئازادی بانگهواز بۇ بەرنامەی خودا عیبادەت بکات. خودا ئەمە بەسەرکەوتتیک وئینادەکات لە کاتتیک دا پیغمه مبهور خۆی و هاواردە هەرد دلسوژو راستنگۆکەشى (ئەبویه کر) لهو ئەشكەوتنداد خۆیان حەشاردابۇو و کافرانیش لەھەمۇ شوئینیک دەگەرەن بەدوايان دا تاكو بەئاشکرا زەفەريان پى بەرن و بیانکۈژن.

کەوابوو هيجرەت له - ديدوتپەوانىنى قورئان - دا سەركەوتتە، چونكە هەلاتنە بولاي خودا گەر تەنانەت بېتىھە هوی مردىنىش، ھەرودە خوداش خۆی لەم پرووه دەفرمۇیت: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتْلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرَزُقُنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّكَ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (الحج ٥٨)... واتە: (ئەگەر ئەم بپوادارانى لەپىناوى خودا كۆچيان كردووه، لەرىگەي كۆچ و هيجرەتىان دا بکۈژرەن يان بىن ئەوا خودا دوای مردن و لە دنيا دەرچۈنۈيان رېزق و رېزىيان ھەر پى دەدار بەچاکى پاداشتىيان دەداتمۇدە كە بەھەشتى نەبراودىيە. بىيگومان ھەر خودا خۆى باشتىينى رۆزى دەرو پاداشت دەرەوانە).

موسەلمانانىش ھەميشه فرمانى هېيجرەت كردىنيان پى كراوهە خودا ئەمە هيجرەتىمە بە {ھەلاتن بولاي خۆى (الفرار الى الله)} ناوبر دووه فرمۇويەتى: ﴿فَفَرَوْا إِلَى اللَّهِ إِنَّمَا لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (الذاريات ٥٠)... واتە: {تەمە بپواداران ئىيە لهەزىدەستى دا مەمیننەوەو بەئائى و بىرباوارە كەنانەوە راکەن بەرەولاي خودا، چونكە بەپاستى من ترسىئەرىتىكى ليكىدەرەوەم بۇ ئىيە}، واتە: (لەمزای سەختى خودا دەرەولاي پاداشتە كەمى).

كۆچ كردنى مەرۆشقى ئىماندار بەرەولاي خودا دەيىتە هوی دلىيابىو ھىمنىي دەروننى و دەستەبەركەدنى پىشتىگىرىي خودا دەيغاتەبەر سايىھى پارىزىگارى و سەرپەرشتىيارىي خۆى... ھەر بۆيەش پىغەمبەر خودا لهەشكەوتە كەدا بەهاواردە كەمە خۆى (ئەبویه کر) دەفرمۇو: (دلتەنگ مەبە، چونكە بىيگومان خودا لهەلەمان دايە = لا تخرن ان الله معنا).

ديسان هيجرەتى ئىماندار بولاي خودا بەلگەي دلسوژى و پىشاندانى خۆشەويىستى يە بۆخودا. ئەمەش بەندە بەوازھىيان لەو كارانەوەي كە خودا رېيى لىكىرىتسۇن، ھەرودە پىغەمبەرى خودا دەريارەي واتايەكى ترى هيجرەت دەفرمۇیت: {موسەلمان ئەمە كەسەيە، كە موسەلمان لەزمان و دەستى پارىزراوبىن، موھاجيرىش ئەمە كەسەيە هيجرەتى لەو كەدارو

رەفتارانە كردۇوھ كەخودا قەددغەيى كردۇون} .

ھەرودەلەمەرچ و ناكارى بەرزى كۆچكىدىن: (نيازى خاوىن و پوختە كراوه بۆ خزمەتى رېتىازەكەي خودا بەتهنەها). جا ئەگەر نيازەكە بۆ ئەوه تەمرخان و ئاراستە بىكىيەت ئەوا ھەمۇ كرددەدەيەكى پېلەخىرۇ چاکە دەبن و ھەر كەدارىيەكى ھېجەرىتىكە.

دەنا گەرنىيازەكە بۆ مەبەستى خزمەت كەردىنى راستەقىنەي رېتىازى خودا ئاراستە نەكرايىت ئەوا سەردراي ئەۋەش كارەكان بەرۋالەت چاڭ دەركەون بەلام لاي خودا پەسند ناكىرىن..

ھەر بۆيەش پېغەمبەر لە فەرمۇودە بەناوبانگە كەمى دا فەرمۇويە: ((انما الأعماى بالنيات وانما لکل امرىء مانوى. فەمن كانت هجرتە الى الله ورسوله فەھجرتە الى الله ورسوله. ومن كانت هجرتە لدنىا يصيىبها او امرأة يتزوجها فەھجرتە الى ما هاجر اليه)).

لەواتاي ئەم فەرمۇودەيەوە ئايىنى ئىسلام دىزى ئەو كەسانەيە كەدەلىيەن (كارى خىر ھەر خىرەو ھەر بۆ چاکە كارىيە)، يان كەدەلىيەن: (كارى خىرۇ چاکە كەردىنى ويزدانە). جا ئەگەر كارى خىر لە بنەرەتەوە بۆ خودا ئەنجام نەدرابىيەت ئەوا ھەواوئارەززووی مەرۆفە كان لەپىرى ئەست لاي دەدەن و بەرەو خرآپە شىۋاندىنى دەبەن. چۈنكە (نييەتى پاڭ) و (تەبەننى كەردىنى نياز تەنها بۆ رېتىازى خودا) لە گەرنگىتىنى ئەو كۆلە كە پەتوانەيە كە ئايىنى ئىسلاميان لەسەردا مەزراوه.

پېغەمبەرى خودا بۆ رۇون كەردنەوە بايەخى (نييەت پاڭى) لە دواى فەتحى مەككەوە فەرمۇودەيەكى لەم بارەيەوە ھەيە لە دواى ئەو فەتحە بى وينەيەي كەتىيەدا ئىسلام و مۇسلمانان بەسەر دۈرەمنانىيان دا سەركەوتۇون، فەرمۇويەتى: {لا هجرة بعد الفتح - أى فتح مكة، ولكن جهاد ونية} ...

چهند وانه‌یه ک له جیهادی پیغمه‌مبهه رو بپروادرانه وه

ورهی گیان و خواراگری:

هر که‌سیک به مردمی سه رنج له هه ردوو جه‌نگی "بدر" و "ثوحود" برات هست به بونی ورهی گیان و ئازایه‌تى لهدلى بپروادران دا ده کات. ئەمەش له گرنگتىینى ھۆيىه کانى سەركەوتتىيان و خۇراگرتىيان بسووه لەناخۇشتىين حالەتى كوشتاردا. ورهی گیان و (رۇحى مەعنەوی) ئەو راستىيەمە كە فەرماندە گەورە کانى گەل و نەتەوە کانى ترىيش دانىان پى داناواه.

بۇ نۇونە (ناپلىيون) گوتۈريتى: {رېزى هىزى مەعنەوی لەمەيدانى كوشتاردا سى ئەو نەندى هىزى ماددى يە}. لە جەنگى دوودمىي جىهانىيىش دا (مۆتىيىگىرى) جەختى لە سەر گرنگى ئى ورهی گیان و كارىگەربى لە بەدەست ھىنمانى سەركەوتن دا دەكىدەوە. ئەم سەركەدەيەش هەر لە خۆيەوە دانى بەودانەتاوە، بەلكو لە سەر بىنچىتىيە كى ئاگادارىيى تەواو شارەزايىيە كى زۆرىيەوە لە سەر جەنگ و سەركەدايەتى كەدنى لەشكە كان بەو حەقىقتە گەيشتىوو.

تۆيىزىنەو نۇى يە جەنگى يە كانىش سەلەندۈويانە، كە جەنگا وەرى لىپھاتوو ئەۋەيە هەردوو هىزى مەعنەوی و ماددىيى تىدابىت.

هىزى مەعنەویش لە كانگاى باوەرەوە هەلددۇلىت، واتە باوەر بەو دۆزۇ كىشەيە كە سەربىازە كە لەپىناوىدا دەجەنگىت، جىگە لە مەتمانە بە خۆكەدن و مەتمانە بە توانى خۆيىشى، پاشان مەتمانە كەدن بە سەركەدەو بە تواناو دانىيى ئى سەركەدە.

خوداي مەزن دواي جەنگى - بەدر - چەند ئايەتىيکى ناردۇتە خوارەوەو تىيىان دا پلىمى هىزى مەعنەوی و پىيىستى يەو جۆرە هىزىدە لە جەنگ دا رۇون كەدەتەوە. وەك دەفرمۇيىت: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الظَّرَفَ كَفَرُوا رَحْفَا فَلَا تُولُّهُمْ أُلُّادَبَارَ ١٥ ﴾ وَمَن يُولَّهُمْ يُوَمِّعِذُ بُرْهَةً إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقَنَالٍ أَوْ مُتَحَبِّرًا إِلَى فِتَنَةٍ فَقَدْ بَكَاءٌ بِغَصَبٍ مِنْ أَلَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِسْكَ الْمَصِيرُ ﴿س/ ۱۵-۱۶﴾ . واتە: {ئەي شەوانەي باوەر تان ھىنناوه ئەگەر رۇوبەر رۇوي سوپايان كافران بۇونەوە كاتىيەك ئەوان بەزمارەو هىزىيىكى زۆرەوە بەرەو لاتان دەھاتن

ئیوشهش به پهپاری ئازایه‌تی و سوربورونه‌وه روبه رویان ببنه‌وه و پشتیان تیمه‌کهن و رامه‌کهن. چونکه هم‌که سیک له رۆزه‌دا بگەریت‌وه و پشتیان تیچبکات (مه‌گەر بۆ فرونتیلی جەنگو) فریودانی کافران بیت تا واپزانن هەلدىت و بهلام دوايىش بیت‌وه سەريان، ياخود بېئه‌وه‌دی بگاتلای كۆمەلیکى ترى ئیمانداران و يارىدەيان بادات لەجەنگ دا) هم‌که سیک له بەر ئە و دووه‌ئیه لەجەنگ هەلنىت و خۆراگرنەبیت و بەرپەرجى لەشكى کافران نەدانه‌وه ئەوا كەوتۇتەبەر تۈورەبىي و رق و كىنه‌ى سەختى خودا و لەرۆزى دوايىش دا هم‌ر دۆزدەخ جىنگى دەبیت. دۆزەخیش خارپتىن چارەنوسە بويان}.

خوداي مەزىن لەم ئەم ئايىتەدا هەلاتن لەجەنگى قەددەغە كردووه داواى خۆراگرى لە بەر امىبر دوزمنان دا دەكەت. چونكە هەلاتن لەدەست دوزمن و بەرەرپو نەبۇونەوهى له و گومانه‌وه سەرھەلددەت كە گوایي بپوادارى بەزىو گومانى لە بەلینى خودا هەبیت سەبارەت بەسەرھەلددەتني نەتەوهى خاودن باوەر لەجەنگ دا. هەر وەھا لە وەشەوه سەرھەلددەت كە موسىلمان ترسى هەبیت لە هم‌ر هېزىك لە هېزىك كانى دوزمن دواى گومان كردنى لە هېزى خوداي خالق. ئەمەش لەم لايەنەوه بە جۆرىك لە جۆرە كانى (شىرك و ھاوبەش بۆ خوادانان) لە قەلەم دەدرىت و دواى ئەمەش ترس و دلەرپاوكى و لاوازى دەكەۋىتە نىيۇ پىزى جەنگا وەر انەوه و ئىنجا دوزمنانىش حالەتى ئەوانى بۆ دەردەكەۋىت و دەبىتە هۆى كوشتنى موسىلمانان.

لە پاستىيىش دا دلى مەرقۇشى خاودن باوەر دەبىت وەك چيا كان پىته و رەگ داكوتا وىت لە سەر ئىمانه كەم و بەھىچ هېزىكى سەرزەوى نەبەزىت، چونكە ئە و دلە پەيوهستە بە خودا وە، پاشان مردن و ئەجهلىش هەر بەدەست خودا خۆيەتى و مەرقۇش ئیماندار بۆيى نى يە لە ترسى زىيان و گىانى هەلبىت و تىيىت.

ديسان هەر له و ئايىتانە دەربارەي ئەم حالەتانە هاتۇونە خوارەوه بۆ پىيغەمبەر و بپواداران، ئەمانەيە، كە خودا تىيىان دا دەفەرمۇيت:

﴿الشَّيْطَنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۚ وَقُلْنَا أَهْبِطُوا بَعْصُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلملائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ حَلِيقَةً فَالْأَوْلَى أَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الْدِمَاءَ وَنَحْنُ نُسَيْحُ مُحَمَّدًا وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾
وَعَلَمَ إَادَمَ الْأَسْمَاءَ ﴿الأنفال/ ٤٥-٤٧﴾

خوداي مەزىن له و ئايىتانە دا ئاماژە بۆ ئە و ھۆكارە راستەقىنانە سەرکە وتن دەكەت كە لە كانگەي ورەي گيان و هېزە مەعنەوه يە كانه‌وه هەلدى قولىين، وەك: خۆراگرتەن لە كاتى

پوپوهه رو بونه وهی دوزمن داو، یادی خود او په یوهستی به خود او که سه رچاوه همراه هیزیکه له وجود داو، گوییاره لی کردنی خود او پیغمه مبهره که هی بهو چه شنهی خویان له سه رپیچی به دور بگرن و مسلمانان پابنه ندین به فهرمانه کانه وه، پاشان به لاوه نانی همراه ناکوکی یه کی نیو خویان، چونکه ناکوکی و ململانی ای خوبه خوی یه کدی هوکاری شکستی یه، همراهها ئارام گرتن له سه رباره گرانه کانی جهنگ و، ده رچوون بوکوشتار بی له خویایی بون و لوتبه رزیو شانازی به هیزو سوپاوه، له دوایش دا همراه ته نهانه له پیناوی خود ادا بجه نگیت نهک له خوشه ویستی ی ناویانگ و خزد در خستن دا...

خودای مه زن له ثایه تیکی دی دا گرنگی ی ئارام گرتن ده ده خات و ده فرمویت:

(غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا بُنِدُواَ وَمَا كُنْتُ تَكْمِلُونَ ۚ ۳۳ وَإِذْ قَنَّا لِلْمَلِكِكَةَ أَسْجُدُوا لِلَّادَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِلَيْسَ أَبَنَ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَفَرِينَ ۚ ۳۴ وَقُنَّا يَكَادُمُ أَسْكُنْ أَنَّ وَزَفْجَكَ ۚ) (الأنفال/۶۶) واته: {گهر سه د که سی خوارگر له نیو هه بیت نهوا دووسه د که س له کافران د به زینن. گهر هه زار جه نگاوه ری خوارگرو به جه ربیه زه شستان هه بیت نهوا دووهه زار جه نگاوه ری دوزمن د به زینن به یارمه تی خودا. خودا ش همراه له گهله جه نگاوه رانی خوارگرو به نیمان دایه و پشتگیریان ده کات و سه ریان ده خات}.

له دوایی دا پیویسته هزیه کی زور گرنگ بو به هیزکردنی گیانی مه عنده و ورهی برواداران دیاری بکهین، نه ویش پیویستی ی باوه در پوونی مسلمانه بهو راستی یه به لگه نه ویسته که نه گهر نه پیناوی خودا بکوژریت نهوا نه مردووه له لای خودا په روده دگاری همراه زیندووه خودا پاداشتیکی هیچگار زورو گهورهی بو ئاما ده کردووه، (و دک پیشتر له باسی جه نگی - نه وحد - دا ئاما زه مان بو کرد).

سه رکه وتن له خودا ویه :

جا نه گهر نه و هیزه مه عنده ویه که له (باوه به خود اوه سه رچاوه ده گریت) و که له همراه ته ماع و چاوبینه ده سکه و تیکی ماد دییش دا براوه، له تارادابیت نهوا (سه رکه وتن له خود اوه) له دیارتین و روشنتین وینه دا به دی دیت، و دک له - جه نگی به در - دا ده رکه وتن.. بیگومان مسلمانان له - جه نگی به در - دا ژماره دیان کهم و کمره سه و تفاقيشيان هیندنه نه بورو، دوزمنه کانيشيان ژماره دیان زور بورو و که ره سه و تفاقي ای زور بيشيان پی بورو. به لام نهوان (واته مسلمانان) بو گوییاره لی کردنی پیغمه مبهره که دیان و بمرگری له

عهقيده‌كديان جهنجين و خوداش له قورئان دا بهوشى (أذلة) وسفى كردوون، واته: (بههوى كهمى ي زمارهو چهك و تفاقى جهنجى يهود موسلمانان بى هيزو لا ازبوبون). دياره مرؤشيش تنهها له دۆخى شكستى ي نهفسى دا هەست بەلاوازى دەكات، خودا فەرمۇسى پى يان: ﴿ وَلَقَدْ نَصَرْتُكُمْ اللَّهُمَّ بِبَدَرٍ وَأَنْتَمْ أَذَلَّةٌ ﴾آل عمران/۲۳۰ . واته: (يىكۈمان خودا له جهنجى بەدردا سەرى خستن لە كاتىكىدا ئىيە بى هيزر بون)، هەروهە موسلمانەكان پىشىپىنى ي سەركەوتنيان لەرۇزى جهنجى (بىدردا نەدەكرد، بەلكو دواى ئەوه لەرپى ي موعجىزە خودايى يهود هەستيان بى كرد كە ئەوان سەركەوتتون، وەك خودا لەم فەرمایشته دا پى يان دەفەرمۇيت: ﴿ إِذْ تَسْتَعِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمْكِنٌ بِالْفِتْنَةِ مُرَدِّفِتَكَ ﴾الأنفال/۹۰ .. واته: { كاتىكى ئىيە دواى بەهانادەن ئەۋەنەن خوداتان دەكردو خوداش بەددەم داواكەتانەوهەتات پى ي راگەياندن كەوا هەزار مەلاتىكەتى يارىدەدەر و يەك لەدواى يەك دەنیئەم بۇ لاتان تا يارىدەتان بەدن } ...

ديسان موسلمانان دەزانىن كە ئەوان كاتىك بەسەر دوزمنان دا سەركەوتتون ئەو سەركەوتنيان هەر لە خوداوه بۇوه نەك تنهما بەھېزى خۇيان، وەك خوداش دەفەرمۇيت: ﴿ فَأَمَّا قَتْلُوْهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَنَّلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى ﴾الأنفال/۱۷... جا مادام مەسەلەو بارى راستى ئاوابىت كەوابو سەركەوتن ھەردەبىت لە خوداوه بەيارمەتى خودابىت، وەك خودايى بالادەست خۆيىشى بەرۇونى دەفەرمۇيت: ﴿ وَمَا أَنْصَرْتُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﴾ئەم رېستەيە لەھەر دو ئايەتى زمارە (۱۲۶)ى س وورەتى (آل عمران) و زمارە (۱۰)ى سورەتى (الأنفال) دا ھېيە، واته: { سەركەوتن تنهها لە خوداوه يە }. خوداش سەركەوتن تنهها بەو كەسە دەبەخشىت كە خۆى بۇ خودا تەرخان و يە كلاڭىرۇتەوه.

لە جهنجى (توحود) دا موسلمانان بەشىوه يەك دەستيان بە جهنجى كرد كەپابەندبۇون بە فەرمانى خوداو پىغەمبەرە كەيە وە ورددورە نېشانە سەركەتايىيە كانى سەركەوتنيان بىز دەر دەكەوت.

بەلام كاتىك ھەندىيەك كەس لە موسلمانانى سەرچياكە سەرىيچىيان لە فەرمانە كانى پىغەمبەر كردو هاتنە خوارەوە نىازو ھيوايان لە شەرپە كوشتارە كە هاتە سەر كۆكىرنە وەي دەسکەوتە ماددى يە كان، ئىيدى دواى سەركەوتن تووشى بە زىن و تىشكەن بون.

سەركەوتنى پىغەمبەر بەلگەيەكە له سەرپاستى يىچەرىيەكەي:

كاتىيەك پىش جەنگى بەدر مۇسلمانەكان دەرچوپۈون بۆ دەست گرتىن بەسەركاروانەكەي قورەيش دا، خۆيان ئامادە نەكىدبو بۆ جەنگىكى گەورە، چونكە وايان زانىبۇو بەرەو رووى چەند پاسەوانىتىكى كاروانەكە دەبەنەوە ئەمەش تەنها ناتاجى بەچەند چەكتىكى سووکە تا دەست بەسەربىان دا دەگىن. بەلام له پۇوبەرپۇوبۇنەوە سوپايەكى گەورەدا دەبىت ژمارەيەكى زۆر له سەربازو له كەرسەو ئازو و خەمۇ چەك ئامادەبکىيەت.

پىغەمبەريش له حالتى زانىنىيى جەنگىكى نابەرابەردا فەرمانى كردووه بەمۇسلمانان رپۇوبەرپۇوي سوپاكەي قورەيش بىنەوە كە بۆ پاراستىنى كاروانەكەيان ناردبوبويان، ئەمەش بەپشت بەستن بەو بەلىيەنى سەركەوتتنە كە خودا پىسى گەياندبۇو. خودا فەرمۇويە: ﴿وَإِذْ يَعْدُكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ﴾ ... واتە: {كاتىيەك خودا بەلىيەنى يەكتىك لە دوانە: (كاروانەكە)، يان (تېكشىكاندىنى سوپايى قورەيش) يى پى دەگەياندىن}. جا كاتىيەك يەكتىك لە دوانەش، (كە كاروانەكە) بۇ لە دەستيyan دەردەچىت، ئەوا هەردەبىت بەلىيەنى خودا لە وەتىريان دا بەدىبىت كە سەركەوتتنە بەسەر سوپا گەورەكەي قورەيش دا. ئىتىر پىغەمبەريش داوا لەھا وەللانى دەكەت كە بەرەو رووى لەشكى قورەيش بىنەوە. دىارە لە بەرامبەر داوا كارىيەكى ئاش دا هەندىك لەھا وەللان تووشى ھەلۋىستى دوودلىق دەللىق دەللىق كەت پېرى بۇون و پىغەمبەريش هەر كە بەھەي زانىيە خىرا ھىپۈرۇ ئارامى كردوونەتەوە.

خۆ ئەگەر پىغەمبەر بەتەواوەتى دلىنیانبوايە لەپاستىي ئەو بەلىيەنى كە بەسرووش پىسى گەيەنرابۇ ئەوا هەرگىز ئەو لەشكەر بچۈك و كەم ژمارەيە توشى ئەو جەنگە نەدەكەد كەھىچ نىشانىيەكى سەركەوتتنى تىادا نەدەبىنى، لە بەرئەم ھۆيانە:

يەكەم: زىياتىرۇنى ژمارەي سەربازانى نىيۇ سوپاكەي قورەيش، كە لمپىتىزى(۳) بەرامبەر(۱) دابۇو لەتاست سەربازانى مۇسلمانەكان دا. ئەمەش بەرەي پىپۇرانى سەربازى ژمارەيەكى زۆر گەورە نابەرابەرە، بەتايىھەتىش لە سەرەددەمەك دا، كە شەپۇ كوشتار تەنها بەتىرۇ شىشىرۇ پەم كراوە. ژمارەي مۇسلمانەكان تەنها(۳۱۵) كەس بۇوە ژمارەي بىنى باوەرە كانىش(۹۵۰) كەس بۇوە.

دۇوھەم: بالا دەستىي دوژمن لەپۈرى چەك و تفاق و ئازو و خەمۇ كە ئەمانەش چەند ھۆكارييەكى دىاري سەركەوتتن و يەكلا كەرەوەي جەنگن. كافەكان(۲۰۰) ئەسپىيان پى بۇو، بەلام مۇسلمانەكان تەنها دو ئەسپىيان پى بۇو. كەچى ويپارى ئەمۇ نابەرابەرىيەش ھىشتاتا ورەو گىيانى ئازايىھەتىي مۇسلمانەكان زۆر بەرزۇ بەتىن بۇو. جا سەركەددەيەكى شارەزاو

هملکه و تسویی ثاوا سوپاکه بمهرو جهنه ببات و دلنجیبیت له سه رکه و تن و بهر لهدست پیکردنی جهنه بفهرمیت: {مزدهتان لی بیت تیستا وادهی ئه وه نزیک بوقوه، که بزو لهناوچونی ئه و قعومه بروانم} و پاشان فهرموده کهی بهدی بیت و مسلمانان به و شیوهیه سه رکه ون به سه ر قورپیش داو ته فروتونایان بکهن، ئه وا بیگومان له لیکدانه و هی باری شه خصیی ئه و فهرماندیه دا هردیبیت بگوتریت (به راستی و به حق ئه و سه رکرده هیه همه پیغمه مبهیریکی خودایمو خودا همه خوی ئاوا پشتگیری ای کردوهو (نه صردت) ای داوه.^(۱)

گه ورهی قوربانیدان:

پیش بهستنی په یاننامه حوده بیبیه - گهوره ترین وینهی قوربانی دانی مسلمانان دیته به رجاو، ئه و ببو پیغمه مبهه رو برواداران به شیوازیکی تاشتیخوازانه به ری که و تبون بزو سه ردانی (مسجد الحرام) به لام قورپیش رینگهی ئه و سه ردانه یان پی نه دان. پیغمه مبهه ریش (عثمانی کوری عفان) له لایه ن خویه وه نارد بولای قورپیش، کهچی قورپیشی یه کان - عثمانیان بهندکرد و همه الله که شی و اگهیشت به مسلمانه کان که گوایه کوشراوه. ئیدی پیغمه مبهه ریش به ته مای کوشتا رو رو بمهه روبوونه وهی ئه و دوژمنه ده سدریز کارانه ببو. داخه له وساته و هخته دا رادهی به ده نگه وه هاتنی مسلمانه کان بزو ئه و همه نگاهه و پیغمه مبهه رکه یان چهند بوبیت؟ له راستی دا ئهوان له سه ر مردن په یانیان پی دا، په یانیان پی دا که له برد ده دوژمن دا همه نهین ته نانه ت گهر هه مهوشیان مرد بن.. چهند گهوره و بمهه ریزه ئه و ئیمانه و که زیان و مردن تیای دا وهک و هستاوه. بیگومان مسلمانه پیشینه کان به و ئیمانه یانه وه تیکوشاون و هیچ هیزیکی سه ررووی زه وی نهیتوانیو بمهه روبیان دا بوبه ستیت. همه بؤیه ش چهندین ولات و مهمله که تیان نازاد کردوهو به سه ریه ک لهدوای یه کی حاکم و سوپا سه رکوتکه رکانیان دا سه رکه و تبون.

جا ئه گهر هه مان باوه رو ئیمان له دلی مسلمانانی ئه مهروش دا بچه سپیت ئه و چی دی له زیانی لاوازی و ژیده ستیه دا نابن، چونکه هیزی گه لان (به زماره و سه رزمیریان) پیوانه ناکریت، به لکو به راده باوه رو عه قیده و قوربانی دانیان ده پیوریت. دیارترین نهونه ئه مه راستی یه ش مسلمانه پیشینه کان و، {له چه رخی نویش دا گه لی فیتنام) ه^(۲).

(۱) له سه رچاوه کانی ئه مه باسه چهند و تاریکی بلاوکراوهی مامؤستا (محمد فرید و جدی) یه له گوزاری (أزه) دا.

(۲) دیاره من و دک ئه مانه تیک ئه و پسته یه کردوه به کوردی، نهک له به رئه و هی هارپا نووسه رم. (و در گیپ).

گەلی عەرەبى مۇسلمان و (ھەر گەلىيکى ترى مۇسلمانىش) ئەمپۇز ئاتاچىكى ھېيجىكار فەريان بەۋىئىمانە ھەمە. جا ئايىا ئامادەن بۆ بەيىعەت و پەيان دان بەسەركەدە دىلسۆزو خواوىستە كانيان لەسەر مىدىن لەپىتىناوى سەندنەوەي خاكىيان و بىنېرىكەنى ئەم سەرشۇرى و سووكىيەتى يەي، كەپىتىنانەوە لكاوه؟ يان ھەر وەك دەشتەكى يە كان (اعراب) بېرىيانو دېئىنەوە كاتىيەك بەپىغەمبەرىان دەگوت: (بە كارو كاسېي و بەخىيوكەدنى مال و مندالمانەوە خەرىك بۇوين و ناتوانىن بىيىن بۆ جىهاد، تۆش داواى ليخۇش بۇوفان لەلائى خودا بۆكە) = (شغلتنا أموالنا وأهلونا فاستغفر لنا).

لەپاستىش دا ئەمپۇز زۆر كەس سەرقالى دەست بلاۋى و خەرج كەدنى پارەو پۇولى زۆرن لە كارى بىنیات نانى كۆشك و تەلارى بەرزداو، لەسەركەنەسەر خۆشى و رابواردىنى زىياد لەرادەدى دنياو ھۆگۈرونى ئىيانى كەم خايىمنى دنيادا، لم بوارەش دا لەپەرتەوازەبىي و دژايەتى يە كىردا دەزىن و مملمانى لەسەر دنيا دەكەن بۆ پەيدا كەدنى دەسکەوتەكاني و زەوت كەدنى دەسەلات و پلەوپايە تىيى دا.

ھەموو ئەمانەش جىهادى رې ئى رېڭار كەدنى خاكى خۆيانىان لەبىر بىردوونەوە، كە دەبوايە لەواقىع دا ھەرچى ھەيانە لەمال و سامان و پلەوپايە لەو پىتىناوەدا بەكاريان بىتىا يە.

ئىيانى پىغەمبەر شايەتىي لەسەر پاستىي پىغەمبەر ئىتىي دەدان

زورىيە شويىنكە وتowanى ئايىنه كانى تر، بەتايىمەتى ئەوانەي بەشىيەتە كى راست لە ئايىنى ئىسلامىيان نە كۆلىيەتە وەو ھىچ شارەزايى يە كىيان لە ئىياننامە (سېرە) ئى - محمدى پىغەمبەردا نى يە واي بۆ دەچن گوایە قورئان لە دانان و صياغەي (محمد) خۆيەتىو بۆ چەند مەبەست و تارەزۈويە كى شەخسى بە كەسىيەكى ترى نۇرسىيەتە وە، كەوابوو (بە گوئىرە ئەم بۆچۈنە) پىغەمبەرىش نەبوبۇدۇ لەلائىن خوداوه بۆ رېنمايى گرۇي ئادەمىي رەوانە نە كراوه.

بەلام پىيۆستە ئەوەي بەدواي حەقىقەت دا دەگەرېت و خوازىاريەتى، بەوردى لە ئىياننامەي (محمد) بىكۆلىيەتە وە سەرنج بىدات لەو ھەموو رۇودا او بەسەرەتاتانە ئىيانى، ئەوسا بە دەلىيائى يەوە بۆيى رۇون دەبىتەوە كە بەپاستى و بەبىنگومان ئەم پىغەمبەرى خودا بووە.

ھەر مېتروى (محمد) يىش ئەم گومانە لادىبات كە گوایە ئەم ئىيدىياعى پىغەمبەرىتىي بۆ خۆى بەدرە كەرىت، چونكە ئەم بە جوانترىن رەوشت و ئاكارەوە ناسرابوو ھەر لە كاتى مندالىي يەوە، تا بالغ بۇون و گەشە كەدنى تەواوى و بەشىوەيەك وەسفى دەكرا، كە خەلکى ھاوزەمانى خۆى ناوى (الأمين) يان لى نابوو، واتە (دەسپاڭ و سەرپاست و جىئى ھەموو مەتمانەيەك)... .

(حمد) تا ته‌مه‌نی چل سالی ده‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ریتی و ودگرتني په‌یامی خودا هیچ باس و خواسیک بُو کله‌که‌ی ناکات. خُوَّه گهر کابایه‌کی بزیوو بی‌باک بوایه یاخود که‌سیکی خُوپه‌سندو به‌ته‌ماع بوایه نهوا لمو ماوه‌یه‌ی پیش‌سوی داو لاهه‌ره‌تی لاوی دا بوارینکی دهدوزی یه‌وه بُو گرتنه‌به‌ری هه‌رکاریک که مورکی بی‌باکی و گوئی نه‌دان به‌ثاکامه‌کانی تیدابوایه. به‌لام به‌ته‌مای هیچ کاروباریکی لمو شیوپه‌یه نه‌بووه.

گهر سه‌رنج له‌کارو هه‌لُس وکه‌وتی زوربیه‌ی نه‌وه بی‌باک و بزیوانه‌ش بددهین ده‌بینین له‌ته‌مه‌نی گه‌نجیو هه‌ره‌تی لاویتی دا ده‌ستیان به‌چالاکی خوب‌بردنه پیشه‌وه و پی نانه‌سهر مه‌ترسی کردووه. پاشان نه‌وه‌ی زیاتر شایانی لیوردبونه‌وه بیت نه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ر شه‌شکه‌وتی (حه‌پرا) و چهندها شه‌و ده‌گاته چل سالان حه‌زی له‌ته‌نهایی بووه‌وه رووی کردزه‌ته شه‌شکه‌وتی (حه‌پرا) و چهندها شه‌و تیایدا ماوه‌تمه‌وه به‌عیباده‌ت و بیرکردنه‌وه لیوردبونه‌وه خه‌ریک بووه، لمو ساتانه‌ش دا سرووشی له‌خوداوه بُودیت که لم‌نیو نه‌شکه‌وته‌که‌دایه و تووشی ترس و بیمیکی زور ده‌بیت و ده‌سبه‌جی ده‌گه‌ریته‌وه بولای خیزانه‌که‌ی و بددهم هه‌ل له‌رزینه‌وه پی‌ی ده‌فره‌رمویت: {ترسم له‌سهر خوم هه‌بووه}، نه‌هم و ته‌یمه‌ش به‌لگه‌یه کی ناشکارایه له‌سهر راستگوییو دل‌سوزی و دووربوونی له‌هه‌ر گومانیک لمو گومانانه‌ی که‌بُوی ده‌هونمه‌وه له‌سهر نه‌وه‌ی گوایه نیددیعای پیغه‌مبه‌ریتی ای به‌درؤکردووه. چونکه (حمد) و دسفی حقیقه‌تیکی کردووه که به‌هه‌ردووچاوی خُوی بینیویه‌تی و زُریش لی‌ی ترساوه و لره‌زیکی ته‌واوی خستوته دلی‌وه‌وه، به‌م هه‌وه‌یه‌شده تووشی سه‌رمماو سوْلَه‌یه کی جه‌سته‌یی بووه‌وه له‌سهرمان دا هینده هه‌لله‌ر زیوه که به‌هاوسه‌رو نه‌فرادی خیزانه‌که‌ی فه‌رموره: (دام پوشن، دام پوشن).

به‌لگه‌یه کی دی لمو به‌لگانه‌ی، که راستی ای پیغه‌مبه‌ریتی یه که‌ی ده‌سه‌ملین گه‌واهی‌دانه‌که‌ی (ورقه‌سی کوری نوبل) ده کپاوه‌یکی شاره‌زای (ئینجیل) بووه‌وه کاتیک رودواوی هاتنه‌خوارده‌وه سرووشی بُو‌سهر (حمد) بیست، گوتی: {نه‌وه هه‌مان ریسا و شه‌ریعه‌ته، که خودا بُو مووسا شی ناردووه}. (ورقه‌سی کوری نوبل) نه‌هم قسه‌یه‌ی له‌خویمه‌وه نه‌کردووه به‌لکو به‌پی‌ی ناگاداریبوونی له‌و زیانه‌پاک و بی‌گه‌ردو سه‌رراستانه‌یه‌ی (حمد) یش گتوویه‌تی، که هه‌ردهم دووربووه له‌نایانگ و خواستنی پله‌وپایه‌ی به‌تال. چونکه (وردقه) له‌ئاخاوتنتی (حمد) دا سیمایه کی راسته‌قینه‌ی راستگویی ای به‌دی کردووه نه‌وه‌یه‌ی لیوه‌ی بیستوه له‌کاتی گیپانه‌وه‌ی گه‌شکه‌وتی (حه‌پرا) دا گوزارشتیکی پاک و به‌ریانه‌ی دوره‌له‌هه‌ر بیرکردنه‌وه قسه‌ریک‌خستنیکی پیشتر بووه.

پاشان دوای نه‌وه‌ی خودا فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ر ده‌کات که بانگه‌وازه‌که‌ی به‌ناشکرا راکه‌یه‌نیت، نه‌ویش ده‌چیتنه‌سهر چیای (صفا) او هه‌موو رُوله‌کانی قوره‌یش - بانگ ده‌کات و

پیمان ده فرمویت: { ثایا ئەگەر پیستان بلیم ئەوا له شکریکى ئەسپ سوار له قەدپالى ئەودیوی ئەم شاخه و بەرەولای نییو دین، باودرم پېندە کەن } ؟ ھەموویان دەلین: (بەلئى، باودرت پى دەکەین، چونكە تۆ لای ئیمە هیچ تاوانیکت نى يەو تا ئیستاش و تەمی درۆمان لى نەیستوویت .)

لموئى دا - محمد - بەوه متمانە بۇ پیغەمبەریتىيە كەى دەستەبەر كردووە كە لەھەۋىش ھەردەم بەيداخى راستى و راستىگۆيى ى بەر زەر دەر دەۋە، ژيانى يە كپارچە بەرەمىزى بەرائەتىكى تەماوا و پاكىنى و بىن گەردىيى تەماوا و دەفس كراوە، ھەر ئەم رەمزەش بەرەشکاوى بەرپەرچى ھەر گومانىك دەداتەوە بە رۆشنى جاپى راستى و بىن خەوشىيى گفتارو ئاخاوتىنى داۋو.

بۇ جەخت كردنەسەر ئەم راستى يەش، لەم باردييەوە كەسىكى وەك مامۆستا (محمد الخضر حسين) لە تەيە كى جوانى دا دەلىت: { ئەگەر - محمد - بەر استىگۆيىيەوە ئىدىد بىعاي گەياندىنى ئەو پەيامەي نەكىدا يە ئەوا كەسانى ژىرىو تىنگەيشتۇ لە ماوەيەدا جارىيەك ناراستى يەو بانگەوازى لە كەم و كۈورى يەك دا ھەر بىزەر دەكەوت. چونكە پیغەمبەرى خودا (محمد) بىست وسى سال لەنیويان دا بەو بانگەوازەو مايەوە ئەمەش ماوەيە كى درىزە بۇ مۆلەتى ھەر كەسىك گەر بىويىستبایلە گۆشەو كەنارىيەكەوە چاوبەو بانگەوازى كەيامەي دا بىگىزىتەوە چاودىتىرى رەفتارو ھەلس و كەوتە كانى ئەو بانگەوازكارە (واتە - محمد) بىكەن لە سووچىتكەوە ئاسەوارىتىكى وا كەشف كات كە دەلالەت لە سەر (پىچەوانە بۇونى گفتارى لە گەلن رەفتارى) دا بىكەن، يان لە سەر ئەرەنەي گوايە شتىك لە باردى خودا وە باس دەكەن، كە خۇزى ھىچى لە بارەوە نازانىت. بەلگەيە كى شايەتىىدەر لە سەر رەپاستىنى پیغەمبەریتى يە كەى ئەوەيە (رەوتى ژيان) و (ئاكارو رەوشتى) پاك و بىنگەر دبۇوە لە ھەر پەلەيەك كە (بانگەوازى پەيامبەرىي) ئى ناشيرىن بىكەن.

ئەوانىي كە بەتىن ترىن و قۇولتىن باودرىيان بەو پەيامەي ھىنارادو زۆر ترىن سۆزو خۇشەويىتى و شەكۈيان لە دل دا بۇ ھەلگەر تەوە ئەو كەسانە بۇون، كە درىزتىن ماوەيان لە گەلەيا بەسەر بىر دەر دەر زۆر ترىن ماوەي شەرەفى ھا وەلەيىتى، يان لە گەلەيا ھەبۇوە چەند ساتىكى كەم نېيەت ھەر كىز لىنى دانەپاون. ھەر وەها كۆچكاران و پىشىيانان بەر دەرام لە خۇمەتى دابۇون و رۆزبەر رۆز ئىمانىشيان زىاتربۇوە } .

جا يېڭىمان - محمد - لە گشت ھىواو ئاواتىكى دنيا يى دابپابسو (وەك پىشتر لە زيان نامە كەىدا ئاماژەمان بۇكىد) كاتىك وفاتى كردووە لە دنيا ش دەرچۈرۈھ ھىچ كۆشك و

ته لارو مال و سامانیکی له پاش خوی به جی نه ماوه که هاوسره رو منالله کانی سودی لی ببینن. و دک خویشی فه رموویه تی: {تیمهه گروهی پیغه مبهرا ن هیچ شتیکمان به میرات لی به جی نامینیت}. ثهو رژهه کوچی دوایش ده کات قه لغانه کهی به بارمته له لای کا برایه کی جووله که دهیت که خه رجی ده کات بۆ به خیوکدنی مال و مندالی خوی (واته: جووله که که ثاوا سودی لی ده بینیت).

جا ئه گهر له میزه وودا باسی ههر پیشه وايدک وا کرابیت که چهند که سیکی نزیک و دلسوژی له سه ره مان ره فتارو نه ریتی خوی هه لبزار دبیت بوئه ودی یارمه تی بدهن له به دهست هینانی ئامانجه کانی داو نه ختیک هاویه شیشی بن له ده سکه و قازانجه دنیابی یه کان دا، به لام نزیکترینی ها وله لانی پیغه مبهرو به تایبه تیش (هاوسه رو کهس و کاره کانی) نوونه زوهدو رو و در گیران له دنیابون و هه ردم رو ویان له عیباده و خواپه رستی بورو. جا ئایا ئیتر هیچ به لگه کی له مه به هیتر هه یه له سه راستی ی پیغه مبهه ریتی یه کهی؟!

ئاهه نگ گیران به یادی له دایک بونی پیغه مبهه ره وه

موسلمانه پیشینه کان هه رگیز به بونه یادی سالرۆژی له دایک بونی پیغه مبهه ره وه ئاهه نگ و پیوره سمی تایبه تیسان سازنه کردووه. ئه م دیاره دیه ش چهند سه دیه کوچی دوايیسى پیغه مبهه ره داهیتراوه. (ئه مه ش داهیتراویکی باشه)^(۱) و ئهو ژیاننامه و سیره تهیو ئه و ریباوه راسته شیمان و بیردینیتەو که وزهیه کی نویمان پى ده بە خشیت بۆ پابهندی به ئیسلام وه که هوی بە خته و دریی خەلکییه له دنیا و رژی دوایشان دا.

یاد کردنە وەی رۆژی له دایک بونی پیغه مبهه ره بە خویندنه وەی ره تویی ئه و ژیانه دهیت کەتیای دا باسی (پیشە دوایه تی چاک) و (ئاکاری ده سگیدرۆبی کردنی هه زاران) و (ئه خمامدانی خیروچاکه) و (بەھیزکردنی پەیوەندی (صله)ی رەحم و سۆز) و (بانگه واز بۆ پیگەی خودا) بکریت، چونکه هه مموو ئه م ره دشت و کداره نایابانه ناوه رۆکی پەیامی (محمدی) بون.

به لام له شاری (بەیرووت)^(۲) و -لهوانیه له چهند شاریکی تری جیهانی ئیسلامی -یش دا به شیوه یه ک ئاهه نگی یادی له دایک بونی پیغه مبهه ده گیز ریت که جی ی رەزمەندیی خودا و

(۱) و دک ئه مانه تیک ئه م بیگەیه دوایی باسە کەم کردووه بە کوردى، دهنا بە هیچ شیوه یه ک له سه بیرورا و نووسه ری کتیبه کە نیم لهم دیپانه دوایی دادا. (و در گیز).

(۲) جی ی باسە نووسه ری ئه م کتیبه خەلکی لوبنانه. (و در گیز)

پیغمه مبهره کمی نی یه، چونکه له ههندیک له و ئاههنگانهدا مهودای گپدار دهته قیننه و هو یاریو گولله‌ی ئاگرین بەناسان دا هەلددەن و دەیان هەزار (لیره)^(۱) ئى تىدا خەرج دەکەن. ئەم کارانهش له قورئان دا قەدەغە کراون، چونکه بەفېرۇدانى مال و سامانه بى ئەودى سوودىتىكىان تىبادابىت، ھەروھا دروست كردنى مەترسىيىشە بۆ خەلکى و وەرس كردنيانە و تىكىدانى ئارامىو حوانە و ھيانە. چونکه ياد كردنە و ھى لەدایك بۇونى پیغمه مبهر بەتەقاندىنە و ھى مەوادى گپدارو فيشهك تەقاندى بەھەوادا دەبىتە هوئى دوورخستنە و ھى خەلکى لە رېبازى پیغمه مبهر له جىياتى ئەوهى دلى خەلکى ئى بەلادا رابكىشىرتىت.

جا هەتاکەي حکومەت بەپى ئى رېنمايى يە كى بەرپىز (موفقى ئى ولات) نابزویت بۆ دانانى چەند ياسايەكى توند بۆ رېگرتىن لە فرۇشتىن و بە كارھىتىنانى مەوادى تەقەمەنلى و تەقە كردن بەھەوادا بە و بۇنە يەوه؟

ئە بۆچى مامۇستا بەرپىزەكانى ئاين و پياوماقۇولۇن و نويئەرانى گەپەكە كان له و بۇنە يەدا دەست ناكەن بە كۆكىردىنە و ھى كۆمەكى دارايى و پاشان لە كاروبارى خىرو بەرۋەندىبى موسىلمانان دا بە كارى يېتىن، وەك بىنيات نانى مىزگەوت و نەخۆشخانەو خانەي بە خىۆكىردىنە هەتيوان و پەك كەوتە كان؟!

(۱) لمبىئە و ھى لەدەقە عەردىيە كەدا و شەھى (لیره) ھەبۇ ئىيەش ھەروامان دانايى و ھە، لىرىدەش پارەيە كى لوپىنانى يە وەك دراوه كانى (دینارو دۆلارو تەمن و ... هەتد). (وەرگىيە).

بهندی چواردهم

((گهوره همو و گهوره پیاوان))

به لگه‌یهک لهو به لگه به هیزانهی ئاماژه بۆ راستی ی پیغەمبەریتی ی (محمد) دەکەن و پاشان ئاماژەش بۆ ئەو راستییه دەکەن کە ئەو خۆی گهوره ھەموو گهوره پیاوان و دەسەلاتداران و پیشەوايانی میزروه، ئەو کاره چاکسازی و ریفۆرمە کۆمەلایەتی و سیاسی یە گهورانهیه که هەرخۆی (بەیارمەتی خودا) لە دورگەی عەرەبی دا ریتکی خستن و لە ماوەی لە چەند سالیکی کە میش دا ئەنجامی دان، کە تەنها بە پیغەمبەران شەنجام دەدرین. دەنا گەر پیغەمبەر نەبوایه لەوانهیه چەندین سەدەو هەزارەی دریزی بخایاندایه و لە باش گۆرانکارییە کە سەخت و زۆری یەک لەدوای یەکیش بوایه و لەوانه شە گەرگەری سەرگەتنیان کە میش بوایه. لهو ریفۆرم و کاره چاکسازییە بى وینانەش، بۇغۇونە:

- ۱ - يە كخستنى گەلى عەرەب لهو سەردەمە داو بېپارادانى لە سەر يە كسانى لە نیوان رۆلە كانىدا دواي ئەوهى ھۆزو تىرىدە كان لە نیتو خۆيان دا لە سەر بچووك تىرين مەسەلە به گۈزىيە كدا دەچوون و، شانا زىيان بە بنە مالە و رەچەلە كە و دەكردو خۆيان بەناوبانگ و نازناوهە باددا.
- ۲ - گۆزىيە رەوتى ئاكارى عەرەب بۆ بەرزتىرين ئاستى رەوشىتمەندىي جوان تىرين رېسى ائاداب و هەلس و كەوت، پاشان بە دەھىيەنانى دادگەربى كۆمەلایەتى دواي ئەوهى كچانىان زىيندە بەچال دەكردو بەچاوى سووك و شۇورەبى بۆ ئافەتىيان دەرۋانى و سلىشيان لە كە متىن بەدكارىو هەوە سبازى نەدەكرد و گەر بۇيان بلوايە، ھەر وەها ھىچ مافىيە كە ھەزارو كەم دەستانىيان نەدەپاراست.

- ۳ - زال بۇونى بە سەر دىاردەي بېپەرستى داو بنبىر كەرنى، كە چەند سەردەمە كى درىئىزبۇ لە نیتو خەلکى دا باوبۇو و نەوه دواي نەوه بۆ يەكتىريان بە جى ھېشتىبۇو، لە جى ي ئەو باوەرە شىۋاواو نابە جى يەي (بېپەرستى) يش دا ئائىنەكى ئاسمانى ي جىنگىر كەد، كە لە سەر بىنچىنەي خوا بە يەك گرتىن و شەرىعەتىيك دامەزرا بۇو، تاڭو ژيانى مەرۆڤ و پەيوەستى ي بە خوداو بە كۆمەلگە كەشىھە و رېتک خات، ئىدى مەرۆڤى رېزگار كەد لە خلتە و شوينەوارى نە فامىو، لە پېشىوي ئەفسانەو شتى پۇوچەل، بەم پى يەش ئەو كۆمەلگە غۇونەيىو ئايىالىستەي لە واقعى دا بە دى هيىنا، كە فەيلە سووفە كان لە كلا لۇرۇزىنى هىزرو خەيالىانوھ باسيان لىتۇدە كەد.
- يېنگومان تەنها يەك كار (بەللى تەنها يەك كار) لهو كاره گەورە نە مرانە لە سەردەستى

پیاویک بهدی بیت ئهوا شایانی گهوره‌ترین ناوه نازناو دهیت و پاشان دهیتیه يه کیک له نه مرانی میثوو.

ئهی باشە ئەم ھەموو کاره گهوره پیروزانەی کەسەرجەمی ھەموویان له سەردەستى (محمد) بەدی هاتونن چۈن ھەلسەنگىزىن و ج و سف و ناوه نازناویک بىز ئەنجامدەرە كەيان دابنرىت؟ ئىمە لىرەدا وتهى ھەندىك لەزانان بەۋىشدا ئەنلىك بىز ئەنجامدەرە كەيان دىيارى دەكەين كەتىيى دا شايەتى لەسەر گەورە بىيغەمەر دەدەن...

(وېل دىورانت) دەلىت: {ئەگەر باسى گەورە بىكەين و سەنگى خۆى بىز دابنېيىن بەو چەشىنى كەمۇنى گەورە چىنگەو پەلەيە كى له دەرۇونى ئادەمى دا ھەمە، دەبىت بلىيىن كە - محمد - لە گەورەتىينى گەورەپىاوانى مىيۇوە.. چۈنكە ئەم ئەركەى لە تەستۇنابۇ كە ئاستى رۇخىو رەوشتمەندىيى گەلەيىك بەرزكەتەوە كە لە كەش و ئاۋەھەواي گەرمەسىرە بىابانىكى وشك دا دەزىيان و خۇيان خىتىبۇو نىيۇ شەمەز دنگى ناتارامى و گومپاپى يەوە.

- محمد - لە بەدی ھەيتانى ئەم مەبەست و نىازەدە دا بەرادەيە كى وا سەركەوت كەھىچ كەسيكى چاكسازو چاكەخوازى دى لە مىيۇوە ھەموو بەشەريەت دا پىرى ناگات و ھاوشانى نابىت. كەم كەسيش ھەن، كە جىگە لەو ھەندىك ھىياو مەبەستيان بەدی ھەيتانىت.

ھەرودەھا ئەم (واتە محمد) لەرىيى ئايىنەو بەئامانىخى خۆى كەيشت، چۈنكە بەۋەپەرى سووربۇون و ھۆگۈيەو پابەندبۇو بەئايىنەو، لەو رۇزگارەش دا ھىچ ھىزىتكى دى وەك (ھىزى ئايىن) عەربىيەن نەددەدا بىز گەتنەبەرى ئەم رېبازەدە كە ئەم بۆي ھەيتان و كە گەرتىيانبەر.

پىغەمبەرى ئىسلام توانى يى بچىتە نىيۇ زەين و ئەندىشەيانەوە، لە ھەموو مەترىسى يە كانيان و ھىياو ئەندىشە كانيان تى بگات و بەگۈيەو رادەي تىڭەيىشتنىان لە گەلەيان دا بدۇيىت.

ولاتى عمرەبىش لە كاتى دەپىتىكىانى بانگەوازا دىپەنەن كەنگەوازا بىابانىكى وشك و بىرینگ بۇو و چەند ھۆزۈ تىرىدەيە كى لە بىتپەرسitan تىيدا دەزىيا كە نەمونە و ھاوشىۋەيان لە بىتپەرسىتى دا كەم بۇو و پەرتەوازەو ليك جوداو دژ بەيە كىش بۇون. بەلام دواي ھاتانى ئىسلام و پاشان دواي كۆچى دوايىي - محمد - يىش بۇون بەنەتەوەيە كى يە كىرگەتەوە و بەھىز. چۈنكە محمد - ھەموو داب و نەرىتىكى دەمارگىرىي كويىانەو ئەفسانە دىياردە پۈرچەلە كانى پىشە كىش كىردو لەھىي ئايىنە كانى (يەھوودى و نەسرانى و ئەم ئايىنە كۆنەي و لاتە كەي دا) ئايىنەكى ئاسان و رۇشىن و توڭمەي جىنگىرەكىد، جىگە لە جىنگىرەكىد بۇنىادىيەكى ئەخلاقى بە كۆلە كە پتەوە كانى ئازايىتى و سەربەرزمى نەتەوايەتى، كە لە ماوەدى كە متى لەچارە كە سەدەيە كىش دا لە سەد جەنگ دا

سەرکەوت، شوينىكە وتوانىشى لە ماودى سەددىيەك دا گەورەترين دەولەتىان لە دنیادا دامەزراشد
كە هەتا ئەمپۇش وەك ھېزىتىكى گەورە بەسام لە نيوە جىهان دا ماودەتە وە سەنگ و
بارستايى خۆى ھەيە^(۱) ...

ھەروەها ئەدىيى فەرەنسايى (لامارتىن)^(۲) دەلىت: {ئەگەر (ئامانجى گەورە) و (كەرسەي
سادە) و (دەسکەوتى مەزن) بەھى پىيەرەدى ھەلسەنگاندى بلىمەتى ئى مەرۆق دابنرىن، ئىتىر
كى دەتوانىت لە سەر (ئاقارى مەرقا يەتى)-محمد- بەراورد كات لە كەل يە كىتكى لە گەورەپىاوانى
مېشۈو دا؟ چونكە گەورەترين پىياو لە مېشۈو دا بە تەننیا نەيتوانىيە لەيەك سەرددەم دا سوپا دروست
كات و ياسايى رېيىك و پېيىك دابنېت و دەولەت بنييات بنېت و چەندىن ولات و مەملەت ئەتىش
ئازادو يەك خات.

ھەندىيەك لە گەورەپىاوان تەنھا تونانى بنييات نانى دەولەتىكى ماددىيەن ھەبۈوه، كە زۆر جار
لەپىش مردنى خۆيان دا دەولەتە كانيان رووخاون و بەرلەمەتى كە شانزى ژيان بە جى بېلىن
بەچاوى خۆيان لە ناواچوونى حوكىم و شكسىتى ئەزمۇونە كانيان بىننۇوه.

بەلام (محمد) ھەستى ئىنسانىيەتى ئىنسانى بزواندو وە، ياساو شەرىعەتى راستى
پەيپەر كەرددو وە لات و مەملەتكە تانى لە دەورى كۆكەر دەتە وە ھەموو گەلان و حکومەت و
مليونەها كەسى لەسىيەكى قەربالىغى گۈزى زەوي ئى خستۆتە ژىز سايىھى ئەو حوكىمە
عادىلانىيەوه، سەردارى ئەۋوش مەلبەندى ھەر پەيکەر و بىت و خواوەندو ئائىن و بىرپەرداو
عەقىدەيەكى نامۇي ھەلتە كاندو وە چەندىن مەرۇنى ناواچە كانى ترى هوشىار كەر دەتە وە ..
بە راستى ئەو (واتە محمد) لە سەر بىنچىنەي (كتىيەك)، كەھەر پىتىكى ياسايدىك بىووه،
نەتەوەيەكى گەورە فراوانى وەھاي پېيىك هيئنا كەھەموو گەل و تىرە ھۆزىتىكى لەھەموو چەشىنە
زمان و رەگەزىك لە خۆگەرتبۇو. لە دەل و دەررۇنى ئەو نەتەوە موسىلمانەش دا نەرىتى رېق
لىبىسۇنەوەي بىت و خواوەندە ساختە كانى چاندېبۇو و واي لى كەر دېبۇون ھەرددەم پەيۋەست بن
بە پەرسەتى خوداي راستەقىنە تاك و تەننیاوه، ئەو خودايى، كە ھەر خۆى ھەيەو لە وجودايەو
ئەكەرچى بەچاوى سەريش نايىنرىت بەلام ئاگادارى ھەموو شتىكە. بەم مەنھە جەش سىيمام
تايىيە ئەندىيەكى زىنلۇوچى جوانى بەھو نەتەوەيە خۆى بە خشىيە كە مۆركى جىا كەردنە وەي
لە نەتەوە كانى دى بۇ دەستە بەر دەكتات. پابەندىبۇونى موسىلمانانىش بەھو عەقىدەيە وەي، كە

(۱) بىوانە: كتىيەي (قصة الخضارة)ي (وېيل دىيورانت). جوزتى(۴)، وەر كىتەنلىكى بۇ عەرەبى (محمد بدران).

(۲) (لامارتىن) شاعيرىيەكى بەناوبانگى رۇمانسىي فەرەنسايى (۱۸۶۹ - ۱۷۹۰) چەند دىوانە شىعىرىيەكى
ھەيە، شىعە كانىشى بە جوانلىرىن شىعىرى شاعيرانى فەرەنسا دادەنرىت لە سەددىي ئۆزىزدەھەم دا. ھەروەها
ئەندامىش بۈوه لە حکومەتى كاتى ئى فەرەنساوا لە سالى (۱۸۴۸)دا و دىزىرى دەرەوە بۈوه.

به ریه رچی ههر شتیکی سنور به زینی حورمه تی راسته قینه نیلاهی دداتمه وه که به توندی دژایه تی ده کات نه و ریزو (فزله) یه که شوینکو توانی (محمد) ای پی ده ناسری نموده.

موعجیزه - محمد - لمه وش دا دیاره که توانيویه تی سی یه کی گوی زهوي له و سه رد مهدا له تیز به سادخی بیروبا ورد که هی دا کوبکاتمه وه. نه مهش نه ک همه ر مو عجیزه نینسانیک بیت، به لکو مو عجیزه نه و بیروبا ورد فیکر دیه که په پیروی کردو وه. بیگومان نه و بیروبا وردی خوا به یه ک دانانه که (محمد) له سه رد همی زال بعون و بالا دهستی ای فیکره نه فسانه ییو بوش و پوچه له کان دا هینایو با نگه وازی بو ده کرد خوی له خوی داو له کرذک و نواخنی پاکی دا کاراییو کارلیکی چه سپاندنی درده خست، نه ویش لهو چرک ساتانه دا که پیکره کانی که وته ثاخاوتن و دواندنی خملکو هر بمو ناوه روکه ش سه رکه وت به سه ره مه مو په پیکره کانی عه قیده دی بتپه رستی و تیک شکاندنی بته کان دا، تاکو به نورو روشنایی نه و گه و همه ره په خیرو به ره که ته سی یه کی قهره بالغی په له دانیشتونانی گوی زهوي پرونال بیتمه وه بدره و شیمه وه.

ثیدی تاکه (فهیله سووف) و (وتاریث) و (پیغمه مبهر) و (بنیات نه ری حوكمی یاساو شهرباغ) و (جهنگا ور) و (بزوینه ری بیر) و (چه سپینه ری نه وعه قیده راسته که له سه ره بناغه هی عه قلی ساغ ده دهستیت و که هیچ وینه و په یکه ره نیگاریک به پیروز دانانیت) و (دامه زرینه ری ئیمپراتوریه تیکی روحی له بیست ولات و مه مله که تی سه ره زهوي دا) هر ته نیا (محمد) بوه.

جا نه گهر ورد بینه وه له همه مه و پیوه رانه که بنچینه یه ک بو گه و هیی مرؤفا یه تی داد دنین نه وا چ مرؤفیت کی دی له (محمد) گه و ره تر ده بینن؟!)^(۱).

(۱) له کتیبی (Mahomet)، به پیشویی (فرانیسکو گابریل) – (Francesco Gabrieli) به پیوده بری په یانگه دی (دیراستی نیسلامی) له داشنگای (رزم) که ها وری بدریشمان ماموستا (محمد صالح البنداق) نه و چهند دیره ده کتیبه وه بو کرد بسوین به عه ره بیو بهو ته رجه مه ورد و پیکه مه یارمه تی داین. (نووسه ر).

ناؤه‌رُوك

لپهر	بابت	برایی
۹		
۱۳	(کوزدرانی "محمد" پیش بونی به پیغمه مبهر)	
۱۳	رده‌چه‌لهک و ناؤه‌کانی	
۱۴	لداییک بونی	
۱۵	داینه‌کانی	
۱۵	مردنی دایکی	
۱۶	للاجی پایپردی و مامسی	
۱۶	- سه‌فرمی بۆ - شام -	
۱۷	ئاگاداربونی له (جهنگی بەدکەداران) و (پەيانى فچول)	
۱۸	خونه‌ریتی پیش پیغمه مبهریتی	
۱۹	زدواجی له گەل - خەدیجە - دا	
۲۰	دادوھریکەرنى لە بنیات نانەودى - کەعبە - دا	
۲۱	كارکەرنى لە پیش پیغەمبەریتی دا	
۲۲	سەردەتاي سروش بۆ پیغەمبەر	
۲۵	بانگەوازى نەپەنى پیغەمبەر بۆ ئىسلام	
۲۷	ناشکارکەرنى بانگەواز	
۲۸	- قورەپیش - بەرهەلسەتى پیغەمبەر دەكەن	
۳۰	ھەپەشە كەرن لە پیغەمبەر	
۳۲	چەند ھەولێك بۆ فریودانی پیغەمبەر	
۳۵	نازاردانى پیغەمبەر	
۳۷	نازاردانى برواداران	
۳۹	"کۆچ كەرن بۆ " حەبدەشە"	

- ۴۱ گەمارۆدانى پیغەمبەر بپواداران
- ۴۲ نەشكەنجىداني پیغەمبەر له - طائيف-
- ۴۵ بلاۋۇونەوە ئىسلام لەنیتو چەوساواھە بىي دەسىلەلاتە كان دا
- ۴۹ شەۋەھە و بەزبۇونەوە بۇ تاسمان
- ۵۱ سەردتاي بانگەوازى ئىسلام لەشارى "يەسرىب" دوه
- ۵۲ خەلکى - يەسرىب - پەيان بېپیغەمبەر دەددەن
- ۵۵ پىلان گىزىان بۇ لەناوبردىنى پیغەمبەر
- ۵۶ پیغەمبەر لەممالى "ئەبوبەكر" دا
- ۵۷ رېزگاربۇونى پیغەمبەر
- ۵۸ گەران بەدواى پیغەمبەردا
- ۶۰ پارىزكارىكىدىنى خودا لەپیغەمبەر
- ۶۱ گەيشتنى پیغەمبەر بۇ "قباو"
- ۶۱ ووتارىيىكى پیغەمبەر
- ۶۳ پیغەمبەر له "يەسرىب"
- ۶۵ بەستىنى برايمەتى لەنیوان كۆچكاران و پشتىوانان دا
- ۷۰ فەرمان كردن بەجىھاد
- ۷۱ بېرىنى پېتگای بازركانى له - قورەيش -
- ۷۴ ((جهنگى كەورەدى "بەدر"))
- ۷۴ لەپشت كاروانە كەوه
- ۷۵ لەدەست درچۈونى كاروانە كە
- ۷۶ ھەوالپىرسىنى كاروانە كە
- ۷۸ موسىلمانان له - بەدر -
- ۸۰ خۆسازدان بۇ جەنگ
- ۸۱ سەركەوتىنى موسىلمانان
- ۸۴ ھەولتى قورەيش بۇ تۆلەسەندىنەوە لە موسىلمانان
- ۸۵ گەپانەوە دوورۇوەكان

۸۷	پاسپارده‌کمی پیغمه‌مبیری خودا
۸۸	سه‌رکه و تمنی مسلمانان لمسه‌ردتای جهانگه که‌دا
۸۹	تیشکانی دوای سدرکه‌وتن
۹۰	بلازوونه‌وهی هه‌والی کوزرانی پیغمه‌مبیر
۹۳	מוסلمانان بیزه‌کانیان ریک ده‌خنه‌وهی
۱۰۱	((په‌یاننامه‌ی -حوده‌بیبیه-))
۱۰۷	"به‌لینی ره‌زامه‌ندبوونی خودا"
۱۱۱	دروستی عدقه‌لی هاوسری پیغمه‌مبیر
۱۱۲	بدره‌جامی په‌یاننامه‌ی - حوده‌بیبیه -
۱۱۵	((نامه‌کانی پیغمه‌مبیر بۆ پادشاو سه‌رکرده‌کان))
۱۱۸	ئیسلام بانگه‌وازی‌کی چاکسازی يه
۱۲۰	کاریگه‌ربی نامه‌کانی پیغمه‌مبیر
۱۲۳	((فه‌تح کردنی -مه‌که-))
۱۲۹	پیغمه‌مبیر ده‌چیته نیو - مه‌که - وه
۱۳۱	لیبوردن‌نه گه‌وره‌که
۱۳۹	حه‌جی مالتاوايى
۱۴۳	کۆچى دوايى پیغمه‌مبير
۱۵۱	((له‌تاکاره بەرزه‌کانی پیغمه‌مبير))
۱۷۲	((هارسمرانی پیغمه‌مبير))
۱۸۸	چه‌ند وانه‌یه‌ك له‌ھيجره‌ته‌وه
۱۹۳	چه‌ند وانه‌یه‌ك له‌جيها‌دى پیغمه‌مبير و بروادارانه‌وه
۲۰۴	((گه‌وره‌ي هه‌مسو گه‌وره پیاوان))
۲۰۸	ناوهرزك

لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا
يَرَوْنَا وَمَا لَمْ يَرَوْا وَلَهُ مَا أَنْشَأَ
كُلُّ خَلْقٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ خَلْقٍ رَّحِيمٌ

زانکۆی ئازادى دىيراساتى ئىسلامى (زادى)
ئامادەتى ئامەد

مالپەر

zadyreman.com

فەيسبوولك

fb.com/zadyreman

ھەژمارى تويىتەر

twitter.com/zadyreman

ھەژمارى ئىنسىتاگرام

instagram.com/zadyreman

ئىمېيل

zadyreman@gmail.com

